

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

16 februari 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	985
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	990
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1012
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1021
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1023
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1033
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1034
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1056
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1074
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1084
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1085
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1100

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1101
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Nihil	
REGISTER	1102

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 16
van 24 november 2000
van de heer LUDWIG CALUWE**

Europees Jaar van de Talen – Initiatieven

In Europa wordt het jaar 2001 uitgeroepen tot het Jaar van de Talen. Voortbouwend op hetgeen het Leuvense Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) ooit kernachtig heeft gelanceerd, "Vlaanderen eentalig, Vlamingen meertalig", zou het voor de hand liggen dat Vlaanderen zich kandidaat stelt voor één of meer officiële activiteiten, die Europa dan zal organiseren.

Voor de slotconferentie zou Vlaanderen, deelstaat in een lidstaat met drie officiële talen, het Duits, het Frans en het Nederlands – de kleinste van de grote talen in Europa, een aangewezen plaats zijn.

1. Heeft de minister-president hierover reeds contacten gehad met de federale overheid en/of Europese instanties ?
2. Heeft hij terzake reeds initiatieven genomen of onderzocht welke initiatieven mogelijk zijn ?

Antwoord

Het Europees Jaar van de Talen 2001, dat wordt georganiseerd door de Europese Commissie en de Raad van Europa, wil de schijnwerpers richten op de taalkunde verscheidenheid van Europa en het leren van talen bevorderen.

Het is bedoeld om de organisatie mogelijk te maken van een grote, op de hele bevolking gerichte voorlichtings- en informatiecampagnes over de rijkdom van de taalkundige verscheidenheid van

de Europese Unie (EU), de noodzaak van het leren van talen tijdens het gehele leven en de hieraan verbonden voordelen. Daarnaast zal ook informatie worden gegeven over de verschillende mogelijkheden die er zijn om talen te leren.

Binnen de Vlaamse regering heeft mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, hierin het voortouw genomen. Verwijzend naar haar antwoord op de vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove, tijdens de Commissievergadering voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 10 februari 2000, kunnen er vier terreinen van mogelijke acties worden onderscheiden (*Handelingen Commissievergadering nr. 87 van 10 februari 2000, blz 1 – red.*).

Ten eerste zijn er acties die ten goede komen aan het talenonderwijs in Vlaanderen. Ten tweede zijn er acties die de andere Europese landen in staat stellen om kennis te maken met de wijze waarop in Vlaanderen het vreemdetalenonderwijs is georganiseerd. Ten derde zijn er acties die het onderwijs en het gebruik van het Nederlands in het buitenland promoten. Ten slotte zijn er nog de acties die Europese initiatieven en projecten op een bredere schaal bekendmaken in Vlaanderen, zoals onder meer het Europees Referentiekader en het Portfolio-idee.

De specifieke deelname van Vlaanderen aan dit initiatief kan, aan de hand van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vragen, als volgt worden geschetst.

1. Vlaams minister van Onderwijs en Vorming Marleen Vanderpoorten heeft reeds contact gehad met de andere Belgische gemeenschappen, alsook met de Europese Commissie en de Raad van Europa.

Dit alles leidde ertoe dat de Slotconferentie van het Europees Jaar van de Talen op 7 en 8 december 2001 door België zal worden georganiseerd, in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie. Deze data werden in de schoot van de federale taskforce door de vertegenwoordiger van mijn kabinet op de federale agenda geplaatst.

2. De volgende initiatieven werden reeds uitgevoerd of gepland.
 - Voor Vlaanderen werd de heer Julien Van Haesendonck als coördinator aangesteld.

- De oprichting van een comité voor het Europees Jaar van de Talen met vertegenwoordigers uit de onderwijskoepels, de universitaire talencentra, de inspectie, de basiseducatie en het departement Onderwijs. Sinds februari 2000 komt het comité op regelmatige basis bijeen.
- Een website is sinds 1 november 2000 operationeel : www.ond.Vlaanderen.be/ejt.

Op deze site vindt men alle nuttige informatie over het initiatief, de Europese projecten en programma's, de cofinanciering van projecten door de EU, de initiatieven in Vlaanderen, alsook een overzicht van de studiedagen en nascholingscursussen.

- Op 7 maart 2001 zal een startconferentie in Vlaanderen plaatsvinden in het Consciencegebouw in Brussel.
- Om dit Europees evenement ook een Vlaamse invulling te geven, is Vlaanderen van plan om – net zoals de Franse Gemeenschap – een aantal prijzen toe te kennen aan projecten die het leren van vreemde talen op een innoverende of opvallend succesvolle wijze hebben bevorderd.

Hierbij worden drie categorieën onderscheiden : het leerplichtonderwijs, Nederlands als tweede taal (NT2) en lessen Nederlands voor volwassenen in het kader van het levenslang leren.

- Naast de Europese informatiecampagne die binnenkort van start gaat, wordt er een informatiecampagne in Vlaanderen gepland : een speciale inlegkatern in Klasse voor Ouders, brochures, alsook de Europese affiche zullen aan de culturele centra, de gemeenten en de openbare bibliotheken worden bezorgd.
- Voor de promotie van het Nederlands als vreemde taal in het buitenland worden er projecten gepland in het kader van de Nederlandse Taalunie.

Hierbij gaat de aandacht vooral naar voorbeelden van goede praktijk. Zo zullen de succesvolle NT2-leerlingen aandacht krijgen in de media.

- Ten slotte wordt er momenteel nog onderhandeld om in het najaar van 2001 een tentoonstelling te organiseren in Vlaanderen

met betrekking tot leermiddelen voor taalopleidingen.

Vraag nr. 17
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Website – Objectiviteit

Op de Engelstalige webstek van de Vlaamse regering staat het nieuws omtrent de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober jongstleden vermeld onder de titel "Flanders turns black and blue". In de tekst is er, met verwijzing naar de verkiezingsoverwinning van het Vlaams Blok, sprake van de "sixth black Sunday".

Dat dit voor de politieke tegenstrevers van het Vlaams Blok een zwarte zondag was, wil ik best aannemen. Maar mag men van een dergelijke elektronische berichtgeving uitgaande van de overheid niet een meer objectieve weergave van de feiten verwachten ?

Meent de minister bovendien niet dat het hanteren van een dergelijke terminologie het imago van Vlaanderen in het buitenland onnodig bezoedelt ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt er attent op gemaakt dat de tekst waarnaar hij verwijst, geen eigen redactionele bijdrage van de Vlaamse overheid vormt. De tekst is overgenomen uit "Focus on Flanders", de anderstalige nieuwsbrief met een overzicht van de stemmen uit de Vlaamse pers. Deze bron is trouwens als zodanig vermeld op de site.

De redactionele verantwoordelijkheid voor de gebruikte formulering berust volledig bij "Focus on Flanders", die hiervoor geput heeft uit wat in dat verband in de Vlaamse pers verschenen is.

Tot slot kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook meedelen dat het betrokken artikel ondertussen reeds werd verwijderd van de website, aangezien dit nieuws niet meer actueel is.

Vraag nr. 19
van 1 december 2000
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Stichting Europa van de Culturen – Subsidiëring

De VZW Stichting Europa van de Culturen kan het best worden omschreven als een private, internationale "denktank", opgericht vanuit Vlaanderen, die onder meer via publicaties en internationale colloquia, waarop deskundigen en beleidsmakers uit binnen- en buitenland het woord voeren, denkwerk verricht over de relatie tussen "cultuur" en "economie" en terzake voorstellen en aanbevelingen voor het beleid formuleert.

Het begrip "cultuur" wordt hierbij in de meest ruime zin van het woord gebruikt, namelijk als "de toestand van maatschappelijke, geestelijke en zedelijke ontwikkeling (van een bepaalde gemeenschap) zoals hij door tijd en plaats bepaald is" (definitie Van Dale). Ik verwijs hierbij naar de uiteenzetting van de heer Flor van de Velde, de voorzitter van de stichting, in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden van het Vlaams Parlement in de vorige legislatuur (Stuk 722 (1996-1997) – Nr. 1).

De stichting leverde al interessant studiewerk af over het belang van de "culturele factor" voor de economische groei en de werkgelegenheid van een bepaalde gemeenschap/regio en over de consequenties die hieruit zouden moeten worden getrokken met betrekking tot het beleid dat kleinere cultuurregio's zouden moeten voeren in een Europese en internationale context.

Meer specifiek pleitte men op basis van wetenschappelijke studies niet alleen voor het behoud, maar ook voor de bestendige versterking van de culturele verscheidenheid binnen de Europese Unie – en politiek dus voor een belangrijkere rol van de diverse culturele regio's in de besluitvorming binnen de Europese Unie en tegen een tendens waarbij de culturele eigenheid om zogenaamde efficiëntieredenen werd opgeofferd voor een verregaande uniformiteit – omdat die culturele diversiteit ook economisch een belangrijke meerwaarde genereert.

Het is evident dat dit studiewerk ook erg relevant was voor het buitenlands beleid van de Vlaamse overheid. Om die reden werd de stichting in het verleden al uitgenodigd door de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden in het Vlaams Parlement en om dezelfde reden werd ze in het verleden gesubsidieerd door de administratie Buitenlands Beleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Blijkbaar staat de verdere subsidiëring van de VZW Stichting Europa van de Culturen, en dus van hun studiewerk, nu ter discussie. Het subsidie-

dossier van de stichting werd namelijk doorgeschoven naar de administratie Cultuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waar men zich – naar verluidt en mijns inziens niet onterecht – de vraag stelt op welke wijze de VZW, gelet op haar werking en doelstellingen, kan worden geplaatst en kan worden gesubsidieerd vanuit het internationaal cultuurbeleid.

1. Is het juist dat het subsidiedossier van de VZW Stichting Europa van de Culturen door de administratie Buitenlands Beleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd doorgeschoven naar de administratie Cultuur van dit ministerie?

Zo ja, waarom gebeurde dit en miskent dit niet de eigenheid van de werking en de doelstellingen van die VZW, die veeleer gesitueerd zijn binnen en relevant zijn voor het beleidsdomein (algemeen) buitenlands beleid, dan het engere beleidsdomein internationaal cultuurbeleid ?

2. Staat de verdere subsidiëring van de werking van de VZW Stichting Europa van de Culturen inderdaad ter discussie en zo ja, om welke redenen – feitelijke vaststellingen of beleidsredenen – wordt de continuïteit van de subsidiëring van die VZW nu in vraag gesteld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. Bij de begrotingsopmaak voor het jaar 2000 werd besloten verscheidene dossiers over te dragen van de administratie Buitenlands Beleid aan de administratie Cultuur, om een coherenter beleid mogelijk te maken. Dit gebeurde na overleg tussen de kabinetschefs van de betrokken ministers.

Eén van de dossiers die werden overgedragen, was dit van de Stichting Europa van de Culturen. Er werd door de betrokkenen van uitgegaan dat dit dossier vooral een culturele invalshoek had ; niet enkel vanwege de naam, maar ook vanwege de diverse activiteiten die de stichting in het verleden ontplooid heeft en waarbij steeds sterk de nadruk werd gelegd op het cultureel profileren van regio's in internationaal verband.

Wanneer de stichting zich met dossiers bezighield betreffende het algemeen buitenlands beleid, betrof dit steeds het bekendmaken of bespreken van studies die door de administratie Buitenlands Beleid werden besteld en gefinancierd en waarvan de specifieke invalshoeken die aansluiting vonden bij de visie en doelstelling van de stichting, werden benadrukt.

De visie die de stichting ontwikkeld heeft met betrekking tot het Europa van de culturen sluit slechts ten dele aan bij de visie die momenteel wordt nagestreefd, waarbij de regio's op politiek niveau in het Europees kader worden gesitueerd en waarbij ernaar wordt gestreefd om de stem van de regio's binnen Europa beter te laten horen. De invalshoek is veel breder dan die welke in het verleden steeds door de stichting uitgewerkt is.

De stichting kan wel nog steeds haar bijdrage leveren tot het formuleren van het buitenlands beleid. Zo werd onder meer de visie die zij ontwikkelde met betrekking tot de intergouvernementele conferentie over de culturele diversiteit en het respect voor de talen, mee verwerkt in het Vlaams standpunt. Dit standpunt was echter niet enkel gedragen door deze stichting, maar was een globale betrachting van de Vlaamse overheid en regering.

2. De verdere subsidiëring van de stichting is, in opvolging van de onderling genomen beslissing tussen de administratie Buitenlands Beleid en de administratie Cultuur, een zaak voor de minister van Cultuur, die zelf moet oordelen of hij verder wenst gebruik te maken van de bijdrage die de Stichting Europa van de Culturen meent te kunnen leveren tot het Vlaams internationaal cultuurbeleid.

Vraag nr. 20
van 1 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Conferentie constitutionele regio's – Deelnemers

Recentelijk ontving ik het gemeenschappelijk standpunt van de constitutionele regio's inzake de IGC, aangenomen op de ministeriële conferentie van de vertegenwoordigers van de constitutionele regio's van 20 september 2000 in Brussel (*IGC : Intergouvernementele Conferentie – m.b.t. aanpassing van de Europese Unie – red.*).

Ik stel daarbij vast dat een aantal constitutionele regio's blijkbaar niet aan die vergadering heeft deelgenomen.

1. Kan de minister-president dit bevestigen ?
2. Werden alle regeringen van de constitutionele regio's aangezocht om deel te nemen ?
3. Hoe komt het dan dat er een aantal ontbraken ?
4. Welke constitutionele regio's hadden zich verontschuldigd ?

Antwoord

1. 23 van de 49 uitgenodigde constitutionele regio's namen actief deel aan de ministeriële conferentie van 20 september 2000. Vlaanderen, Franse Gemeenschap, Duitstalige Gemeenschap, Waals Gewest, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Baden-Württemberg, Beieren, Berlijn, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Saksen, Saksen-Anhalt, Thüringen, Nederoostenrijk, Salzburg, Stiermarken, Tirol, Balearen, Basenland, Catalonië, Extremadura, en Wales in de hoedanigheid van waarnemer.
2. Op één uitzondering na, werden alle 49 constitutionele regio's uit de – voornamelijk – vijf min of meer federaal georganiseerde EU-lidstaten (België, Duitsland, Oostenrijk, Spanje en het Verenigd Koninkrijk) van bij aanvang uitgenodigd om aan dit initiatief deel te nemen.

De enige uitzondering is het Oostenrijkse Karinthië, dat wegens de omstrede Landeshauptmann van Karinthië, Jörg Haider, niet werd uitgenodigd.

3. Het feit dat een aantal constitutionele regio's verkozen niet in te gaan op de uitnodiging om deel te nemen aan de ministeriële conferentie, was – naar alle waarschijnlijkheid – ingegeven door een veelheid aan uiteenlopende overwegingen : overwegingen van binnenlands-politieke aard ; overwegingen van principiële of strategische aard (bijvoorbeeld dat de met het Gezamenlijk Standpunt nagestreefde doelstellingen voor de enen te vergaand waren en voor de anderen nog te bescheiden) ; overwegingen van praktische aard (bijvoorbeeld moeilijkheden met de kalender of behoefte aan voorafgaand intern overleg), en dergelijke meer.

4. Wij ontvingen van geen enkele regio formele verontschuldigen voor hun afwezigheid. Zij gingen gewoon niet in op de zeer open gestelde uitnodiging.
5. De voorbereiding, organisatie en opvolging van dit initiatief vertrouwde ik toe aan de administratie Buitenlands Beleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, hierin bijgestaan door de Vlaamse gemeenschapsattaché bij de Europese Unie, in nauwe samenspraak met mijn kabinet.

Ministeriële conferentie constitutionele regio's Houding t.o.v. Gezamenlijk Standpunt	Aanwezig & akkoord	Aanwezig & niet akkoord	Afwezig & akkoord	Afwezig & niet akkoord
België				
Vlaanderen	V			
Franse Gemeenschap	V			
Duitstalige Gemeenschap	V			
Waals Gewest	V			
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	V			
Duitsland				
Baden -Württemberg	V			
Beieren	V			
Berlijn		X		
Brandenburg	V			
Bremen			V	
Hamburg			V	
Hessen			V	
Mecklenburg-Vorpommern	V			
Nedersaksen			V	
Noordrijn-Westfalen				X
Rijnland-Pfalz			V	
Saarland			V	
Saksen		X		
Saksen-Anhalt		X		
Schleswig-Holstein				X
Thüringen	V			
Oostenrijk (behalve Karinthië)				
Burgerland			V	
Nederoostenrijk	V			
Oppeeroostenrijk			V	
Salzburg	V			
Stiermarken	V			
Tirol		X		
Vorarlberg		X		
Wenen			V	

Ministeriële conferentie constitutionele regio's Houding t.o.v. Gezamenlijk Standpunt	Aanwezig & akkoord	Aanwezig & niet akkoord	Afwezig & akkoord	Afwezig & niet akkoord
Spanje				
Andalusië				X
Aragon				X
Asturias				X
Balearen		X		
Baskenland	V			
Canarische Eilanden				X
Cantabrië				X
Castilla - La Mancha				X
Castilla y Leon				X
Catalonië	V			
Extremadura		X		
Galicië				X
Madrid				X
Murcia				X
Navarra				X
Rioja				X
Valencia				X
Verenigd Koninkrijk				
Schotland				X
Wales		(W)		
Totaal	15	7 + 1 (W)	9	16

(W) : waarnemer – red.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 49
van 24 november 2000
van de heer JOACHIM COENS

Tweede windmolenpark Zeebrugge – Stand van zaken

Op de westelijke strekdam in de voorhaven van Zeebrugge zou een tweede windmolenpark worden gebouwd. Op de oostelijke dam baat het distributiebedrijf Interelectra al enkele jaren een windmolenpark uit.

De bouw van het tweede park dreigt echter veel vertraging op te lopen.

Er zijn zeven geïnteresseerden voor de bouw van het park, maar de kans is blijkbaar groot dat het hele dossier terug naar af moet. Normaal moest de minister vice-president tegen half oktober een voorstel hebben ontvangen van de commissie die de voorstellen beoordeelt. Dat is nog niet gebeurd. De werkgroep moest de zeven voorstellen beoordelen op hun technische waarde, op de productiecapaciteit en op de bijdrage per kilowatt die de kandidaat-bouwers willen storten in een Vlaams fonds voor hernieuwbare energie. In de aanbestedingsvoorwaarden zou slechts zijn uitgegaan van een maximumbijdrage van 1 frank per geproduceerde kilowatt. Nu blijken sommige kandidaat-bouwers bereid om zelfs hun volledige hernieuwbare-energiesubsidie (2 frank) terug te betalen.

1. Heeft de minister vice-president een voorstel ontvangen van de commissie die de voorstellen beoordeelt ?
2. Werd reeds geadviseerd om de aanbesteding te herdoen ? Zo ja, wat is de timing van de nieuwe aanbesteding ?

Antwoord

1. De administratie Waterwegen en Zeewezen bevestigt mij dat het voorstel van de beoordelingscommissie mij eerstdaags zal worden voorgelegd.
2. Gelet op de belangrijkheid wens ik het voorstel van de administratie, dat naar verluidt inderdaad in de richting zou gaan van een heraanbesteding, eerst zeer grondig te evalueren.

Indien tot heraanbesteding zou worden beslist, moet opnieuw rekening worden gehouden met de publicatietermijn, zodat de nieuwe aanbesteding op zijn vroegst omstreeks begin april 2001 kan worden verwacht.

**Vraag nr. 50
van 24 november 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Netplannen De Lijn – Kostprijs

Uit het informatiehandboek van De Lijn blijkt dat er voor netplannen in bepaalde steden of gebieden moet worden betaald. Het gaat onder meer om Antwerpen, Aalst, ... In andere steden worden deze netplannen daarentegen gratis verdeeld. Navraag bij diverse Lijnwinkels bevestigde deze verschillen.

Het ter beschikking stellen van correcte informatie inzake lijnen en netten is een noodzakelijke voorwaarde om het openbaar vervoer te stimuleren.

1. Kan de minister vice-president deze verschillen in kostprijs voor netplannen in diverse steden en gebieden bevestigen ?
2. Zo ja, welke redenen worden gehanteerd om deze verschillen te verantwoorden ?
3. Is het wel correct dat een klant van De Lijn in de ene stad wel en in de andere stad niet moet betalen voor dezelfde informatie ?

Antwoord

1. Overzicht van de al dan niet gratis netplannen van de Vlaamse Vervoersmaatschappij.
 - De Lijn Vlaams-Brabant heeft zes plannen voor zes regio's.

Deze plannen worden uitgehangen aan de haltes in de betrokken regio's en gratis verspreid met de regiogidsen. Zij zijn op aanvraag ook gratis verkrijgbaar in de Lijnwinkels.

- De Lijn Limburg stelt haar netplannen gratis ter beschikking ofwel op aanvraag, ofwel bij het nemen van een abonnement op de regioboekjes.
- De Lijn Oost-Vlaanderen heeft twee uitvoeringen van haar netplannen : de "vouwkaarten", verkocht tegen 80 frank per stuk, voor regio Gent/Vlaamse Ardennen, regio Waasland en regio Dender ; de "netfolders", gratis verdeeld maar minder gedetailleerd dan de vouwkaarten, voor regio Gent/Vlaamse Ardennen en regio Waasland/Dender.
- De Lijn West-Vlaanderen stelt haar netplannen gratis ter beschikking van de reiziger en heeft ook voor elke bus- en tramlijn een gratis lijnfolder, met een schematische voorstelling van de reisweg en de haltes.

Voor de dienstregeling van de steden bestaat ook een lijnfolder met een schematisch netplan met haltes en belangrijkste bestemmingen.

- De Lijn Antwerpen heeft een netplan, verkocht tegen 80 frank per stuk. Daarnaast bestaat een gratis "welkomstfolder", beperkt tot het centrum van de stad Antwerpen en de toeristische bezienswaardigheden.

De kostprijs voor het aanmaken van de netplannen is afhankelijk van de verstrekte informatie. De "vouwkaarten" van De Lijn Oost-Vlaanderen en de netplannen van De Lijn Antwerpen hebben een hogere kostprijs dan de andere. De gevraagde prijs van 80 frank dekt in het beste geval nauwelijks de werkelijke drukkosten. Voor een gratis verspreiding van de netplannen van De Lijn Antwerpen zou jaarlijks een budget moeten worden uitgetrokken van minimum 4 miljoen frank.

2. Alleen De Lijn Antwerpen en De Lijn Oost-Vlaanderen, waar een grote vraag bestaat, vragen een niet-kostendekkende vergoeding voor netplannen.
3. Zie hierboven sub.1. De Vlaamse Vervoersmaatschappij heeft geen klachten in dit verband ontvangen.

Vraag nr. 51
van 24 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

N8 Heestert – Veiligheid schoolomgeving

Recentelijk werd door de leerlingen van de gemeenteschool van Heestert een ludieke actie gevoerd rond de verkeersveiligheid op de N8.

De kleuters en leerlingen van het eerste en tweede leerjaar lopen school in de Grauwelstraat (deel van de N8). De overige leerjaren zijn gehuisvest in de Vierkeerstraat. Om de straat over te steken, is er aan beide kanten enkel een zebrapad, zonder verlichting of verkeerslichten. De verkeersonveilige situatie heeft vorig jaar geleid tot een zwaar verkeersongeval, waarin een leerkracht van de school betrokken was.

De directie drong al langer aan op structurele maatregelen om de verkeersveiligheid voor de schoolgaande jeugd te verbeteren, maar deze bleven tot nu toe uit.

De minister vice-president heeft aan de directeur verklaard het probleem ter harte te nemen.

1. Welke maatregelen stelt de minister vice-president voor om de verkeersveiligheid te verbeteren ?
2. Welke termijn is nodig om deze maatregelen te implementeren ?
3. Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. Om de verkeersveiligheid te verbeteren, zal er ter hoogte van de school een bi-flashinstallatie worden geplaatst.
2. De plaatsing werd opgenomen in een aanbesteding van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent).

De aanbesteding had plaats in de eerste helft van 2000.

Door problemen met de prijsbiedingen kan de aanbesteding niet worden goedgekeurd. Een heraanbesteding is noodzakelijk. De datum van heraanbesteding is nog niet bekend.

De datum van implementatie kan derhalve nog niet worden vooropgesteld.

3. Hiervoor zijn middelen ingeschreven op de begroting van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent).

Vraag nr. 52
van 29 november 2000
van de heer JOS BEX

N26 Mechelen-Leuven – Mobiliteitsstudie

De visie op de N26 heeft een belangrijke invloed op de verkeersontwikkeling in de doorsneden gemeenten. Plannen voor een nieuwe snelweg over Rotselaar, Zemst en doorlopend tot Aalst worden opnieuw bovengehaald, onder andere door de Kamer van Handel en Nijverheid van Leuven.

Er werd door het gewest beslist om een studie uit te werken m.b.t. het streefbeeld voor de N26, en dit binnen de kortste termijn.

Aan de doorsneden gemeenten werd gevraagd een deelname in de kosten van deze studie te begroten. Sommige gemeenten zouden niet op deze vraag ingaan.

Hoever is bedoelde studie gevorderd qua opzet ? Welke gemeenten zegden toe ? Kan alleszins en zonder op algemene instemming van de aangeschreven gemeenten te wachten, nu reeds worden gestart met een deelstudie vanaf Bukten over de Omleiding en tot de Ring van Leuven ?

Een degelijke heraanleg van de N26 is het beste antwoord op de vraag om nog meer beton.

Antwoord

Aan alle betrokken gemeenten en actoren is inderdaad gevraagd of zij hun medewerking wilden verlenen aan een mobiliteitsstudie van de gewestweg N26. De reactie van deze gemeenten was als volgt.

- Mechelen : verwijst naar de reeds uitgevoerde heraanleg op haar grondgebied (1994 en 1999) en het ruimtelijk ontwikkelingsperspectief dat reeds werd opgemaakt door Studiegroep Omgeving en wenst niet deel te nemen aan de studie.
- Zemst : gaat akkoord om mee te werken aan de studie en vraagt ook aandacht te besteden aan de verkeersstromen op de Trianonlaan en de Schumanlaan en ervoor te waken dat van de Tervuursesteenweg geen sluiptweg wordt gemaakt voor de autosnelweg E19.

- Boortmeerbeek : wenst niet deel te nemen aan deze studie en wijst op het mobiliteitsplan waar aan de gemeente zelf werkt. De gemeente maakt ook bezwaar tegen de gevraagde financiële bijdrage.
- Kampenhout : heeft inhoudelijk geen problemen met de studie, maar wijst op de erelonen die ze reeds betaald heeft naar aanleiding van de studie rond Kampenhout-Sas en vraagt te worden vrijgesteld van een financiële bijdrage aan deze studie.
- Herent : gaat akkoord met deelname aan deze studie (en is de grote vragende partij). De gemeente heeft alleen om verduidelijking gevraagd in verband met de financiering.
- Leuven : heeft zich akkoord verklaard om de bijakte te ondertekenen.
- De Lijn Vlaams-Brabant : is bereid aan de studie mee te werken op voorwaarde dat voldoende aandacht wordt besteed aan de doorstroming van het openbaar vervoer op deze as.
- De provincie Vlaams-Brabant : onderschrijft het belang van deze studie en geeft haar dienst ruimtelijke ordening de opdracht met de administratie Wegen en Verkeer te onderhandelen over de samenwerkingsmodaliteiten.

Het is de bedoeling dat de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant begin 2001 de draad opnieuw opneemt, na het aantreden van de nieuwe gemeentebesturen.

Aangezien de secundaire I-verbinding via de Trianonlaan naar de E19 loopt, is het minder een probleem indien Mechelen blijft weigeren .

Boortmeerbeek is als deelnemer daarentegen wel erg belangrijk en zal moeten worden overtuigd van het belang. Indien Boortmeerbeek toch afwezig blijft, zoekt de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant een oplossing om toch door te gaan met deze studie.

Vraag nr. 53
van 29 november 2000
van de heer MARINO KEULEN

Bruggen Albertkanaal – Geplande werken

De media berichtten dat op korte termijn ingrijpende werken worden doorgevoerd aan een aantal bruggen over het Albertkanaal.

1. Kan de minister vice-president deze berichten bevestigen ?
2. Over welke bruggen gaat het ?
3. Wat is de kostprijs van deze werken ?

Antwoord

Het herbouwen van de volgende bruggen op het Albertkanaal is gepland voor de eerstvolgende jaren (aanbesteding tussen 2001 en 2005).

Brug Kanne (gemeente Riemst)
 Aanbesteding gepland voor 2002
 Kostprijs voorlopig geraamd op 200 mln. fr.

Brug Vroenhoeven (gemeente Riemst)
 Aanbesteding gepland voor 2004
 Kostprijs voorlopig geraamd op 300 mln. fr.

Brug Briegden (gemeente Lanaken)
 Aanbesteding gepland voor 2002
 Kostprijs voorlopig geraamd op 210 mln. fr.

Brug Deurne Bal (gemeente Antwerpen)
 Aanbesteding gepland voor 2002
 Kostprijs voorlopig geraamd op 250 mln. fr.

Brug Merksem (stad Antwerpen)
 Aanbesteding gepland voor 2003
 Kostprijs voorlopig geraamd op 250 mln. fr.

Brug IJzerlaan (stad Antwerpen)
 Aanbesteding gepland voor 2003
 Kostprijs voorlopig geraamd op 300 mln. fr.

Brug R1 (stad Antwerpen)
 Het betreft het aanpassen van de pijlers en zo mogelijk van de doorvaarthoogte.
 Aanbesteding gepland voor 2004
 Kostprijs geraamd op 140 mln. fr.

Spoorbruggen Antwerpen
 Studies en aanbestedingen gepland voor 2003, 204, 2005
 Kostprijs geraamd op 1.500 mln. fr.

Vraag nr. 54
van 1 december 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N116 Herentalsebaan Borsbeek – Kruispunt Reusenslei

Na een lange tijd van grote wegenwerken lijkt de Herentalsebaan in Borsbeek eindelijk vorm te krijgen. Niet iedereen blijkt evenwel zeer tevreden

met het resultaat. Het gevaarlijke kruispunt van de Herentalsebaan en de Jos Reusenslei is voor vele buurtbewoners, maar ook voor vele weggebruikers die dagelijks dit kruispunt gebruiken, een doorn in het oog.

Het probleem lijkt nu het voorwerp van een discussie te worden tussen enerzijds de gemeente Borsbeek, die voor de veiligheid verkeerslichten vraagt, en anderzijds de gemeente Wommelgem, die sluipverkeer vreest langs het Laar indien Borsbeek verkeerslichten zou plaatsen.

Bij de heraanleg van de Herentalsebaan werden er naar verluidt wel leidingen aangebracht onder het wegdek voor het aansluiten van verkeerslichten.

1. Klopt het dat bij de planning voor de heraanleg van de Herentalsebaan verkeerslichten werden gepland voor het kruispunt van de Herentalsebaan en de Jos Reusenslei ?
2. Wordt er door de diensten van het Vlaams Gewest een studie gemaakt omtrent de best mogelijke oplossing voor dit kruispunt ?
3. Gaat het Vlaams Gewest verkeerslichten plaatsen op het kruispunt, of moet daarover een echte discussie plaatsvinden tussen twee gemeenten, die uiteindelijk wellicht bij hun standpunt zullen blijven ?

Antwoord

Het probleem van de verkeerslichten op de gewestweg N116 ter hoogte van het kruispunt met de Jos Reusenslei in Borsbeek werd voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) op 12 oktober 1999.

Vermits het kruispunt toen niet voldeed aan de criteria voor de uitrusting met verkeerslichten, werden de besluiten van de vergadering als volgt gesteld :

1. de heraanleg dient te gebeuren zonder verkeerslichtenregeling ;
2. er wordt gevraagd in de nodige wachtbuizen voor verkeerslichten te voorzien om alle opties naar de toekomst open te houden ;
3. na afloop van de wegenwerken kunnen nieuwe metingen en vaststellingen worden gedaan.

De werken werden ondertussen voltooid.

Nieuwe metingen en vaststellingen zullen binnenkort worden uitgevoerd en hierna zal het verzoek voor de plaatsing van verkeerslichten opnieuw worden voorgelegd aan de PCV.

Indien voldaan wordt aan de criteria voor de plaatsing van verkeerslichten (bv. ten gevolge van een gewijzigde kruispuntbelasting) kan er worden overgegaan tot plaatsing.

Vraag nr. 55 van 1 december 2000 van de heer JOS STASSEN

N485 Steendorp-Haasdonk – Verkeersveiligheid

De E17 heeft een afrittencomplex op het grondgebied van de gemeente Kruibeke. Deze afrit staat op de E17 aangeduid als afrit voor Beveren en Steendorp en sluit aan op de N485. Deze gewestweg verbindt Steendorp, deelgemeente van Temse, over Bazel, deelgemeente van Kruibeke, met Haasdonk, deelgemeente van Beveren.

De N485 is een tweevaksbaan, vrij smal, slecht onderhouden, met nauwelijks wegaanduidingen door strepen of reflectoren, zonder enig fietspad of uitwijkmogelijkheid voor de "slimme weggebruikers" en met enkele gevaarlijke bochten aan de "Kraak" in Steendorp en op het grondgebied van Haasdonk.

Op deze weg gebeuren geregeld ongevallen ten gevolge van onaangepast rijgedrag, de aanwezigheid van zwaar wegverkeer en de vermenging van "gewoon verkeer" met landbouwuiguen.

Gezien de aansluiting op de E17, gaat het hier om een vrij intensief gebruikte, maar onaangepaste gewestweg.

Om bovenstaande "proefondervindelijke en niet wetenschappelijk onderbouwde indrukken" te verifiëren, zou ik de minister vice-president graag volgende vragen stellen.

1. Wat is de staat van deze gewestweg, geclassificeerd en beoordeeld volgens de criteria van de administratie Wegen en Verkeer ?
2. Wat is het onderhoudsprogramma voor deze gewestweg ?
3. Beschikken de diensten van de minister vice-president over cijfers in verband met het aantal voertuigen, de types van voertuigen, ... ?

4. Worden er met betrekking tot deze gewestweg ongevalstatistieken bijgehouden? Zo ja, kan een overzicht worden gegeven van de ongevallen gedurende de laatste vijf jaar, onderverdeeld in ongevallen met enkel materiële schade, lichte lichamelijke letsels en zwaargewonden, en met een onderverdeling tussen gebruikers van voertuigen en "slimme weggebruikers"?
5. Werde deze gewestweg opgenomen in het investeringsprogramma voor structurele verbeteringen (verbreding, betere uitvoering van de bochten, aanleg van fietspad, ...)?
6. Hebben de betrokken gemeentebesturen gedurende de laatste vijf jaar met de diensten van de minister vice-president contact opgenomen in verband met de problematiek van deze gewestweg? Zo ja, welke gemeenten met welke vragen?
7. Hebben de diensten van de minister vice-president overleg gepleegd over deze gewestweg met de betrokken gemeentebesturen? Zo ja, wat hield dit overleg in en met welke gemeentebesturen?
8. Op welke manier kunnen de betrokken gemeenten de verkeersveiligheid van deze gewestweg verbeteren?

Komt deze gewestweg in aanmerking voor de aanleg van een fietspad volgens de nieuwe methode (80 % financiering door het Vlaams Gewest en 20 % door de betrokken gemeente)? Zo ja, aan welke criteria moeten de gemeentebesturen beantwoorden?

Moeten de drie gemeentebesturen samenwerken, of kan één gemeentebestuur alleen een dossier indienen?

Antwoord

1. De gewestweg N485 Steendorp-Haasdonk is in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen niet opgenomen als primaire weg.

Volgens het voorstel van de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen) wordt de gewestweg N485 niet gecategoriseerd bij de secundaire wegen.

2. Onderhoudsprogramma

De jongste jaren werd, in verschillende fasen, de toplaag van de N485 grotendeels vernieuwd (behalve de doortocht Haasdonk). Op het drie-

jarenprogramma 2001-2003 wordt voor het jaar 2002 de heraanleg van het vak E17 tot aan de doortocht Haasdonk gepland, met aanleg van fietspaden en van een riolering (t.h.v. gemeente Beveren).

3. Op de gewestweg N485 in Haasdonk zijn er in de periode van 1 september 1999 tot 15 oktober 1999 : 2.715 personenwagenequivalenten per dag geteld in de richting van Steendorp ; 2.479 personenwagenequivalenten per dag geteld in de richting van Haasdonk. Het type van voertuig werd niet geregistreerd.
4. M.b.t. het bijhouden van ongevalstatistieken meld ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) beschikt over de gegevens die betrekking hebben op de ongevallen, waarbij kan worden vastgesteld of een bepaald punt al dan niet een zwart punt is.

Definitie zwart punt : een "zwart punt" gedefinieerd door de rijkswacht is een locatie waarop zich in één jaar tijd minstens drie letselongevallen hebben voorgedaan. Uit de ervaring van de lijsten met zwarte punten is gebleken dat ongeveer de helft van de zwarte punten jaarlijks verdwijnt en vervolgens elders opduikt.

De administratie Wegen en Verkeer heeft echter een overeenkomst met het NIS waarin wordt gesteld dat de administratie deze gegevens intern kan gebruiken, doch niet mag verspreiden via derden.

Het staat de Vlaamse volksvertegenwoordiger nochtans vrij om, eventueel via de diensten van het Vlaams Parlement, deze gegevens bij het NIS op te vragen.

5. Zie punt 3.
6. De gemeente Beveren nam contact op met de diensten van de minister vice-president in verband met verkeersveiligheid ter hoogte van de schoolingang De Wollewei, gelegen langs de N485 – Zandstraat in Haasdonk, en voor het invoeren van een snelheidsbeperking op de gewestweg N485, die werd goedgekeurd en uitgevoerd bij aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer op 7 juli 1998.

De gemeente Temse nam contact op met de diensten van de minister vice-president omtrent de parkeerproblematiek op de gewestweg N485 ter hoogte van het rustoord Sint-Modestus.

7. Met de gemeenten Beveren, Temse en Kruibeke werd overleg gepleegd voor het opmaken van het mobiliteitsplan.

Voor de gemeenten Beveren en Temse bevindt het mobiliteitsplan zich in de tweede fase (synthesenota). Met de gemeente Beveren werd overleg gepleegd voor de heraanleg van de gewestweg N485 over het vak E17 tot de doortocht in Haasdonk. De gemeente Kruibeke is nog steeds niet gestart met de opmaak van het mobiliteitsplan. Er werd wel een moederconvenant afgesloten om een openbaarvervoerproject te kunnen realiseren.

8. De betrokken gemeenten dienen een mobiliteitsplan op te maken. Van de gemeenten Beveren en Temse is de oriëntatienota goedgekeurd. De gemeente Kruibeke is nog niet gestart met zijn mobiliteitsplan.

Om een financiering vanwege het Vlaams Gewest voor het aanleggen van fietspaden (volgens module 13) te kunnen genieten, dient het mobiliteitsplan van de betrokken gemeente goedgekeurd te zijn.

Elk gemeentebestuur apart kan afzonderlijk een dossier indienen.

Vraag nr. 57
van 1 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

N50 Doorniksesteenweg Kortrijk – Wateroverlast

Langs de Doorniksesteenweg (N50) ter hoogte van de deelgemeenten Belleghem en Kooigem wordt vastgesteld dat er bij aanhoudende regenval wateroverlast ontstaat.

Deze wateroverlast is te wijten aan de vervuilde, toegeslibde grachten, die het regenwater niet meer kunnen slikken.

1. Wanneer werden betrokken grachten voor het laatst geruimd ?
2. Bestaat er een meerjarenplan voor het ruimen van het grachtenstelsel langs gewestwegen ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?
3. Wanneer worden de grachten langs de Doorniksesteenweg geruimd ? Wat is de kostprijs ?

Antwoord

1. De betrokken grachten werden voor het laatst geruimd eind november 2000.
2. De grachten worden jaarlijks geruimd. Het ruimen gebeurt in het kader van de onderhoudsaanneming.
3. De kostprijs voor het ruimen bedroeg 300.000 frank. De kosten voor het plaatsen van de werfsignalisatie bedroegen 60.000 frank. Deze kosten zijn nog te verhogen met de kosten voor het storten van het uitgegraven slib. Die kosten konden niet afzonderlijk worden bepaald voor de betrokken grachten.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de wateroverlast niet te wijten was aan vervuilde en toegeslibde grachten, zoals gemakkelijk wordt beweerd.

De langsgrachten lozen in beken. Indien er stroomafwaarts problemen zijn op de beken stuwt het water op en kunnen de langsgrachten tijdelijk niet meer lozen in die beken.

Afhankelijk van de categorie, vallen de beken onder de bevoegdheid van de gemeente, de provincie of het Vlaams Gewest (afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer).

Vraag nr. 58
van 1 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

R8 Kortrijk – Spoorvorming

Bij hevige regenval wordt ernstige spoorvorming op de R8 ter hoogte van de verkeerslichten aan de Brugsesteenweg en de Leiebrug in Kortrijk vastgesteld.

Wanneer wordt die spoorvorming aangepakt en wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

De werken voor het wegwerken van de spoorvorming en het in goede staat brengen van de KWS verharding op het oostelijk gedeelte van de R8 werden aanbesteed op 19 oktober 2000 (begrepen

in het bestek A14 – vak Kortrijk-Waregem) (KWS : koolwaterstof ; KWS-verharding : asfalt – red.).

Het betreft het gedeelte R8 tussen kilometerpaal (kmp) 8.480 en kmp. 12.800 ; dit is vanaf de afrit N43 (weg Kortrijk-Gent) tot voorbij de Izegemstraat in Heule (aansluiting op de betonverharding).

Zowel de eigenlijke R8, de verharding op de bruggen (ook de Leiebrug), als de parallelwegen aan het shoppingcentrum in Kuurne zijn begrepen in de geplande werken.

De werken kunnen en zullen pas worden uitgevoerd na de winterperiode.

De kostprijs (gedeelte R8) bedraagt 32,4 miljoen frank.

**Vraag nr. 59
van 1 december 2000
van de heer JOHAN DE ROO**

Binnenvaart – Bijkomende trafieken

De minister vice-president stelde op de Binnenvaartstudiedag in Antwerpen bijkomende trafieken met betrekking tot de binnenvaart in Vlaanderen in het vooruitzicht.

1. Welke bijkomende trafieken betreft het ?
2. Zijn er reeds afspraken gemaakt met de intercommunales om eventueel afvaltrafieken via de binnenvaart te laten verlopen ?
3. Een van de belangrijke punten van kritiek van zowel verladers, bevrachters als schippers, is het gebrek aan onderhoud van de waterwegen. Door het uitblijven van baggerwerken verminderen de maximaal toegelaten diepgangen en van de weeromstuit verlaagt het laadvermogen en dus het rendement van de schepen.

Welke maatregelen worden genomen om dit probleem aan te pakken ?

4. Welke maatregelen inzake promotie van de binnenvaart worden er voor het Schipdonkkanaal (Afleidingskanaal van de Leie) genomen ?

Antwoord

1. De bijkomende trafieken die mogen worden verwacht, ontstaan ten gevolge van verschillende maatregelen die ten aanzien van het stimuleren van de binnenvaart werden genomen.

Naast de niet-aflatende promotie van de waterweg betreffen deze maatregelen het vrijmaken van de binnenvaartmarkt, het verruimen van de bedieningsuren van de kunstwerken, het participeren van de Vlaamse overheid in de bouw van kaaimuren, het ondersteunen van de vernieuwbouw van schepen en in het bijzonder het drastisch verlagen van de scheepvaartrechten.

Welke bijkomende trafieken al deze maatregelen elk afzonderlijk opleveren, is niet direct meetbaar.

Wat wel meetbaar is, zijn de hoeveelheden goederen die door de bedrijven, die samen met de Vlaamse overheid kaaimuren bouwen of vernieuwen, bijkomend via de waterweg zullen worden vervoerd na de bouw of vernieuwing van de kaaimuur. Het is namelijk zo dat deze bedrijven zich garant hebben gesteld om hetzij volledig nieuwe hoeveelheden, hetzij bijkomende hoeveelheden via de waterweg te vervoeren, en dit in verhouding tot de participatie van de Vlaamse overheid. Het totale kaaimuurproject zou in de komende tien jaar aldus een bijkomend transport via de waterweg genereren van gemiddeld 15 miljoen ton goederen per jaar.

2. Op heden werden reeds afspraken gemaakt met één intercommunale rond het vervoer van afval via de binnenvaart.

Met andere intercommunales worden hieromtrent besprekingen gevoerd.

3. Door het ontbreken van bergingslocaties voor het storten van de baggerspecie kon reeds geruime tijd niet meer worden gebaggerd.

Ondertussen konden toch enkele bergingslocaties worden verworven, zodat opnieuw kan worden gebaggerd. Onder meer op de Leie, de Ringvaart rond Gent en de Bovenschelde zullen de baggerwerken in het voorjaar van 2001 kunnen starten.

4. Het Afleidingskanaal van de Leie werd halfweg de negentiende eeuw gegraven als afwateringskanaal. Het gedeelte tussen Deinze en Schipdonk maakt nu deel uit van de hoofdvaaras die Rijsel verbindt met de haven van Gent, en verder met Terneuzen. Dit kanaalpad verwerkt jaarlijks een trafiek van 5,5 miljoen ton. Om het comfort op deze vaaras te verbeteren, vond op 30 november een aanbesteding plaats voor het plaatsen van radarreflectoren en verlichte signalisatie, met het oog op een verdere uitbreiding van de bedieningsuren op de sluzen van de hoofdvaarassen.

Het pand tussen Schipdonk en Balgerhoeke, dat voor de scheepvaart een doodlopend pand is en slechts bevaarbaar voor spitsen (300-tonscheppen), heeft slechts een heel beperkte beroepsvaart omdat er slechts één relatief klein watergebonden bedrijf gevestigd is. Dit kanaalpad is samen met het insteekkanaal naar Eeklo zeer gegeerd door de pleziervaart en omvat een grote jachthaven en meerdere aanlegzones.

Het pand tussen de stuw van Balgerhoeke en de uitwateringssluizen in Heist is onbevaarbaar voor motorboten. Beide kanaalpanden tussen Schipdonk en Heist hebben nog altijd de zeer belangrijke afwateringsfunctie waarvoor ze werden gegraven.

Vraag nr. 60
van 6 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Gratis openbaar vervoer – Gehandicapten

Vanaf 1 januari 2001 kunnen personen met een handicap gratis met de bussen van De Lijn rijden, aldus de minister vice-president in Het Belang van Limburg. Daarbij verwijst hij onder meer naar taxicheques en een samenwerking met de privé-sector voor de ontwikkeling van vraagafhankelijk vervoer.

Dit laatste zou tot de bevoegdheden van minister Vogels behoren. In het gecoördineerd antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 april jongstleden verwees de minister vice-president naar het recht op basismobiliteit en de vraagafhankelijke service van belbussen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 16 juni 2000, blz. 1418 – red.*).

1. In hoeverre zijn de bussen van De Lijn thans reeds aangepast aan rolstoelgebruikers? In welke gebieden (regio's) worden deze bussen

gebruikt? Kan ook worden gespecificeerd op welke lijnen in Vlaams-Brabant deze rolstoeltoegankelijke bussen worden gebruikt?

2. Belbussen werden ingevoerd in afspraak tussen De Lijn en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap om het concept basismobiliteit verder te concretiseren.

Welke gemeenten in Vlaams-Brabant beschikken reeds over operationele belbussen? In welke gemeenten worden deze belbussen tussen 2000 en 2003 nog geprogrammeerd?

3. Zijn deze belbussen zowel toegankelijk voor valide als voor mindervalide gebruikers?

4. Welke plaats ziet de minister vice-president in dit geheel voor taxicheques en een eventuele samenwerking met de privé-sector voor de organisatie van vraagafhankelijk vervoer voor personen met een handicap? Werd hierover overleg gepleegd met minister Vogels?

5. Welke plaats is er in dit geheel voor de erkende mindermobielen centrales, die financieel worden ondersteund om het vervoer van gehandicapten te verzorgen?

6. In welke gevallen zullen personen met een handicap gratis van vervoer gebruik kunnen maken?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1, 2 en 3. Op dit ogenblik biedt enkel de belbus van het Hageland de mogelijkheid om rolstoelpatiënten te vervoeren.

De gemeenten Linter, Zoutleeuw en Kortenaeken hebben vandaag reeds een belbus. Tussen 2001 en 2003 zullen ook de gemeenten Tremelo, Keerbergen, Aarschot en Scherpenheuvel beschikken over een belbus met de mogelijkheid om rolstoelpatiënten te vervoeren.

Deze belbussen zijn zowel toegankelijk voor valide als voor mindervalide personen.

De citybussen van stadslijn 2 Holsbeek – Leuven – Heverlee hebben eveneens de technische

voorzieningen voor het opstappen van rolstoel-patiënten (uitklapbare plank). In de praktijk is het vervoer van rolstoelpatiënten met deze city-bussen niet mogelijk bij gebrek aan veiligheidsvoorzieningen hiervoor binnen in de bus. Stadslijn 2 is overigens een zeer drukke lijn, en is het voor de chauffeur niet steeds mogelijk zijn stuurpost te verlaten om de uitklapbare plank te plaatsen.

4. In het verleden bestond er een plan om per provincie, en in samenspraak met het Vlaams Gewest, de provinciebesturen en een aantal gemeenten, een specifiek systeem voor het vervoer van gehandicapten te organiseren. Door een aantal externe factoren is dit niet doorgegaan.

Er bestaan een aantal privé-initiatieven (o.a. georganiseerd door taxibedrijven) die specifiek vervoer verrichten voor onder meer rolstoelgebruikers.

Samen met de taxisector heeft de provincie Limburg eveneens een systeem van taxicheques opgezet.

5. Mindermobielen centrales hebben doorgaans banden met een plaatselijk OCMW. Veelal zorgen vrijwilligers voor het vervoer.
6. Personen met een handicap ouder dan 65 jaar maken zonder onderscheid gratis gebruik van het aanbod van De Lijn.

In de loop van januari 2001 zullen alle personen met een handicap erkend door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (ongeveer 49.000 personen), een gratis netabonnement, voorlopig geldig tot eind 2002, ontvangen.

Gehandicapten kunnen een kaart van begeleider aanvragen. De gehandicapte, voorzover hij geen recht heeft op gratis vervoer, betaalt zijn rit en de begeleider reist gratis mee.

Binnen het derdebetalerssysteem (met gemeenten, bedrijven, ...) wordt in de loop van 2001 voor de categorie WIGW een netabonnement van 7.675 frank per jaar ingevoerd (*WIGW: we-duwen, invaliden, gepensioneerden en wezen – red.*).

Blinden reizen nu reeds gratis.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1014 – red.)

Vraag nr. 61
van 6 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

R8 Kortrijk – Bewegwijzering

Het centrum van Heule, een deelgemeente van Kortrijk, heeft nog steeds vaak te kampen met zwaar vrachtvervoer, op zoek naar het industrieterrein van Heule.

Dit zwaar vervoer blijkt veelal afkomstig van de R8.

1. In welke mate bestaat er reeds een bewegwijzering op de R8 om het zwaar vrachtvervoer zoveel mogelijk uit de dorpskern van Heule te weren ?
2. Wanneer worden er wegwijzers geplaatst en wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. Er werd een plan opgemaakt voor de regio Kortrijk m.b.t. de bewegwijzering op alle complexen van de E17, de E403, de A19 en de R8. Dit plan werd in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid goedgekeurd op 26 juni 1996. De gemeenteraad van Kortrijk heeft dit bewegwijzeringsplan eveneens goedgekeurd.

Dit plan voorziet op de R8 in de aanduiding van de verschillende industriezones, wijken en deelgemeentes. Deze benamingen komen niet op elk bord voor gezien de vele aanduidingen en omwille van de leesbaarheid van de borden. Het plan is gebaseerd op de principes die algemeen worden gehandhaafd bij de bewegwijzering. De benaming evenwel van de industriezone "Heule-Kuurne" vormt de basis van mogelijke verwarring bij de weggebruikers en nodigt als het ware uit om de richting Heule of Kuurne te volgen.

2. Dit plan is reeds in uitvoering vanaf 1997. In eerste instantie werd de bewegwijzering op de E17 en de E403 reeds gedeeltelijk aangepast. Een aantal inwendig verlichte borden op de R8 werden verwijderd en voorlopig vervangen door reflecterende borden.

Het totale plan wordt geraamd op 75 à 100 miljoen frank en wordt gezien de budgettaire mogelijkheden in fases uitgevoerd. De volgende fases in de uitvoering zijn het complex Kortrijk-

Oost en Kortrijk-Zuid, inbegrepen het complex met de R8.

Vraag nr. 62
van 6 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

R35 Waregem – Afwerking

Een aantal weken geleden werd het laatste stuk van de ring rond Waregem geopend. Dit deel bestaat weliswaar niet, zoals de andere delen, uit 2 x 2 rijstroken.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de nog uit te voeren werkzaamheden om de ring rond Waregem volledig af te werken ?
2. Wat is de kostprijs hiervan ?
3. Welke stappen moeten nog worden genomen om de autoweg op een aantal stukken te verbreden (mogelijkheid 2 x 2 rijstroken) ? Dienen hiertoe nog onteigeningen te gebeuren ?

Antwoord

1. Door de aanleg van het vak Oude Vijvestraat - Zultseweg is de ring rond Waregem gesloten. De verharding van het gedeelte tussen de Noorderlaan en de Toekomststraat bestaat uit kasseien.

Deze kasseiverharding zal in de toekomst worden vervangen door een KWS-verharding (*KWS: koolwaterstof; KWS-verharding: asfalt – red.*).

2. Aangezien het type dwarsprofiel nog niet is vastgesteld, is de kostprijs nog niet bekend. De ruwe raming bedraagt 20 miljoen frank, onteigeningen niet inbegrepen.
3. De R35 heeft nooit het statuut van autoweg gehad. Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt het een secundaire of een lokale weg. In het ontwerp van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen wordt het gedeelte van de R35, Zuiderlaan vanaf de N382b tot aan de N437, bij de secundaire wegen categorie II gerangschikt. De rest van de R35 wordt blijkbaar een lokale weg.

Dergelijke wegen zullen, in de regel, maar op twee rijstroken worden uitgevoerd. Het gedeelte destijds op 2x2 rijstroken uitgevoerd, werd reeds door hermarkering tot twee rijstroken gereduceerd. Er moeten bijgevolg geen stappen meer worden ondernomen om een aantal stukken te verbreden.

Of er nog onteigeningen zullen gebeuren, hangt af van het type dwarsprofielen dat voor de secundaire en voor de lokale wegen zal worden opgelegd en van de streefbeeldens die voor de R35 zullen worden goedgekeurd. Gezien echter de geringe breedte tussen de bestaande bebouwing is een onteigening minstens aan één kant zeer waarschijnlijk.

Vraag nr. 63
van 6 december 2000
van de heer JOS STASSEN

Barbierbeek Kruibeke – Stand van zaken

Na de zware overstromingen van september '98 werd beslist om de "zwarte punten" van de Barbierbeek in Kruibeke aan te pakken. Ondertussen zijn we meer dan twee jaar verder en is er op het terrein nog niets gebeurd.

Blijkbaar wacht hier iedereen op iedereen.

- Het provinciebestuur is bevoegd voor het grootste deel van het traject van de Barbierbeek.

Volgens persberichten heeft het provinciebestuur pas in november 2000 beslist om een studie over de Barbierbeek te laten uitvoeren. Deze studie zal vijftien maanden in beslag nemen en moet leiden tot de opmaak van een knelpuntennota, daarna tot een visievorming en dan tot een uitvoeringsprogramma. De provincie motiveert deze late beslissing over de Barbierbeek wegens de discussie over het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke – Bazel – Rupelmonde (GOG KBR).

- De administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) is op dit moment enkel klaar met het traject van de ringdijken voor het GOG KBR.

Wat de inrichting, de functie en de plaats van de Barbierbeek in dit GOG betreft, werden er – voorzover ik weet – nog geen beslissingen genomen.

De Barbierbeek kruist vlak voor de polder de gewestweg Temse – Kruibeke – Zwijndrecht. Bij de jongste overstromingen werd het duide-

lijk dat de duiker onder de gewestweg het debiet van de Barbierbeek niet aankan. Hier moet de administratie Wegen en Verkeer (AWV) worden betrokken.

Voorzover ik weet, werd hier nog niets structureel ondernomen.

- Gezien het verzet van het Kruibeekse gemeentebestuur tegen het GOG, zal er op een samenwerking met het gemeentebestuur omtrent de problematiek van de Barbierbeek niet moeten worden gerekend.
- De enige "betrokkene" die niet wacht, is de overvloedige neerslag. Sinds september '98 is de toestand al meermaals kritiek geweest en konden overstromingen slechts op het nippertje worden vermeden.

Aangezien de minister bevoegd is voor de administratie Waterwegen en Zeewezen en de administratie Wegen en Verkeer, wil ik volgende vragen stellen.

1. Wat is de precieze stand van zaken van het dossier GOG KBR met betrekking tot de problematiek van de Barbierbeek in de polder ?
2. Hoe verlopen de coördinatie en het overleg met de diensten van minister Dua ?
3. Werde het probleem van de duiker onder de gewestweg reeds met de diensten van de minister vice-president – formeel of informeel – aangekaart ?
4. Hoe verloopt de samenwerking met het gemeentebestuur van Kruibeke wat de problematiek van de Barbierbeek betreft ?
5. Wanneer kunnen de werken aan de Barbierbeek starten wat het deel GOG KBR betreft ?
6. Overweegt de minister vice-president voorlopige veiligheidsmaatregelen (een pompgemaal, verbreden van de winterbedding, ...) ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. De Barbierbeek valt, als onbevaarbare waterloop van tweede categorie, onder de bevoegdheid van het provinciebestuur. Mijn administratie heeft met het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen de nodige afspraken gemaakt in verband met de studie van integraal waterbeheer van de Barbierbeek.

De studie onder leiding van het provinciebestuur omvat volgende onderdelen.

Fase 1 : omgevingsanalyse en sectorale analyse

Aan de hand van basisgegevens omtrent het stroomgebied, kwaliteitsgegevens, een inventarisatie en de natuurlijke structuur, het bodemgebruik, de cultuur- en natuurhistorische, maar ook de beleidsgerichte en juridische aspecten, wordt de omgevingsanalyse opgemaakt. Daarnaast wordt ook een sectorale analyse opgemaakt. Beide luiken worden uitgevoerd door het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek (PCM) van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen, in samenwerking met het studie bureau Envico. Dit onderdeel is gestart op 15 november 2000. Het PCM is projectleider.

Geologische en hydrogeologische karakterisatie van het stroomgebied van de Barbierbeek : deze studie zal in het voorjaar van 2001 worden gegund aansluitend op een andere provinciale studie die (momenteel niet beschikbaar) basismateriaal zal afleveren.

Opmetingen van de Barbierbeek (stroomafwaarts van de spoorweg) nodig voor de modellering. De opdracht werd op maandag 11 december 2000 aanbesteed door het provinciebestuur Oost-Vlaanderen (dienst Wegen en Waterlopen). In de loop van de maand mei 2001 worden de resultaten van de opmetingen bezorgd aan de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek van AWZ, die op haar beurt zal instaan voor de modellering van de Barbierbeek.

Momenteel worden in de Barbierbeekvallei reeds een aantal aanvullende metingen, noodzakelijk om voldoende watersysteemkennis van het gebied te verwerven, uitgevoerd. Het betreft metingen inzake fysico-chemische waterkwali-

teit (staalnames gestart in april 2000), biologische waterkwaliteit (staalname uitgevoerd in oktober 2000), waterbodempkwaliteit (staalname uitgevoerd in november 2000) en debietmetingen (gestart in april 1999).

Fase II : knelpuntennota, visievorming en uitvoeringsprogramma

Op basis van de informatie verzameld in de eerste fase zullen oplossingen voor de waargenomen problemen naar voor worden geschoven. Het afronden van het actieplan is gepland voor februari 2002.

M.b.t. het aspect waterkwantiteit zal de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek van AWZ oplossingsscenario's aanreiken ; wat de andere aspecten betreft, zal het studie bureau Envico een eerste aanzet geven.

2. Door het provinciebestuur, bevoegd voor het grootste deel van het traject van de Barbierbeek, is ervoor geopteerd om het project te laten begeleiden door de actoren in het gebied.

Er zal enerzijds een ambtelijke werkgroep actief zijn, die een eerste keer samenkwam op 19 december 2000 in Kruibeke. Daarnaast zal worden getracht de bestuurlijke terugkoppeling optimaal te laten verlopen door het in het leven roepen van een stuurgroep met bestuurlijke verantwoordelijken onder voorzitterschap van bestendig gedeputeerde Ivan Verleyen, bevoegd voor integraal waterbeheer. De stuurgroep zal op 6 februari 2001 voor het eerst samenkomen.

AWZ maakt, gezien de belangrijke impact van het gecontroleerd overstromingsgebied op de Barbierbeek, deel uit van zowel de werk- als de stuurgroep. De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) is rechtstreeks betrokken in de werkgroep én maakt hiernaast ook deel uit van de algemene stuurgroep van het project "gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde", waarbinnen alle onderdelen van het project worden besproken.

3. Wat het aspect waterkwantiteit betreft, heeft het echter geen zin ad hoc maatregelen te nemen zonder deze in te passen in een groter geheel. Modelleren van de waterlopen is dus noodzakelijk, en daaraan gekoppeld ook het uitvoeren van metingen over een voldoende lange periode.

Een aanpassing van de duiker onder de gewestweg Temse-Kruibeke (én/of de duiker stroomopwaarts de gewestweg) kan een onderdeel zijn van de oplossing van de problematiek van de Barbierbeek en maakt dus deel uit van de verschillende mogelijkheden die worden onderzocht. Een juiste afgewogen keuze kan echter pas worden gemaakt na de uitvoering van de integrale studie. Zo kan deze duiker voldoende blijken na buffering van de aanvoer stroomopwaarts. Indien uit de studie blijkt dat deze aanpassing aangewezen is, zal dit met de bevoegde uitvoerende diensten worden besproken.

4. De ambtenaren van de Milieudienst en de Technische Dienst van het gemeentebestuur van Kruibeke worden door het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen uitgenodigd voor de werkgroep.

De bevoegde schepen wordt uitgenodigd voor de stuurgroep in het kader van de studie met betrekking tot het integraal waterbeheer van de Barbierbeek.

5. Het gecontroleerd overstromingsgebied zal pas worden afgewerkt na de uitvoering van de diverse maatregelen in het kader van de problematiek van de Barbierbeek. De infrastructuur die volledig losstaat van deze problematiek wordt echter wel aangelegd, zodat het project geen vertraging oploopt.

Gelet op de talrijke studies die hieromtrent nog lopende zijn, kan voor de werken aan de Barbierbeek nog geen uitvoeringsduur worden vooropgesteld.

6. De Barbierbeek is de bevoegdheid van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen.

Wat de geplande deelfasen van de werken in het kader van het gecontroleerd overstromingsgebied betreft, worden er diverse maatregelen getroffen om de hinder ervan zoveel mogelijk te beperken.

Zo wordt geen ringdijk gebouwd ter hoogte van de Barbierbeek en een aantal andere grachten/beken, zodat afwatering door het gebied heen mogelijk blijft. De ringdijk wordt dan ook slechts doorgetrokken en afgewerkt na de realisatie van de diverse maatregelen die in het kader van de problematiek van de Barbierbeek worden voorgesteld.

Vraag nr. 64
van 8 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Vandalisme

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 42 van 22 oktober 1999 blijkt dat er toen door De Lijn een aantal proefvoertuigen werden uitgerust met camera's en een andere reeks bussen met een halfopen of een gesloten afscherming (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 776 – red.*).

Deze uitrustingen zijn in eerste plaats bedoeld ter bescherming van de chauffeurs tegen agressie, maar de camera's kunnen tevens het vandalisme helpen terugdringen. Daarnaast werden nog enige maatregelen uitgevaardigd ter voorkoming van vandalisme.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de herstellingskosten veroorzaakt door vandalisme, en dit opgesplitst per provincie voor 1999 en 2000 ? Kan hierbij een onderscheid worden gemaakt tussen de bussen van De Lijn en die van de pachters ?
2. Wat waren de resultaten van de evaluatie van de proefvoertuigen met camera's en met halfopen of gesloten afscherming ? Is in deze voertuigen een afname van vandalisme merkbaar ?

Antwoord

1. Het antwoord op de eerste vraag heeft belangrijk opzoekingswerk tot gevolg. Zodra de gegevens zijn samengesteld, zullen wij deze via de diensten van het Vlaams Parlement bezorgen.
2. Resultaat evaluatie proefvoertuigen met camera's, met halfopen en gesloten afscherming

Camera's

De evaluatie bij de chauffeurs op basis van proefvoertuigen (twee in elke entiteit) uitgerust met camera's, had het volgende resultaat :

- 63 % van de chauffeurs voelt zich veiliger in de voertuigen met camera's ;
- 72 % van de chauffeurs vindt het wenselijk om camera's in de voertuigen te plaatsen.

Mede op basis van dit resultaat werd beslist 62 bijkomende voertuigen (verdeeld over de vijf

exploitatie-entiteiten) met camera's uit te rusten. Het gaat hier om twaalfmeterbussen (41 stuks), gelede of trolleybussen (11 stuks) en trams (10 stuks).

Halfopen/gesloten afscherming van de stuurpost

Op basis van de beoordeling door de chauffeurs op vijf voertuigen met een gesloten afscherming en anderzijds op vijf voertuigen met een halfopen afscherming, werd beslist niet voort te werken met de gesloten afscherming op de autobussen.

De halfopen afscherming werd gunstiger ontvangen, en dus zal deze afscherming op de nieuw te leveren autobussen worden geplaatst.

Evaluatie vandalisme

De halfopen afscherming is in de eerste plaats bedoeld ter bescherming van de chauffeur. Vermindering van het vandalisme wordt hierdoor niet verwacht. Het aantal voertuigen met een afgeschermd stuurpost die tot nu toe dienst deden (5+5) is te klein en de observatieperiode is te kort om sluitende conclusies te trekken.

Tot nu toe is agressie tegen de chauffeur niet voorgekomen op de voertuigen met camera's. Het aantal met camera's uitgeruste voertuigen is echter te klein om sluitende conclusies te trekken. Duidelijkere gegevens worden verwacht uit de beoordeling van de resultaten van de 62 bijkomende voertuigen die met camera's zullen worden uitgerust.

Vraag nr. 65
van 8 december 2000
van de heer DIRK DE COCK

N70 St.-Niklaas – Aanpassingswerken

Met veel interesse las ik het "Investeringsprogramma AWW 2001-2003" Mijn bijzondere aandacht ging uit naar de N70 ter hoogte van Sint-Niklaas. Voor de begrotingsjaren 2001 en 2002 wordt jaarlijks een budget vrijgemaakt van 50 miljoen frank voor de "aanpassing van de ringfunctie te Sint-Niklaas". (*AWV : administratie Wegen en Verkeer – red.*)

Wanneer we de cijfers van het investeringsprogramma van vorig jaar erbij nemen, blijkt dat er voor het "aanpassen van ringfunctie te Sint-Niklaas" een jaarlijks budget was vrijgemaakt van 50

miljoen frank, voor de begrotingsjaren 2000 en 2001.

1. Bevestigt de minister vice-president de cijfers van het "Investeringsprogramma 2001-2003", die aantonen dat in de jaren 2001 en 2002 jaarlijkse budgetten van 50 miljoen worden vrijgemaakt voor het "aanpassen van de ringfunctie te Sint-Niklaas" ?

Waaruit bestaan concreet deze aanpassingswerken (de code Wv verwijst naar de heraanleg van bestaande wegen buiten de bebouwde kom) ?

2. Welke aanpassingen zijn er in 2000 gebeurd met het budget van 50 miljoen frank opgenomen in het investeringsprogramma van vorig jaar ? Of zijn de geplande kredieten een jaar opgeschoven ?

Zijn de aanpassingswerken uitgesteld en waarom ?

Antwoord

De hele problematiek van de ring rond Sint-Niklaas en de heraanleg van de N70 hangt zeer nauw samen met de opmaak van het mobiliteitsplan voor de stad.

Op dit ogenblik is het mobiliteitsplan nog niet afgewerkt. Uit dit plan zullen de prioriteiten moeten worden gedistilleerd. Om die reden werd in 2000 nog geen project uitgewerkt. Het mobiliteitsplan zal zich uiteraard moeten inpassen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Ik verwijs terzake naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Jos Stassen, Vlaams volksvertegenwoordiger, betreffende de mogelijke doortrekking van de N41 (*Handelingen Commissievergadering nr. 48 van 14 december 2000, blz. 6 e.v. – red.*).

Vraag nr. 66 van 8 december 2000 van de heer DIRK DE COCK

N70 Waasmunster – Kruispunt Groenselstraat

Doordat de laatste jaren een aantal dodelijke slachtoffers is gevallen op de N70 ter hoogte van Waasmunster, stelde ik begin september een schriftelijke vraag omtrent eventueel geplande infra-

structuurwerken ter bevordering van de verkeersveiligheid.

De minister vice-president antwoordde dat het kruispunt N70 met de Groenselstraat (wijk Ruiter) veiliger zou worden gemaakt in 2001, in het kader van de aanneming "Aanpassing kruispunten", door de aanleg van middengeleiders op de N70. In het "Investeringsprogramma AWV 2001-2003", hoofdstuk secundaire wegen (administratie Wegen en Verkeer) vind ik echter voor het jaar 2001 geen kredieten terug voor veiligheidsbevorderende maatregelen op de N70 ter hoogte van Belsele, Waasmunster en Lokeren. Het enige waarin wordt voorzien in deze begroting is een "structureel onderhoud te Waasmunster en te Belsele van 80 miljoen frank in 2003".

Mijns inziens komt dit niet overeen met datgene wat de minister vice-president antwoordde op mijn schriftelijke vraag (*vraag nr. 425 van 14 september 2000 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 581 -red.*).

1. Bevestigt de minister vice-president de cijfers van het "Investeringsprogramma 2001-2003", die aantonen dat pas in het jaar 2003 kredieten worden vrijgemaakt voor een structureel onderhoud van de N70 ter hoogte van Waasmunster en Belsele ?
2. Welke bevoegde overheid staat in voor de uitvoering van de beslissing van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid ter aanpassing van het kruispunt N70 met de Groenselstraat, waarvan sprake in zijn antwoord op mijn voormelde vraag ?

Op welke begrotingspost in het "Investeringsprogramma AWV 2001-2003" is dit terug te vinden ?

Antwoord

De infrastructurele aanpassingen aan het kruispunt N70/Groenselstraat zullen worden uitgevoerd in het kader van de aanneming "Aanpassing kruispunten". In een dergelijke aanneming wordt elk jaar voorzien om op een vlotte manier aanpassingen aan kruispunten te kunnen laten uitvoeren. De te behandelen kruispunten worden dus niet nominatief in het programma opgenomen, maar worden volgens de noodzaak bepaald.

De vastlegging van de aan te passen kruispunten is meestal een beslissing van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid.

De kredieten opgenomen op het investeringsprogramma 2001-2003 voor het jaar 2003 hebben betrekking op structureel onderhoud van het wegvak. Ten slotte wil ik erop wijzen dat de markeringen die als voorlopige maatregelen werden voorgesteld in het raam van de verkeersveiligheid, reeds werden uitgevoerd.

Vraag nr. 67
van 14 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Vernederlandsing straatbeeld

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 9 van 11 oktober 2000 geeft de minister vice-president een overzicht van de gewestwegen die zich op het grondgebied van de faciliteitengemeenten bevinden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 748 – red.*). Zoals hij weet, zijn straatnaamborden, richtingwijzers en andere verkeerstekens daar tweetalig.

Verwijzend naar de bevindingen in de studie die professor Boes in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant maakte, vroeg ik de minister vice-president evenwel ook of hij aan de bevoegde diensten richtlijnen had gegeven m.b.t. het eentalig Nederlands maken van die berichten aan het publiek in het algemeen.

Op die vraag werd echter geen antwoord gegeven.

1. Kan de minister vice-president dat antwoord alsnog verstrekken ?
2. Kan hij tevens antwoorden op de vraag of aan De Lijn al richtlijnen werden gegeven inzake het taalgebruik voor de dienstregelingen ?

Antwoord

1. Nopens de berichten aan het publiek in het algemeen in de randgemeenten, met name de bewegwijzering, heb ik opdracht gegeven aan administratie Wegen en Verkeer om op termijn de tweetalige bewegwijzering te vervangen door een éentalige bewegwijzering.

2. De Vlaamse Vervoermaatschappij zal deelnemen aan een werkgroep die zich over de praktische toepassing van de studie van professor Boes zal buigen. De Vlaamse Vervoermaatschappij heeft haar volledige medewerking toegezegd. Deze werkgroep zal van start gaan op initiatief van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Met betrekking tot de dienstregelingen van de Vlaamse Vervoermaatschappij kan ik verduidelijken dat deze volgens de vigerende taalwetgeving worden opgemaakt.

Vraag nr. 68
van 14 december 2000
van de heer ELOI GLORIEUX

N276 en N277 Meise – Zebrapaden

Volgens het Jaarverslag Verkeersveiligheid 1999 van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid werden er vorig jaar 4.101 voetgangers het slachtoffer van een verkeersongeval. Kinderen en jongeren tot 17 jaar en senioren maken hiervan de hoofdmoot uit. Het is een belangrijke opdracht voor het beleid om, naast het garanderen van de basismobiliteit, ook de veiligheid van de niet-gemotoriseerde weggebruiker te optimaliseren.

Degelijke voetgangersoversteekplaatsen vormen een belangrijk onderdeel van zowel de basismobiliteit als de veiligheid van de voetganger. Recente concrete praktijkvoorbeelden tonen evenwel aan dat veilige voetgangersoversteekplaatsen nog vaak ondergeschikt worden gemaakt aan de snelle doorstroming van het autoverkeer.

Voor de Vlaamse randgemeente Meise werd in oktober, op basis van dienstorder 98/5 van de administratie Wegen en Verkeer, door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant beslist om een aantal noodzakelijke zebrapaden langs de N276 (oostelijke zijweg A12) en de N277 (westelijke zijweg A12) te laten verdwijnen. De vijf onderzochte voetgangersoversteekplaatsen bevinden zich langs een gewestweg.

De betrokken voetgangersoversteekplaatsen zouden niet volledig voldoen aan de vereiste veiligheidscriteria. Het gemeentebestuur van Meise, als ook vele bewoners, op wier uitdrukkelijke vraag de zebrapaden aanvankelijk waren aangebracht, zijn het met deze beslissing niet eens. De tellingen van de voetgangers die ervan gebruikmaakten, werden geminimaliseerd doordat ze op het verkeerde tijdstip gebeurden. De betrokken voetgangersover-

steekplaatsen liggen aan woonwijken met grote achtergebieden, met onder andere de Nationale Plantentuin. Behalve de oversteekplaats aan het postgebouw, liggen ze allemaal nabij bushaltes. De oversteekplaats aan de voetgangersbrug wordt daarenboven veelvuldig gebruikt door schoolkinderen met de fiets.

Het is logisch dat vanuit het beleid onveilige voetgangersoversteekplaatsen niet worden gedoogd. Het is echter niet logisch dat ze dan maar gewoonweg worden afgeschaft.

Logisch zou daarentegen wel zijn dat de verkeerssituaties worden aangepast met het oog op de veiligheid van de niet-gemotoriseerde weggebruiker. Dit kan in de eerste plaats door de maximum toegelaten snelheid voor wagens op die plaatsen te verlagen, verkeerslichten te plaatsen en een betere signalisatie aan te brengen.

1. Waarom wordt gekozen voor het verwijderen van de voetgangersoversteekplaatsen in plaats van ze verkeersveiliger te maken ?
2. Hoe strookt voor de minister vice-president het verwijderen van de voetgangersoversteekplaatsen, onder andere aan bushaltes naast woonwijken, met zijn beleid van basismobiliteit ?
3. Is het niet aangewezen om bij de interpretatie van de omzendbrief AWV 98/5, met criteria voor het aanbrengen van voetgangersoversteekplaatsen, prioriteit te geven aan het veiliger maken van onveilig geachte oversteekplaatsen, in plaats van ze gewoon te liquideren ?
4. Welke mogelijkheden hebben het gemeentebestuur en de bewoners van Meise om de beslissing van 6 oktober 2000 van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant om te buigen in een beslissing die de bestaande voetgangersoversteekplaatsen veiliger maakt, in plaats van ze te laten verdwijnen ?

Antwoord

De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant bracht, zoals dit het geval was voor de andere provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer, alle oversteekplaatsen voor voetgangers ter sprake op de vergadering van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV).

Alle gemeentebesturen werden over deze bespreking ingelicht en uitgenodigd om aanwezig te zijn.

Tijdens deze vergadering werden de voorwaarden verduidelijkt waarvan de oversteekplaats diende te voldoen om behouden te blijven (omzendbrief 98/5 van 18 juni 1998, gewijzigd door de omzendbrief 98/11 van 3 november 1998).

Op basis van de voormelde gegevens werd met elke gemeente de afspraak gemaakt dat volgende maatregelen konden worden genomen :

- a) de oversteekplaats blijft behouden ;
- b) de oversteekplaats wordt verwijderd aangezien zij absoluut niet voldoet aan de omzendbrief ;
- c) de oversteekplaats wordt aangepast en beveiligd ;
- d) ter hoogte van de huidige oversteekplaats wordt een hertelling uitgevoerd, zodat een exacter beeld wordt verkregen, en nadien opnieuw onderzocht door de PCV.

Het verslag van de PCV-vergadering wordt aan elke gemeente gestuurd, die zo nodig de zaak heronderzoekt. Wanneer alle gemeenten in de provincie besproken zijn, maakt de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant een ontwerp van besluit houdende verwijdering van de oversteekplaats op, en stuurt dit aan de gemeente. Na advies van de gemeenteraad – of ingeval hierover binnen de termijn van zestig dagen geen advies wordt verstrekt – wordt dit ontwerp van besluit voor goedkeuring voorgelegd aan de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer.

Wat specifiek de oversteekplaatsen in de gemeente Meise betreft, is het de bedoeling van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant dat sommige oversteekplaatsen worden aangepast zodat ze veiliger zijn.

Op andere plaatsen wordt een nieuwe telling uitgevoerd op basis van bijkomende informatie van het gemeentebestuur.

Ten slotte zullen de oversteekplaatsen die onoordeelkundig werden aangebracht en niet voldoen aan de onderrichtingen van de omzendbrief 98/5 worden verwijderd, om de zwakke weggebruiker, geen vals gevoel van veiligheid te bezorgen.

Alle beslissingen worden slechts na consultatie van het gemeentebestuur genomen.

Vraag nr. 69
van 14 december 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

N267 Hofstade – Verkeersveiligheid

De N267 langs het recreatiecentrum (Blosodomein) in Hofstade zorgt bij de omwonenden voor een sterk gevoel van onveiligheid. De in het verleden gebeurde ongevallen en het steeds drukker verkeer hebben dit gevoel nog versterkt.

De heraanleg van deze gewestweg, met het oog op verkeersvertragende voorzieningen, uitgevoerd in 1992, werd vanuit praktische en financiële overwegingen slechts gedeeltelijk uitgevoerd.

In een aanvullend antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 322 van 18 mei 2000 deelde de minister vice-president mee dat de rijkswacht op het grondgebied Boortmeerbeek van deze gewestweg snelheidscontroles uitvoerde en dat één op vier wagens sneller reed dan de maximum toegestane 70 km/uur. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 743 – red.*)

1. Hoe vaak vonden er in de periode mei-december 2000 snelheidscontroles plaats ?
2. Werd het onopgemerkt opstellen van de rijkswacht voor deze controle niet bemoeilijkt door de kaarsrechte wegstructuur ?
3. Worden er structurele voorzieningen in het vooruitzicht gesteld, zodat periodieke snelheidscontroles overbodig worden ?

Antwoord

1. Volgens de informatie van de rijkswacht gebeurde er in de periode mei-december 2000 geen snelheidscontroles.
2. Volgens de rijkswacht is het "ongemerkt" meten van de snelheid geen enkel probleem. Dit gebeurt steeds met anonieme wagens, die perfect verdekt kunnen worden opgesteld tussen de dikke bomen aan de zijde Boortmeerbeek (komende van de E19 richting Leuven).

Aan de andere zijde van de rijbaan (Hofstade) is echter weinig plaats om te staan met een auto.

3. Er zijn geen structurele voorzieningen gepland voor de eerstkomende jaren. Structurele voorzieningen ter vervanging van gerichte politie-

controles zijn niet steeds mogelijk of aangewezen.

Vraag nr. 70
van 14 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

N43 Beveren-Leie – Kruispunt Pontstraat

Ter hoogte van het kruispunt op de N43 in Beveren-Leie met Pontstraat en Spijkerlaan is de verkeerssituatie allesbehalve comfortabel en zelfs gevaarlijk.

Door het ontbreken van een geschilderde afbaakzone dient de weggebruiker stil te staan midden de rijweg. In het dagelijks zeer drukke verkeer is het tijdens de spitsuren uitkijken voor aanrijdingen. Door de stilstaande voertuigen in het midden wordt het doorgaand verkeer immers gestremd en passeren de voertuigen langs de parkeerstrook of via het fietspad.

1. Wordt het kruispunt op de N43 in Beveren-Leie heringericht en zo ja, wanneer ?
2. Zo neen, worden er andere maatregelen getroffen om deze gevaarlijke verkeerssituatie veiliger te maken ? Welke ?
3. Welk budget is hiervoor ingeschreven ?

Antwoord

Ik verwijs naar het indicatief meerjarenprogramma 2001-2003 dat aan het Vlaams Parlement werd meegedeeld (*Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-I – red.*). Dit programma bevat een opsomming van de geplande projecten en de bedragen die hiervoor worden uitgetrokken.

Op basis van de verkeersveiligheidsstudie uitgevoerd in het kader van het mobiliteitsplan Waregem blijkt dat prioritair maatregelen op dit kruispunt ten koste van de herinrichting van andere kruispunten, niet kunnen worden verantwoord op basis van de ongevallencijfers.

Vraag nr. 71
van 14 december 2000
van de heer JOS STASSEN

N41 Temse-Hamme – Heraanleg

De gewestweg N41 verbindt op dit ogenblik Sint-Niklaas met Dendermonde en Lebbeke. Er wordt al jaren gediscussieerd over de heraanleg van de N41 op het grondgebied van de gemeenten Temse en Hamme. Deze heraanleg is dringend nodig, gezien de ernstige problemen op het vlak van verkeersveiligheid.

Bij mijn weten, werden over de heraanleg van de N41 op het grondgebied van Temse reeds een aantal beslissingen genomen. Wat de heraanleg in Hamme betreft, wordt er momenteel een studie gemaakt.

N41 in Temse

1. Wat is de stand van zaken in verband met de heraanleg van de N41 in Temse ?
2. Welke beslissingen werden terzake reeds genomen ?
3. Wat is de fase van uitvoering van de werken ?
4. Wat is de kostprijs van dit alles ?
5. Welk overleg werd hierover georganiseerd met de gemeente Temse ?

N41 in Hamme

6. Wat is de stand van zaken in verband met de heraanleg van de N41 in Hamme ?
7. Wat behelst de bovenvermelde studie ?
8. Wanneer wordt ze afgerond ?
9. Welke concrete plannen liggen er op tafel ?
10. Wanneer start de uitvoeringsfase ?
11. Wat gebeurt er met de nieuwe verkeerslichten over het kruispunt Noordstraat-N41 ?
12. Worden er gezien de recente ongevallen extra verkeerslichten geplaatst over het kruispunt N41-Broekstraat ?
13. Welk overleg werd er tot nu toe georganiseerd met het gemeentebestuur van Hamme ?

Antwoord

N41 in Temse

De heraanleg van de gewestweg N41 in Temse tot primaire weg II zal in twee fasen gebeuren :

- a) de bouw van een tunnel in de N41 ter hoogte van "Duivenhoek" ;
- b) de wegenwerken van E17 tot Durme.

De eerste fase werd aanbesteed op 2 december 2000 – bedrag van 223 miljoen frank. De tweede fase wordt in het driejarenprogramma gepland voor 2002 – bedrag van 210 miljoen frank.

Het algemeen principe is dat er vanaf "Kettermuit" tot aan de Durme een doorgaande weg met twee rijstroken wordt aangelegd, waarbij het kruispunt "Duivenhoek" wordt ondertunneld. Links en rechts komen ventwegen met telkens een dubbelrichtingsfietspad. Daardoor wordt een totale scheiding van het lokale en doorgaande verkeer verkregen. Het overleg met Temse is intens geweest, en dit op twee vlakken :

- a) bilateraal m.b.t. het ontwerp zelf en de principes ;
- b) multilateraal m.b.t. de opmaak van het mobiliteitsplan.

In de Provinciale Auditcommissie (PAC) werd in oktober 2000 het ontwerp van de tunnel goedgekeurd en in december 2000 het wegenproject.

N41 in Hamme

De gewestweg N41 in Hamme is nog in de studiefase. Bij het opmaken van het mobiliteitsplan wordt gesteld dat een aantal bestaande kruispunten op de N41 moet verdwijnen. Verschillende voorstellen werden geformuleerd, maar er was tot nogtoe geen consensus.

Door de gemeente Hamme werd een studie bureau aangesteld om die knooppunten te helpen ontwarren. Op dit ogenblik is dit studie bureau bezig met het verzamelen van alle nuttige gegevens.

Er is dus geen enkele beslissing genomen. In elk geval zal de omvorming tot primaire weg II wor-

den opgenomen in de volgende meerjarenprogramma's.

Vraag nr. 72
van 14 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

E17 Haasdonk – Spoorvorming

Op de E17 richting Antwerpen, net voor de op- en afritten van Haasdonk, is er een strook van ongeveer twee kilometer die door spoorvorming uitermate gevaarlijk is.

De jongste twee jaar deden er zich tussen kilometerpalen 88,5 en 90,5 liefst 22 ongevallen voor, meestal bij regenweer. Er vielen reeds drie mensenlevens te betreuren. Vijf mensen geraakten tot op heden zwaargewond en er waren een tiental lichtgewonden.

Het is duidelijk dat die toestand dringend moet worden verholpen.

Worden daartoe maatregelen getroffen en zo ja, wat is de planning terzake ?

Antwoord

In november 1997 werden er op de autosnelweg E17 tussen Gent en Kruibeke metingen uitgevoerd in beide rijrichtingen, teneinde enerzijds een beeld te krijgen van de graad van spoorvorming en anderzijds aan de hand van de meetresultaten een planning te kunnen opstellen van prioritair uit te voeren onderhoudswerken.

De meetresultaten toonden aan dat er sprake is van spoorvorming op de E17, vooral in de rijrichting Antwerpen. Op deze basis werd prioritair de spoorvorming aangepakt in de zone Gent-Kruibeke, rijrichting Antwerpen. De slijtlaag en de eerste onderlaag van de rechter- en middenrijstrook werden vernieuwd augustus-september 1999.

Gelet op de reeds uitgevoerde herstellingswerken richting Antwerpen, werd in 2000 ervoor geopteerd om nu prioritair de rijrichting Kortrijk grondig te vernieuwen (slijtlaat + onderlagen), inclusief open afritten. Hiervoor zal jaarlijks een bedrag van ongeveer 150 miljoen frank worden uitgetrokken. Deze bedragen zijn ingeschreven op het indicatief meerjarenprogramma 2001-2003, dat aan het Vlaams Parlement werd medegedeeld (*Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-I – red.*).

Gelet op het hoog aantal ongevallen waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, heb ik mijn administratie ondertussen de opdracht gegeven om de toestand ter plaatse opnieuw grondig te onderzoeken. Het opnieuw uitvoeren van stroefheidsmetingen en metingen van spoorvorming is nodig om een nauwkeuriger inzicht te krijgen in de factoren die de ongevallen kunnen verklaren. Dit kan leiden tot een aanpassing van de fasering en het vervroegen van de werken ter hoogte van Haasdonk. De meetresultaten worden nog afge wacht.

Vraag nr. 73
van 15 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Waterkrachtcentrales – Rendabiliteit

In het kader van hernieuwbare energie wil de minister vice-president een veertigtal kleinschalige waterkrachtcentrales installeren op sluizen en stuwten van de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen, die stroom aan 20.000 gezinnen moeten leveren.

Hoe verhoudt de kostprijs van deze waterkrachtcentrales zich ten opzichte van de rendabiliteit ?

Antwoord

Op de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen werden een aantal locaties opengesteld voor het bouwen van waterkrachtcentrales via een af te leveren concessie voor openbare werken. In het desbetreffende bestek werden per locatie de randvoorwaarden bekendgemaakt binnen dewelke de waterkrachtcentrales kunnen totstandkomen. Deze randvoorwaarden behelzen zowel infrastructurele als ecologische aspecten, waarbij ook de beperkingen werden aangegeven binnen dewelke het beschikbare debiet kon worden aangewend. Daarbij was het aan de inschrijver om een inschatting te maken waar een waterkrachtcentrale rendabel kon worden gebouwd.

Uit één en ander blijkt dat enkel de inschrijver inschat welke de rendabiliteit is rekening houdende met de kostprijs. Teneinde te vermijden dat enkel voor de meest rendabele locaties zou worden gekozen, werden de locaties per groep aangeboden en werden keuzecriteria ingebouwd, zodanig dat de bieding die in haar totaliteit het grootste energetisch vermogen kon aanleveren, het meeste kans maakte om te worden gekozen.

De vraag naar rendabiliteit dient dan ook te worden bekeken niet enkel per locatie, maar per groep van locaties. Uit de ingediende offertes en het feit dat er effectief biedingen werden gedaan, blijkt dat er zich wel degelijk een positieve rendabiliteit voordoet voor groepen van locaties.

Vraag nr. 74
van 15 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Kanaalbrug Vroenhoven – Bestemming

De afdeling Maas en Albertkanaal ijvert ervoor om de brug aan het Albertkanaal in Vroenhoven te laten afbreken. Ook de bunker langs de kanaalbrug zou moeten verdwijnen. De afbraak van brug en bunker moet het mogelijk maken om het resterende deel van het Albertkanaal te verbreden.

Brug en bunker zijn echter in 1995 op de lijst van de beschermde monumenten geplaatst. Voor het gemeentebestuur van Riemst behoort de brug tot het industrieel patrimonium en het wil dan ook van geen afbraak weten.

1. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om tot afbraak van bunker en brug over te gaan, of worden beide als monument behouden ?
2. Zijn er in de omgeving nog bruggen of andere bouwwerken – al of niet beschermd – die een eventuele verbreding van het resterende gedeelte van het Albertkanaal verhinderen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

1. De afdeling Maas en Albertkanaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen heeft de opheffing van de bescherming als monument van de brug van Vroenhoven en de aangrenzende bunker aangevraagd op 30 maart 1999, met de bedoeling deze brug te herbouwen om de flessenhals op te heffen.

De huidige brug van Vroenhoven heeft immers slechts een doorvaartbreedte van $\pm 26,50$ meter. Deze breedte volstaat niet om het kruisen van tweebaksduwkonvooien toe te laten. Voor vierbaksduwkonvooien met een breedte van 22,80

meter is zelfs de éénrichtingsvaart onder de brug zeer gevaarlijk, zodat deze konvooien slechts zeer traag onder de brug kunnen doorvaren.

Ook voor andere schepen zoals tankers is de smalle doorvaartbreedte gevaarlijk. Er zijn trouwens reeds een aantal schadevaringen vastgesteld.

2. In de omgeving moeten eveneens de bruggen van Kanne (gemeente Riemst) en Briegden (gemeente Lanaken) worden herbouwd. De aanbesteding hiervan is gepland voor 2002.

Vraag nr. 75
van 15 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Provinciale fietsroutenetwerken – Stand van zaken

In opdracht van het Vlaams Gewest zijn de provincies bezig met de opmaak van een fietsroutenetwerk. De bedoeling is de leefbaarheid en de economische ontwikkeling van Vlaanderen te vrijwaren door alternatieven voor het autoverkeer aan te moedigen en te versterken. Er wordt onder meer gedacht aan de stimulering van fietsverplaatsingen.

Er werd een volledige methodiek uitgewerkt om een netwerk op bovenlokaal niveau op te maken. Het ontwerp wordt voorgelegd aan de gemeenten, die advies kunnen geven.

1. Eind februari 2001 moet het provinciaal fietsroutenetwerk definitief zijn afgewerkt. Uit de opmaak zal blijken welke missing links er bestaan.

Welke criteria bepalen de rangorde van uitvoering van deze missing links ? Wie beslist daarover ?

2. Het Vlaams Gewest heeft de opmaak van een fietsroutenetwerk uitbesteed aan de provincies. Deze laatste krijgen hiervoor een financiële ondersteuning.

Over welke bedragen gaat het per provincie ?

3. Het opgemaakte ontwerp wordt voorgelegd aan de gemeenten. De gemeenten wordt gevraagd advies te geven, aangezien zij vertrouwd zijn met lokale noden. Echter, bepaalde gemeenten hebben nog geen mobiliteitsplan en langetermijnvisie opgesteld.

In welke mate kunnen zij dan gefundeerd advies geven ?

Antwoord

1. In de behoefteanalyse van de administratie Wegen en Verkeer, waarvan de methodiek aan het Vlaams Parlement werd voorgesteld, is een luik fietspaden opgenomen.

De nadruk in deze methodiek ligt op het aantal potentiële functionele fietsverplaatsingen.

2. De financiële ondersteuning aan de provincies bedroeg 3.900.000 frank per provincie. De missing links kunnen aan de hand van die behoefteanalyse onderling worden gerangschikt naar prioriteit.
3. De voorgestelde netwerken zijn bovenlokale fietsroutenetwerken.

Het feit dat een gemeente nog geen globaal fietsplan of visie heeft ontwikkeld, kan een probleem zijn, maar de meeste gemeenten hebben wel gewerkt op lokale fietsplannen en hebben vandaaruit advies uitgebracht.

Vraag nr. 76 van 21 december 2000 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Overladen vrachtwagens – Boete

Het Arbitragehof besliste dat de Vlaamse overheid wel degelijk bevoegd is om een eigen "spoorvormingsboete" op te leggen indien vrachtwagens overladen zijn.

Enerzijds hoopt de Vlaamse regering door het opleggen van boetes aan bestuurders of eigenaars van overladen vrachtwagens spoorvorming te voorkomen, anderzijds hoopt ze met de opbrengst een deel van het wegenonderhoud te kunnen financieren.

1. Welk gevolg wordt gegeven aan het arrest van het Arbitragehof ?
2. Heeft de minister reeds een beslissing genomen over de bestemming van de opbrengst van de boetes ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer heeft, in nauw overleg met de afdeling Juridische Dienstverlening, niet het arrest van het Arbitragehof afgewacht om de nodige maatregelen te nemen opdat de decreetbepalingen terzake zouden kunnen worden uitgevoerd.

Dit omvatte onder meer :

- een goede coördinatie met de rijkswacht en de parketten-generaal om tot een concreet vervolgings- en seponeringsbeleid te komen inzake gewichtsoverschrijding van de maximale toegelaten massa's en massa's onder de assen zoals bepaald in de artikels 32 en 32bis van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's en hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen ;
- het opstellen van de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot de Vlaamse ambtenaren die, in uitvoering van artikels 56 tot 62 van het Vlaamse decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, zullen worden aangewezen ;
- de selectie en aanwerving van de bovenvermelde Vlaamse ambtenaren, die in de nabije toekomst voltooid zal zijn ;
- de vastlegging van het opleidingsprogramma dat de betrokken ambtenaren zullen krijgen ;
- de organisatie van de opleidingsprogramma's zelf.

Zodra de uitvoeringsbesluiten gepubliceerd zullen zijn en de aangeworven Vlaamse ambtenaren hun opleiding zullen gekregen hebben, zullen zij permanent kunnen worden ingezet in de bestrijding van overladen vrachtwagens.

Heden wordt deze taak uitsluitend uitgevoerd door de federale politie (voorheen de rijkswacht).

2. Conform de decreetbepalingen zal de opbrengst van de boete gaan naar het Vlaams Infrastructuurfonds, ingesteld bij de artikelen 57 en 58 van het decreet van 25 juni 1992, houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, waar zij zal worden geboekt onder artikel 63.00.36.80.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 25
van 22 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Administratieve formaliteiten – Huisartsen

Recentelijk sprak het Vlaams Huisartsenparlement zijn ongenoegen uit over de "zinloze papierberg" waarmee de huisartsen dagelijks worden geconfronteerd. Gemiddeld zouden huisartsen drie kwartier per dag bezig zijn met het invullen van allerlei formulieren, zoals attesten voor scholen, bedrijven, verzekeringen. Die last zou bovendien steeds toenemen.

Het Vlaams Huisartsenparlement is vragende partij om een vereenvoudiging van deze administratieve formaliteiten door te voeren. Het voorzien in gelijkvormige formulieren voor de aanvraag van een levensverzekering bij de verschillende verzekeringsmaatschappijen bijvoorbeeld, zou al een grote stap vooruit betekenen. Daarnaast zouden initiatieven kunnen worden genomen om formulieren per computer op te maken.

1. Met hoeveel dergelijke documenten van de Vlaamse Gemeenschap worden de Vlaamse huisartsen geconfronteerd ?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om tegemoet te komen aan de vraag van het Vlaams Huisartsenparlement om deze administratieve formaliteiten te vereenvoudigen ? Welke ? Binnen welke tijdspanne worden die maatregelen gerealiseerd ?
3. Heeft de minister reeds overleg gepleegd met haar federale en/of Vlaamse collega's om binnen dit kader een daadwerkelijke vereenvoudiging door te voeren van de administratieve formaliteiten ?

Antwoord

1. Het is onmogelijk om binnen een korte termijn een totaaloverzicht te bezorgen van de documenten van de Vlaamse Gemeenschap. Om een totaaloverzicht te krijgen, zouden de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger moeten worden voorgelegd aan alle Vlaamse ministers.

De vereiste attesten in verband met schoolafwezigheden of niet-deelname aan LO-lessen bijvoorbeeld, behoren veeleer tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming (*LO : lichamelijke opvoeding – red.*).

Wat de Vlaamse bevoegdheid betreft inzake gezondheidszorg, worden de huisartsen onder andere geconfronteerd met documenten in verband met :

- het bestellen van vaccins ;
- de aangifte van besmettelijke ziekten ;
- de aangifte van overlijdens en geboorten indien de huisarts hierbij betrokken is.

2. Ik meen dat de uitspraak van het Vlaams Huisartsenparlement over de "zinloze papierberg" in eerste instantie slaat op de federale papierberg, en dat de te vervullen "Vlaamse formaliteiten" veeleer beperkt zijn en geen overdreven belasting vormen.

Het lijkt bijgevolg niet onmiddellijk noodzakelijk dat ik hierrond initiatieven neem.

Indien er echter een concrete vraag zou komen met betrekking tot documenten die binnen de Vlaamse bevoegdheid vallen, ben ik bereid om, indien het noodzakelijk en mogelijk blijkt, na te denken over een vereenvoudiging.

3. Neen, vereenvoudiging van administratieve formaliteiten behoort in eerste instantie tot de bevoegdheid van de minister die deze formaliteiten oplegt. De vragende partij kan zich dus best rechtstreeks richten tot de bevoegde minister.

Indien overleg noodzakelijk of gewenst is, zijn mijn administratie en ik daartoe steeds bereid.

Vraag nr. 29
van 29 november 2000
van mevrouw SONJA BECQ

"Zorgverzekering" – Commercieel gebruik

Op 30 maart 1999 werd het decreet op de zorgverzekering goedgekeurd. Decreet dat thans wordt uitgevoerd.

Onder het begrip "zorgverzekering" wordt een heel specifieke inhoud verstaan, namelijk voormeld decreetaal vastgelegde en opgelegde regeling.

Wanneer de term "zorgverzekering" door verzekeringsmaatschappijen wordt gehanteerd voor hun eigen product, waar vrij kan worden opgeschreven, kan dit leiden tot verwarring. Mensen zullen geneigd zijn om te denken dat ze verplicht zijn om op dit vrij commercieel product in te schrijven, of denken dat ze zich aangesloten hebben bij de decretaal opgerichte zorgkas.

Ook nu reeds wordt door de verzekeringsmaatschappijen de term "zorgverzekering" gebruikt. In het verleden heeft de Generale Bank – ASLK na verzoek daartoe haar toenmalige reclame met betrekking tot "G-invest en careplan" om die reden ingetrokken.

1. Erkent de minister het probleem wanneer de term "zorgverzekering" wordt gebruikt voor andere producten dan de decretaal bepaalde zorgverzekering ?
2. Werden reeds stappen ondernomen om de term "zorgverzekering" te beschermen ?
3. Werden de verzekeringsmaatschappijen reeds aangemaand om deze term niet te gebruiken in reclame of promotie ?

Antwoord

In het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering wordt het begrip "zorgverzekering" inderdaad gehanteerd voor het bij dit decreet door de Vlaamse Gemeenschap ingestelde recht op tenlasteneming van kosten voor niet-medische hulp- en dienstverlening. Het is mij niet onbekend dat de term "zorgverzekering" reeds door bepaalde privé-ondernemingen wordt gebruikt. Op het eerste gezicht zou dit inderdaad tot enige verwarring kunnen leiden, maar het lijkt mij thans veeleer een schijnbaar probleem.

De uitvoering van voornoemd decreet is volop aan de gang en er zijn sinds de oprichting van de adviesraad geregelde structurele contacten met het werkveld en de potentiële partners. Uit dit overleg is gebleken dat ook de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde sector van de verzekeringsmaatschappijen interesse vertoont om aan de Vlaamse zorgverzekering mee te werken.

Die verzekeringsmaatschappijen welke nu reeds een eigen product "zorgverzekering" aanbieden, hebben er mijns inziens geen enkel belang bij dat hun product zou worden verward met de Vlaamse zorgverzekering. Dit is des te meer het geval als

zulke maatschappij zelf een zorgkas opricht en vanuit die erkende zorgkas een aansluiting bij de Vlaamse zorgverzekering mogelijk maakt. De cliënteel op dit vlak misleiden, zou immers op termijn in het nadeel van de betrokken maatschappij uitvallen. Ik meen dan ook dat de verzekeringsmaatschappijen zelf het nodige zullen doen om aan een eventueel aanvullend of bijkomend eigen product een duidelijk te onderscheiden benaming te geven en eventueel reeds bestaande producten van benaming te veranderen.

Toch wil ik het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde probleem bewaken en zal ik het aankaarten in het overleg met de potentiële partners. Mocht dan blijken dat er toch een wezenlijk probleem is, zal ik de gepaste acties ondernemen. Bovendien zal ik in de campagne die zal worden opgezet om de bevolking over de Vlaamse zorgverzekering in te lichten, duidelijk ingaan op het verschil tussen de Vlaamse zorgverzekering en eventuele andere, thans gelijknamige producten.

Vraag nr. 30
van 29 november 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Jodiumtekort – Maatregelen

In een Europees wetenschappelijk tijdschrift voor endocrinologie, beschrijven professor Delange en zijn medewerkers een studie over het opvallende en alarmerende gebrek aan jodium bij de Belgen, wat wordt opgespoord via onder andere urineonderzoek.

Jodium is een sporenelement met een belangrijke rol in het metabolisme door tussenkomst in de vorming van schildklierhormonen. Een tekort aan jodium in het lichaam leidt tot jodiumdeficiëntieziekten, zoals aantasting van de schildklierfunctie, mentale achterstand, vermindering van de vruchtbaarheid, verhoging van de perinatale en de infantiele mortaliteit.

Zwangere vrouwen en jonge kinderen zijn de kwetsbaarste groep. De fysiologische behoefte per dag bedraagt voor een baby tot 12 maanden : 5 mg ; voor een kind tussen 1 en 6 jaar : 9 mg ; voor een kind tussen 7 en 12 jaar : 12 mg ; voor personen boven de 12 jaar : 15 mg ; bij zwangerschap en borstvoeding : 20 mg.

Uit de laatste onderzoeken met de zogenaamde thyromobiel blijkt dat de aanvoer van jodium duidelijk onder het aanbevolen strikte minimum van

10 mg per dag blijft. Dit tekort wordt vooral toeschreven aan inadequate voedingsgewoonten.

1. In welke mate is de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Welke maatregelen worden genomen of in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Jodium is een essentieel element voor de aanmaak van het schildklierhormoon. Onder meer uit de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde studie blijkt inderdaad dat de jodiumaanvoer bij onze bevolking, gematigd maar blijvend, beneden de behoeften ligt. Dit is evenwel geen specifiek Belgisch probleem, wel integendeel. Wereldwijd zouden ongeveer een miljard mensen potentieel risico lopen op jodiumtekort, vooral dan in Azië en Afrika. In Europa wordt het aantal geschat op 30 miljoen.

Voor ik de specifieke vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger beantwoord, zou ik haar eerst willen wijzen op een typefout in haar vraag. De aanbevolen dagelijkse jodiumtoevoer voor volwassenen en voor zwangere en borstvoeding gevende vrouwen bedraagt respectievelijk 150 µg/dag en 200 µg/dag, en niet 15 µg/dag en 20 µg/dag (*µg* : *microgram* – *red.*).

1. Ik ben van het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste probleem op de hoogte.

In het advies van de Hoge Gezondheidsraad, Onderafdeling IV/1-2 : Menselijke voeding – Nationale Raad voor de Voeding van 30 september 1998 werd trouwens reeds gewezen op het feit dat de jodiumvoorziening in ons land in geringe mate beneden de gemiddelde behoeften van de bevolking ligt.

2. De kwaliteit van onze voeding en het gebruik van additieven is een federale materie. Ik zal evenwel niet nalaten dit dossier bij ons geregeld overleg onder de aandacht te brengen van mijn federale collega bevoegd voor Volksgezondheid, Magda Aelvoet. Op dit ogenblik worden bij mijn weten nog geen speciale extra maatregelen genomen om het jodiumtekort bij onze bevolking terug te dringen.

Bij de preventie van jodiumtekort kunnen diverse denkpijsten worden bewandeld.

- Jodiumtoevoeging aan keukenzout en aan keukenzoutvervangende mineraalmengsels is de meest gebruikte preventiemaatregel. Deze aanpak is als aanbeveling ook terug te vinden in documenten van de Wereldgezondheidsorganisatie. Bij de promotie van deze maatregel moet evenwel rekening worden gehouden met het toch al te hoge zoutgebruik van de bevolking.
- Gebruik van jodiumhoudend zout voor brood en broodvervangers, voor industrieel bereide voedingswaren en/of voor het pekeln van vleeswaren is een hierbij nauw aansluitende maatregel.
- Toevoeging van jodium aan het voer van runderen zodat het jodiumgehalte van melk wordt verhoogd, zou ook kunnen. Uiteraard veronderstelt dit dan ook een voldoende hoge consumptie van melk.
- De jodiumtoevoer kan ook worden bevorderd door een verhoogde consumptie van zeevis en ander zeevoedsel. Wel is het zo dat het jodiumgehalte daalt bij de bereiding van eetwaren, zo'n 20 % bij grillen en tot bijna 60 % bij koken. Tweemaal per week gebakken of gestoomde zeevis eten, kan dus worden aanbevolen.
- In specifieke situaties kan ook het aanbevelen van het gebruik van jodiumsupplementen tijdens de zwangerschap een plaats hebben. Dit dient evenwel te gebeuren onder deskundige begeleiding.

In tegenstelling tot wat soms wordt gedacht, zijn zeezout of zeelucht geen goede jodiumbron.

Anderzijds dient er ook op te worden gewezen dat het invoeren van jodium in de voedingsketen geleidelijk en op gecontroleerde wijze dient te gebeuren, teneinde de aanbevolen voedingshoeveelheden niet te overschrijden.

Vraag nr. 38 van 6 december 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Gratis openbaar vervoer – Gehandicapten

Vanaf 1 januari 2001 kunnen gehandicapten gratis met de bus rijden, aldus minister vice-president Steve Stevaert in Het Belang van Limburg. De Lijn werkt momenteel ook aan de ontwikkeling van het

vraagafhankelijke vervoer voor gehandicapten. Dat zou kunnen gebeuren via een soort van taxicheques en met de medewerking van de privé-sector.

Dit laatste valt – aldus ook minister Stevaert – onder de bevoegdheid van minister Vogels.

1. In hoeverre is er een regeringsbeslissing om personen met een handicap gratis gebruik te laten maken van het openbaar vervoer ?
2. Zullen alle personen met een handicap hiervoor in aanmerking komen ?
3. Hoe zien de plannen eruit en hoever zijn ze gevorderd ? Heeft de denkplaatje van "taxicheques en de medewerking van de privé-sector" reeds concrete vorm aangenomen ? Werd of wordt hierover overlegd met minister Stevaert ?
4. Wat is de relatie van dit mogelijke initiatief tot de zogenaamde belbussen ?
5. Wordt het vraagafhankelijke vervoer afgestemd op of ingepast in de erkende mindermobielen-centrales ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

- 1 en 2. Bij de begrotingopmaak van 2001 heeft de Vlaamse regering beslist om alle personen met een handicap die erkend zijn door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, gratis gebruik te laten maken van het VVM-net (*VVM : Vlaamse Vervoermaatschappij – red.*).
3. Na uitgebreid overleg tussen mezelf en Steve Stevaert, Vlaams minister bevoegd voor Mobiliteit, nam de Vlaamse regering op 25 juli 2000 een beslissing met betrekking tot de uitbouw van een aangepast vervoersysteem voor personen met een handicap, supplementair aan het reguliere openbare vervoer (persmededeling van de Vlaamse regering van 25.07.2000, punt 3).

Binnen deze uitbouw is zowel een rol weggelegd voor de belbussen van De Lijn, als voor

privé- of publieke initiatieven die dit specifiek aangepast vervoer leveren.

Er werd voor geopteerd om diensten aangepast vervoer die opereren binnen de stedelijke gebieden van Vlaanderen en die voldoen aan een aantal veiligheids-, toegankelijkheids- en servicenormen, de mogelijkheid te geven om, vanaf 2001, additionele werksubsidies aan te vragen bij Gelijke Kansen in Vlaanderen. Hiertoe werd, in navolging van voormeld besluit, een ontwerp van subsidieregeling voorgelegd aan de Vlaamse regering, dat vervolgens op 15 december 2000 werd goedgekeurd. Deze regeling zal begin 2001 worden verspreid in de vorm van een subsidiegids, op basis waarvan de subsidies kunnen worden aangevraagd (cfr. nota aan de Vlaamse regering – persmededeling van de Vlaamse regering van 15.12.2000, "in kort bestek", punt 22).

In tegenstelling tot het systeem van taxicheques dat in de provincie Limburg door het provinciebestuur werd ingevoerd, zullen op basis van dit reglement in eerste instantie subsidies worden toegekend aan organisaties, en niet rechtstreeks aan de reizigers zelf. Het betreft echter een overgangsreglement waarin, binnen een tijdsbestek van vijf jaar, de concrete richtlijnen voor subsidiëring jaarlijks kunnen worden geëvalueerd en bijgesteld, naargelang :

- de optimalisering van de toegankelijkheid van het reguliere openbare vervoer in het kader van het decreet op de basismobiliteit. Hieraan kan de aflijning van de doelgroep waarop het supplementair aangepast vervoer zich richt, worden gekoppeld ;
 - de cofinanciering vanuit de provincies en gemeenten, die, gelet op het beperkte beschikbare budget, essentieel is voor de uitbouw van een gebiedsdekkend systeem ;
 - de resultaten van een wetenschappelijk behoefteonderzoek inzake aangepast vervoer dat door Gelijke Kansen in Vlaanderen zal worden uitgeschreven. Binnen dit onderzoek zal ook het systeem van taxicheques en de mogelijkheid tot opname in de subsidiereglementering onder de loep worden genomen.
4. De regeringsbeslissing van 25 juli 2000 stelt dat de vraag naar aangepast vervoer binnen de landelijke gebieden van Vlaanderen zal worden ingevuld door De Lijn.

Zij zal hiervoor een beroep doen op de belbussen die binnen deze regio's opereren. Naast technische aanpassingen van het rollend materieel, zullen ook organisatorische maatregelen worden opgenomen om de specifieke vervoersvraag van personen met een ernstige handicap op te vangen.

5. Het subsidiereglement waarvan sprake in punt 3 is erop berekend om zoveel mogelijk bestaande vervoersinitiatieven te integreren in de uitbouw van het aangepast vervoerssysteem.

Zo kunnen ook mindermobielen centrales, mits zij voldoen aan de in het reglement opgenomen criteria, aanspraak maken op subsidiëring vanuit Gelijke Kansen in Vlaanderen.

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 998 – red.)

Vraag nr. 39
van 8 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Beleidsplan Kinderopvang – Stand van zaken

In maart laatstleden werd het Beleidsplan Kinderopvang goedgekeurd door de Vlaamse regering en verder besproken in het Vlaams Parlement. De verschillende hoofdstukken en items moeten uitvoering krijgen (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

1. Op welke wijze wordt het Beleidsplan Kinderopvang verder geoperationaliseerd ?
2. Zijn er reeds uitvoeringsbesluiten/ beslissingen genomen met betrekking tot het Beleidsplan Kinderopvang ?
3. Op welke wijze wordt het parlement verder betrokken en geïnformeerd met betrekking tot de uitvoering ?

Antwoord

1. Het Beleidsplan Kinderopvang dat op 3 maart 2000 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, bevat meer dan veertig concrete beleidsacties. Deze zijn de basis voor het formuleren van een strategisch plan kinderopvang door Kind en Gezin. In dit strategisch plan operationaliseert deze openbare instelling de beleidsopties en doelstellingen die zijn geformuleerd door de regering.

Momenteel wordt aan dit strategisch plan de laatste hand gelegd. Het zal de komende maanden en jaren richting geven aan de uitvoering van het Beleidsplan Kinderopvang van de regering.

2. Uiteraard zijn er ondertussen reeds een aantal acties uitgevoerd.

Op logistiek vlak is het zo dat een geactualiseerd besluit van de Vlaamse regering met betrekking tot de diensten voor opvanggezinnen en de kinderdagverblijven momenteel door de Raad van State wordt geadviseerd. Dit geldt ook voor een nieuw besluit van de Vlaamse regering dat de werking van de initiatieven voor buitenschoolse opvang regelt. De beide besluiten integreren in de regelgeving, naast een aantal nieuwe beleidsopties (o.m. basiserkenning, multifunctioneel aanbod, loskoppeling erkenning – subsidiëring), ook de vereiste bepalingen m.b.t. het kwaliteitsbeleid.

Een besluit van de Vlaamse regering dat de financiële ondersteuning van de particuliere opvanginstellingen mogelijk zal maken, is eveneens al voor advies aan de Raad van State overgezonden.

Als de besluiten van de Vlaamse regering in kwestie definitief zijn goedgekeurd, vormen zij de basis voor het formuleren van een aantal ministeriële besluiten, onder meer met betrekking tot de ouderbijdrageregeling, het kwaliteitsdecreet, de flexibele opvang en de opvang van zieke kinderen, de opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte, enzovoort.

Ondertussen integreren ook de raad van bestuur en de administratie van Kind en Gezin de beleidsopties zoals die door de Vlaamse regering zijn verwoord, in hun werking. Zo wordt momenteel de verdere uitbreiding van de kinderopvangsector voorbereid volgens een stramien waarbij de particuliere sector maximaal wordt betrokken, en waarbij de gesubsidieerde sector in die regio's verdere groeikansen krijgt welke als witte vlek kunnen worden omschreven.

Ook uit de bespreking van de begroting voor 2001, onder meer in de commissie, is gebleken dat de uitbouw van de kinderopvang als basisvoorziening in al zijn aspecten vorm krijgt.

3. Het lijkt me zinvol, ook in het licht van de uitgebreide bespreking van het beleidsplan in de

commissie, te gelegener tijd, met name wanneer de realisatie van het beleidsplan volop loopt, een tussentijdse balans op te maken.

Een balans die kan worden toegelicht én evaluerend besproken in de commissie.

Vraag nr. 40
van 8 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvangprijs – Selectieprocedure

In het Beleidsplan Kinderopvang kondigde de minister aan dat er jaarlijks en voor het eerst in het najaar van 2000, een geldsom van 750.000 frank zou worden uitgereikt aan drie gemeenten die via de lokale overlegfora komen tot een geïntegreerd aanbod kinderopvang (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 62 – red.*).

1. Is deze prijs reeds uitgereikt en welke waren de uitverkoren gemeenten ?

Volgens welke procedure verliep de bekendmaking en de selectie van in aanmerking komende programma's ?

2. Hoeveel gemeenten kwam in aanmerking/stelden hun kandidatuur ?
3. Waarin verschillen de drie geselecteerde gemeenten van de eventuele andere kandidaten ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de stand van zaken met betrekking tot de jaarlijkse kinderopvangprijs die wordt toegekend aan een project dat blijk geeft van een geïntegreerde werking tussen verschillende opvangvormen.

Aangezien de prijs nog niet is toegekend, is het onmogelijk op de drie gestelde vragen een concreet antwoord te formuleren. In deze context kan wel worden vermeld dat alle voorzitters van het lokale overleg in de loop van november 2000 geïnformeerd zijn over de prijs en over de modaliteiten die de toekenning ervan bepalen. De kandidaturen voor de prijs worden ingewacht tegen 1 maart 2001. De prijs zal voor het eerst, op voorstel van een specifiek daartoe samengestelde jury, worden toegekend en uitgereikt medio 2001.

Als **bijlage** gaat ter informatie het reglement van de prijs zoals dat is overgezonden aan alle voorzitters van het lokale overleg.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 43
van 8 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Drugverslaafden – Opvangcentrum Kempen

Uit een socio-economische studie blijkt dat er in de Kempense regio een grote behoefte bestaat voor een residentieel opvangcentrum voor drugverslaafden.

Momenteel ligt er een opvangproject bij de Europese Commissie ter goedkeuring.

1. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de oprichting van een residentieel opvangcentrum voor drugverslaafden in de Kempen te ondersteunen ?
2. Wordt dit project financieel ondersteund, en voor welk bedrag ?
3. Wat is de locatie voor dit opvangcentrum ?
4. Tegen wanneer is dit opvangcentrum actief ?

Antwoord

1. Sinds verschillende jaren worden door Welzijnszorg Kempen (een vereniging van 27 OCMW's) initiatieven genomen voor de regio. In het kader van de erkenning als achterstellingsgebied door de Europese Unie (EU), heeft Welzijnszorg Kempen een tewerkstellingsproject opgestart waarin zij langdurig werklozen begeleidt. Binnen deze groep bevinden zich eveneens ex-druggebruikers. Het ligt in de bedoeling om in datzelfde EU-kader een project te realiseren voor opvang van druggebruikers. Men denkt enerzijds aan een kortdurende residentiële opvang en anderzijds aan een dagcentrum.

Het project omtrent de oprichting van een residentieel opvangcentrum werd in het verleden reeds bij de Europese Unie ingediend. Het kon niet worden gerealiseerd, omdat de EU enkel voorziet in een eenmalige tegemoetkoming

voor investeringskosten, niet voor werkingskosten. In 2000 werd dit project opnieuw ingediend bij de EU. Men denkt er ook aan het dossier eveneens voor te leggen aan het Riziv, daar de residentiële hulpverlening in hoofdzaak door Riziv-conventies wordt geregeld (*Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*).

De bevoegdheid van de Vlaamse regering op het vlak van zorgvoorzieningen blijft beperkt tot de centra voor geestelijke gezondheidszorg. In Vlaanderen is er per provincie één gespecialiseerd crisiscentrum. Zij beschikken op dit ogenblik over voldoende opvangcapaciteit, zonder wachtlijsten. De residentiële centra werken ook onderling nauw samen om cliënten vanuit andere regio's op te nemen.

Er lijkt weinig ruimte om vanuit de Vlaamse Gemeenschap maatregelen te nemen voor de oprichting van nieuwe centra. Vanuit de gespecialiseerde drughulpverlening suggereert men als oplossing voor de regio Kempen om nauwer samen te gaan werken met de psychiatrische ziekenhuizen en psychiatrische instellingen van algemene ziekenhuizen, waarmee samenwerkingsverbanden zouden kunnen worden afgesloten. Zo zouden de ziekenhuizen kunnen instaan voor de eerste opvang en nadien kunnen doorverwijzen naar de residentiële centra in Antwerpen en Limburg. De psychiatrische ziekenhuizen tonen zich echter nogal terughoudend in het aangaan van dergelijke overeenkomsten, en laten de hulpverlening bij voorkeur over aan de gespecialiseerde voorzieningen. Enkel met het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis van Geel (Vlaamse openbare instelling) werd reeds overleg gepleegd.

We kunnen geen melding maken van eventueel op til zijnde plannen of maatregelen om de residentiële opvang in de Kempen te ondersteunen. De uitbouw van zorgcircuits voor de verslaafdenzorg is wel opgenomen als één van de actiepunten in de federale beleidsnota. Dit zou de basis kunnen vormen voor een betere afstemming en organisatie van het zorgaanbod in de regio Kempen.

2. Op basis van het voorgaande kan ik enkel een negatief antwoord geven op deze vraag.
3. Welzijnszorg Kempen kan op dit ogenblik nog geen antwoord geven in verband met een mogelijke locatie van het opvangcentrum.

4. De huidige plannen bieden onvoldoende concrete gegevens om hierover een uitspraak te doen.

**Vraag nr. 46
van 8 december 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Zorgsector – "Landingsbanen"

Terecht staat de minister achter de maatregelen die de sociale partners uitwerkten in verband met de zware beroepen. De "landingsbanen", die inhouden dat een voltijds werkend personeelslid op haar/zijn vijftigste kan overschakelen naar een halftijdse betrekking met behoud van 80 % van de wedde plus volledige pensioenrechten, zijn in dit kader een boeiend voorstel.

De huidige realiteit is echter dat heel wat zorgverstrekkers reeds voor hun vijftigste deeltijds zijn gaan werken om hun werk te kunnen volhouden. Veel voorkomende gezondheidsklachten, zoals rugpijn, zijn immers niet erkend als beroepsziekte. Met loonverlies gaan werken, was de enige oplossing.

Nu voelen zij zich onheus behandeld. Hun collega's die beslissen vanaf nu deeltijds te gaan werken, zullen maandelijks ongeveer 30.000 frank bruto meer verdienen: zij hebben recht op deze extra tegemoetkoming.

1. Is de minister op de hoogte van de grote verschillen in nettoloon voor werknemers die hetzelfde werk doen en even oud zijn ?
2. Beschikt de minister over gegevens over het aantal vijftigplussers dat nu reeds deeltijds werkt ? Welk budget is er nodig indien nu deze groep zou worden toegelaten in de vooropgestelde maatregel ?
3. Hoeveel budgetruimte is er voor deze "landingsbanen" ? Hoeveel VTE (voltijdse equivalenten) kunnen deeltijds gaan werken binnen het geplande budget ?

Antwoord

Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 47
van 14 december 2000
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Thuiszorgsubsiëring – Brusselse Vlamingen

De Vlaamse regering heeft een besluit goedgekeurd voor de subsidiëring van de lokale en regionale dienstencentra voor de aankoop van personenalarmt toestellen voor hulpbehoevende patiënten die zelfstandig wonen. De subsidie bedraagt maximaal 20.000 frank per aangekocht toestel, met een maximum van 200.000 frank per jaar voor een lokaal, en 300.000 frank voor een regionaal dienstencentrum.

Op deze wijze wil de Vlaamse regering een kwaliteitsvolle thuiszorg ondersteunen.

1. Werden terzake bepaalde overeenkomsten en afspraken gemaakt met de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?
2. Is er in het besluit rekening gehouden met de Brusselse Vlamingen ?

Zijn er afspraken gemaakt met de Brusselse seniorenclubs ?

Antwoord

In het besluit van de regering is rekening gehouden met de Brusselse Vlamingen.

De promotie van het gebruik van een systeem van personenalarmering (PAS) door hulpbehoevende bejaarden die zelfstandig wonen, werd in de periode 1987 tot 1998 gesubsidieerd. De subsidiëring was gebaseerd op de omzendbrief van 26 november 1987 van de toenmalige minister van Gezin- en Welzijnzorg, mevrouw Rita Steyaert. Zowel de OCMW's, de Vlaamse Gemeenschapscommissie als de ziekenfondsen deden een beroep op deze subsidiëring.

Door deze subsidiepolitiek geraakte het gebruik van personenalarmering ingeburgerd.

Teneinde de inspanningen uit het verleden te bestendigen, werd de dienstverlening inzake personenalarmering opgenomen in het decreet van 14 juli 1998 betreffende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg. De uitlening van personenalarmt toestellen en het organiseren van een personenalarm-

centrale zijn vermeld als optionele werkzaamheden van de lokale en regionale dienstencentra.

Vervolgens werd in het besluit van 10 november 2000 van de Vlaamse regering, houdende wijziging van het besluit van de regering van 18 december 1998, bepaald dat de subsidies van lokale en regionale dienstencentra kunnen worden verhoogd wanneer personenalarmt toestellen worden aangekocht.

Het besluit van de regering betekent dus voor de Vlamingen in het Brusselse een verruiming van de mogelijke dienstverlening :

- de regelgeving op de thuiszorg is niet sectoraal, zodat de gesubsidieerde toestellen kunnen worden uitgeleend aan alle categorieën hulpbehoevende gebruikers, en niet enkel aan bejaarde gebruikers ;
- in het vroegere stelsel werden de subsidies enkel toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, in het huidige stelsel kunnen subsidies worden toegekend aan de tien lokale en twee regionale dienstencentra die thans actief zijn in het Brusselse.

Wat de bespreking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Seniorencentrum betreft, kan ik het volgende meedelen.

Op 24 november 2000 is er een bijeenkomst geweest van de Vlaamse Gemeenschapscommissie met de tien erkende lokale dienstencentra, de twee erkende regionale dienstencentra, alsook twee niet-erkende dienstencentra van het Brusselse. Hierbij was ook het Seniorencentrum aanwezig, alsook de kabinetsraadgever voor ouderenbeleid en het afdelingshoofd van de afdeling Welzijnzorg.

Op deze bijeenkomst werd de regelgeving op de thuiszorg toegelicht en hebben de dienstencentra uiteengezet welke werkzaamheden zij thans verrichten en welke intenties zij hebben voor de toekomst.

De voor- en nadelen werden besproken van de keuzemogelijkheid om bepaalde werkzaamheden te verrichten in eigen beheer dan wel via een overeenkomst. De dienstencentra kunnen dus met het Seniorencentrum een overeenkomst afsluiten en zodoende een beroep doen op de expertise van dit centrum. Het Seniorencentrum heeft ook de mogelijkheid om zelf een lokaal dienstencentrum op te richten.

Uit de verdere besprekingen bleek dat verscheidene dienstencentra reeds in het verleden overeen-

komsten afsloten met het Seniorencentrum teneinde de personalarmltoestellen uit te lenen en een alarmcentrale te beheren.

Middels deze vergadering kon een *modus vivendi* worden afgesproken.

Vraag nr. 48
van 14 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Pesten op het werk – Samenwerkingsakkoord

In haar antwoord op mijn actuele vraag inzake pesten op het werk stelde de minister dat zij de bedoeling had met de federale regering een samenwerkingsakkoord te sluiten naar analogie van het akkoord inzake ongewenste seksuele intimiteiten op het werk. De federale overheid zou de regels aanpassen ; de gemeenschapsoverheid zou instaan voor de begeleiding en de opvang van de slachtoffers (*Handelingen nr. 9 van 25 oktober 2000, blz. 4-5 red.*).

1. Werd reeds werk gemaakt van het samenwerkingsakkoord m.b.t. pesten op het werk ? Zo ja, op welke wijze kwam het akkoord tot stand en hoever is het gevorderd ?
2. In welke middelen voorziet de begroting Volksgezondheid om dit akkoord tot stand te brengen en te laten functioneren ?

Antwoord

1. Op 14 november 2000 is er een interministeriële conferentie van de ministers van Gelijke Kansen en Emancipatie geweest. De verschillende ministers hebben samen een agenda opgemaakt met onderwerpen waaraan ze in de komende periode willen werken.

Een van de punten waarover er een akkoord is om verder rond samen te werken, is pesten op het werk.

2. Op de begroting van Volksgezondheid (programma 42.2 – Medisch – Sociaal Beleid) zijn op basisallocatie 33.68 voor een bedrag van 5 miljoen frank subsidies ingeschreven in verband met stressbestrijding op het werk : uit onderzoek blijkt immers dat psychische factoren, waaronder stress, een belangrijke oorzaak zijn voor werkgerelateerd lijden, depressies en absentisme.

Het bestrijden en voorkomen van stress heeft als hoofddoel het voorkomen van depressies en de verhoging van de levenskwaliteit van de actieve beroepsbevolking en van haar naastbestaanden.

Er wordt een proefproject opgezet in samenwerking met de bedrijfsgeneeskundige diensten. Het doel is te komen tot actieplannen stressbestrijding binnen de bedrijven. Pesten is daar een onderdeel van.

Vraag nr. 49
van 15 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Studie basisindicatoren jeugdbeleid – Voortzetting

In het kader van het programma "beleidsgericht onderzoek" werden recentelijk de resultaten meegedeeld van de studie "Basisindicatoren voor een coherent jeugdbeleid in Vlaanderen : een geïntegreerde wetenschappelijke aanpak". Deze indrukwekkende studie genoot heel wat weerklank in de pers.

Wil men als overheid werkelijk informatie kunnen halen uit deze studie, dan is een vervolg noodzakelijk. De vaststellingen van dit onderzoek leggen eigenlijk een jaarlijn nul vast. Om te kunnen inschatten hoe onze maatschappij m.b.t. jongeren verandert, moet deze studie een vervolg krijgen met het oog op het aanleggen van vergelijkingsmateriaal. Gelet op het feit dat deze studie een aanvang nam in 1998 en dus een weergave is van de situatie in 1998, moet de beslissing om een vervolg aan deze studie te geven politiek op vrij korte termijn worden genomen.

Een studie die 5.000 jongeren bevraagt, is uiteraard niet goedkoop. Evenwel moet erop worden gewezen dat de grootste kosten bestaan in het opzetten van het onderzoeksproject (het selecteren van een representatief staal, het opstellen van vragen die een wetenschappelijke relevantie hebben, ...).

1. Is een regelmatige herhaling van deze studie volgens de minister wenselijk ?
2. Werd over een voortzetting van deze studie reeds een beslissing genomen en zo ja, welke ?
3. Wordt eraan gedacht om op het programma "beleidsgericht onderzoek" in de toekomst nog middelen vrij te maken voor een vervolg op deze studie ?

Antwoord

Deze studie, die deel uitmaakt van het programma "beleidsgericht onderzoek", bestrijkt een specifieke materie binnen een bevoegdheidsdomein van de minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, de heer Bert Anciaux. De vraag dient bijgevolg aan hem te worden gesteld.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGHENEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 13
van 22 november 2000
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Heraldieke emblemen – Vlaamse Gemeenschapscommissie

Op 9 juni 2000 keurde de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) de verordening goed houdende bepaling van de emblemen die eigen zijn aan de VGC.

Eén van de doelstellingen, zoals verwoord in de toelichting van de verordening, was het mogelijk maken dat het embleem van de VGC, als zesde Vlaamse provincie, consequent zou worden opgenomen in elke heraldische visualisering van de Vlaamse Gemeenschap. Dit met de bedoeling dat Brussel nooit meer zou ontbreken in het beeld dat van Vlaanderen wordt geboden, noch in de structuur van het Vlaams binnenlands bestuur.

Heeft de minister terzake reeds enig initiatief genomen ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschapscommissie keurde inderdaad, op advies van de Vlaamse Heraldische Raad, op 9 juni 2000 de emblemen goed die haar eigen zijn.

Het gebruik ervan behoort evenwel enkel tot de bevoegdheid van de desbetreffende overheid.

Bovendien is mij tot op heden geen enkele heraldische visualisering van de Vlaamse Gemeenschap met de Vlaamse provincies bekend.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger enkel verwijzen naar een privaatrechtelijk initiatief van de Dexiagroep, die momenteel een boek samenstelt waarin alle wapens en vlaggen van de Vlaamse provincies en gemeenten worden opgenomen.

Vraag nr. 14
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Imagocampagne – Franstalige media

In verband met de recente campagne met het oog op het profileren van de Vlaamse Gemeenschap, die op initiatief van de minister in het Brussels wordt gevoerd, zouden naast affiches ook advertenties in Franstalige media worden geplaatst.

Kan de minister een overzicht geven van de kranten en tijdschriften waarin wordt geadverteerd ?

Zijn er publicaties die de advertentie hebben geweigerd ?

Antwoord

In het kader van de imagocampagne "Vlamingen naar anderstalige Brusselaars" werd in de volgende Franstalige media een advertentie geplaatst :

- Le Soir (dagblad), zwartwitadvertentie (1/4 pagina) in de zaterdagedities van 11 november tot en met 16 december (in totaal zes) ;
- La Libre Belgique (dagblad), zwartwitadvertentie (1/4 pagina) in de dinsdageditie van 14 november en de zaterdagedities van 18 november tot en met 16 december (in totaal zes) ;
- Vlan (huis-aan-huisweekblad), twee zwartwit- en vier quadri-advertenties (volledige pagina) in de edities van 8 november tot en met 13 december (in totaal zes).

De advertenties werden alle geplaatst zoals vooropgesteld.

We reserveerden ook twee advertenties in het driemaandelijks Franstalige blad Agora, uitgegeven door "L'Union Syndicale des Institutions Eu-

ropéennes" en verspreid bij de Europese ambtenaren. In een brief van 15 november jongstleden deelde de directie ons mee dat die advertenties werden geweerd omdat volgens de statuten van de uitgever "advertenties met een politiek karakter" niet worden gepubliceerd.

Vraag nr. 15
van 1 december 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Breughelproject 2002 – Operationalisering

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Vraag nr. 53

van 1 december 2000

van mevrouw Sonja Becq

Blz. 1067

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 16
van 1 december 2000
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Stichting Europa van de Culturen – Subsidiëring

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 19

van 1 december 2000

van de heer Paul Van Grembergen

Blz. 986

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 18
van 21 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Regeringscommissaris KVS – Selectiecriteria

In Brussel Deze Week van 25 november jongstleden lees ik: "Marie-Paule Quix, nieuwbakken VU-gemeenteraadslid en levensgezellin van Vic Anciaux, volgt Dirk De Keuster op als regeringscommissaris van de KVS" (Koninklijke Vlaamse Schouwburg).

1. Vreest de minister niet dat dergelijke aanstellingen een sfeer van nepotisme kunnen aanwakken ?
2. Op basis van welke criteria werd de nieuwe regeringscommissaris voor de KVS uitverkoren ?
3. Is er een vergoeding aan de opdracht van regeringscommissaris verbonden ?

Antwoord

1. Neen, wegens wat hierna volgt.
2. Op basis van de bekendheid met de sector, kennis van de instelling, inzet in het verleden, kennis van het artistieke landschap waarin de culturele instelling zich bevindt. De persoon in kwestie beantwoordt aan deze criteria : precies vanwege haar kennis en inzet werd ze twee jaar geleden door de raad van beheer aangesteld als bijzonder expert met raadgevende stem.
3. De regeringscommissaris van de KVS ontvangt hiervoor geen enkele vergoeding van de Vlaamse Gemeenschap (besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988).

De KVS vergoedt evenmin haar beheerders of de regeringscommissaris.

Vraag nr. 19
van 21 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

De minister-president heeft vorig jaar aangekondigd dat hij bijkomende acties zou ondernemen om de verwijlintresten te verminderen. De geplande acties moesten een inzicht geven in de totaliteit van schuldverplichtingen enerzijds, en in de ordon-

nanceringskredieten die nodig zijn voor betaling anderzijds.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 20 van 4 november 1999 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 459 – red.*) had ik graag enkele vragen aan de minister gesteld.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verwijntresten die in 1999 en in de loop 2000 werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) onder zijn/haar bevoegdheid ?
2. Werden de aangekondigde acties reeds geïmplementeerd en welk effect hebben zij gesorteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 20
van 20 november 2000
van de heer JOS DE MEYER

Pedagogische uren – Onderscheid

In het voltijds secundair onderwijs kunnen de uren-leraar worden aangewend voor de organisatie van enerzijds lesuren en anderzijds uren die geen lesuren zijn.

Onder "uren die geen lesuren zijn" wordt onder meer begrepen : uren interne pedagogische begeleiding, uren bijzondere pedagogische taken en uren pedagogische coördinatie.

Omdat het besluit van 31 juli 1990 betreffende het pakket uren-leraar dit onderscheid zo maakt, veronderstel ik dat men ervan uitging dat deze drie soorten uren een andere invulling zouden krijgen.

De vraag rijst echter of dit door de praktijk niet is achterhaald.

1. Wat wordt respectievelijk begrepen onder "interne pedagogische begeleiding", "bijzondere pedagogische taken" en "pedagogische coördinatie" ? Met andere woorden: welke taakhoud is bepalend om uit te maken of uren die geen lesuren zijn, moeten worden beschouwd als uren interne pedagogische begeleiding, dan wel uren bijzondere pedagogische taken, dan wel uren pedagogische coördinatie ?
2. Wat is thans nog de zin van dit onderscheid ?

Antwoord

1. In het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 op de vaststelling van het pakket "uren-leraar" in het voltijds gewoon secundair onderwijs worden op het vlak van uren die geen lesuren zijn doch ermee worden gelijkgesteld, uitsluitend de toepassingsvormen bepaald.

In bedoelde exhaustieve lijst komen onder meer de bijzondere pedagogische taken, de interne pedagogische begeleiding en de pedagogische coördinatie voor. Voor een deel vinden deze begrippen hun oorsprong in de vernieuwingsprocessen (inzonderheid het VBSO) van het secundair onderwijs (*VBSO : vernieuwd beroepssecundair onderwijs – red.*).

De huidige innovatieve ontwikkelingen staan hier los van, al dient erop te worden gewezen dat in diverse gevallen waarbij – al dan niet projectmatig – extra omkadering wordt toegekend, het aanwendingssysteem van de bijzondere pedagogische taken wordt gehanteerd. Het experimenteel modulair beroepssecundair onderwijs is zelfs exclusief op uren ingericht als bijzondere pedagogische taken gebaseerd.

De regelgever heeft nergens bepaald wat onder de drie boven vermelde items moet of mag worden verstaan, of wat de onderlinge verschillen zijn. Hoewel het evident is dat elk van deze activiteiten aan het onderwijsgebeuren een pedagogische meerwaarde moet bieden, wordt de invulling overgelaten aan de lokale onderwijsverstrekkers.

2. Een vereenvoudiging van deze problematiek, in die zin dat slechts één begrip (i.c. bijzondere pedagogische taken) wordt overgehouden, kan mogelijk opportuun zijn.

Vraag nr. 23
van 20 november 2000
van de heer JACKY MAES

Terbeschikkingstelling 55+ – Uitoefening politiek mandaat

Het vastbenoemde onderwijspersoneel van het gemeenschapsonderwijs kan vanaf 55 jaar gebruikmaken van het systeem van de "terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen" (TBS 55+). Eens de terbeschikkingstelling is toegekend, kan het personeelslid onder geen enkel beding nog opnieuw in actieve dienst treden. Aan het personeelslid wordt tijdens deze periode een "wachtgeld" toegekend.

Tijdens de TBS 55+ mag het personeelslid geen andere winstgevende bedrijvigheid uitoefenen.

Een uitzondering hierop is het uitoefenen van een politiek mandaat, op voorwaarde dat het politiek mandaat vóór de ingangsdatum van de TBS 55+ is ingegaan. Het personeelslid blijft dan zolang hij/zij dit politiek mandaat uitoefent, het wachtgeld ontvangen.

Nu blijkt dat het wachtgeld vervalt wanneer men tijdens dezelfde legislatuur een ander politiek mandaat opneemt, bijvoorbeeld : een schepen wordt OCMW-voorzitter, een schepen wordt burgemeester, een burgemeester wordt OCMW-voorzitter. Deze wijzigingen kunnen zich door onvoorziene omstandigheden manifesteren (bv. overlijden van de zittende burgemeester). In dit geval kan de schepen die tevens TBS 55+-wachtgeld geniet, de weggevallen burgemeester niet vervangen zonder zijn wachtgeld te verliezen. Opnieuw zijn job opnemen in het onderwijs, is op dat moment ook niet meer mogelijk. De betrokkene moet dan leven van zijn schepenwedde alleen, en in een kleine gemeente is dat niet haalbaar. Ofwel moet iemand anders de weggevallen mandataris vervangen.

Het gaat toch niet op dat iemand vanwege dergelijke financiële besommeringen zijn politieke verantwoordelijkheid niet kan opnemen.

1. Is de minister op de hoogte van dit specifieke probleem in de wetgeving van de TBS-regeling in het onderwijs ?
2. Werden reeds initiatieven genomen om de reglementaire bepalingen van de TBS 55+-regeling aan te passen, zodat het wel mogelijk wordt om tijdens een begonnen legislatuur van politiek mandaat te veranderen ?

Antwoord

Personeelsleden uit het onderwijs die de bovenvermelde terbeschikkingstelling genieten, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 8, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 11 februari 2000 geen andere winstgevende activiteit uitoefenen dan de activiteit die toegestaan is bij cumulatie van een rustpensioen met een beroepsactiviteit, zoals bepaald in artikel 4, § 1 tot 3, artikel 9 en artikel 11 van de (federale) wet van 5 april 1994 houdende regeling van de cumulatie van pensioenen met inkomsten van een beroepsactiviteit of met een vervangingsinkomen. Met andere woorden, zowel voor een personeelslid met terbeschikkingstelling 55+ als voor een gepensioneerd personeelslid is de cumulatieregeling identiek, waarvoor uiteraard diende te worden verwezen naar de federale wetgeving.

Daarin worden een aantal regels opgenomen die cumulatie met inkomsten uit een politiek mandaat mogelijk maken, onder meer afhankelijk van de ingangsdatum van het opnemen van het mandaat. Indien het politiek mandaat reeds werd uitgeoefend vóór de ingangsdatum van de TBS 55+, kunnen de inkomsten ervan zonder financiële bovengrens worden gecumuleerd met het toegekende wachtgeld van de TBS 55+. Wanneer tijdens dezelfde legislatuur het uitgeoefende politiek mandaat vervalt, bijvoorbeeld bij het ontslag uit een mandaat en het opnemen van een ander, nieuw mandaat, geldt deze voordelige overgangsregeling niet meer.

Het is evenwel niet zo dat iemand zijn politieke verantwoordelijkheid in dat geval niet kan (blijven) opnemen. Het politiek mandaat kan vanzelfsprekend verder worden uitgeoefend, maar dan gelden de financiële grenzen van de federale wet van april 1994 : het bruto-inkomen uit het mandaat mag in dat geval niet meer bedragen dan 293.513 frank per jaar. In geval van kinderlast wordt dit bedrag met 50 % verhoogd tot 440.270 frank (huidige, geïndexeerde bedragen). Artikel 19, § 1, 4de lid van de nieuwe gemeentewet van 1989 bepaalt trouwens dat in dat geval de wedde voortvloeiend uit het uitoefenen van het politiek mandaat kan worden verminderd, om te beletten dat andere bezoldigingen – zoals het wachtgeld bij TBS 55+ – zouden vervallen. Dat is een procedure die in de praktijk geregeld wordt toegepast.

Tot slot moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het niet in mijn bevoegdheid ligt om de desbetreffende federale wetgeving te wijzigen. Anderzijds kan het niet de bedoeling zijn om deze cumulatiewetgeving te omzeilen door enkel

voor de personeelsleden uit het onderwijs, die reeds de voordelen van de TBS 55+ genieten, eigen specifieke cumulatierelaties op te nemen in de Vlaamse onderwijswetgeving, die bovenop de bestaande en gunstige overgangsmaatregelen zouden komen.

Ten gronde ben ik van oordeel dat we zeker vanuit de overheid alles in het werk moeten stellen om burgers toe te laten in onze democratie een actieve rol op te nemen.

Vraag nr. 26
van 22 november 2000
van de heer KRIS VAN DIJCK

Resolutie leerstoornissen – Stand van zaken

Op 24 november 1998 werd het voorstel van resolutie ingediend betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen (*Stuk 1241 (1998-1999) – Nr. 1 red.*). Dit was het resultaat van een werkgroep, opgericht met de opdracht het vorige voorstel van de heer Ludo Sannen betreffende de erkenning, integratie en begeleiding van dyslectische leerlingen in het onderwijs aan te passen.

Het is de bedoeling leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften volwaardig te laten deelnemen aan het gewone onderwijs, om zo ook hun kansen op sociale integratie te bevorderen. Zoveel mogelijk kinderen moeten recht hebben op kwaliteitsvol onderwijs, door onderwijs te volgen in het gewone onderwijs.

Welke initiatieven werden reeds genomen om aan de inhoud van deze resolutie tegemoet te komen ?

Antwoord

Voor de duidelijkheid wil ik nog even de aanbevelingen van de resolutie betreffende de erkenning, de integratie en de begeleiding van leerlingen met leerstoornissen in herinnering brengen.

De tekst van de resolutie, die werd aangenomen op 3 maart 1999, bevatte zes aanbevelingen :

1. leerstoornissen en de deskundige aanpak ervan in voldoende mate opnemen in de initiële opleiding van het onderwijzend personeel op alle niveaus, en ervoor zorgen dat de deskundigheid inzake het werken met leerstoornissen voldoende

de opgenomen is in de basiscompetenties van de leraren ;

2. het thema leerstoornissen voldoende aan bod laten komen in het nascholingsbeleid ;
3. het volgen van erkende navorming en de implementatie ervan in de onderwijspraktijk stimuleren door bijvoorbeeld een differentiatie in de verloning aan te brengen ;
4. de opvang- en begeleidingsmogelijkheden van de gewone school in zowel het basisonderwijs als het secundair onderwijs verruimen, door samenwerking met externen en door de mogelijkheden in het kader van het geïntegreerd onderwijs te herbekijken, ...
5. wetenschappelijk onderzoek stimuleren naar de aanpak van leerlingen met leerstoornissen ;
6. aan leerlingen en ouders het recht verlenen op een gemotiveerd verslag opgesteld door het CLB en een handelingsplan aangepast aan de individuele problematiek (*CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*).

Wat de **eerste aanbeveling** betreft, werd bij het bepalen van de vaardigheden, kennis en attitudes die men van de beginnende en van de ervaren leraar mag verwachten en die werden opgenomen in de basiscompetenties en het beroepsprofiel van de leraar, expliciet rekening gehouden met aspecten die verband houden met het buitengewoon onderwijs en de zorgverbreding.

Er is voor geopteerd om in de initiële opleiding startcompetenties op te nemen die de beginnende leraar in staat moeten stellen in het gewoon onderwijs om te gaan met leerlingen met speciale onderwijsbehoeften, waaronder leerlingen met leerstoornissen. Voor elk leraarstype wordt aangenomen dat men in staat is via differentiatie een optimale zorgbreedte te realiseren. De leraar leert zicht te krijgen op de beginsituatie van de leerling, hoe leren verloopt, hoe hij of zij dit proces positief kan beïnvloeden. De leraar moet ook kennis hebben van het concept en het proces van handelingsplanning en van het hanteren van een handelingsplan in samenwerking en overleg met anderen. De leraar moet ook noties hebben van orthopedagogisch en orthodidactisch handelen. Van de lerarenopleiders wordt verwacht dat ze hun opleidingsprogramma baseren op deze basiscompetenties.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, worden de lerarenopleidingen momenteel geëvalu-

eerd. "Zorgverbreding en inclusief onderwijs" is een van de thema's die daarbij worden onderzocht. Dit thema wordt voor de beleidsevaluatie als volgt ingevuld :

- in het didactisch handelen expliciet aandacht besteden aan kinderen met leerproblemen ;
- individueel en samen met collega's zorgverbredingsinspanningen kunnen leveren voor leerbedreigde en kansarme kinderen ;
- inspelen op en tegemoetkomen aan de individuele noden en mogelijkheden van alle leerlingen, ook die met specifieke onderwijsbehoeften (kinderen met een handicap, hoogbegaafden, etc.) door curriculumdifferentiatie (d.i. differentiatie met betrekking tot doelstellingen, leerprocessen en inhouden, organisatie, groepeeringsvormen, didactische werkvormen en evaluatie) ;

Op basis van deze evaluatie zal informatie beschikbaar komen over de mate waarin de lerarenopleidingen erin slagen de noodzakelijke basiscompetenties aan te brengen inzake het omgaan met kinderen met leerproblemen.

Wat de **nascholing** betreft, is detectie van en omgaan met leerstoornissen een prioritair nascholingsthema voor leerkrachten in het basisonderwijs. Het is de bedoeling van deze nascholing om leerkrachten in staat te stellen stoornissen tijdens het leerproces op te merken, tijdig te signaleren, en eventueel in samenspraak met anderen een aangepaste strategie uit te werken. Uitgangspunt is dat leerlingen met leerstoornissen zo optimaal mogelijk binnen de gewone klascontext worden begeleid. Het aanbod richt zich naar leerkrachten en CLB-medewerkers.

Verder is de nascholing in Vlaanderen (sinds het decreet van 16 april 1996) voornamelijk vraaggestuurd. Elke school beschikt over een eigen budget waarmee zij nascholing kan kopen bij om het even welke nascholingsorganisatie, over om het even welk thema.

De wenselijkheid om een **gedifferentieerde verloning** toe te kennen als stimulans tot het volgen van nascholingen, is een delicate aangelegenheid. Er zullen immers objectieve criteria moeten worden gehanteerd bij de toekenning. Het volgen van een nascholing kan hierbij niet als voldoende voorwaarde worden beschouwd. Deze problematiek kan ook niet los worden gezien van de globale loondiscussie binnen het onderwijs.

Om de **opvang- en begeleidingsmogelijkheden** in het gewoon onderwijs te verruimen, werden in het verleden reeds een hele reeks maatregelen genomen, zoals onder meer de zorgverbredingsprojecten in het basisonderwijs.

Omdat vroegtijdige detectie en aanpak van leerproblemen essentieel is, lag het accent van de maatregelen vooral in het basisonderwijs. Dit betekent niet dat op het niveau van het secundair onderwijs geen verdere begeleiding meer nodig zou zijn. Daarom werd vanaf 1 september 2000 een project opgezet in het secundair onderwijs om scholen met bijzondere noden extra ondersteuning te geven.

Ook binnen de gewone werking van de scholen zijn een aantal zaken mogelijk. Scholen zijn niet verplicht om met een leerstofjaarklassensysteem te werken en kunnen differentiëren. Scholen zijn vrij in het organiseren van hun evaluatiesysteem (schriftelijke/mondelinge examens, gebruik van spellingcontrole, het geven van meer tijd, het hanteren van een permanent opvolgingssysteem, ...).

Wat het geïntegreerd onderwijs betreft, zal in de context van het gelijkkansenbeleid worden nagegaan welke aanpassingen aan de huidige regeling kunnen gebeuren ten voordele van kinderen en jongeren met leerstoornissen. Het studiewerk hierover is bezig.

Inzake **wetenschappelijk onderzoek** loopt sinds oktober 1999 een studie over het diagnosticerend en remediërend vermogen van scholen in de eerste graad van het secundair onderwijs (R. Vandenberghé – KU Leuven). Aan de hand van een schriftelijke vragenlijst en interviews wordt onderzocht hoe ouders zorgverbredingsactiviteiten evalueren die door scholen worden opgezet. Tevens wordt onderzocht welke concrete zorgverbredingsactiviteiten scholen opzetten en hoe verschillen tussen scholen kunnen worden verklaard. Het onderzoek zal eind september 2001 worden afgerond.

Ten slotte beschikken de **CLB's**, onder meer met de integratie van de teams van de vroegere PMS-centra voor het buitengewoon onderwijs, over een multidisciplinair team dat in staat moet zijn zelf, of in overleg met andere gespecialiseerde diensten, een multidisciplinair onderzoek uit te voeren naar de aanwezigheid van een specifieke leerstoornis bij een leerling en de maatregelen die dit in klas- en schoolverband vereist (*PMS : psycho-medisch-sociaal centrum – red.*).

Vraag nr. 32
van 29 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderpsychiaters – Behoefte

Er is in Vlaanderen een acuut tekort aan kinderpsychiaters. De geestelijke gezondheidszorg schiet hierdoor tekort wat kinderen en jongeren betreft, en dat terwijl de problemen zeker in deze leeftijdsgroep toenemen.

Als minister van Onderwijs is de minister hier onrechtstreeks bij betrokken, omdat enerzijds de opleiding van jongeren in de best mogelijke omstandigheden tot haar opdracht behoort, en anderzijds de opleidingen voor kinderpsychiaters onder haar verantwoordelijkheid vallen.

De opleiding tot kinderpsychiater wordt alleen georganiseerd in Leuven, vooral in samenwerking met de dienst Kinderpsychiatrie van Gasthuisberg, en in Antwerpen, in samenwerking met het Koningin Paola-ziekenhuis.

Studies hebben uitgewezen dat Vlaanderen nood heeft aan minimum tien afgestudeerde kinderpsychiaters op jaarbasis. Nu zijn er dat minder, en bijna twee op drie opteren ervoor om in Nederland te gaan werken. De afname van het aantal geneeskundestudenten zal het aantal kinderpsychiaters allicht nog doen afnemen.

Om op een verantwoorde manier gezondheidszorg aan te bieden, is het dus belangrijk het potentieel aan kinderpsychiaters op te volgen om het beleid te kunnen bijsturen.

1. Hoeveel studenten startten er dit academiejaar met een opleiding geneeskunde ? Hoe is de evolutie de laatste vijf jaar (graag specifieke cijfers per jaar) ?
2. Hoeveel studenten startten dit academiejaar de opleiding kinderpsychiatrie ? Hoe is de evolutie de laatste vijf jaar (graag specifieke cijfers per jaar) ?
3. Hoeveel kinderpsychiaters studeerden er dit jaar af aan onze universiteiten ? Hoe is de evolutie de laatste vijf jaar (graag specifieke cijfers per jaar) ?

4. Zijn er de twee laatste jaren wijzigingen gebeurd om meer kinderpsychiaters op te leiden en te laten afstuderen ? Welke wijzigingen ?
5. Klopt het dat het structureel financieel deficiënt karakter van de kinder- en jeugdpsychiatrie en de hieruit voortvloeiende preciaire financiering van de opleidingsplaatsen de reden is om het aantal opleidingsplaatsen zo laag te houden ?
6. Welke stappen ondernam de minister naar andere bevoegde ministers/diensten tot nu toe om voor deze problemen een oplossing te vinden ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. Eerste kandidatuur geneeskunde

Aantal hoofdinschrijvingen op 14 december 2000 : 439

Aantal generatiestudenten op 14 december 2000 : 363

Academiejaar	Aantal hoofdinschrijvingen op 01.02	Aantal generatiestudenten op 01.02
1995-1996	1.439	1.171
1996-1997	1.417	1.160
1997-1998	902	692
1998-1999	511	376
1999-2000	425	343

Bron : Statistische jaarboeken VLIR (t.e.m. academiejaar 1998-1999) – vanaf 1999-2000 : departement Onderwijs

(VLIR : Vlaamse Interuniversitaire Raad – red.)

2. Aantal nieuwe geneesheren-specialisten in opleiding kinder- en jeugdpsychiatrie

Voor Antwerpen (Universitair Centrum Kinderen Jeugdpsychiatrie) zijn er twintig GSO's in opleiding kinder- en jeugdpsychiatrie in totaal, verspreid tussen eerste en vijfde jaar opleiding, wat een gemiddelde geeft van vier per jaar.

	UIA	KU Leuven	Totaal
2000	4	5 (+ 4 extra*)	9 (+ 4 extra*)
1999	4	5	9
1998	4	5 (+ 4 extra*)	9 (+ 4 extra*)
1997	4	3	7
1996	4	3	7

(*)4 extra : het gaat hier om vier geneesheren-specialisten die met de opleiding zijn begonnen zonder absolute zekerheid te hebben dat ze in hun stageplan voldoende jaren kinderen jeugdpsychiatrie zullen kunnen aanspreken, maar met de hoop dat het toch zal lukken gelet op het feit dat het aanbod aan stageplaatsen een dynamisch gegeven is.

(GSO : geneesheer-specialist in opleiding ; UIA : Universitaire Instelling Antwerpen ; KU Leuven ; Katholieke Universiteit Leuven – red.)

3. Aantal afstuderende geneesheren-specialisten kinderen- en jeugdpsychiatrie :

	UIA	KU Leuven	Totaal
2000	4	4	8
1999	4	3	7
1998	4	3	7
1997	4	2	6
1996	4	3	7

4. Er zijn de drie laatste jaren extra inspanningen gedaan om meer studenten de specialisatieopleiding kinderen- en jeugdpsychiatrie te laten aanvangen :

- uitbreiding van het aantal opleidingsplaatsen van geneesheer-specialist in UZ KU Leuven (UZ : universitair ziekenhuis – red.) ;
- uitbreiding samenwerkingsverbanden met perifere stagemesters in binnenland ;
- aanzwengeling samenwerking met stagediensten in het buitenland en met name Nederland (met het gevaar dat ze ook later in het buitenland hun beroep zullen uitoefenen).

5. Het structureel financieel deficitair karakter van de kinderen- en jeugdpsychiatrie is een belangrijke oorzaak van het lage aantal opleidingsplaatsen in de kinderen- en jeugdpsychiatrie.

Zowel de volwassenenpsychiatrie als de kinderen- en jeugdpsychiatrie zijn structureel deficitair

medische activiteiten (zeer ongunstige nomenclatuur en Riziv-terugbetaling wegens het ontbreken van medische technische prestaties). Er is bijgevolg weinig financiële ruimte om een staflid kinderen- en jeugdpsychiatrie aan te werven, laat staan om er nog een GSO bij te nemen. Het proces van de opleiding vermindert nog het quotum aan klinische prestaties dat een staflid kan genereren. Zowel de universitaire diensten als de perifere diensten zijn onderhevig aan deze beperking. Het aantal niet-universitaire opleidingsplaatsen voor de kinderen- en jeugdpsychiatrie is erg beperkt, omdat weinig perifere diensten deze kosten kunnen dragen. De loonkosten van een GSO voor de werkgever zijn bovendien in 1999 nog fors gestegen.

Er dient te worden gewaakt over de kwaliteit van de opleiding, onder andere door een voldoende hoge verhouding aantal stafleden/aantal GSO's.

De criteria van de erkenningscommissie houden inherente beperkingen in. Zo moeten er minimaal twee opleidingsjaren plaatsvinden in een universitaire dienst en zijn er slechts twee Vlaamse universiteiten bevoegd voor de opleiding van kinderen- en jeugdpsychiaters (UIA en KU Leuven).

Er is een numerus fixus voor de artsen die verder specialiseren. Binnen dit contingent moet een verdeling over de verschillende medische specialismen plaatsvinden. Aangezien de kinderen- en jeugdpsychiatrie voorlopig geen zelfstandig medisch specialisme is, moeten de opleidingsplaatsen psychiatrie worden verdeeld over de volwassenenpsychiatrie en de kinderenpsychiatrie.

Weinig organisaties in de hulpverleningssector zijn om financiële redenen in staat een valabel pakket uren kinderenpsychiatrie aan te bieden. Afgestudeerde kinderenpsychiaters vinden op de arbeidsmarkt weinig valabele vacatures en moeten vaak deeltijdse opdrachten samenvoegen (onder meer in de centra voor geestelijke gezondheidszorg).

6. Als minister van Onderwijs kan ik zelf geen maatregelen nemen om deze problemen op te lossen.

Volgens de betrokkenen vormen de erkenning van de kinderen- en jeugdpsychiatrie als een zelfstandig medisch specialisme met daaraan gekoppeld een aanpassing van de nomenclatuur

en een aparte subsidiëring van de kinder- en jeugdpsychiatrie in de instellingen (K-diensten, MPI, scholen voor buitengewoon onderwijs type 2 en 3) de beste weg ter verbetering van de kinderpsychiatrische zorg in Vlaanderen.

Ik kan alleen maar het probleem signaleren aan mijn collega's, op federaal en op Vlaams niveau.

(K-diensten : diensten neuro-psychiatrie voor kinderen ; MPI : medisch-pedagogisch instituut – red.)

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1088 – red.)

Vraag nr. 34
van 6 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Hoger onderwijs – Inschrijvingsgeld bijna-beursstudenten

Door de inhoud van artikel 1 van het koninklijk besluit (KB) van 31 augustus 1978 (Belgisch Staatsblad van 1 september 1978) werd de inhoud van het KB van 4 augustus 1972 (BS van 26 augustus 1972) inzake het inschrijvingsgeld gewijzigd.

In artikel 2 van het eerstgenoemde besluit wordt bepaald wie een vermindering van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs kan genieten, (onder meer) door (ook) te worden beschouwd als bijna-beursstudent (toegestane maximum inkomstengrens met minder dan 50.000 frank overschreden).

Dit bedrag werd overgenomen in artikel 43, § 1, 3° van het decreet van 12 juni 1991 (BS van 4 juli 1991) en in artikel 2, 24° van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse gemeenschap (BS van 31 augustus 1994).

1. Het lijkt aangewezen dat die 50.000 frank, een bedrag dat reeds twintig jaar geldt, wordt aangepast, aangezien het inschrijvingsgeld overeenkomstig artikel 43, § 3 van voornoemd decreet van 12 juni 1991, ook jaarlijks aan de index wordt aangepast.

Zijn er initiatieven in die richting ?

2. Zo ja, wordt dit nieuwe bedrag dan voortaan jaarlijks aangepast, zoals de regeling die geldt voor het vaststellen van de maximum toegelaten inkomstengrens overeenkomstig artikel 14 van het besluit van de Vlaamse regering van 13

juli 1983 betreffende de studietoelagen voor het hoger onderwijs (BS van 2 augustus 1983), of wordt een regeling uitgewerkt zoals in artikel 178, § 2 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en waarvan het indexatiecoëfficiënt voor het aanslag jaar 2001 is vastgesteld op 1,2733 (BS van 23 februari 2000) ?

3. Waarom wordt in de beslissing die aan de aanvrager wordt toegezonden in verband met zijn aanvraag tot studietoelage niet precies vermeld met hoeveel de maximale toegestane inkomstengrens mag worden overschreden om als bijna-beursstudent te worden beschouwd, in plaats van enkel naar de betrokken wettekst te verwijzen ?

4. Dient het totaal van de (geïndexeerde) kadastrale inkomens (KI) van alle onroerende goederen in deze berekening ook in aanmerking te worden genomen om al dan niet recht te hebben op een vermindering van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs als bijna-beursstudent(e) ?

Antwoord

Ik heb in mijn beleidsnota het optimaliseren van de studietoelagen en de sociale voorzieningen vooropgesteld. Ik zal de mogelijkheden onderzoeken om het studiefinancieringsstelsel voor het hoger onderwijs te actualiseren, met het oog op een zo groot mogelijk democratiseringseffect. Rol en betekenis van onder meer de begrippen "beursstudent" en "bijna-beursstudent" vormen daar ontegensprekelijk onderdeel van. Ik acht het daarom niet opportuun om vandaag partiële wijzigingen aan het bestaande systeem aan te brengen.

De concrete inhoud, met inbegrip van de definitie en de afbakening van eventuele inkomenscategorieën, van het nieuwe studiefinancieringsstelsel kan vandaag nog niet worden voorspeld. Ik acht het in elk geval logisch dat, indien verschillende inkomenscategorieën worden gehanteerd, dezelfde berekeningsmodaliteiten wordt gehanteerd voor alle betrokken inkomenscategorieën.

De verwijzing naar reglementaire teksten is een gangbare administratieve geplogenheid. Ik ga met de Vlaamse volksvertegenwoordiger akkoord dat dit niet altijd de transparantie van een document bevordert. Ik zal mijn administratie vragen concrete gegevens te hanteren in de mededelingen aan de aanvragers.

De clause in verband met het kadastraal inkomen in de regelgeving op de studietoelagen is ingevoerd na de goedkeuring van het universiteiten- en het hogescholendecreet (decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse gemeenschap en decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen). Beide decreten zijn niet aangepast aan de KI-clause. Dit impliceert dat de enige restrictie slaat op de overschrijding van de toegestane maximum inkomstengrens met minder dan 50.000 frank. Het kadastraal inkomen moet niet in rekening worden genomen om als bijna-beursstudent te worden beschouwd.

Vraag nr. 35
van 8 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Technicum Merksem – Personeelsproblemen

Leerlingen, maar ook leerkrachten van de technische school Technicum Merksem hebben onlangs hun ongenoegen kenbaar gemaakt over onder meer een tekort aan leerkrachten. Volgens de leerlingen brengen zij door het chronisch lerarentekort vele uren door in de studie.

De minister heeft laten weten de personeelsproblemen in de technische scholen te zullen onderzoeken.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Welke maatregelen worden genomen om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

De nijverheidstechnische school Technicum Merksem wordt met een reeks problemen geconfronteerd en is ten gevolge daarvan in het nieuws gekomen : lerarentekorten, leerlingenacties en brieven van ouders. Een team van inspecteurs is ter plaatse geweest om de toestand te onderzoeken. Het team heeft gesprekken gehad met de directie, afgevaardigden van de inrichtende macht, leraars en ouders.

1. Het pedagogisch aanbod

Het Technicum Noord telt vier vestigingsplaatsen : TNA Antwerpen, Borgerhout, Deurne en Merksem. Het huidige Technicum is het resultaat van een fusieoperatie, die gepaard ging met een daling van het leerlingenaantal, de in-

krimping van het studieaanbod, verschuivingen in leidinggevende functies, enzovoort.

	1.2.98 (voor de fusie)	1.2.00	14.12.00
Antwerpen	620	479	450
Merksem	816	618	467
Borgerhout	350	154	102
Deurne		98	116

De samenstelling van de leerlingenpopulatie is de voorbije jaren drastisch gewijzigd, vooral in de vestigingsplaatsen Antwerpen en Borgerhout : minder autochtone leerlingen, zodat beide scholen evolueerden tot concentratiescholen.

3. Personeelsbewegingen

De herstructureringen gingen gepaard met belangrijke verschuivingen voor het personeel : verandering van vestigingsplaats, lesactiviteiten in meerdere vestigingsplaatsen, opnemen van verlofstelsels, nieuwe directiefuncties, enzovoort. Deze personeelsbewegingen hebben niet bijgedragen tot een sereen klimaat en een optimale verwerking van de herstructurering.

Ongeveer één derde van het aantal leerkrachten geeft in twee of meer vestigingsplaatsen les, sommigen in vier vestigingsplaatsen. Dit alles verhoogt de werkdruk en leidt tot meer stress.

Naast het opnemen van verlofstelsels is er ook een zekere tendens bij sommige leerkrachten om elders werk te zoeken.

De fusie werd niet gedragen door het voltallige personeel.

4. Personeelstekorten

Dit alles heeft geleid tot een groot aantal niet-ingeulde vacatures. Bij het bezoek van het inspectieteam op 19 december waren er in alle vestigingsplaatsen samen voor 256 uren niet-ingeulde lerarenvacatures (= 6,5 % op een totaal urenpakket van 3.945) : 1 voltijds ambt GLSO Frans, 0,5 ambt GLSO geschiedenis, 1 voltijds ambt project algemene vakken, 1,5 ambt godsdienst, 1 voltijds ambt Engels-aardrijkskunde, 3,5 ambt TV/PV mechanica, 1 voltijds ambt TV/PV elektriciteit, 1 voltijds ambt realisatietechnieken, alsmede enkele kleinere pakketten mechanica (4 uren) , wiskunde (9 uren), Frans (3 uren), geschiedenis (2 uren) en sociale activiteiten (3 uren).

De directie van de school heeft het inspectie-team verzekerd alles in het werk te stellen om de start van het tweede trimester optimaal te laten verlopen via onder meer pogingen om nieuw personeel aan te werven.

Problemen inzake personeelstekorten zijn helaas niet beperkt tot die school. Een krappe arbeidsmarkt heeft geleid tot personeelstekorten in het onderwijs, zoals in andere sectoren van de arbeidsmarkt.

Mijn actieplan TSO-BSO zoals gepubliceerd op 18 december zal mijns inziens bijdragen aan de oplossing van een aantal personeelsproblemen in het technisch en beroepsonderwijs.

(GLSO : geaggregeerde lager secundair onderwijs ; TV : technisch vak ; PV : praktijkvak ; TSO : technisch secundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs – red.)

Vraag nr. 36
van 8 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Project "Vlaggen en Wimpels" – Advies Inspectie van Financiën

Met het geld van het cultureel onderwijsproject "Vlaggen en Wimpels" zetten zo'n twintig "multiculturele" scholen een kunstproject op. Kunstenaars worden in deze scholen uitgenodigd om een podiumspektakel, stoet, video- of filmproject te verzorgen. Nadien wordt dan de buurt rond de school uitgenodigd.

Vermits de Inspectie van Financiën van de Vlaamse Gemeenschap twijfelt aan de doelmatigheid van het project, gaf zij tot drie keer toe een negatief advies aan dit "cultureel onderwijsproject".

Niettegenstaande dit herhaaldelijk negatief advies blijft de minister aandringen op de goedkeuring van dit project.

Waarop steunt de minister zich om het negatief advies van de Inspectie van Financiën te betwisten ?

Antwoord

In verband met het project "Vlaggen en Wimpels" wens ik eerst het volgende op te merken. De korte omschrijving van de Vlaamse volksvertegenwoor-

diger van het project strookt niet met het opzet van het project in de werkelijkheid. "Vlaggen en Wimpels" is geen "cultureel onderwijsproject". Het is een schoolondersteunend project, dat kunst in het bijzonder en cultuur in het algemeen als middel gebruikt om een aantal doelstellingen na te streven.

De eerste doelstelling van het project is de interculturalisering en de meer professionele invulling van de eindtermen muzische vorming. Door een intensieve samenwerking met een artistiek medewerker leren leerkrachten/scholen zelf op een meer creatieve wijze om te gaan met de eindtermen muzische vorming.

De tweede doelstelling is het doorbreken van de wederzijdse onjuiste en negatieve beeldvorming van de school over de buurt, en de buurt over de school.

Deze negatieve beeldvorming, die vaak voorkomt bij scholen die grote aantallen leerlingen van allochtone afkomst binnen hun populatie tellen, veroorzaakt dat scholen "terugplooiën op zichzelf" en een "negatief zelfbeeld" ontwikkelen. Deze negatieve beeldvorming veroorzaakt eveneens dat de onmiddellijke omgeving een school vaak onterecht percipieert als "kwaliteitsloos" en dat de buurtkinderen uit de school worden weggehouden.

Om deze negatieve beeldvormingsspiraal te doorbreken, betrekken de artistiek medewerker en de school de buurt waarin ze zich bevinden zoveel mogelijk bij alle fasen van het proces dat wordt doorlopen. Er wordt zo vaak als mogelijk met de buurt gecommuniceerd en indien mogelijk wordt het hele project samen met de buurt opgebouwd. Hierbij is gebleken dat, naarmate de school langer (dit wil zeggen meerdere schooljaren) aan het project kan deelnemen, deze interactie met de buurt steeds beter op gang komt en intensiever verloopt. Het loskomen van een geïsoleerde positie en het opnieuw (willen) worden opgenomen in de buurt vergt enige tijd.

Dit schooljaar wordt een derde doelstelling aan het project toegevoegd, namelijk het verzorgen van een publicatie die de methodiek op een bruikbare wijze expliciteert en illustreert aan de hand van goede praktijkvoorbeelden voor een ruimer publiek.

In de marge van de projectwerking zelf heeft de projectcoördinatie de afgelopen jaren consequent toegezien op de professionalisering van de artistieke medewerkers (met als belangrijkste aandachtspunt het bewaken van de werking naar de doelstel-

ling toe – "kunst om de kunst" is immers géén doelstelling binnen dit project) en even consequent informatie verzameld over de uitwerking van haar methodiek en over de praktijkontwikkelingen van de deelnemende scholen. Daarbij werd het project van nabij en evaluerend opgevolgd door het Steunpunt ICO (*ICO : Intercultureel Onderwijs – red.*). Het ontwikkelen van een dergelijke publicatie is bijgevolg de logische afsluiting van het geleverde werk van de afgelopen jaren. Om de ruimte te creëren voor het bereiken van deze laatste doelstelling, werd het aantal deelnemende scholen voor dit schooljaar bewust beperkt tot tien.

Concreet betekent dit project dat de volgende prestaties worden geleverd : projectwerking in tien scholen (jaarplanning, werking met een artistiek medewerker gedurende acht uur per week, slotmanifestatie, website-ontwikkeling), vorming van de artistieke medewerkers, onderzoek naar de processen die worden doorlopen en inhoudelijke en administratieve coördinatie van het geheel.

Het vertrekpunt van het project "Vlaggen en Wimpels" is geen problematisering of culpabilisering van enige aard, maar net een sterke creatieve, responsabiliserende en positieve gerichtheid. Daardoor kan "Vlaggen en Wimpels" van bij de eerste contacten met een school bijna onverdeeld rekenen op uiterst positieve responsen, zowel in de school zelf als in de betrokken buurt.

Dat het project duidelijke – zij het moeilijk kwantificeerbare – resultaten boekt, blijkt uit de meer creatieve en professionele invulling van de eindtermen muzische vorming, de positieve beeldvorming die de school opnieuw op de "kaart van de buurt" plaatst, de verbetering in de (zelf)perceptie omtrent de kwaliteit van het onderwijs in de betrokken scholen, de interculturalisering van de schoolpopulatie (de schoolpopulatie wordt opnieuw duidelijker een weerspiegeling van de buurtpopulatie), de (nu reeds bestaande, doch te informele en te occasionele) disseminatie van de ontwikkelde materialen en instrumenten, en de uiterst succesvolle deelname aan internationale conferenties over de materie.

Hoewel de Inspectie van Financiën zelf verscheidene keren verdedigde dat niet alleen kwantitatieve gegevens, maar ook kwalitatieve beschrijvingen een valide indicatie kunnen geven voor de doelmatigheid van een project, gebruikte zij net dit ontbreken van kwantitatieve gegevens als hefboom om de doelmatigheid te betwijfelen.

Het is geen eenvoudige zaak om "kwantitatieve gegevens" te verschaffen over het al of niet op gang komen van een proces. "Vlaggen en Wimpels" is bij uitstek een project dat een meer kwalitatieve benadering behoeft en gekregen heeft.

Ik kan dan ook achter dit project blijven staan, net omdat de positieve effecten ervan, zij het moeilijk in kwantitatieve termen uit te drukken, wel duidelijk zijn. Dit bleek recentelijk ook op de hoorzitting gelijke kansen in de Onderwijscommissie van het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 37
van 8 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Schoolcomputers – Tweedehands

Het bedrijf "Eco PC", dat op ruime schaal computers recycleert en verkoopt, heeft berekend dat met de inzet van gerecycleerde computers en met het huidige budget voor ICT-opleidingen de vooropgestelde norm van één computer per tien leerlingen haalbaar is (ICT : informatie- en communicatietechnologie).

Probleem is echter dat schooldirecties ervan moeten worden overtuigd dat deze pc's een hoge kwaliteit hebben.

"Eco PC" vraagt dan ook dat de minister meer gedegen informatie geeft over tweedehands pc's aan de directies.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om de aankoop van tweedehands pc's te stimuleren ?

Antwoord

Sinds 1998 stimuleert de Vlaamse regering het gebruik van computers en educatieve software op school via het actieprogramma PC/KD.

Verschillende bedrijven werken mee aan dit actieprogramma. Deze bedrijven ondertekenden een protocol tot samenwerking waarmee zij het engagement op zich nemen om speciaal aan scholen kortingen toe te staan. De deelnemende bedrijven worden bekendgemaakt op de PC/KD-website en opgenomen in de PC/KD-brochure, waarvan elke in aanmerking komende school een aantal exemplaren ontvangt. De ondernemingen mogen ook het PC/KD-logo gebruiken.

Bij de participerende bedrijven zijn er minstens twee die tweedehands computers upgraden en aanbieden : Device Automation Belgium NV, en Eco PC – Frazier Belgium NV.

Ook in haar algemene communicatie over computerinfrastructuur voor het onderwijs besteedt het departement Onderwijs geregeld aandacht aan refurbished computers. Zo wijdt de meest recente brochure van december 2000, ict.onderwijs@vlaanderen, met tips voor de invoering en het gebruik van ICT in het onderwijs, meer dan een pagina aandacht aan tweedehands pc's.

Ik zie geen enkele reden om in de toekomst niet evenveel aandacht te besteden aan deze initiatieven.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 8
van 20 november 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

GESCO-stelsel – Toegangsvoorwaarden

De Vlaamse steden, gemeenten en OCMW's en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) ondervinden geregeld problemen bij het efficiënt invullen van de open gesco-plaatsen (gesubsidieerde contractuelen).

Het initiatief waarbij personen uit de "risicogroepen op de arbeidsmarkt" terechtkunnen in tewerkstellingsprojecten is zonder enige twijfel een lovenswaardige en menswaardige maatregel. Doch het komt meermaals voor dat men voor de open gesco-plaatsen tevergeefs jury's samenroept, aangezien de mogelijke kandidaten ofwel gewoon niet komen opdagen, ofwel niet geschikt zijn om de open vacature in te vullen. Niettegenstaande er in de gesco-voorwaarden vermeld staat dat de kandidaten "een scholingsgraad dienen te hebben die gekoppeld wordt aan de vacante arbeidsplaats", blijkt dat dit dikwijls niet het geval is, waardoor het voor de betrokken instellingen onmogelijk blijkt om een zekere mate van kwaliteit aan te bieden aan de bevolking.

1. Is de minister op de hoogte van de problemen die worden ervaren om de open gesco-plaatsen in te vullen ?

2. Is er al overwogen om de gesco-voorwaarden te versoepelen, waardoor het voor de betrokken instellingen mogelijk wordt om kwaliteitsdiensten aan te bieden aan de bevolking ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Gecoördineerd antwoord

Ik ben op de hoogte van de toeleidingsproblematiek voor openstaande gesco-plaatsen. Dit beperkt zich trouwens niet tot de openbare besturen, ook de VZW's ondervinden dezelfde problemen. Gelet op de dalende werkloosheid wordt het in een aantal gevallen inderdaad steeds moeilijker om geschikte kandidaten, die voldoen aan de vereisten inzake werkloosheidsduur en kwalificatie, toe te leiden.

Deze problematiek is bovendien reeds aan bod gekomen binnen het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (Vesoc). Voortbouwend op de voorstellen van deze werkgroep, zal binnenkort een aanpassing van de gesco-regelgeving aan de Vlaamse regering worden voorgesteld.

Dit voorstel houdt in dat de toegangsvoorwaarden voor het gesco-stelsel in een aantal gevallen worden versoepeld. Een dag werkloosheid zal volstaan ingeval het gaat om een tewerkstelling in een knelpuntberoep, of wanneer de kandidaat-werknemer behoort tot een kansengroep. Algemeen kan worden gesteld dat kansengroepen die groepen in de samenleving zijn welke ondervertegenwoordigd zijn binnen de actieve beroepsbevolking (o.a. gehandicapten, migranten, ouderen, laaggeschoolden, bestaansminimumtrekkers).

Vraag nr. 10
van 8 december 2000
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Dienstencheques – Integratie PWA-stelsel

Uit de toelichting van de minister tijdens de bespreking van de begroting van Werkgelegenheid in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme blijkt dat de nieuwe diensteneconomie zal worden aangewakkerd. Onderhandelingen tussen de gewesten en de federale overheid werden dienaangaande gevoerd. De gewesten zijn immers voorstander van een eenvormig

en transparant ondersteuningssysteem. Zonder institutionele tegenstellingen dus.

Concreet wordt dit uitgangspunt het best vertaald door de overgang van de (federale) plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA) in het nieuwe systeem. Dit nieuwe systeem behelst het instrument van de dienstencheques. Deze notie werd omschreven in een federale wet. De gewesten en de federale overheid engageerden zich elk om hiervoor jaarlijks 1 miljard uit te trekken.

Indien ik de minister goed begrepen heb in de commissie, zou van een integratie van de PWA's in het nieuwe systeem in de feiten echter (nog) geen sprake zijn. Dit doet vragen rijzen.

1. Kan de minister verduidelijken waarom de integratie van de PWA's in het nieuwe systeem thans niet geschiedt ?
2. Welke vooruitzichten heeft de minister dienaangaande ? Waarop zijn deze vooruitzichten gebaseerd ?
3. Op welke wijze zal de gewestelijke financiering van de dienstencheques gebeuren ? Worden daartoe GIMV-middelen (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen) ingezet ? Is de financiering daarvan afhankelijk ?

Antwoord

1 en 2. Het klopt dat de gewesten voor de ontwikkeling van de nieuwe nabijheidsdiensten voorstander zijn van een eenvormig en transparant ondersteuningssysteem, zonder institutionele tegenstellingen. In dit kader is het inderdaad belangrijk dat er een geleidelijke overgang is van de bestaande PWA-activiteiten in het nieuwe systeem van dienstencheques en dat de PWA-structuur wordt geïntegreerd in de lokale werkwinkel.

Het PWA-systeem kan echter niet bruusk worden omgezet naar het nieuwe systeem. Voor een grote groep van PWA-tewerkgestelden zou een overstap naar een volwaardig arbeidscontract en een reguliere baan immers een verslechtering van de positie betekenen. In die zin kan men dus spreken van de PWA als werkloosheidsval.

Het gewest pleit in de onderhandelingen met de federale overheid wel voor het stopzetten van de instroom (nieuwe werknemers) en uitstroom

(nieuwe klanten) van het PWA op het moment dat de dienstencheques worden geïntroduceerd. Bovendien wordt er ook voor gepleit om via een aantal maatregelen de werkloosheidsval wat te dichten, zoals meerekenen van anciënniteit van PWA-werknemers bij overstap, ...

De onderhandelingen met de federale overheid omtrent het samenwerkingsakkoord in verband met de dienstencheques lopen op dit moment nog. Het is bijgevolg niet mogelijk vooruit te lopen op de uitkomst van deze onderhandelingen. De minister hoopt in ieder geval dat de federale overheid verder in deze denkpiste wil meestappen.

3. De financiering van de dienstencheque is voor 2001 opgenomen op de Vlaamse begroting, basisallocatie 41.07 "Allerhande uitgaven in het kader van de meerwaardeneconomie". Er worden geen GIMV-middelen ingezet.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 26
van 20 november 2000
van de heer JAN LOONES

Garnalenbestand – Ondersteunende milieumaatregelen

Vanuit de diensten bevoegd voor zeevisserij is men sedert september gestart met een gloednieuwe nieuwsbrief met de originele naam "Vis-à-vis", met als bedoeling het wetenschappelijk onderzoek te confronteren met de dagdagelijkse realiteit van het zeevisserijgebeuren.

Omdat men zich met de nieuwsbrief meer naar het publiek wil richten, gaat het eerste nummer over de garnalenvisserij (jaargang 1, nr. 1 van september 2000, blz. 8).

De crisis in de Vlaamse garnalenvisserij – waarvan reeds jaren sprake is – spreekt ons uiteraard ten zeerste aan, omdat wij zo "zot zijn" van dat garnaaltje.

Uit deze bijdrage over de moeilijkheden in de garnalenvisserij blijkt onder meer dat de reductie van het areaal dat als kweekgebied voor garnaal in aanmerking komt, met name de slikken en schor-

ren in de Westerschelde en langs de Vlaamse kust, een mogelijke verklaring is voor de terugloop van de garnalenvangst.

Tot diezelfde conclusie kwam het Vlaams Visserij-informatiecentrum (VVIC) ook reeds op zijn studiedag "De Schelde als paai- en kraamgebied" (Nieuwpoort, 7.12.99), over de rol van de Westerschelde als natuur- en kweekgebied voor jonge vissen en garnalen.

Daarbij werd gewag gemaakt van plannen om het areaal aan slikken en schorren opnieuw uit te breiden, onder meer door "ontpoldering", waarbij men voormalige polders opnieuw laat "verwilderen" tot schorren en krekken.

Als er inderdaad een oorzakelijk verband zou bestaan tussen de achteruitgang van het schorrenareaal en de terugloop van het garnalenbestand, dan kan de visserij enkel baat hebben bij dergelijke milieugerichte initiatieven.

Daarbij komt uiteraard de ideale combinatie van de bevoegdheden, enerzijds visserij en anderzijds milieu, aan bod.

1. Kunnen de diensten van de minister zich aansluiten bij de bevindingen omtrent de rol van de schorren en slikken als kweekgebieden voor het garnalenbestand ?
2. Bestaan er plannen om een nieuwe ontwikkeling te geven aan het slikken- en schorrengebied, zowel voor de Westerschelde als voor de IJzermonding ?
3. Werden er eventueel andere maatregelen genomen om het garnalenbestand te vrijwaren ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. De afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) bevestigt dat uit marien en strandbiologisch onderzoek van onder andere de Universiteit Gent blijkt dat slikken en schorren inderdaad fungeren als kraamgebieden voor garnalen en andere kreeftachtigen.

Ook de zwinnen (geulen) op het intertidaal deel van stranden vervullen mogelijk een functie als kraambiotop van dergelijke organismen.

2. Het grootste gedeelte van het brakke en zilte schorrenareaal langs de **Westerschelde** ligt op Nederlands grondgebied.

Het zwin in Knokke is het enige zilte schorgebied van de Westerscheldemonding dat ligt op het grondgebied van het Vlaamse gewest. Als maatregel tegen de verzanding van dit gebied werd een tijdlang gedacht aan onder andere de partiële ontpoldering van de achter de Internationale Dijk gelegen Willem-Leopoldpolder. Deze ontpolderingsmaatregel zou minstens een verdubbeling van de huidige aan getijdewerking onderhevige schorrenoppervlakte hebben betekend.

Het Belgisch gedeelte van het Zwin en de achterliggende polder zijn echter particulier eigendom en de geplande ontpoldering alsook andere structurele maatregelen tegen de verzanding stootten op de weigerachtige houding van de particuliere eigenaars en van de landbouwsector.

De voormalige marinebasis langs de **IJzermonding** in Nieuwpoort (Lombardsijde) werd in 1998 overgedragen van het federaal Ministerie van Landsverdediging naar het Vlaams Gewest.

Reeds sinds 1996 beschikt de afdeling Natuur van Aminal over een natuurherstelplan voor de IJzermonding, dat werd uitgewerkt door de Universiteit Gent in samenwerking met het Instituut voor Natuurbehoud. De door dat natuurherstelplan voorgestelde maatregelen worden sinds 1999 op het terrein uitgevoerd : de gebouwen en wegen van de oude marinebasis werden tijdens het winterhalfjaar 1999-2000 volledig afgebroken, en sinds september 2000 worden ook de dokken en kaaien ontmanteld. Alle aanlegsteigers en oeverbeschoeiingen zijn reeds verwijderd, momenteel worden de met zand opgehoogde terreinen afgegraven.

Deze werken moeten de door het getij overstroombare oppervlakte slik, schor en lage duinen langs de IJzermonding vergroten met ruim 16 hectare. In 2000-2001 moet de afgraving van het slibdepot plaatsvinden, waardoor nog eens een 12-tal hectare slik en schor zal worden hersteld. Bovendien werd bij ministerieel besluit van 3 maart 1999 ook het strand voor de oude marinebasis en de huidige landmachtbasis opgenomen in het Vlaams natuureservaat "De IJzermonding". Dit strand is heel reliëfrijk, omvat bijgevolg vrij veel slibrijke zwinnen en plasjes

die de geschikte biotoop bieden aan kreeftachtigen, waaronder garnalen.

Krachtens artikel 35 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu is het natuurreservaten verboden "de dieren te doden, te jagen of te vangen en op welke wijze ook hun jongen, eieren, nesten of schuilplaatsen te storen of te vernietigen", zodat (o.m. garnaal)vissen ook verboden is op het strandgedeelte van het Vlaams natuurreservaat "De IJzermonding" en garnalen evenals andere mariene en strandorganismen en hun natuurlijke habitat de nodige bescherming krijgen.

3. Reeds sinds 26 oktober 1997 is "De Baai van Heist" aangewezen als Vlaams natuurreservaat. Dit natuurreservaat omvat onder andere een breed intertidaal strand met diepe slibrijke zwinen (geulen), alsook aan het getij onderhevig slik en schor, allemaal voor garnalen en andere kreeftachtigen geschikte natuurlijke habitats. Evenals in het natuurreservaat "De IJzermonding" is hier artikel 35 van het natuurbehouddecreet van toepassing, zodat hier (o.a. garnaal)vissen verboden is.

Hoewel niet specifiek gericht op de vrijwaring van het garnalenbestand, kunnen de bescherming en het beheer van "De Baai van Heist" als natuurreservaat alleen maar in positieve zin bijdragen tot de vrijwaring van diverse soorten garnalen, alsook platvissen zoals bot, schol en zandspiering.

Het garnalenbestand heeft wellicht niet alleen te lijden onder het biotoopverlies in estuaria, doch ook onder de verwoesting van de bodems in de ondiepe zee. Garnalen planten zich voort in slikken en schorren en verblijven hier in het larvaal stadium, maar concentreren zich op latere leeftijd in de ondiepe zee voor de kust, in het bijzonder rond de zandbanken. De zeebodems van en rond de zandbanken worden ernstig verstoord door de boomkorvisserij en tegenwoordig in toenemende mate ook door het afschrapen van tweekleppige weekdieren en mosselenbroed door buitenlandse schelpenvissers.

De bescherming van het marien milieu beneden de gemiddelde laag-laagwaterspring behoort echter niet tot de bevoegdheden van de Vlaamse, maar wel tot die van de federale regering.

Vraag nr. 27
van 20 november 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Luchthaven Bierset – Geluidshinder

De gevolgen van de uitbreiding van de Luikse luchthaven Bierset zijn voor de aangrenzende Limburgse gemeenten desastreus.

De geluidshinder voor de inwoners van deze gemeenten stopt niet aan de taalgrens. De Waalse regering gaat wel het debat aan met de Waalse omwonenden, maar niet met de Vlaamse. Deze worden blijkbaar als niet-bestaand beschouwd.

Het Limburgse dorpje Riemst is hiervan het treffende voorbeeld. Op amper 15 kilometer van Bierset krijgen de inwoners elke nacht de volle lading geluidsoverlast.

Voor de Waalse buurtgemeenten voorziet de Waalse regering in subsidies om de getroffen inwoners in staat te stellen isolatiewerken aan hun woning te laten uitvoeren. Voor de Vlaamse gemeenten is in niets voorzien. Blijkbaar moeten de Vlamingen ook de lasten van de Waalse expansie dragen, zonder enige compensatie. Vooral sinds de komst van TNT op de luchthaven van Bierset, wat ongetwijfeld een impuls aan de economie in deze buurt geeft, is dit het geval.

Stellen dat Vlamingen die in de buurt van Bierset wonen recht hebben op evenveel nachtrust als de burens van Deurne, is mijns inziens niet overdreven.

Het samenwerkingsakkoord dat de Vlaamse en Waalse regeringen sloten inzake grensoverschrijdende milieuproblemen, zou het instrument bij uitstek moeten zijn om deze problematiek op te lossen.

1. Werden met de Waalse regering reeds contacten gelegd betreffende deze problemen ?
2. Hoever zijn de gesprekken gevorderd en in welke compensaties voorziet de Waalse regering voor de getroffen inwoners van de Vlaamse gemeenten ?

Zijn de geluidsnormen voor de vliegtuigen die op Bierset landen even streng als de geluidsnormen die voor Deurne en Zaventem in acht moeten worden genomen ?

Zo neen, heeft de minister er dan bij haar Waalse collega reeds op aangedrongen om de normen van het Waals Gewest even streng te maken als die welke van toepassing zijn op de Vlaamse luchthavens ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van recent overleg op 21 november 2000 in het kader van de werkgroep in verband met het "Protocolakkoord gewestelijke milieuministers" werd afgesproken om aangaande Bierset bilateraal overleg te plegen met de verantwoordelijke ministers in de Waalse regering.
2. Het bilateraal overleg zal binnenkort starten.

Inzake compensaties wil ik eraan herinneren dat op dit ogenblik de compensaties rond Bierset beperkt zijn tot de regeling voor de "zone A", dat wil zeggen de zone met een lawaaiblootstelling $L_{DN} > 70$ dBA, wat neerkomt op een strook met een breedte van \pm één kilometer in de directe omgeving van de start- en landingsbaan van de luchthaven die volledig op het grondgebied van het Waalse gewest is gelegen. (L_{DN} : dag-nacht equivalent geluidsniveau – red.).

Volgens de gegevens uit de AIP (Aeronautical Information Publication) zijn op dit ogenblik volgende (nacht)beperkingen van toepassing voor de verschillende luchthavens.

Bierset : tussen 23 en 7 uur opstijgen en landen van ICAO-hoofdstuk 2-vliegtuigen verboden (*Internationaal Civil Aviation Organization – red.*), behalve :

- opstijgingen en landingen voor de Belgische koninklijke familie, de Belgische regeringen, andere staatshoofden, en dergelijke ;
- opstijgingen en landingen voor missies bij rampen of voor medische bijstand ;
- opstijgingen en landingen voor militaire missies ;
- opstijgingen en landingen als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden, zoals bij direct levensgevaar of gevaar voor de gezondheid van mensen of dieren, of bij vluchten afgeleid naar de luchthaven als gevolg van meteorologische omstandigheden.

De (Waalse) minister van Vervoer kan uitzonderingen toestaan.

Bij besluit van de Waalse regering van 8 november 2000 (Belgisch Staatsblad 24.11.2000) is het gebruik van hoofdstuk 2-vliegtuigen volledig (ook overdag) verboden op de luchthavens van Bierset en Gosselies, met uitzondering van een aantal speciale gevallen (\pm zoals hierboven). Er kan een afwijking worden toegestaan tot 1 april 2002 voor de dagperiode. Gerecertificeerde vliegtuigen (ICAO-hoofdstuk 3-hushkitted vliegtuigen) worden 's nachts verboden, tenzij ze reeds in gebruik zijn op dit ogenblik (afwijking geldig tot 01.07.2002).

De (Waalse) minister bevoegd voor de uitbating van de luchthavens kan uitzonderingen toestaan.

Zaventem : tussen 23 en 7 uur opstijgen en landen van ICAO-hoofdstuk 2-vliegtuigen verboden, behalve :

- opstijgingen en landingen voor de Belgische koninklijke familie, de Belgische regeringen, andere staatshoofden, en dergelijke ;
- opstijgingen en landingen voor missies bij rampen of voor medische bijstand ;
- opstijgingen en landingen voor militaire missies ;
- opstijgingen en landingen als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden, zoals bij direct levensgevaar of gevaar voor de gezondheid van mensen of dieren, of bij vluchten afgeleid naar de luchthaven als gevolg van meteorologische omstandigheden.

Het directiecomité van BIAC kan uitzonderingen toestaan (*Brussels International Airport Company – red.*).

Oostende : tussen 23 en 7 uur (enkel) opstijgen van ICAO-hoofdstuk 2-vliegtuigen en van Ilyushin 76 en 78 verboden, behalve :

- opstijgingen voor de Belgische koninklijke familie, de Belgische regeringen, andere staatshoofden, en dergelijke ;
- opstijgingen voor missies bij rampen of voor medische bijstand ;

- opstijgingen met hulpmiddelen voor humanitaire bijstand ;
- opstijgingen voor militaire missies ;
- opstijgingen indien levende dieren en bederfbare goederen aan boord ;
- opstijgingen na een brandstofstop zonder in- en uitladen van goederen ;
- opstijgingen als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden, zoals bij direct levensgevaar of gevaar voor de gezondheid van mensen of dieren, of bij vluchten afgeleid naar de luchthavens als gevolg van meteorologische omstandigheden.
De uitbater van de luchthaven kan uitzonderingen toestaan.

Deurne : geen nachtbewegingen (overdag : de vliegtuigen moeten ICAO-gecertificeerd zijn, d.w.z. hoofdstuk 2 of hoofdstuk 3).

Zoals uit deze opsomming blijkt, zijn de geluidsnormen voor de vliegtuigen die op Bierset landen zeker niet soepeler dan die geldig op Vlaamse luchthavens.

Vraag nr. 29
van 20 november 2000
van de heer FRANS DE COCK

Natuurreservaten – Ontbossing en compensatie

Naast de beboste terreinen die eigendom zijn van particulieren, wordt ook een groot aantal terreinen beheerd door de afdeling Natuur van het Vlaams Gewest, evenals door erkende terreinbeherende natuurverenigingen. Het gaat hier om terreinen die worden aangekocht, rechtstreeks of onrechtstreeks, met geld van het Vlaams Gewest.

Ook daar is ontbossing soms noodzakelijk. Gezien de nieuwe maatregelen met betrekking tot de compensatie, is dit geen eenvoudige toestand.

1. Hoeveel hectaren bos zijn reeds ontbost of zullen worden ontbost in het kader van het beheer van natuurreservaten eigendom van de afdeling Natuur en van erkende terreinbeherende natuurverenigingen ?
2. In hoeverre is voor deze ontbossing in concrete compensatie voorzien ?

Antwoord

1. Mijn algemene beleidsoptie is dat ontbossingen in reservaten zo beperkt mogelijk moeten zijn.

In een aantal gevallen kan een ontbossing om ecologische redenen te verantwoorden zijn. De meeste bossen vertonen een hoge natuurwaarde, maar deze eeuw werden soms nieuwe bossen aangeplant op kwetsbare niet-bosvegetaties, die intussen bijzonder zeldzaam zijn geworden. Door het verwijderen van de jonge bossen kunnen deze zeldzame vegetaties in sommige gevallen opnieuw tot ontwikkeling komen en dan wordt er ecologische winst gemaakt.

In de erkende en Vlaamse natuurreservaten wordt ongeveer 23 % van de oppervlakte ingenomen door bosvegetaties. Op een totale oppervlakte van 9.600 hectare is dat ongeveer 2.208 hectare. Van de totale oppervlakte natuurreservaat is of wordt ongeveer 2 % effectief ontbost. Ongeveer 1 % wordt omgevormd naar andere bostypes.

De te ontbossen percelen betreffen bijna exclusief aanplantingen van populier of jonge snelgroeïende naaldhoutaanplantingen. In de reservaten wordt de keuze gemaakt om deze bostypes om te vormen naar een ecologisch evenwichtig samengesteld bosbestand, of naar een natuurdoeltype buiten de bossfeer. Deze keuze wordt vastgesteld in het beheersplan.

2. Bij erkende en Vlaamse natuurreservaten waarvoor het beheersplan werd goedgekeurd, na advies van het bosbeheer, na de inwerkingtreding van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Belgisch Staatsblad 10 januari 1998) en waarbij de uit te voeren ontbossingen werden opgenomen in het beheersplan, is enkel een voorafgaande eenvoudige melding aan de ambtenaar vereist zonder compensatie. Ingeval het een ontbossing in een Vlaams natuurreservaat betreft, dan wens ik toch dat er compensatiemaatregelen worden genomen door de administratie die verantwoordelijk is voor het ontbossingsdossier.

Indien bepaalde ontbossingen noodzakelijk zijn om de doelstellingen van het beheersplan te halen en ze werden niet opgenomen in het oorspronkelijk beheersplan, dan dient er een aparte bouwvergunning te worden aangevraagd met de daaraan gebonden compensatie. Ook voor niet-erkende of niet-opgerichte Vlaamse natuurreservaten dient er voor een ontbossing een apar-

te bouwvergunning te worden aangevraagd waarin compensatie dient te worden opgenomen.

Vraag nr. 30
van 20 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Aankoop

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 246 van 9 juni 2000 aangaande een eventuele aankoop door de Vlaamse overheid van het Zuidelijk Eiland in Bornem, stelde de minister dat er nog geen raming voorhanden was van de aankoopprijs van het gebied door de afdeling Natuur. Bovendien kan het gebied pas worden aangekocht nadat het een herbestemming als natuurgebied heeft gekregen op initiatief van de gemeente, de provincie of de minister van Ruimtelijke Ordening. De minister gaf zelf reeds aan dat de hoge natuurwaarde van het gebied zeker de oprichting van een natuurreservaat rechtvaardigt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 20 oktober 2000, blz. 216 – red.*).

Uit een recent antwoord van minister Stevaert op mijn schriftelijke vraag nr. 4 van 5 oktober 2000 blijkt dat de aankoopprijs wordt geschat op 47,6 miljoen frank (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 745 – red.*).

Beschikt de minister in die voorwaarden over voldoende budgettaire ruimte om tot de aankoop over te gaan ?

Antwoord

Ik herhaal mijn stelling dat de natuurwaarden van het Zuidelijk Eiland een erkenning als natuurreservaat en een mogelijke aankoop van het gebied rechtvaardigen. In feite zouden terreinen met een dergelijke natuurwaarde in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een nieuwe bestemming als natuurreservaat moeten krijgen. Voor de bedrijven die zich hier zouden vestigen, kan volgens mij vrij eenvoudig een nieuwe locatie worden gezocht die even interessant is, maar zonder dat belangrijke natuurwaarden worden bedreigd.

Het is natuurlijk mogelijk om een aankoopprijs van een natuurterrein te schatten, maar dat zegt weinig over de bereidheid van de eigenaar om zijn terreinen te verkopen.

In elk geval moet ik als Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw een evenwichtig aankoopbeleid over het hele Vlaamse grondgebied realiseren. Om dit te realiseren, moet er een zeker evenwicht zijn in de geboden prijzen voor natuurterreinen. Ik ben van oordeel dat natuur zich moeilijk naar (financiële) waarde laat schatten. Toch ben ik verantwoordelijk om een zo groot mogelijke oppervlakte aan natuur veilig te stellen, onder meer via het aankoopbeleid. Dit noopt mij tot het drukken van de aankoopprijzen.

Voor de natuurwaarden op het Zuidelijk Eiland verkies ik in de eerste plaats een ruimtelijke oplossing. Ik ben zeker bereid om in het kader van mijn Europees natuurbeleid en mijn Vlaams aankoopbeleid mee te werken aan een oplossing opdat het Zuidelijk Eiland zijn legitieme bestemming als natuurreservaat zou kunnen verwerven. Hiertoe kan ik binnen de grenzen van de redelijkheid budgettaire ruimte vrijmaken.

Vraag nr. 34
van 24 november 2000
van de heer JOACHIM COENS

CO₂-emissies – Kyoto-norm

Op 24 november 2000 wordt het eindresultaat verwacht van de internationale klimaatconferentie in Den Haag. Dan wordt duidelijk of het Kyoto-akkoord ook in daden wordt omgezet. Volgens het Kyoto-akkoord spraken de geïndustrialiseerde landen af om de uitstoot van broeikasgassen gedurende de periode 2008-2012 met gemiddeld 5,2 % terug te dringen. België zou 7,5 % minder CO₂-gassen (koolstofdioxide) moeten uitstoten.

Op 10 juli 1997 werd mijn voorstel van resolutie betreffende de verzoening van de behoeften aan energie en aan zuivere lucht in onze maatschappij, unaniem in de plenaire zitting van het Vlaams Parlement goedgekeurd (*Handelingen nr. 56 van 10 juli 1997, blz. 52-53 – red.*).

De vele verbrandingsprocessen die we gebruiken om energie op te wekken, zijn de belangrijkste bronnen van luchtvervuiling. Daarom werd er in het voorstel onder meer gepleit voor een geïntegreerd energiebeleid. Er werd gedacht aan bewustmaking bij de gebruiker ; het opzetten van onderzoeks- en opleidingsprogramma's ; het stimuleren van de ontwikkeling van producten gebaseerd op energiebesparende concepten ; een nieuw tariefbeleid inzake energie en het opzetten van een normeringsprogramma met een gestage verstrenging van

de emissienormen voor ozon-, smog- en zuurproducerende uitstoten.

Verder werd er gepleit voor een ruimer gebruik van openbaar vervoer en van alternatieve brandstoffen, een fiscaal aanmoedigingsstelsel dat het gebruik van alternatieve brandstoffen bevordert, het ondersteunen van de ontwikkeling van auto's met een veel lager verbruik, een snelle invoering van strengere normen voor de uitlaatgassen van auto's, een striktere controle op de goede werking van katalysatoren, enzovoort.

Volgens de economisch directeur van het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen) hebben de ondernemingen in België reeds honderden miljarden geïnvesteerd in een beter milieu, maar blijven de inspanningen van consumenten en overheid achterwege.

1. Welke maatregelen werden reeds genomen om de uitstoot van CO-gassen gedurende de periode 2008-2012 met 7,5 % te verminderen ?
2. Welke voorstellen uit het voorstel van resolutie werden gerealiseerd ?
3. Welke maatregelen worden nog genomen om de Kyoto-norm te halen ?
4. Zal de Kyoto-norm effectief worden gehaald ?

Antwoord

1. Vlaanderen zal zo vlug mogelijk werk maken van het terugdringen van de broeikasgassen. Dat staat centraal in mijn nota, die mee werd ondertekend door minister-president Patrick Dewael en minister Steve Stevaert (beslissing Vlaamse regering van 8.12.00).

De Vlaamse regering zal in de eerste plaats vóór 30 juni 2001 werk maken van de ratificatie van het Kyoto-protocol. De Vlaamse regering zal ook maatregelen nemen om tot een verdeling van de Belgische reductiedoelstelling van 7,5 % over de drie gewesten te komen.

Bovendien engageert de Vlaamse regering zich om alle hindernissen weg te nemen die nu een rationeel energiegebruik (REG) in de economie en de maatschappij belemmeren. Hierbij is het onder meer van belang dat de eindgebruikers maximaal bewust worden gemaakt van de brandstoffen- en milieuschaarste. Zo mag de energieprijzen voor consumenten niet kunstmatig

laag worden gehouden. Daarnaast moet de Vlaamse regering verplichtingen opleggen aan de energiebedrijven, waaronder de realisatie van energiebesparing.

De Vlaamse regering beklemtoont bovendien dat, gelet op het mislukken van de klimaatconferentie in Den Haag, België voor een grote internationale uitdaging staat om in het kader van het EU-voorzitterschap een sturende rol te spelen op de volgende klimaatconferentie in Marrakech (*EU : Europese Unie – red.*).

De belangrijkste maatregelen die momenteel worden genomen, staan beschreven in het MINA-plan 2, waaronder :

- actualisatie en uitvoering van het CO₂-REG-beleidsplan, waarvan een eerste vooruitgangrapport aan de bevoegde Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie werd bezorgd ;
- opmaak en uitvoering van een actieplan voor de reductie van het CH₄-emissies. Een eerste planvoorstel vanuit de administratie wordt in de loop van 2001 verwacht ;
- opmaak en uitvoering van een plan voor de beheersing van de emissies van N₂O, hydrofluorkoolwaterstoffen en perfluorkoolwaterstoffen. Een eerste planvoorstel vanuit de administratie wordt in 2001 verwacht ;
- uitwerking van een beleidsvisie voor de fixatie van koolstof in reservoirs en materialen. Een eerste voorstel wordt in 2001 verwacht.

(*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur ; CH₄ : methaan ; N₂O : distikstofmonoxide – red.*)

2. – Maatregelen gelinkt met energiebeleid (REG, energie-efficiëntie, ...) vallen onder het exclusieve bevoegdheidsdomein van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.
- Voor de *petroleumraffinaderijen* zijn sinds 1 januari 1998 verstrengde emissiegrenswaarden voor SO₂ en NO_x van kracht. Er werd een verdere afscherping vanaf 2002 goedgekeurd. (*SO₂ : zwaveloxide ; NO_x : stikstofoxide – red.*)

De verplichting voor een damprecuperatiesysteem bij *benzinstations* werd door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd.

Sinds 1 januari 1999 zijn er verstrengde emissiegrenswaarden voor SO₂ en NO_x van kracht geworden voor de meeste bestaande *industriële procesemissies*. Voor de keramische sector geldt tot eind 2002 een overgangsregeling.

In de Raad van Leefmilieu-ministers van de Europese Unie werd in juni 2000 een politiek akkoord bereikt over het voorstel tot wijziging van de bestaande richtlijn inzake de beperking van de luchtverontreiniging door grote *stookinstallaties*. Deze richtlijn omvat strengere emissiegrenswaarden voor nieuwe grote stookinstallaties.

– Maatregelen gelinkt met het mobiliteitsvraagstuk vallen onder de exclusieve bevoegdheid van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie. De milieu-impact van het ontwerp van Vlaams Mobiliteitsplan wordt bewaakt door de uitwerking van een strategisch milieueffectrapport van het ontwerpplan. De bevordering van het gebruik van milieuvriendelijke voertuigen en brandstoffen wordt momenteel bestudeerd door de VITO (*Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – red.*). Op basis van de resultaten zal in de loop van volgend jaar een concreet actieprogramma worden verwerkt.

- Concrete aanvullende maatregelen om te komen tot een bijkomende CO₂-reductie zullen worden beschreven in het derde Vlaams Milieubeleidsplan (2002-2006), dat momenteel in volle voorbereiding is.

Deze maatregelen zullen afgestemd zijn op het Nationaal Klimaatsplan opgesteld door de federale staatssecretaris voor Duurzame Ontwikkeling en Energie.

- Het engagement aangegaan door België in het kader van het Protocol van Kyoto is ambitieus.

Voortgaande op de vastgestelde trend van stijgende CO₂-emissies, zal het behalen van de vooropgestelde doelstelling voor België een moeilijke opdracht zijn.

Vraag nr. 35
van 24 november 2000
van de heer JAN LAURYS

Riviervisserij – Controles

- Hoeveel controles op de naleving van de wet op de riviervisserij in Vlaanderen werd uitgevoerd in 1999? Hoeveel controles waren er per provincie?
- Hoeveel overtredingen werden vastgesteld (Vlaanderen – provincie)?
- Wat was de aard van de overtredingen (Vlaanderen – provincie)?
- In hoeveel gevallen werd verbaliserend opgetreden (Vlaanderen – provincie)?

Antwoord

Het antwoord op de vragen 1, 2 en 4 is te vinden in tabel 1. Voor het antwoord op vraag 3 verwijs ik naar tabel 2. Uit tabel 2 valt af te leiden dat de aard van de overtredingen tot een vijftal soorten is beperkt. De meeste overtredingen betreffen het vissen zonder visverlof en het vissen buiten de toegestane tijden.

Over deze controles kan ik nog het volgende opmerken.

Ingevolge artikel 10 van de wet op de riviervisserij van 1954 is de afdeling Bos en Groen belast met de politie, de bewaking en het behoud van de visserij. Dezelfde wet bepaalt in artikel 23 dat, behalve door de boswachters, eveneens overtredingen kunnen worden vastgesteld door andere politieambtenaren en andere officieren van gerechtelijke politie, alsook door de ingenieurs en conducteurs van bruggen en wegen, de scheepvaartinspecteurs, de wachters van de bevaarbare waterwegen, de sluismeesters, de wegopzieners en de beambten van de Directe Belastingen en van de Douane en Accijnzen.

De in tabel opgenomen gegevens slaan enkel op de controles door de boswachters van de afdeling Bos en Groen, die traditioneel als de belangrijkste groep controleurs van de hengelaars wordt beschouwd. Dat neemt niet weg dat op bepaalde waters frequent wordt gecontroleerd door de rijks-wacht.

Tabel 1. Controle naleving wet op de riviervisserij in 1999

Provincie	Aantal controles	Aantal overtredingen	Aantal processen-verbaal
Antwerpen	700	14	14
Limburg	560	21	21
Oost-Vlaanderen	1.640	21	15
Vlaams-Brabant	1.343	1	1
West-Vlaanderen	1.101	12	10
Vlaamse gewest	4.344	69	61

Tabel 2. Aard van de vastgestelde overtredingen in 1999

Provincie	Aard van de overtreding						Totaal
	1	2	3	4	5	6	
Antwerpen	9	3	-	1	-	1	14
Limburg	4	11	-	4	2	-	21
Oost-Vlaanderen	7	2	3	3	3	3	21
Vlaams-Brabant	1	-	-	-	-	-	1
West-Vlaanderen	4	2	5	1	-	-	12
Vlaamse gewest	25	18	8	9	5	4	69

* Aard van de overtreding

1. Vissen zonder geldig visverlof of visvergunning
2. Vissen in de gesloten tijd en/of in de nacht
3. Gebruik van verboden tuigen zoals kruisnet en fuiken
4. Vissen met meer dan twee hengels
5. Vissen op verboden plaatsen
6. Andere : behoud van ondermaatse vissen, weigeren hengeltuigen af te geven, vistuigen onbewaakt achterlaten

Vraag nr. 36
van 24 november 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

RWZI Merksem – Pompstation

Na de watersnood in Merksem in 1998 werd beslist om de capaciteit van het waterzuiveringsstation IJskelder te verhogen. Gezien het dringende karakter hiervan, betaalde de stad Antwerpen de factuur. Toenmalig Vlaams minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans beloofde de rekening te zullen vereffenen. De huidige minister van Leefmilieu vond blijkbaar niets terug van deze belofte en weigerde op te draaien voor de ingrepen.

Tijdens onderhandelingen met de schepen van Openbare Werken van de stad Antwerpen zou de minister hebben toegezegd een overeenkomst te willen sluiten, waarbij stad en Vlaams Gewest elk 50 % van de kosten zouden betalen.

1. Klopt het dat de capaciteit van het waterzuiveringsstation IJskelder na de watersnood van 1998 werd verhoogd ?
2. Door wie werd deze beslissing genomen en wie dient de verantwoordelijkheid voor de capaciteit van het waterzuiveringsstation te dragen ?
3. Heeft de minister kunnen achterhalen of er inderdaad sprake is van een overeenkomst met voormalig minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans ?
4. Is de factuur voor het bijplaatsen van de pomp reeds vereffend ?
5. Welke overeenkomst heeft de minister momenteel met de stad Antwerpen afgesloten ?
6. Welke maatregelen worden er momenteel genomen om de wijken gelegen in de buurt van het

waterzuiveringsstation IJskelder onmiddellijk te vrijwaren van overstromingen ?

Antwoord

1. Na de watersnood in Merksem in september 1998 waren een aantal dringende maatregelen noodzakelijk om een herhaling van de waterrelende te voorkomen.

De zuiveringscapaciteit of dimensionering van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Merksem (IJskelder) is echter niet verhoogd, of met andere woorden : het debiet aan afvalwater dat door het influentgemaal van de RWZI naar de biologische zuivering wordt verpompt, is niet opgetrokken. Dit zou immers de goede zuivering van het afvalwater, de eigenlijke finaliteit van de RWZI, in het gedrang brengen. De RWZI Merksem is immers gedimensioneerd voor een afvalwaterdebiet van 1.620 m³ per uur, een zuiveringscapaciteit die door het Vlaams Gewest in samenspraak met de NV Aquafin werd vastgesteld.

Wel werd een nieuwe pompstation gebouwd dat, bij een hoge waterstand in de riolering, het overaanbod aan water in de riolering rechtstreeks verpompt naar het Albertkanaal. De maximale capaciteit van dit pompstation bedraagt 10.000 m³ per uur en werd in overleg tussen de stad Antwerpen en de NV Aquafin bepaald. Dit nieuwe pompstation heeft echter niet zuivering, maar wel het voorkomen van wateroverlast in de omgeving tot doel.

2. Middels een brief van 12 januari 1999 werd door de stad Antwerpen aan de NV Aquafin de opdracht gegeven dit pompstation te bouwen en ten laste van de stad Antwerpen te exploiteren.

Het pompstation werd in december 1999 in gebruik genomen en is intussen reeds voorlopig opgeleverd.

3. Van een overeenkomst terzake is niets bekend bij de administratie.
4. De totale factuur voor de bouw van dit pompstation bedraagt 17.805.329 frank. Op heden werd door de stad Antwerpen reeds 12.700.000 frank aan de NV Aquafin uitbetaald.
5. Op dit ogenblik werken de diensten van het Vlaams Gewest in overleg met deze van de stad Antwerpen aan een voorstel tot duidelijke allo-

catie van de gedeelten van dit patrimonium inzake waterzuivering en watering, en aan een corresponderende verdeling van de ermee verbonden kosten qua investeringen en exploitatie.

Dit voorstel zal de basis vormen van een evenwichtig akkoord tussen de stad Antwerpen en het Vlaams Gewest.

6. De NV Aquafin heeft op korte termijn een automatisch vooralarm geïnstalleerd.

Zodra het waterpeil in de riolering 2,80 TAW meter overschrijdt, wordt de 100-centrale van de stad Antwerpen hiervan automatisch verwittigd, zodat de gepaste maatregelen kunnen worden genomen. (*TAW : Technische Adviescommissie van de Waterkeringen – red.*)

Bovendien heeft de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een mobiele pomp geïnstalleerd op de RWZI van Merksem. Deze pomp kan bij noodweer onmiddellijk worden ingeschakeld.

Ingrepen aan het rioleringsstelsel in Merksem vallen onder de bevoegdheid van de stad Antwerpen.

Vraag nr. 37 van 1 december 2000 van de heer JOHAN MALCORPS

Bestrijdingsmiddelen in woonzones – Maatregelen

In de fruitstreek komt het dikwijls voor dat fruitte- lers hun activiteiten uitvoeren vlakbij, aanpalend aan of zelfs midden in woonzones. Daarbij worden dikwijls grote hoeveelheden bestrijdingsmiddelen ingezet. Zeker als wordt gespoten in hoogstam- boomgaarden komt ook heel wat gif bij de bure- n terecht, zodat zij hieraan ongewild worden blootge- steld. Ook kinderen, die extra gevoelig zijn voor deze gifstoffen en door hun speelgedrag er meer mee in aanraking komen.

Dergelijke activiteiten zouden niet worden geduld van ingedeelde hinderlijke inrichtingen. Maar in hoofdstuk 6.1 van Vlarem II is vervuiling of hinder door puntlozingen bij landbouwactiviteiten niet opgenomen. Zorg voor de omwonenden zou normaal gezien onderdeel moeten zijn van een code van goede landbouwpraktijk. Maar de vraag is hoe afdwingbaar een dergelijke code is. Federaal staat men in voor de controle van fruitteeltspuiten en wordt een spuitlicentie ingevoerd. Het gebruik van

bestrijdingsmiddelen is echter ook gewestelijke bevoegdheid, gezien de gevolgen voor milieu en gezondheid.

In feite is er nood aan afstandsbepalingen om te beletten dat in de buurt van woningen en tuinen wordt gespoten met giftige producten. Maar momenteel is enkel de opslag van grotere hoeveelheden bestrijdingsmiddelen vergunning- of meldingsplichtig. En in de praktijk blijkt dat ook met deze reglementering een loopje wordt genomen, zoals deze zomer nog werd gemeld door de Dienst Landbouwvoorlichting.

1. Dient ook op Vlaams niveau niet reglementerend te worden opgetreden inzake het gebruik van bestrijdingsmiddelen in woonzones? Is het niet aangewezen om een verplichte afstand ten opzichte van woonzones in te stellen? Of zelfs bufferzones, als het gaat om echt schadelijke producten? In welke mate kan dit nu al worden afgedwongen?
2. Zal dit aspect deel uitmaken van het toekomstig reductieprogramma voor bestrijdingsmiddelen?
3. Vindt er overleg plaats met de federale instanties bevoegd voor Landbouw om het gebruik van bestrijdingsmiddelen in of bij woonzones beter te controleren of af te bouwen? Zo ja, via welke instrumenten of afspraken?
4. Komt er een betere controle van de opslag van voornamelijk gevaarlijke insecticiden? Is er intussen al zicht op het aantal landbouwers, tuinders of handelaars die grotere hoeveelheden stockeren zonder vergunning, en hoe daartegen zal worden opgetreden?

Antwoord

1. De Vlarem-reglementering, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, regelt de voorkoming van en de bescherming tegen hinder en risico's inherent aan al of niet-ingebede inrichtingen. Het gebruik van bestrijdingsmiddelen in de landbouw in het algemeen en in de fruitteelt in het bijzonder valt derhalve inderdaad volledig buiten het toepassingsgebied van deze Vlarem-reglementering. Het gebruik van bestrijdingsmiddelen zowel voor landbouwkundig als voor niet-landbouwkundig gebruik, is geregeld door het koninklijk besluit van 5 juni 1975 betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen en fytofarmaceutische producten.

Terecht wordt gewezen op de problematiek inzake het gebruik van bestrijdingsmiddelen in (de nabijheid van) woonzones, het instellen van een verplichte afstand of het invoeren van bufferzones ten opzichte van woonzones waar het gebruik van bepaalde producten nader wordt gereguleerd.

Momenteel bestaat er voor deze aangelegenheid op Vlaams niveau geen wetgeving die toelaat om het instellen van bufferzones langs woonzones afdwingbaar te maken. Wel worden er op Vlaams niveau acties ondernomen om het gebruik van bestrijdingsmiddelen nader te sturen.

- In de code van goede landbouwpraktijken wordt onder meer de aandacht gevestigd op perceelsranden en driftarme spuitdoppen: "bij onoordeelkundig gebruik kunnen in de buurt van woonzones gevaarlijke situaties ontstaan". Er wordt tevens aangegeven hoe schade aan naburige percelen kan worden vermeden. De code is niet afdwingbaar.
 - Met beheersovereenkomsten kan vrijwillig voor het extensief beheer van perceelsranden of bufferstroken worden gekozen. Op deze wijze wordt gewerkt aan de verbetering van de milieukwaliteit. Voor bufferstroken langs woonzones is echter niets bepaald.
2. Het reductieprogramma voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen in Vlaanderen is nog in ontwikkeling. Daarbij krijgt het aspect van de bufferzones zeker de nodige aandacht en wordt er overwogen om in het maatregelenpakket, onder andere door verplichtingen en stimulanzen via subsidie, het instellen van bufferzones of schermen in te bouwen. De effectiviteit van dergelijke maatregelen wordt hoog ingeschat.

3. In het koninklijk besluit van 28 februari 1994 vinden we het volgende terug (art. 59):

"Bij het gebruik van een bestrijdingsmiddel voor landbouwkundig gebruik neemt de gebruiker de nodige maatregelen om te vermijden dat nadeel berokkend wordt aan de gezondheid van de mens en van nuttige dieren en dat schade wordt toegebracht aan naburige teelten en in het algemeen aan het milieu."

Het federale Ministerie van Landbouw wist te melden dat bij ingediende klachten van bewoners een inspecteur de situatie ter plekke gaat evalueren en bespreken met beide partijen. Dit

komt slechts enkele malen per jaar voor. Overleg tussen het Vlaams Gewest en de federale instanties omtrent deze problematiek heeft voorlopig niet plaats. Dit aspect zal ook in de opmaak van het reductieprogramma worden opgenomen.

4. De opslag van gevaarlijke insecticiden kan naargelang het geval ingedeeld zijn in de rubrieken 5.3 of 17 (17.3.2) van de Vlarem-indelingslijst. Naargelang de grootte van de opslagcapaciteit kan deze opslag ofwel niet zijn ingedeeld, ofwel ingedeeld zijn in de derde, tweede of eerste klasse.

In de geplande acties van de afdeling Milieu-inspectie voor het jaar 2001 is een actie opgenomen omtrent de opslag van biociden. Het doel van deze actie is een inzicht te verwerven omtrent het gebruik van biociden in Vlaanderen. De actie richt zich zowel naar de inventarisatie, als naar de naleving van de wetgeving. Na evaluatie van deze actie kunnen er evenwel maatregelen worden genomen om het wettelijk kader te herzien.

Er is momenteel geen statistiek voorhanden van dergelijke opslagplaatsen bij landbouwers, tuinders of handelaars.

Vraag nr. 38
van 1 december 2000
van de heer PAUL WILLE

Afvalconcessie Tienen – OVAM-interventie

In de eerste helft van het jaar 2000 sloot de stad Tienen door middel van een concessieovereenkomst een samenwerking af met Leysen Containerdienst. Het doel was een nieuwe aanpak van het afvalbeheer. De polemieken die er zijn geweest tussen de intercommunale Interleuven en de stad Tienen deden deze laatste besluiten met een privaat bedrijf in zee te gaan.

In een brief gericht aan het college van burgemeester en schepenen aangaande deze situatie spreekt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) zich zeer fel uit ten gunste van de intercommunale. Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat het schrijven is ingegeven door een aspiratie voor een volledige overheidsinmenging in de Vlaamse afvalsector.

1. Kan het dat een VOI (Vlaamse openbare instelling) een intercommunale promoot tegen een

rechtsgeldige overeenkomst tussen een gemeente en een privé-partner in ? Zo neen, welke maatregelen neemt de minister om dergelijke voorvallen te vermijden ?

2. Kan men in bovenstaand geval wel gewag maken van vrije mededinging ?
3. Heeft de minister weet van dergelijke gebruiken bij OVAM in het verleden ?

Antwoord

1. De OVAM was op uitnodiging van de stad Tienen aanwezig op de voorstelling van de concessieovereenkomst tussen de stad Tienen en Leysen Containerdienst van 23 juni 2000. Tijdens deze academische zitting is de OVAM niet tussenbeide gekomen in het conflict tussen de stad Tienen enerzijds en de intercommunale Interleuven anderzijds.

De OVAM heeft alle ter beschikking gestelde documenten en informatie eerste grondig geanalyseerd en heeft aan de stad Tienen op 14 juli 2000 inderdaad een brief gestuurd waarin ze een aantal opmerkingen formuleerde en vragen stelde aan het stadsbestuur met betrekking tot de voor Vlaanderen nieuwe samenwerkingsvorm (concessie) tussen een lokaal bestuur en een privé-firma.

Deze vragen en opmerkingen hebben te maken met de bestemming van bepaalde afvalstoffen van de stad Tienen, die steeds volgens de principes en de afvalbehandelingshiërarchie van het Vlaams afvalstoffenbeleid moeten worden beheerd en verwerkt. Onder andere het grofvuil en PMD-residu kwamen ter sprake (*PMD : plastic, metaal en drankkartons – red.*). Totnogtoe heeft de stad Tienen nog steeds niet meegedeeld aan de OVAM waar de afvalstoffen worden verwerkt.

Ook werden er opmerkingen geformuleerd om de voorgestelde cijfers betreffende de ingezamelde hoeveelheden huishoudelijke afvalstoffen van de stad Tienen in een juiste context te plaatsen, bijvoorbeeld in relatie tot het al dan niet inzamelen van bedrijfsafval.

Daarnaast betreunde de OVAM de conflicten tussen de stad Tienen en de intercommunale Interleuven. De OVAM wees erop dat de inwoners van de stad inzake dienstverlening en inzake kostprijs slechts gebaat zijn bij een optimale

samenwerking tussen alle actoren in het afvalbeleid, en dat ook de plaatselijke politieke verantwoordelijken daarin een grote rol spelen. In geen geval heeft de OVAM gepleit voor de intercommunale piste als enige optie om een gemeentelijk afvalbeleid te voeren.

Enkele aspecten die bij de OVAM bekend waren in verband met de situatie van afvalophaling en -verwerking van de intercommunale Interleuven, geplaatst in het Vlaams afvalbeleid, werden in de brief toegelicht.

De OVAM heeft ten slotte opgemerkt dat de stad Tienen ten onrechte tijdens de academische zitting meedeelde dat ik het initiatief van de stad ten volle ondersteunde en haar feliciteerde. Omdat ik niet aanwezig kon zijn op de academische zitting, werd door mij een standaardbrief op 16 juni 2000 verstuurd waarin de initiatiefnemers, in dit geval de stad Tienen, succes werd toegewenst. In een brief van 22 november 2000 heb ik de stad Tienen hier ook op gewezen. Ik heb haar ook meegedeeld dat uit tussenkomsten in het Vlaams Parlement blijkt dat er nog vragen blijven bij een concessieovereenkomst tussen een gemeente en een private ophaler.

Zowel ikzelf als de OVAM hebben aan de stad meegedeeld dat de kaart van afvalpreventie volledig moet worden gekozen en dat de principes van het Vlaams afvalstoffenbeleid steeds moeten worden nageleefd. Over dit laatste zal de OVAM waken.

Omdat de OVAM de intercommunale samenwerking niet promoot ten nadele van enige andere samenwerkingsvorm, is het niet noodzakelijk om maatregelen te nemen om dergelijk voorval te verhinderen.

2. Vrije mededinging is een principe dat ook in het afvalbeleid moet worden gehanteerd, evenwel steeds met respect voor de Vlaamse milieuwetgeving.

Een louter economisch afvalbeleid voeren dat de doelstellingen van het afvalbeleid met voeten treedt, kan niet worden aanvaard. Gemeenten die met private firma's in zee gaan, mogen niet uit het oog verliezen dat ze binnen hun gemeente de doelstellingen van het afvalbeleid moeten nastreven. Private firma's zullen ermee rekening moeten houden dat ze werken in opdracht van een lokale overheid en uit het oog-

punt van het realiseren van de doelstellingen van het afvalbeleid, met preventie voorop.

3. De instelling OVAM heeft zich naar mijn informatie nooit ingelaten met de lokale invulling, hetzij publiek, hetzij privaat, van het afvalbeleid.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger er wel op wijzen dat de private bedrijven, als partner voor de overheid bij het oplossen van het afvalprobleem, ook hun verantwoordelijkheid zullen moeten opnemen.

Ik verwijs hierbij vooral naar het willen meedenken in het kader van een afvalbeleid waarbij preventie, hergebruik en recyclage voorrang hebben op verbranden en storten.

Vraag nr. 39
van 1 december 2000
van de heer DIRK DE COCK

Het Eeksken Lebbeke – Wateroverlast

In het Eeksken in Lebbeke (buurtweg nr. 151), juist naast de spoorlijn Brussel-Dendermonde (lijn 60), vóór het station Heizijde (komende van Brussel), is ten gevolge van waterbeheersingswerken (wachtbekkens) de straat al enkele malen ondergelopen. Het gaat om het einde van de straat, waar ze overgaat in een fietspad richting Opwijk.

Bij de minste aanhoudende regenval rijzen daar problemen. Het regenwater dat vroeger de lagergelegen weide inliep, kan nu niet meer weg door de dijk van het waterbekken. Meer nog, de ene afwateringskant van de dijk zorgt voor bijkomend water.

Aangezien heel wat schoolgaande jongeren (uit de wijken Heizijde en Heilig Kruis in Lebbeke en Opstal in Buggenhout) dit verkeersveilige fietspad naar de scholen van Opwijk gebruiken, is het probleem ruimer dan de eng-lokale problematiek. Het alternatief voor de fietsende jongeren bestaat immers uit drie gevaarlijke straten (Klein Antwerpenstraat en Opwijksestraat in Lebbeke en de Steenweg op Lebbeke in Opwijk), terwijl het fietspad via het Eeksken autovrij is en dus heel wat veiliger, en daarbij ook beduidend korter.

Hoe wordt deze wateroverlast

, die duidelijk het gevolg is van de waterbeheersingswerken uitgevoerd door het Vlaams Gewest, verholpen ?

Antwoord

Tijdens de uitvoering van de werken aan de wachtbekkens werd inderdaad vastgesteld dat een lokale ontwatering door de bouw van een dijklichaam werd onderbroken. Op het einde van de bewuste straat werd daarom op een perceel van de gemeente door de aannemer een grote poel gegraven die als wateropvang- en infiltratiebekkentje kon dienstdoen. Hevige regenval in het najaar wees uit dat dit onvoldoende was en dat onder meer het fietspad onbruikbaar werd.

De afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) heeft dan een aannemer opdracht gegeven een grachtje te graven dat het fietspad kruist en uitmondt in de oude loop van de Vondelbeek.

Deze werken werden voor Kerstmis uitgevoerd. Hiermee moet het probleem definitief verholpen zijn.

Vraag nr. 40 van 1 december 2000 van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Openbare besturen – Milieuvriendelijke voertuigen

Onlangs ontvingen de openbare besturen een schrijven van Interelectra CVBA waarin nadrukkelijk het aanwenden van voertuigen op aardgas wordt afgeraden.

De bewuste brief maakt gewag van het voorontwerp van het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling 2000-2003, waarin wordt gestipuleerd dat : "het gebruik van aardgas als brandstof voor voertuigen moet worden afgeraden omdat het geen goed rendement heeft als ook rekening wordt gehouden met de energie voor de compressie van het gas".

De brief vermeldt verder dat : "uit verscheidene recente studies blijkt dat voertuigen die rijden op aardgas ook uit milieutechnisch opzicht niet interessant zijn. Op basis van dit voorontwerp en deze studies heeft het directiecomité van Pligas in zijn vergadering van 17 oktober jongstleden beslist om de promotie van voertuigen die rijden op aardgas

niet meer verder te zetten. Gemeenten die nog geen wagens hebben die op aardgas rijden, raden wij daarom aan om er niet in te investeren. Gemeenten die al wel voertuigen op aardgas hebben rijden, zullen we evenwel voorlopig blijven ondersteunen. Met deze gemeenten zullen we bespreken hoe we deze voertuigen eventueel terug kunnen ombouwen naar benzine".

Al vele jaren meen ik dat het milieuvriendelijke aardgas een ecologisch verantwoord alternatief biedt voor benzine. Doch nu wordt plots de investering erin, in twijfel getrokken en zelfs afgeraden.

1. Waarom wordt het gebruik van voertuigen op aardgas plots afgeraden ?
2. Heeft de minister reeds aanbevelingen geformuleerd voor de openbare besturen betreffende het gebruik van milieuvriendelijke voertuigen en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Voertuigen op aardgas stoten, net zoals voertuigen op benzine, minder deeltjes en NO_x uit dan de diesellootvoertuigen en bieden dus, zeker voor stadsvervoer, een milieuvriendelijk alternatief voor diesellootvoertuigen. Aardgasvoertuigen stoten ook minder CO_2 uit dan diesel- en zeker benzinevoertuigen. (NO_x : stikstofoxiden ; CO_2 : koolstofdioxide – red.)

Wel heerst er een discussie over de grootte van de deeltjes. Net zoals benzine en LPG, zouden aardgasvoertuigen zeer kleine deeltjes (30 nm) kunnen uitstoten (nm : nanometer – red.). Er is echter bijkomend onderzoek noodzakelijk om zowel de uitstoot als de juiste draagwijdte ervan op de volksgezondheid in te schatten.

Het klopt ook dat voor het samendrukken van het aardgas energie nodig is. Aardgasvoertuigen stoten ook meer methaan uit, een broeikasgas. Er wordt weliswaar minder methaan uitgestoten dan CO_2 door benzine- en diesellootvoertuigen.

Er zijn dus positieve en negatieve aspecten aan het gebruik van aardgas. Verwacht wordt dat in de toekomst verdere ontwikkelingen zullen plaatsvinden die een meer milieuvriendelijk alternatief bieden, zoals de brandstofcellen. Deze technologieën zijn echter nog in volle ontwikkeling. Aardgas en LPG bieden voorlopig nog

steeds een milieuvriendelijk alternatief voor diesel.

Vermoedelijk raadt Pligas het gebruik van aardgas af omdat aardgasvoertuigen niet dé ultieme oplossing bieden en aardgas dus nog steeds negatieve milieueffecten veroorzaakt (energieverbruik, methaanemissies, emissies van zeer kleine deeltjes).

- Er werden nog geen aanbevelingen geformuleerd voor de openbare besturen betreffende het gebruik van milieuvriendelijke voertuigen. Wel werden een aantal demonstratieprojecten uitgevoerd.

De meeste van deze projecten hebben betrekking op het busvervoer, zoals de demonstratie van aardgasbussen in Kortrijk en Brussel, hybride bussen in Leuven, ... Eén demonstratieproject had betrekking op de voertuigvloot van gemeentebesturen.

In de periode 1995-1998 werd een demonstratieproject gehouden van elektrische voertuigen om aan de verantwoordelijken van stads- en gemeentediensten de praktische gebruiksmogelijkheden van elektrische voertuigen te tonen. De "Ronde van Vlaanderen met elektrische voertuigen" heeft een vijftigtal steden aangedaan. In de bezochte gemeenten werd een informatiebijeenkomst georganiseerd en werden de elektrische voertuigen gedemonstreerd. Elke stad kreeg nadien de voertuigen gedurende twee weken in bruikleen. Bedoeling was dat deze voertuigen de taak van een bestaand voertuig overnamen en dat al hun gebruikskennmerken, rekening houdende met de bijzondere karakteristieken van de betrokken gemeente, werden geëvalueerd. Er werd gezorgd voor gepaste opleiding van de gebruikers en voor begeleiding van de demonstratie. Na de demonstraties hebben sommige gemeenten ook daadwerkelijk een aantal thermische voertuigen vervangen door elektrische voertuigen.

Om een coherent en duidelijk beleid ten aanzien van milieuvriendelijke voertuigen te kunnen uitstippelen, werd een studie opgestart waarin het emissiereductiepotentieel van de bevordering van milieuvriendelijke voertuigen en brandstoffen wordt onderzocht. Er worden zes scenario's uitgewerkt in de studie : versnelde introductie van milieuvriendelijke voertuigen, versnelde vervanging van het bestaande wagenpark, conversie van bestaande voertuigen, introductie elektrische voertuigen, shift naar betere

brandstoffen, aanpassing inspectie- en onderhoudsprogramma's.

Aan de hand van deze studie zullen concrete voorstellen worden geformuleerd. De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) legt momenteel de laatste hand aan deze studie. Een concreet actieprogramma zal in 2001 worden uitgewerkt. In het scenario "versnelde introductie van milieuvriendelijke voertuigen" dient te worden aangegeven welke technieken het meest aangewezen zijn. Ook aardgasvoertuigen zullen hierbij aan bod komen.

Op basis van de studieresultaten kunnen aanbevelingen worden geformuleerd.

**Vraag nr. 41
van 1 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Sanering industrieterreinen – Boelwerf

De sanering van vervuilde industriële gronden zou een gedeeltelijke oplossing kunnen bieden voor het nijpende tekort aan industrieterreinen in Vlaanderen.

Zo zou het Vlaams Gewest bereid zijn om voor het zwaarst vervuilde gedeelte van de Boelwerf-terreinen een deel van de saneringskosten te betalen.

- Hoeveel zal de sanering van de drie hectare zwaar vervuilde Boelwerf het Vlaams Gewest kosten ?
- Heeft de minister nog kredieten vrijgemaakt voor de sanering van andere vervuilde industriële gronden ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Gecoördineerd antwoord

- Het terrein van de vroegere Boel-scheepswerf is in meerdere zones verontreinigd met zowat alle klassieke verontreinigingsparameters. Vooral ter hoogte van de voormalige triage- en stortplaats (met een oppervlakte van ruim 3 ha) doen zich de grootste problemen voor.

Op basis van de momenteel bekende gegevens werd een raming van de bodemsaneringskosten

opgemaakt voor het volledige Boelwerf-terrein (ruim 80 ha). In een "best-case"-scenario worden deze saneringskosten ingeschat op 62 miljoen frank. De "worst case"-situatie zou aanleiding geven tot een bedrag van 420 miljoen frank. Op basis van de beschikbare gegevens wordt momenteel een bedrag van 150 miljoen frank als een vrij realistische schatting vooropgesteld. Vooral de kostprijs van de sanering van de stort- en triageplaats is momenteel moeilijk in te schatten.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet heb ik de mogelijkheid gecreëerd om de overdracht (verkoop) van de gronden reeds te laten plaatsvinden, en dit op voorwaarde dat de verplichtingen tot bodemsanering zullen worden vervuld na de overdracht. Ter garantie hiervan heeft de curatele een verbintenis aangegaan die wordt ondersteund door een financiële zekerheid. In deze verbintenis heeft de curatele zich verbonden tot het dragen van de verplichtingen en financiële lasten die voortvloeien uit de bodemsanering. Het is wel zo dat de financiële zekerheid maar dient te worden opgebouwd tot een bedrag van 80 miljoen frank.

Het Vlaams Gewest heeft zich in de huidige situatie dan ook niet geëngageerd om de bodemsanering van de Boelwerf-terreinen te financieren.

2. De ambtshalve tussenkomst voor de bodemsanering van verontreinigde gronden wordt geregeld door de bepalingen van de artikelen 45 en 46 van het bodemsaneringsdecreet.

Indien de saneringsplichtige :

- zijn verplichtingen niet of onvolledig nakomt,
- niet gehouden is tot het nakomen van zijn verplichtingen (zogenaamd statuut van "onverschuldigde beheerder"), kan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) overgaan tot de ambtshalve uitvoering van de bodemsanering.

Op voorstel van de OVAM stelt de Vlaamse regering elk jaar de lijst vast van de bodemsanereringen waarvan de uitvoering ambtshalve door OVAM in de loop van het volgende jaar zal worden begonnen of voortgezet. Deze lijst vermeldt tevens de raming van de kosten die ten

laste van het MINA-fonds komen (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). Terzake kan worden verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 houdende vaststelling van de lijst van de bodemsanereringen waarvan de uitvoering ambtshalve door de OVAM in de loop van 2000 zal worden begonnen of voortgezet (Belgisch Staatsblad van 26 augustus 2000).

Indien de OVAM ambtshalve optreedt omdat een persoon zijn verplichtingen niet of niet volledig uitvoert, kan zij de kosten verhalen op deze saneringsplichtige of de aansprakelijke.

Daarnaast heb ik, samen met mijn collega Dirk Van Mechelen, minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, een strategisch project opgestart voor de ontwikkeling van de zogenaamde "brown fields". Dit zijn vooral oude industrieterreinen die er nu verlaten bijliggen. Samen werden nu initiatieven uitgewerkt om deze terreinen versneld opnieuw nuttig te maken (na sanering ontwikkelen tot nieuw industriegebied, tot woonzone, tot natuurgebied, tot boszone, ...). Samenwerking te velde met private investeerders wordt daarbij nagestreefd.

Er is in een aantal gebieden een acuut gebrek aan adequate bedrijventerreinen. Conform de beleidsintenties van de Vlaamse minister van Economie zal een instrumentarium worden uitgewerkt voor de herbestemming van ongebruikte industrieterreinen met een milieupassief. Om op korte termijn vooruitgang te boeken, zal worden nagegaan of deze terreinen kunnen worden gesaneerd in het kader van publiek-private samenwerking.

De gronden van de Boelwerf kunnen eventueel dan ook voor een dergelijke aanpak in aanmerking komen.

**Vraag nr. 43
van 6 december 2000
van de heer DIRK DE COCK**

Van Der Eecken Zele – Sanering bedrijfsterreinen

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 8 van 27 oktober 2000 antwoordde de minister dat er, wat de Zeelse spinnerij NV Van Der Eecken betreft, verscheidene resultaten van bodemonderzoeken aanwezig zijn bij de Openbare Afvalstoffen-

maatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). "Er werden reeds in 1996 en in 1999 oriënterende bodemonderzoeken uitgevoerd. In 1999 werd eveneens een beschrijvend bodemonderzoek opgestart, dat intussen nog niet conform kon worden verklaard. Vooral de grondwaterverontreiniging met gechloreerde solventen werd nog niet afgeperkt," (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 815 – red.*).

Vermits men na het oriënterende bodemonderzoek is overgegaan tot een beschrijvend onderzoek, kan daaruit worden afgeleid dat er wel degelijk sprake is van bodemverontreiniging. Dit bepaalt immers artikel 38 van het bodemsaneringsdecreet.

In dit decreet staat vermeld dat OVAM verplicht is binnen de bepaalde termijnen advies te geven aan de bevoegde overheid over de mogelijke ernst van de verontreiniging en over de mogelijke kostprijs van de sanering.

1. Wat zijn de resultaten van deze verschillende bodemonderzoeken die aanwezig zijn bij OVAM ? Wat voor de oriënterende bodemonderzoeken van 1996 en 1999 ? En wat met het beschrijvende bodemonderzoek van 1999 ?

Wat is het advies van OVAM ?

2. Op 12 september jongstleden adviseerde de OVAM positief, zodat NV Van Der Eecken een beroep kon doen op artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet.

Binnen welke termijn kan de overdracht van de gronden plaatsvinden noodzakelijk om de verdere saneringsverplichtingen uit te voeren, zodat de gronden kunnen worden verkocht ? Ligt het initiatief hier bij de curatoren ?

Antwoord

1. Uit de oriënterende bodemonderzoeken (11.05.1995 en 10.03.1999) en de beschrijvende bodemonderzoeken (06.07.1999 en 26.07.2000) is gebleken dat op het terrein van Van Der Eecken in de Lindestraat in Zele en op omliggende terreinen een verontreiniging met tetrachlooretheen, trichlooretheen, cis-1,2-dichlooretheen en vinylchloride in het grondwater aanwezig is. Hieruit besluit de OVAM dat er een ernstige aanwijzing is voor een ernstige bedreiging en dat er verder onderzoek dient te gebeuren.

De verontreiniging met bovengenoemde gechloreerde solventen werd nog niet volledig afgeperkt, zodat nog niet kan worden overgegaan tot het opstellen en uitvoeren van het bodemsaneringsproject.

De verplichting van de OVAM om advies te verlenen over de mogelijke kostprijs van de sanering geldt enkel in het geval van onteigeningen. In het geval van een overdracht, zoals bij Van Der Eecken, is er geen dergelijke verplichting.

2. De OVAM gaf op 12 september 2000 gunstig advies voor de toepassing van artikel 48 voor de overdracht van de terreinen van Van Der Eecken (nog niet in falings) aan de Lindestraat. De gronden aan de Lindestraat konden worden overgedragen op voorwaarde dat de éézijdige verbintenis werd ondertekend en dat er financiële zekerheden werden gesteld. Dit gebeurde niet, zodat de overdracht voorlopig niet kan plaatsvinden.

Er dient te worden opgemerkt dat de aanvraag gebeurde toen Van Der Eecken nog niet in falings was. Er zal bijgevolg een nieuwe aanvraag door de curatoren moeten worden ingediend.

Vraag nr. 44 van 6 december 2000 van de heer CARL DECALUWE

Leidingencollectoren – Proefprojecten

In Nederland gaat binnenkort het proefproject "Teledrol" van start, waarbij de riool wordt gebruikt als traject voor glasvezelkabels.

In Amsterdam hebben de Dienst voor Waterbeheer en Riolerings en de telecomoperator KPN de handen in elkaar geslagen om dit proefproject te realiseren. De initiatiefnemers stellen vast dat de grond steeds vaker vol zit met kabels, buizen, ... De razendsnelle evolutie en de grote concurrentie op de telecommunicatiemarkt zijn hieraan niet vreemd en zorgen voor een steeds grotere vraag om kabels te mogen aanleggen. Met als gevolg een onontwaaarbaar kluwen van kabels en vele ongemakken voor de bewoners.

Het is de bedoeling om glasvezelkabels aan te brengen binnenin de riool (aan de bovenkant, met ringen). Voordelen van deze techniek zijn het plaatsen van de ringen via robot, het relatief eenvoudig vervangen van de kabels (zonder dat de

grond opnieuw wordt opengebrouwen), de mogelijkheid om grote hoeveelheden digitale gegevens te verzenden, ...

In Vlaanderen is de concurrentieslag tussen de telecommunicatieoperatoren volop bezig. De aanleg van glasvezelkabels is hiervan een aspect. Alles wijst erop dat de grond in Vlaanderen ook stilaan vol komt te zitten met buizen en kabels.

1. Is de minister op de hoogte van dit proefproject in Amsterdam ?

Bestaan dergelijke projecten ook in Vlaanderen ?

Welke beleidsvisie wordt terzake gehanteerd ?

2. Bestaan er binnen de VMM (Vlaamse Milieu-maatschappij) en Aquafin ook dergelijke denk-pistes ? Zo ja, welke termijn voor realisatie wordt vooropgesteld ?

Antwoord

1. In Vlaanderen bestaat momenteel een leiding-tunnel onder het kanaal Brugge-Oostende.

De leidingtunnel bevindt zich op 23 meter onder de grond, heeft een doorsnede van 3,2 meter en een kostprijs van 150 miljoen frank. Op deze wijze verschilt hij sterk van de klassieke rioleringen, die worden gekenmerkt door een beperkte diameter en diepte. De doelstel-ling, namelijk het beperkt opbreken van de bo-vengrond voor de aanleg van leidingen, is iden-tiek aan deze van het proefproject "Teledrol" in Amsterdam.

In het kader van Vlario werd door de werk-groep "geïntegreerde leidingencollector" een bezoek gebracht aan deze leidingtunnel (*Vla-rio : Vlaamse Rioleringen, overlegplatform voor specialisten uit de riolerings- en afvalwaterzuive-ringssector – red.*).

De collector wordt beheerd door Aquafin en wordt momenteel door twee maatschappijen ge-bruikt, met name door Aquafin, dat er twee bui-zen in aanbracht voor het vervoer van afvalwa-ter, en door een chemisch bedrijf dat via één buis pekewater vervoert naar de voorhaven. In deze buis bevindt zich momenteel nog een glas-vezelbuis van NMBS-telecom die wordt ge-bruikt voor ondergrondse leidingen voor de spoorwegen.

In Vlaanderen bestaat momenteel wel een ten-dens om dergelijke leidingencollectoren aan te leggen.

2. Aangezien de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) niet langer instaat voor de eigenlijke in-frastructuurwerken bij de aanleg van riolerin-gen en evenmin de rioleringen beheert, beschikt zij niet langer over de mogelijkheid om het ini-tiatief voor dergelijke projecten te nemen.

Indien echter een dergelijk voorstel zou worden gedaan door een van de telecomoperatoren en dit deel zou uitmaken van een project dat het transport van afvalwater beoogt en dat wordt ingediend bij de VMM, is zij steeds bereid de voor- en nadelen te bekijken en eventueel haar medewerking te verlenen.

Tot op heden werden echter nog geen dergelij-ke projecten ingediend.

Vraag nr. 46

van 6 december 2000

van de heer CARL DECALUWE

Heulebeek Kortrijk – Waterbeheersing

Sinds enkele jaren worden de inwoners in het cen-trum van Moorsele bij hevige regenval getroffen door overstrooming van de Heulebeek.

In 1995 besliste de ambtenarenwerkgroep om de Heulebeek niet recht te trekken, maar door de aanleg van een wachtbekken van 32 hectare de wa-teroverlast in te dijken. De plannen moesten welis-waar worden getoetst aan een milieueffectrapport.

Inmiddels zijn we vijf jaar verder en zijn de plan-nen nooit in uitvoering geraakt.

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 4 van 28 september 1999 stelde de minister dat de noodzaak en de dimensionering van bepaalde maatregelen opnieuw werd onderzocht aan de hand van een computermodel dat de afstroming van de Heule-beek kon simuleren. Nog volgens de minister zou-den eind 1999 de eerste scenariovergelijkingen be-kend zijn en zou een passend waterbeheersings-plan kunnen worden opgesteld (*Bulletin van Vra-gen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 211 – red.*).

1. Wat hebben deze scenariovergelijkingen uitge-zezen ?

2. Welke conclusies werden hieruit getrokken voor het opstellen van een waterbeheersingsplan ?
3. Wat is het standpunt van de lokale overheden hierin ?
4. Welke termijn wordt vooropgesteld om dit waterbeheersingsplan uit te voeren ? Welke maatregelen werden reeds uitgevoerd ?
5. Wat is de kostprijsraming ?
6. Wie zal participeren in de uitvoering van dit waterbeheersingsplan ? Hoe is de taakverdeling ?

Antwoord

1. De scenariovergelijkingen hebben uitgewezen dat het wachtbekken absoluut noodzakelijk is. Daarenboven kon de dimensionering en sturing van het wachtbekken worden bepaald.

Ook konden aanvullende maatregelen worden onderbouwd, zoals de aanleg van lokale natuurlijke overstromingsgebieden en dijk- en waterloopverbeteringen.

2. Bovenvermelde conclusies vormen nu de basis van een concreet waterinrichtingsproject dat de afdeling Water laat opmaken om de wateroverlast in de toekomst tegen te gaan.
3. In het zogenaamde lokaal wateroverleg dat de modelleringsstudie omringde, werden geen fundamentele bezwaren geuit tegen de conclusies van de modellering.
4. De eerste en belangrijkste stap is thans het verwerven van de terreinen waarop het wachtbekken zal worden aangelegd.

Er kunnen evenwel bezwaren worden verwacht van enkele grondeigenaars. Het concept van de modelleringsstudie is er echter juist op gericht ook juridisch sterk te staan om voor onderbouwde projecten te kunnen onteigenen.

De termijn voor het onteigenen wordt in zijn totaliteit toch op een jaar geschat.

Ondertussen kan wel reeds een aanbestedingsbestek worden opgesteld dat, gezien de grootte van het project en de huidige problematiek van grondverzet (met kwaliteitseisen conform Vla-

rebo en Vlarea), niet lichtvaardig mag worden opgevat.

De bouw van het wachtbekken is dus op zijn vroegst voor medio 2002. De andere kleinere maatregelen kunnen hoogstwaarschijnlijk parallel worden uitgevoerd.

5. Er is nog geen volledige raming opgesteld. De verwerving van de terreinen van het wachtbekken wordt op 45 miljoen frank geraamd. Afhankelijk van de grondkwaliteit (die de verkoopwaarde dan wel saneringskosten zal bepalen) zal de aanleg van het wachtbekken meer of minder kosten.

De nodige onderzoeken lopen.

6. Het wachtbekken wordt aangelegd door de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) als terzake bevoegde waterbeheerder.

Een maximaal overleg met de lokale besturen en de andere afdelingen van de Leefmilieuadministratie wordt gerespecteerd, teneinde een maximaal draagvlak en een zo goed mogelijk project te garanderen.

Vraag nr. 47 van 8 december 2000 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

RWZI's – Nutriëntenverwijdering

Naar aanleiding van de verplichtingen van de Europese richtlijn "zuivering stedelijk afvalwater" worden momenteel bestaande rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) uitgebreid met een nutriëntenverwijderingsinstallatie.

Zo wordt ook een nutriëntenverwijderingsinstallatie gebouwd op de RWZI van Edegem, die om en bij de 150.000.000 frank zal kosten.

1. Worden alle bestaande RWZI's uitgebreid met een nutriëntenverwijderaar ? Is dat noodzakelijk ?
2. Wat is de verontreinigingsgraad die ertoe leidt om een nutriëntenverwijderaar te installeren ?
3. Welke RWZI's werden reeds voorzien van een nutriëntenverwijderaar en voor welke RWZI's is dat nog gepland ?

Antwoord

1 en 3. De Europese richtlijn "stedelijk afvalwater" (RL 91/271) verplicht de lidstaten niet alleen tot het uitbouwen van een afvalwaterzuiveringsinfrastructuur die moet zorgen voor de collectering en zuivering van het afvalwater, maar in bepaalde gevallen ook tot een verdergaande zuivering. Aangezien gans Vlaanderen als kwetsbaar gebied wordt beschouwd, betekent dit dat in agglomeraties groter dan 10.000 IE ook de nutriënten "stikstof" en "fosfor" uit het afvalwater moeten worden verwijderd. (*IE : inwonersequivalent – red.*)

In totaal zijn er in Vlaanderen op dit moment 200 agglomeraties groter dan 2.000 IE afgebakend, waarvan 119 groter dan 10.000 IE. Twee daarvan, met name de installaties van Brussel-Noord en Brussel-Zuid, liggen buiten de bevoegdheid van het Vlaams Gewest, maar zuiveren wel deels "Vlaams" afvalwater. Bijgevolg dient het Vlaams Gewest in totaal in 117 van deze agglomeraties de nodige zuiveringsinfrastructuur uit te bouwen én in nutriëntenverwijdering te voorzien.

Op dit ogenblik worden de nutriënten "stikstof" en "fosfor" reeds in 65 van de bestaande RWZI's van agglomeraties groter dan 10.000 IE voldoende verwijderd opdat de installaties voldoen aan de normen.

Het betreft volgende RWZI's :

Aalter, Aarschot, Achel, Arendonk, Beerse, Berlaar, Berlare, Bilzen, Bocholt, Boom, Bornem, Burcht, Diest, Dilsen, Duffel, Eeklo, Essen, Evergem, Galmaarden, Geel, Gent, Geraardsbergen, Hechtel-Eksel, Heist, Heist-op-den-Berg, Herentals, Heusden, Hoogstraten, Houthalen-Centrum, Huldenberg, Ieper, Kortemark, Kortenberg, Lanaken, Landen, Lede, Liedekerke, Lier, Lokeren, Lommel, Merksem, Moerbeke, Mol, Morkhoven, Oostende, Poperinge, Pulderbos, Roeselare, Rotselaar, Schilde, Sint-Truiden, Stekene, Temse, Tessenderlo, Tielt, Tongeren, Waregem, Wetteren, Wimmertingen, Wommelgem, Woumen, Wulpen, Zele, Zelzate, Zonhoven.

In 34 bestaande installaties dient nog een nutriëntenverwijdering te worden gerealiseerd. De projecten hiervoor zijn reeds opgenomen in de goedgekeurde investerings- (IP) en renovatieprogramma's (RIP).

Het betreft volgende RWZI's :

Aalst (RIP 1995), Aartselaar (IP 2001), Antwerpen-Noord (RIP 2000), Antwerpen-Zuid (IP 1999, volledig te herbouwen bestaande installatie), Beersel (IP 1993), Boechout (IP 2001), Brasschaat (IP 2004-2006), Bree (RIP 2001), Brugge (RIP 1999), Dendermonde (IP 2002), Deurne (RIP 2001), Edegem (IP 2002), Genk (RIP 2002), Hamme (RIP 1998), Harelbeke (IP 2001), Hasselt (RIP 2000), Hove (IP 2001), Knokke (RIP 1997, volledig te herbouwen bestaande installatie), Koersel (RIP 2001), Leuven (IP 1996), Lichtaart (IP 2002), Malle (IP 1999), Mechelen-Noord (IP 2000), Neeroeteren (RIP 2001), Nijlen (RIP 2002), Ninove (RIP 1995), Oudenaarde (IP 2001), Overpelt (RIP 2002), Schoten (RIP 1997), Sint-Niklaas (RIP 1997), Tienen (RIP 1998), Turnhout (RIP 2000), Westerlo (IP 2002), Zwalm (IP 2002).

In de resterende 18 agglomeraties is er nog geen RWZI in exploitatie. Deze zuiveringsinstallaties zijn wel reeds opgenomen op een goedgekeurd investeringsprogramma. Deze RWZI's zullen meteen van een nutriëntenverwijdering worden voorzien.

Het betreft volgende geplande installaties : Beveren (IP 1997), Beveren-Leie (IP 1998), Bierbeek (IP 1998), Boortmeerbeek (IP 1995), Deinze (IP 1996), Destelbergen (IP 1997), Grimbergen (IP 1998), Halen (IP 1993), Heule (IP 1998), Ingelmunster (IP 1998), Ledegem (IP 1999), Menen (IP 1997), Merchtem (IP 1998), Olsene (IP 1998), Ronse (IP 1995), Puurs (IP 1999), Sint-Pieters-Leeuw (IP 1998), Tervuren (IP 1992).

2. Zoals hierboven reeds vermeld, moet nutriëntenverwijdering worden geïnstalleerd voor agglomeraties groter dan 10.000 IE (aangezien heel Vlaanderen als "kwetsbaar gebied" wordt beschouwd).

Vraag nr. 48
van 8 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Luchtkwaliteit – Koolstofdioxide en methaan

Uit een rapport van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt dat sinds 1980 de luchtkwaliteit in Vlaanderen lichtjes is verbeterd.

Zo is er een daling van de uitstoot van zwaveldioxide, stikstofdioxide en de zogenaamde "totale verzurende emissie". Daarentegen zijn de lozingen van ammoniak, koolstofdioxide en methaan de jongste twintig jaar toegenomen. De stijging van de uitstoot van methaan en koolstofdioxide zou te wijten zijn aan het gebruik van de katalysator in de auto. Deze zet de schadelijke uitlaatgassen om in water, koolstofdioxide en methaan.

Om het broeikas effect tegen te gaan, zou de lozing van koolstofdioxide en methaan juist moeten dalen.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om ook de uitstoot van koolstofdioxide en methaan terug te dringen ?

Antwoord

Uit het rapport "Lozingen in de lucht 1980-1999" (VMM) blijkt onder meer dat de CO₂-emissie in de periode 1990-1999 met 14 % is toegenomen (CO₂: koolstofdioxide – red.). De elektriciteitsproductie veroorzaakt samen met de raffinaderijen en de andere industrietakken ongeveer 60 % van de totale CO₂-emissie in Vlaanderen. De stijgende trend van de CO₂-emissie vanaf 1990 is voornamelijk toe te schrijven aan het wegverkeer (goed voor circa 20 %), door de steeds toenemende verkeersstroom.

De totale methaanemissie is in de periode 1990-1999 licht gedaald. De voornaamste emittoren van methaan CH₄ in Vlaanderen zijn de landbouwsector (65 %), stortplaatsen (24 %) en gasdistributie (7 %).

Het aandeel van CO₂ en CH₄ in de totale broeikasgasemissie bedraagt in 1999 respectievelijk 83 % en 9 %.

De vervoerskatalysator veroorzaakt geen methaanemissies en de stijging van CO₂-emissies ten gevolge van de katalysator is verwaarloosbaar. De voertuigkatalysator heeft namelijk een dubbel doel: enerzijds de onverbrande koolwaterstoffen te oxideren, en anderzijds de aanwezige stikstofoxides te verwijderen.

De belangrijkste maatregelen die momenteel worden genomen, staan beschreven in het MINA-plan 2, waaronder:

- actualisatie en uitvoering van het CO₂-REG-beleidsplan (actie 6), waarvan een eerste voortgangsrapport aan de bevoegde Vlaamse minis-

ter van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie werd bezorgd;

- opmaak en uitvoering van een actieplan voor de reductie van de CH₄-emissies (actie 7). Een eerste planvoorstel vanuit de administratie wordt in de loop van 2001 verwacht;
- opmaak en uitvoering van een plan voor de beheersing van de emissies van N₂O, HFK's en PFK's (actie 8). Een eerste planvoorstel vanuit de administratie wordt in de loop van 2001 verwacht;
- uitwerking van een beleidsvisie voor de fixatie van koolstof in reservoirs en materialen (initiatief 9). Een eerste voorstel wordt in de loop van 2001 verwacht.

Bijkomende maatregelen zullen in het Milieubeleidsplan 2002-2006 worden genomen.

(MINA-PLAN: Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur; REG: rationeel energiegebruik; N₂O: distikstofmonoxide; HFK's: gehalogeneerde fluorkoolwaterstoffen; PFK's: perfluorkoolwaterstoffen – red.)

Vraag nr. 49 van 14 december 2000 van de heer JOACHIM COENS

OVAM-regelgeving – Rechtsgrond

Uit verschillende bodemonderzoeken blijkt dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) aanvullende wetgeving maakt bij het bodemsaneringsdecreet en het Vlarebo (Vlaams Reglement op de Bodemsanering).

Zo blijkt dat OVAM zogenaamde "protocollen" uitvaardigt. Naar ik heb vernomen, stelt OVAM daarbij criteria vast om uit te maken of er aanwijzingen zijn van verontreiniging, of op grond waarvan moet worden gesaneerd.

1. Bestaan er dergelijke "protocollen" opgesteld door OVAM? Zo ja, welke?
2. Op welke rechtsgrond vaardigt OVAM dergelijke protocollen uit?

Is er hier sprake van machtsoverschrijding?

3. Kan het dat OVAM deze regels afdwingt via het toezicht op de bodemsaneringsdeskundigen?

4. Zijn er nog andere, eventueel door de minister uitgevaardigde omzendbrieven? Zijn die gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad? Zo neen, waarom niet? Rijst er dan geen probleem van tegenstelbaarheid?

Antwoord

1. Met het oog op de praktische uitvoerbaarheid van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering heeft de OVAM diverse documenten opgesteld, meestal met technische beleidsregels. De belangrijkste daarvan hebben betrekking op de methode van onderzoek in het kader van de onderzoeks- en saneringsprocedure.

Sinds de inwerkingtreding van het bodemsaneringsdecreet heeft de OVAM twee standaardprocedures opgesteld.

De standaardprocedure oriënterend bodemonderzoek (januari 1997, van toepassing 1 februari 1997) geeft toelichting bij de vereiste onderzoeks- en rapportage-inspanningen bij het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek door een erkend bodemsaneringsdeskundige. Deze standaardprocedure vormt het uitgangspunt voor het kwaliteitsniveau van elk oriënterend bodemonderzoek dat wordt uitgevoerd.

De standaardprocedure beschrijvend bodemonderzoek (juni 2000, van toepassing 1 oktober 2000) geeft toelichting bij de vereiste onderzoeks- en rapportage-inspanning bij het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek door een erkend bodemsaneringsdeskundige, en vormt het uitgangspunt voor het kwaliteitsniveau van elk beschrijvend bodemonderzoek dat wordt uitgevoerd.

Een derde beleidsregel, de standaardprocedure bodemsaneringsproject, heeft betrekking op het opstellen van bodemsaneringsprojecten en is momenteel nog in ontwerp.

2. Het bodemsaneringsdecreet bepaalt in artikel 2, 3° dat men bij de evaluatie van de ernst van de bedreiging door bodemverontreiniging in concreto rekening houdt met de kenmerken van de bodem, de aard en de concentratie van de stoffen of organismen, de mogelijkheid op verspreiding ervan, de functies die de bodem vervult en het gevaar op blootstelling van mensen, planten of dieren en waterwinningen. Daarnaast bepaalt

artikel 3, § 5 van het decreet dat een oriënterend bodemonderzoek tot doel heeft uit te maken of er ernstige aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging op bepaalde gronden, en dat het een beperkt historisch onderzoek en een beperkte monsterneming inhoudt.

Reeds in de voorbereidende werken van het bodemsaneringsdecreet (Vlaamse Raad – Stuk 587 (1993-1994) – Nr. 10) wordt, als antwoord op de vraag wat het beperkt karakter van het historisch onderzoek en de monsterneming in het kader van het oriënterend bodemonderzoek precies betekent, gesteld dat het de bedoeling van de OVAM is om per categorie van bedrijven of van soorten bodemverontreiniging modi operandi uit te werken, met een systematische methodologie per categorie. Uit de voorbereidende werken van het decreet blijkt inderdaad dat de OVAM sturing zou geven in verband met de wijze waarop onderzoeken moeten worden uitgevoerd. Bij deze sturing heeft de OVAM de lijn voortgezet die zij reeds in het begin van de jaren negentig ontwikkeld heeft, en die in het document "verontreinigende sites – voorbereiding ontwerpplan 1991-1995 (1990)" en het Vlaams Afvalstoffenplan 1991-1995 terug te vinden is (Vlaamse Raad – Stuk 587 (1993-1994) – Nr. 1).

Deze concrete invulling is, wat oriënterende bodemonderzoeken betreft, gebeurd in de standaardprocedure oriënterend bodemonderzoek. Voor beschrijvende bodemonderzoeken geeft de standaardprocedure beschrijvend bodemonderzoek een concrete invulling van de in het bodemsaneringsdecreet meegedeelde gegevens.

Het in deze standaardprocedures uitgewerkte beoordelingskader betreft een eigen referentiekader van de OVAM, dat niet de waarde heeft van een decretale bepaling, maar wel overeenstemt met hetgeen wordt genoemd "eigen beleidsregels". De bevoegdheid tot beleidsregelgeving van de overheid is inherent aan de haar toegekende discretonaire beslissingsbevoegdheid en laat toe om binnen de grenzen van de wet stelselmatig en praktisch te werk te gaan. In de rechtbank van de Raad van State wordt gesteld dat dergelijke beleidsregels van relatief dwingend aard zijn. De overheid, in casu de OVAM, kan dan ook bij de concrete toepassing van de beleidsnorm slechts afwijken van deze beleidsregels zo daarvoor in redelijkheid aanvaardbare motieven bestaan. Algemene begin-

selen met betrekking tot gelijkheid, rechtszekerheid en een consistent overheidsoptreden zouden in het gedrang komen zo de overheid op een willekeurige wijze van de eerder opgestelde beleidsnormen zou afwijken.

3. Het toezicht op de erkende bodemsaneringsdeskundigen wordt geregeld in de artikelen 15 en 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement op de Bodemsanering.

In bovenvermelde artikelen wordt heel duidelijk bepaald om welke redenen de OVAM de erkenning als bodemsaneringsdeskundige kan schorsen of intrekken.

4. Naast de door de OVAM opgestelde documenten, zijn er geen door de minister uitgevaardigde omzendbrieven.

Hoewel de door de OVAM opgestelde documenten niet in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd, bestaat er geen probleem van tegenstelbaarheid. Immers, het bodemsaneringsdecreet schrijft voor dat oriënterende bodemonderzoeken en alle stappen van bodemsanering moeten gebeuren onder leiding van een erkend bodemsaneringsdeskundige. Aangezien het informeren van opdrachtgevers en mogelijke opdrachtgevers behoort tot de taken van de erkend bodemsaneringsdeskundigen, wordt op die manier iedereen op de hoogte gebracht van de bestaande documenten met beleidsregels.

Op de OVAM-website staan alle documenten vermeld (*www.ovam.be – red.*). Men kan de documenten gratis raadplegen in het Technisch-Wetenschappelijk Informatiecentrum van de OVAM en ze verkrijgen bij de verkoop- en uitleendienst van de OVAM.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 39
van 20 november 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

GESCO-stelsel – Toegangsvoorwaarden

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 8
van 20 november 2000
van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen
Blz. 1033

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 40
van 20 november 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Serviceflats Altena Kontich – Parkgebied

Het OCMW van Kontich bouwt 35 serviceflats in het Altena-domein via Service-Flats Invest. Ter ontsluiting plant men een toegangsweg dwars door een waardevol parkgebied.

Is het normaal dat de Vlaamse Gemeenschap infrastructuurwerken en aanpassingswerkzaamheden aan de woonomgeving subsidieert (cf. artikel 65 van de Vlaamse Wooncode) als daarbij wordt ingegaan tegen ruimtelijke bestemmingen vastgelegd in gewestplannen of ruimtelijke uitvoeringsplannen ?

Hoe gebeurt de coördinatie tussen de bevoegde diensten terzake ?

Hoe gebeurt de arbitrage bij conflicterende belangen ?

Antwoord

De opportuniteit om 26 serviceflats te bouwen in het Altena-domein in Kontich werd bepaald door mijn collega bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

De subsidiëring van het bouwrijp maken van gronden en de aanleg van infrastructuur en gemeenschapsvoorzieningen vallen onder mijn bevoegdheid en gebeuren overeenkomstig de besluiten van de Vlaamse regering van 19 december 1996, zoals gewijzigd bij besluit van 25 juli 2000.

Op basis van het evaluatieverslag van de afdeling Woonbeleid van 27 juni 2000 heb ik ingestemd met de programmatie van de slopingswerken en het uitvoeren van infrastructuurwerken.

Gelet op het feit dat de toegangsweg naar de Antwerpsesteenweg inderdaad steeds gelegen is binnen het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg Altena, zou deze niet kunnen worden uitgevoerd wegens ligging in een groenzone-parkgebied, waar alle constructies verboden zijn.

De afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur heeft vervolgens proactief informeel vergaderd met de cel Ruimtelijke Ordening en de initiatiefnemer. Hieruit is gebleken dat de bestaande vijf meter brede toegangsweg in asfalt naar het kasteel en de kapel, met recht van doorgang voor de school, later dienstig kan blijven als toegangsweg voor de serviceflats, mits lichte verbeteringsingrepen maar met respect voor de bestaande toestand.

Overeenkomstig de vigerende wetgeving moet nog een formele plenaire vergadering worden bijeengeroepen waarop alle betrokken instanties zullen worden uitgenodigd uitspraak te doen over de ingediende studies en voorontwerpen. Pas na goedkeuring door deze plenaire vergadering, kunnen aanbestedingsklare ontwerpdocs worden opge maakt, die tevens de basisbescheiden zullen vormen voor een formele aanvraag voor bouwvergunning.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger mag er derhalve van overtuigd zijn dat er wel degelijk een coördinatie bestaat tussen de verschillende diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Er is geen sprake van belangenconflicten, wel van een procedure met consensus.

Vraag nr. 41
van 20 november 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Leegstand en verkrotting – Vlaamse Rand

Tijdens de twintigste verjaardag van het Vlaams Woningfonds kondigde de minister aan dat er nieuwe initiatieven uitgewerkt zouden worden voor oude kernen in gemeenten. Het opnieuw aantrekkelijk maken van de oude kernen en ze opnieuw bewoonbaar maken, is een initiatief dat men alleen maar kan toejuichen.

Verder kondigde de minister aan dat hij de strijd wil aanbinden tegen de leegstand en de verkrotting in de Vlaamse Rand en dat hij ook werk wil maken van de vereenvoudiging van de regelgeving.

1. Op welke gegevens baseert de minister zijn stelling dat er meer leegstand en verkrotting is in de Vlaamse Rand dan elders in Vlaanderen ?
2. Hoe is de stand van zaken op het gebied van leegstand en verkrotting in de Rand ?
3. Welke regelgeving wenst de minister te vereenvoudigen om deze acties op het getouw te zetten in de Vlaamse Rand ?
4. Wat zijn de wijzigingen of doelstellingen terzake ?

Antwoord

1. De problematiek van de Vlaamse Rand is voornamelijk gesitueerd rond de sociale uitsluiting, en niet zozeer rond leegstand en verkrotting, wegens de steeds toenemende druk op de vastgoedprijzen in de Vlaamse rand rond Brussel. De huur- en koopprijzen behoren tot de hoogste in Vlaanderen.

Het is de bedoeling deze problematiek ten goede te keren door het aanwenden van de in de Vlaamse Wooncode opgenomen bijzondere instrumenten, met name het recht van voorkoop en het sociaal beheer van woningen. Meer in het bijzonder kan het recht van voorkoop een krachtig instrument worden bij het remediëren van de problematiek van sociale verdringing.

Om de toepassing van dit bijzonder instrument aan te moedigen, werd het stelsel van subsidiëring van de renovatie van woningen en gebouwen en van de bouw van nieuwe sociale woningen (BVR van 19 december 1996) herwerkt. Dit stelsel voorziet nu in een hogere subsidie voor projecten gerealiseerd via het recht van voorkoop.

Een tendens is reeds voelbaar, het aantal aangeelde projecten waarbij het recht van voorkoop wordt uitgeoefend, neemt toe.

2. Uit recente cijfergegevens blijkt dat in de Vlaamse rand rond Brussel ongeveer 915 woningen als leegstaand zijn geïnventariseerd, ongeveer 50 als ongeschikt en/of onbewoonbaar en 250 woningen als verwaarloosd. Opname in de verschillende inventarissen betekent dat de houder van het zakelijk recht in principe heffingsplichtig is.

Ten opzichte van de beschikbare cijfers voor de volledige provincie Vlaams-Brabant ligt 24 %

van de leegstaande woningen, 17 % van de ongeschikte en/of onbewoonbare woningen en 23 % van de verwaarloosde woningen binnen de grenzen van de Vlaamse Rand.

3. M.b.t. de vereenvoudiging van de regelgeving om de toepassing van het instrumentarium inzake kwaliteitsbewaking te vergemakkelijken en aan te moedigen, acht ik het momenteel nog wat vroeg om reeds concrete stappen aan te kondigen.

Mijn administratie is, conform het regeerakkoord, bezig met de evaluatie van het instrumentarium. De resultaten zullen mij begin volgend jaar worden voorgelegd.

4. Het is uiteraard de bedoeling dat het beschikbare woningenpatrimonium in stand wordt gehouden en tevens voldoende kwaliteit biedt voor een probleemloze bewoning. Op die wijze wordt de doelstelling van de Vlaamse Wooncode, in casu het recht van iedereen op menswaardig wonen, gerealiseerd. Op termijn moeten de leegstaande en verwaarloosde gebouwen uit het straatbeeld verdwijnen.

Ook inzake de problematiek van de sociale verdringing zal ik verder aandacht besteden aan een adequaat inzetten van de instrumenten m.b.t. leegstand, verwaarlozing en kwaliteitsbewaking.

Vraag nr. 42
van 22 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Implementatie audit

Begin 2000 werd door twee externe consultingbedrijven een audit uitgevoerd naar de werking van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM). Inmiddels werden enkele aanbevelingen inzake organisatiestructuren door de raad van bestuur geïmplementeerd.

In aansluiting op mijn vraag nr. 104 van 28 april 2000 had ik graag volgende vragen gesteld aan de minister (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1617 – red.*).

1. Hoe verloopt de implementatie van de voorstellen ?
2. Wanneer zal de gehele operatie afgerond zijn ?

3. Kan er op dit moment reeds een raming worden gemaakt van de middelen die noodzakelijk zijn voor de operationalisering van deze voorstellen ?

Antwoord

Vooraf dient te worden opgemerkt dat het niet geheel juist is te stellen dat begin 2000 door twee externe consultingbedrijven een audit werd uitgevoerd naar de werking van de VHM.

In opdracht van de Vlaamse regering werd (van november 1997 tot maart 1998) een audit uitgevoerd door Coopers & Lybrand. In aansluiting hierop werd door de VHM (eind 1998) een beroep gedaan op de diensten van Ernst & Young Consulting om de VHM (tot eind april 1999) te begeleiden bij de implementatie van een aantal door de VHM zelf gedefiniëerde verbeterings- en verbredingsprojecten. Het ging daarbij echter niet om een audit van de werking.

1. Zoals gemeld in antwoord op vraag nr. 104 van 28 april 2000, zijn een aantal voorstellen reeds geïmplementeerd of werd er een begin mee gemaakt. Daaraan wordt gestaag voortgewerkt.

Zo kan worden gemeld dat het intranet en het extranet voortdurend verder worden uitgebouwd, dat de opdracht voor de vervanging van de bestaande software van hypothecair krediet (mee uit het oogpunt van de invoering van de euro) werd toegewezen en dat dit project lopende is, dat wordt gewerkt aan de integratie van de bestaande databanken in de afdeling Projecten, dat projecten voor het recht van voorkoop, de inventarisatie van de staat van het patrimonium, de implementatie van het GIS en de screening van de gronden bezig zijn, dat er een "kerncel blauwdruk" werd opgestart die zich bezighoudt met de dienstverlening die de VHM aan de socialehuisvestingsmaatschappijen kan bieden in het kader van hun interne organisatie, dat het centrale orderbureau momenteel proefdraait. (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*)

Een aantal andere voorstellen bevindt zich nog in de fase van de planning of werd op mijn verzoek, wegens de geplande herstructurering van de huisvestingssector gelet op de recente regeringsbeslissingen inzake beter bestuurlijk beleid, al dan niet tijdelijk verdaagd.

Bovendien heb ik, op grond van de regeringsbeslissingen in Leuven, ook een aantal krachtlijnen geformuleerd met betrekking tot de functie

van de VHM als kennis- en dienstencentrum. Daaruit volgt dat moet worden bekeken hoe de totnogtoe geformuleerde voorstellen passen in dit breder geheel.

2. Gezien het bovenvermelde kan op dit ogenblik niet met zekerheid worden gesteld wanneer de gehele operatie zal zijn afgerond.
3. Ook een raming van de middelen noodzakelijk voor de operationalisering van deze voorstellen is nog niet beschikbaar.

Vraag nr. 43
van 22 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Franstalige muziekacademie

Onlangs heeft het Arbitragehof beslist dat de Franstalige afdeling van de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe, gelegen op het grondgebied van de Vlaamse faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem, moet verdwijnen.

Voorzover mij bekend, werd hieraan nog geen gevolg gegeven.

Heeft de minister in dit dossier al stappen ondernomen ?

Antwoord

Ik vermoed dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger doelt op het arrest van het Arbitragehof nr. 56/2000 van 17 mei 2000, waarbij wordt vernietigd :

- de organisatieafdeling 11, programma 3, basisallocatie 33.05 en de artikelen 1 en 38, in zoverre zij betrekking hebben op die basisallocatie, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 3 november 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 ;
- de organisatieafdeling 31, programma 1, basisallocatie 33.05 en artikel 1, in zoverre het betrekking heeft op die basisallocatie, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 22 december 1997 houdende de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997.

Dit arrest vernietigt onder andere de geplande toekenning door de Franse Gemeenschap van weddetoelagen van personeelsleden van de Franstalige muziekacademie in Wezembeek-Oppem.

Daarnaast vernietigde de toezichthoudende overheid stelselmatig de gemeenteraadsbesluiten van Wezembeek-Oppem houdende goedkeuring van de personeelsuitgaven met betrekking tot het dienstjaar 1998 van het niet-gesubsidieerd personeel van de Franstalige bijafdeling van de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe in Wezembeek-Oppem.

Voormeld arrest heeft niet tot gevolg dat de desbetreffende muziekacademie verdwijnt.

Wat de sluiting van de muziekacademie betreft, heeft de toezichthoudende overheid geen bevoegdheid om een door het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Woluwe begane onwettigheid te sanctioneren.

Het enige wat de Vlaamse overheid kan doen, is de toekenning van onwettige subsidies aan de betrokken muziekacademie verhinderen.

Vraag nr. 44
van 22 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Taalregister

Enige tijd geleden verklaarde de burgemeester van Wezembeek-Oppem dat het onwettige taalregister dat in zijn gemeente werd aangelegd en dat gebaseerd is op het taalgebruik van de inwoners bij hun laatste contact met de gemeentediensten, er is gekomen op advies van de voorzitter van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer.

De burgemeester verwijst tevens naar de federale wetgeving en naar een arrest van de Raad van State van 6 april 2000, die naar zijn bewering toelaten dat de taalaanhorigheid wordt bijgehouden.

Wat is de juiste stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Op 19 juli 2000 vernietigde ik een besluit van 23 juni 2000 van het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem betreffende het aanleggen van een register met taalaanhorigheid.

heid van de inwoners van de gemeente, en de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant deed op 14 november 2000 hetzelfde met een gelijkaardig besluit van het college van burgemeester en schepenen van 25 juli 2000.

Vraag nr. 45
van 24 november 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting gehandicapten – Huurprijs

In een omzendbrief van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) van 16 december 1999 aan de diensten voor beschermd wonen wordt de mogelijke samenwerking van deze diensten met de sociale huisvestingsmaatschappijen belicht.

De sociale huisvestingsmaatschappijen zouden namelijk aan VZW's buiten het sociaal huurstelsel woningen kunnen verhuren binnen het kader van huisvesting van bijzondere doelgroepen. In de praktijk blijkt dat zij dan voorrang krijgen bij toewijzing van een sociale woning, doch dat de huurprijs wordt gekoppeld aan de geactualiseerde kostprijs van het gebouw.

Dit betekent dat een persoon met een handicap die binnen een project voor beschermd wonen gebruikmaakt van sociale huisvesting, maandelijks een veel hogere huurprijs krijgt aangerekend dan indien hijzelf een sociale woning zou huren.

1. Heeft de minister van Huisvesting overleg gepleegd met zijn collega-minister bevoegd voor gehandicaptenbeleid rond het verhuren van een sociale woning aan personen met een handicap ?
2. Behoren personen met een mentale handicap tot de kandidaat-huurders die volgens het nieuw sociaal huurbesluit voorrang krijgen voor een sociale woning (art. 6, § 1,1°) ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Wat het wonen van gehandicapten betreft, kan binnen de sector van de sociale huisvesting specifiek worden verwezen naar de versoepelde bepalingen voor het verhuren van sociale huurwoningen die van kracht worden op 1 januari 2001, en naar de

bepalingen die van toepassing zijn in het kader van het besluit van de Vlaamse regering tot aanmoediging van projecten inzake het zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap (het zogenaamde ADL-besluit). (*ADL : activiteiten van het dagelijks leven – red.*)

Hierbij moet wel worden opgemerkt dat het ADL-besluit betrekking heeft op gehandicapten met een fysieke handicap, en dus niet op het voorzien in beschermd wonen, vermits dit veeleer gericht is op het opvangen van personen met een mentale handicap.

Wat de bepaling van de huurprijs van de ADL-woningen betreft, zijn volgende artikelen van het ADL-besluit van belang.

Artikel 1, 8° van het besluit

Dit stelt onder meer dat een ADL-woning een woongelegenheden is die wordt verhuurd overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III van het ADL-besluit en overeenkomstig het sociaal huurbesluit.

Artikel 19 van hoofdstuk III van het ADL-besluit

In artikel 19 staat, ik citeer : "De jaarlijkse basis-huurprijs van woningen in de desbetreffende sociale woonwijk wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het sociaal huurbesluit. Voor de ADL-woningen wordt deze basishuurprijs evenwel verminderd met een bedrag dat overeenstemt met de theoretische annuïteit die de sociale huisvestingsmaatschappijen zou moeten dragen op een leningskrediet ten bedrage van de subsidies zoals bepaald in artikel 21, § 1, tweede lid, 1° en 2°".

Dit betekent dat de extra uitgaven die nodig zijn voor :

- de extra oppervlakte van de woningen, de extra uitrusting, speciale aanpassingswerken, de aanleg of aanpassing van infrastructuurwerken,
- de kosten voor het leveren en plaatsen van keukens en badkamers,
- niet ten laste kunnen vallen van de huurders aangezien deze extra uitgaven worden gesubsidieerd en bijgevolg niet in de huurprijs mogen worden verrekend.

De huurprijs is dus niet gekoppeld aan de feitelijke en geactualiseerde kostprijs van de woning.

Concreet kan het volgende worden gesteld.

1. Bij het opmaken van het ADL-besluit is er permanent overleg geweest tussen :

- het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, de afdeling Woonbeleid en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,
- de minister die bevoegd is voor Huisvesting en zijn collega-minister die bevoegd is voor het gehandicaptenbeleid,

en bijgevolg ook in verband met de verhuring van deze woningen.

Elk jaar wordt overigens overleg gepleegd tussen het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, de afdeling Woonbeleid en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij over de programmatie en werking van de ADL-clusters.

2. De voorrangregel bedoeld in artikel 6, § 1, 1° van het nieuw sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 geldt voor de kandidaat-huurder die zelf een bepaalde handicap heeft of van wie een gezinslid erdoor getroffen is, en uitsluitend voor de toewijzing van de beschikbare woning die is aangepast aan de huisvesting van een gezin waarvan één of meer leden getroffen zijn door die handicap.

Ik meen dat personen met een mentale handicap niet tot de voormelde doelgroep kunnen behoren, alhoewel zulks niet expliciet wordt vermeld.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1087 – red.)

**Vraag nr. 46
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

WK wielrennen 2002 – Subsidiëring en return

Recentelijk maakte de minister bekend dat hij beslist heeft een subsidie van 50 miljoen frank toe te kennen aan de VZW Terlaemen, met het oog op de organisatie van de wereldkampioenschappen (WK) wielrennen op de weg in 2002.

Is hieraan enige tegenprestatie verbonden ?

Bijvoorbeeld het bevorderen van de naambekendheid van Vlaanderen en/of van Vlaamse producten en diensten ?

Op welke wijze zal dit dan gebeuren ?

Antwoord

Het spreekt voor zich dat de Vlaamse regering een belangrijke tegenprestatie krijgt voor de toegezegde financiële bijdrage. Hierbij dient een onderscheid te worden gemaakt tussen directe en indirecte return.

Indirecte return

De Vlaamse Gemeenschap wil zich positief profileren naar haar bevolking, en sport is daartoe een uitermate geschikt medium.

Specifiek de wielersport heeft een brede populaire basis en is dan ook een uitstekende communicatiedrager, niet alleen naar de zes miljoen Vlamingen, maar ook naar het buitenland toe.

Doordat Zolder in 2002 zowel het WK veldrijden als het WK op de weg organiseert, kan worden gesteld dat Zolder zowat de internationale wielersport hoofdstad van de wereld wordt in 2002. Door de organisatie van beide WK's zal alle media-aandacht naar Zonder én naar Vlaanderen gaan. Er worden 250.000 toeschouwers verwacht, en minstens 800 journalisten zullen een accreditatie aanvragen.

Het WK wielrennen is een evenement met een economische impact die een veelvoud is van de investering die de Vlaamse Gemeenschap doet. Een juiste becijfering van het WK is moeilijk, maar om toch een idee te geven, kan worden verwezen naar de cijfers van het WK wielrennen op de weg in 1998 in het Nederlandse Valkenburg.

Tijdens dat WK waren 764 wielrenners van 57 verschillende landen aanwezig. In totaal waren 4.145 personen geaccrediteerd, waarvan 823 journalisten.

Wat de media-impact betrof, waren de beelden van het WK in Valkenburg te bekijken op 24 Europese zenders, met een totale uitzendduur van 229 uur 23 minuten en een Europese kijkdichtheid van 56.045.000.

In Amerika en het Pacificgedeelte was er een totale uitzendduur van bijna 2 uur en in Azië van bijna 3 uur. De totale uitzendduur van het WK in Valkenburg bedroeg daarmee 235 uur 41 minuten, met een totale kijkdichtheid van 62.685.000.

In 2002 zal de Vlaamse openbare omroep VRT de volledige productie van de twee WK's (zowel veldrijden als op de weg) voor haar rekening nemen.

Toerisme Vlaanderen en Export Vlaanderen worden eveneens ingeschakeld om het WK te ondersteunen en te promoten.

Ook voor de hotel- en de toeristische sector in de buurt biedt het WK belangrijke economische impulsen. Er kan dus zonder meer worden gesteld dat de beide WK's een ideaal exportpromotiemiddel vormen voor 2002.

Directe return

1. Structureel partner

De Vlaamse Gemeenschap wordt een structureel partner voor de wielersportactiviteiten van Circuit Zolder.

Communicatie is van enorm groot belang bij een evenement als het WK wielrennen.

De Vlaamse Gemeenschap krijgt daarom als partner de mogelijkheid om promotiemateriaal te plaatsen op en rond het parcours. Het Vlaamse logo zal een vermelding krijgen langs het parcours. Verder zal er een speciale website worden gecreëerd waarop alle informatie zal te vinden zijn over het WK. Op deze site komt het logo van Vlaanderen en wordt ook een link opgenomen naar de website van Vlaanderen. Daarnaast wordt er in het programmaboek ruimte voorbehouden om Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap te presenteren. Tevens krijgt de Vlaamse Gemeenschap een VIP-ruimte ter beschikking gedurende de volledige week van het WK, waar gasten kunnen worden uitgenodigd. (*VIP : very important person – red.*)

Tevens zal alle drukwerk het logo van de Vlaamse Gemeenschap vermelden.

Het fietsen en de wielersport in het algemeen worden – naast autosport en motorensport – als derde strategische unit naar voor gebracht door de organisatie van Circuit Zolder. Er wordt een werkgroep "wielrennen/fietsen" opgericht, waarin de Vlaamse Gemeenschap een zetel krijgt aangeboden.

2. Aanloopevenementen

Er is een familiedag van de fiets gepland.

Op het WK veldrijden 2001 in het Tsjechische Tabor en op het WK op de weg 2001 in het Portugese Lissabon geeft Zolder voor de verzamelde internationale wielersporters en de verschillende federaties een presentatie van het WK 2002. Ook hierbij zal uitdrukkelijk de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap worden aangetoond. Vanaf 2001 plant Zolder een jaarlijkse wielertoeristentocht die de verbinding zal leggen tussen Zolder (organisator 2002) en het Nederlandse Valkenburg (organisator WK 1998).

De communicatie rond dit "voorprogramma" zal gebeuren in nauw overleg met de Vlaamse Gemeenschap. Verder wordt er in de aanloopperiode ook een samenwerking gepland met de VRT en met enkele partners uit de geschreven media. Ook bij de creatie van het officiële logo of de mascotte zal worden verwezen naar de Vlaamse Gemeenschap, bijvoorbeeld door het verwerken van een fietsende Vlaamse leeuw in het logo.

3. Week van de wereldkampioenschappen op de weg

Tijdens de week van de WK's wordt – in samenwerking met TV Limburg – een officieel WK-kanaal gerealiseerd. De uitzendingen bevatten praktische info over het WK, voorbeschouwingen, uitslagen en toeristische informatie in verschillende talen. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Gemeenschap hierin sterk kan worden uitgedragen.

Als partner zal de Vlaamse Gemeenschap steeds prominent aanwezig zijn bij alle officiële aangelegenheden en de nodige zorg zal worden besteed aan het aanbrengen van promotiemateriaal op en rond het parcours.

De afspraken worden vastgelegd in een samenwerkingsprotocol. Dit protocol dient nageleefd te worden door beide partijen, zo niet wordt de subsidie niet uitbetaald. Dit is eveneens zo bepaald in het subsidiebesluit van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 47 van 29 november 2000 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Vlaams Personeelsstatuut – Contractuelen

Het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bestaat in principe uit personeelsleden die, na een aanwervingsprocedure en een proeftijd, in vast dienstverband worden benoemd.

Als uitzondering op dit principe bepaalt het personeelsstatuut (artikel XIV 2) dat het ministerie slechts contractueel personeel in dienst mag nemen, dit wil zeggen bij arbeidsovereenkomst overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, als dit gebeurt om aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, om ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden, of om bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen.

Wat de contractuele indienstnemingen betreft die gebeuren om te voldoen aan "uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften", bepaalt het personeelsstatuut verder (artikel XIV 3) dat die – logischerwijze – slechts kunnen gebeuren voor beperkte duur en dat de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken, op voorstel van de functioneel bevoegde Vlaamse minister(s), het aantal, de duur en de soort van betrekkingen bepaalt waarvoor personeel met een contract in dienst kan worden genomen om te voldoen aan "uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften".

1. Kan de minister met betrekking tot het personeel dat door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap contractueel werd aangeworven op grond van artikel XIV 2, 1° van het personeelsstatuut om te voldoen aan "uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften", een overzicht bezorgen van hun aantal, het tijdstip van aanwerving en de duur van het contract, de afdeling waarin zij werden tewerkgesteld en de "uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoefte" die zij moesten opvangen ?
2. Het lijkt logisch dat een contractueel personeelslid dat wordt aangeworven om een ambtenaar te vervangen die zijn betrekking niet of slechts deeltijds bekleedt, ook effectief in de plaats komt van die ambtenaar en zijn plaats en functie binnen het ministerie overneemt.

Is dit inderdaad het geval ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger correct verwoordt in zijn vraagstelling zijn er, in de huidige stand van de wetgeving, inderdaad drie juridische mogelijkheden die de administratieve overheid toelaten contractueel personeel aan te werven.

Wat de indienstneming van contractuele personeelsleden ten behoeve van het voldoen aan tij-

delijke en uitzonderlijke omstandigheden betreft, dient deze notie te worden begrepen in de zin van het koninklijk besluit nr. 56 van 16 juli 1982 betreffende de werving in sommige overheidsdiensten. In dit besluit worden de te verrichten werkzaamheden omschreven als "in tijd beperkte acties", of als personeelsbehoeften die verband houden met een "buitengewone toename van het werk".

In deze optiek is het van belang te onderstrepen dat hiervoor contracten van onbepaalde duur worden afgesloten, niettegenstaande de "tijdelijkheid" van voormelde omstandigheden. De voornaamste reden hiervoor is dat een contract van onbepaalde duur, op het moment van het wegvallen van de aan de basis liggende oorzaak van de aanwerving kan worden beëindigd zonder opzegvergoeding (doch mits naleving van de wettelijke regels inzake opzegtermijn). Voorzover een contract van bepaalde duur voortijdig wordt beëindigd en de "dringende reden" niet als grondslag wordt aangewend, moet er wel een opzegvergoeding worden betaald.

Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een samenvattende lijst met de totalen (kolom 2) van de per project¹ (kolom 1) aangeworven contractuele personeelsleden. **Bijlage 2** bevat een gedetailleerde lijst waarin, naast de voormelde gegevens, het statuut², de begindatum van het arbeidscontract alsmede de plaats van tewerkstelling (met code) worden vermeld. (¹Het project is de oorzaak van de uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoefte – ²De letters CTU staan voor (gewoon) contractueel personeelslid terwijl de code GTU specifiek doelt op de gesubsidieerde contractueel, beiden met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur)

2. Artikel XIV 4 van het Vlaams Personeelsstatuut bepaalt dat het "contractueel personeelslid dat een vervangingsopdracht verricht, (...) in dienst (wordt) genomen in de wervingsgraad die overeenstemt met de graad van de ambtenaar of het contractueel personeelslid die hij vervangt of in een lagere graad".

Deze regeling houdt evenwel niet de wettelijke verplichting in voor de leidinggevende ambtenaar om het contractueel personeelslid ook effectief de plaats en functie van het vervangen personeelslid toe te kennen. Dit geeft de leidinggevende ambtenaar bijgevolg de mogelijkheid het contractueel personeelslid op een effi-

ciënte wijze en volgens de dienstnoodwendigheden in te zetten.

De indienstneming in een lagere graad, doch met behoud van de taken van de ambtenaar of van het contractueel personeelslid dat wordt vervangen, geschiedt enkel in de gevallen waarin dit verantwoord is.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 48
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

St.-Genesius-Rode – Nederlandstalige verenigingen

Met mijn schriftelijke vraag nr. 124 van 23 mei 2000 stelde ik vragen bij de mogelijke verplichting voor Nederlandstalige verenigingen in de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode om hun aankondigingen in het gemeentelijk informatieblad in de twee talen te doen. De minister beloofde een onderzoek door de gouverneur van Vlaams-Brabant (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 6 oktober 2000, blz. 131 – red.*).

Behoudens vergissing van mijnentwege werden de resultaten van dat onderzoek nog niet meegedeeld.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de gouverneur het resultaat van het door zijn diensten ingestelde onderzoek heeft toegezonden.

Uit het onderzoek blijkt dat in het gemeentelijk informatieblad geen artikels van verenigingen worden opgenomen. De verenigingen werden in juli 2000 naar aanleiding van de publicatie van de jaarmarktkrant verzocht een artikel van maximum tien lijnen, in de taal van hun keuze, te schrijven en toe te sturen. Het gemeentebestuur zou dan instaan voor de vertalingen, zodat het artikel in de twee talen in de jaarmarktkrant zou verschijnen.

Daarnaast heeft het college van burgemeester en schepenen van Sint-Genesius-Rode meegedeeld

dat logistieke steun zowel aan Franstalige als Nederlandstalige verenigingen wordt verleend.

Vraag nr. 49
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Gemeentestempel

Met mijn schriftelijke vraag nr. 83 van 1 maart 2000 vestigde ik de aandacht van de minister op het gebruik van een eentalig Franse stempel door het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem. De minister kondigde terzake een onderzoek aan door de gouverneur van Vlaams-Brabant (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000, blz. 1168 – red.*).

Behoudens vergissing van mijnentwege werden de resultaten van dat onderzoek nog niet meegedeeld.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

Uit het onderzoek waarmee ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gelastte naar aanleiding van de parlementaire vraag nr. 83 van 1 maart 2000, waarbij de Vlaamse volksvertegenwoordiger mijn aandacht vroeg voor het gebruik van een eentalig Franse stempel door het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem, is gebleken dat deze gemeente inderdaad op haar documenten gestuurd aan Franstalige particulieren een eentalig Franse gemeentestempel gebruikt.

Deze praktijk is in strijd met de taalwetgeving. Een gemeentestempel kan immers worden beschouwd als een middel tot identificatie van de gemeente. Bovendien blijkt uit de geconsulteerde rechtspraak dat een stempel met daarop het zegel van de gemeente in bepaalde gevallen rechtsgevolgen kan creëren, waaruit dan weer volgt dat dit zegel als een akte zou kunnen worden beschouwd. Welnu, in Wezembeek-Oppem moeten akten uitgaande van de gemeentelijke overheden verplicht in het Nederlands gesteld zijn.

Ik deel de betrokken gemeenten dit standpunt mee en verzoek de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant er strikt op toe te zien dat in de toekomst deze praktijken niet meer worden gehanteerd.

Vraag nr. 50
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kraainem – Gemeentelijk infoblad

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 5 van 7 september 1999 aangaande het taalgebruik in het gemeentelijk informatieblad van Kraainem deelde de minister mee dat hij aan de gouverneur van Vlaams-Brabant een onderzoek had aangevraagd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 22 oktober 1999, blz. 61 – red.*).

Behoudens vergissing van mijnentwege werd nog geen besluit van dat onderzoek bekendgemaakt.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

Het onderzoek waarmee ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gelastte naar aanleiding van de parlementaire vraag nr. 5 van 7 september 1999 met betrekking tot het taalgebruik in het gemeentelijk informatieblad van de gemeente Kraainem, heeft aan het licht gebracht dat het gemeentelijk infoblad van maart 1999 inderdaad aan de Franstalige zijde van het blad een artikel bevatte van de hand van de burgemeester, met de titel "Une agression contre les francophones", waarin hij de omzendbrief van de vorige minister van Binnenlandse Aangelegenheden Leo Peeters met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied bekritiseerde.

In dit artikel riep hij de Franstalige inwoners van de gemeente Kraainem op om een formulier te versturen naar het gemeentebestuur waarin zij vragen om het aanslagbiljet voor de huisvuilbelasting in het Frans te ontvangen (werkwijze waarvan ik reeds bij een aantal vorige gelegenheden heb aangegeven dat ik deze kon aanvaarden) en waarin zij tevens protesteren tegen de schending van hun elementaire rechten door de autoriteiten van het Vlaams Gewest.

Aan de Nederlandstalige zijde van het infoblad droeg het artikel de titel : "Bericht betreffende de huisvuilbelasting". In dit artikel deelde de burgemeester op zakelijke wijze mee welke oproep hij tot de Franstalige inwoners van Kraainem gericht had. Het artikel eindigde met de uiting van de hoop dat met deze handelwijze de taalvrede in de gemeente behouden zou blijven.

Aangezien er tegen het bewuste artikel bij de toezichthoudende overheid geen klacht werd ingediend, werd het infoblad door de diensten van de gouverneur niet opgevraagd. Het is pas na de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat dit wel gebeurde en dat gebleken is dat beide artikels qua inhoud zeer verschillend waren, hetgeen in elk geval in strijd is met artikel 24 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, aangezien mededelingen aan het publiek, conform de taalwetgeving, in het Frans en het Nederlands moeten worden opgesteld en naar vorm en inhoud indentiek moeten zijn, met voorrang voor het Nederlands.

De gouverneur deelde mij tevens mee dat hij een schrijven heeft gericht aan het college van burgemeester en schepenen waarin hij deze schending van de taalwetgeving heeft aangeklaagd, en waarin het college dringend werd verzocht er in de toekomst op toe te zien dat deze wetgeving in publicaties van de gemeente strikt zou worden nageleefd. Dit blijkt het geval te zijn, aangezien mij sedertdien geen verdere klachten bekend zijn m.b.t. het taalgebruik in het gemeentelijk infoblad.

Een vergelijking met het dossier Info Voeren waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn initiële vraag nr. 5 van 7 september 1999 verwijst, gaat niet volledig op, aangezien in dit dossier de problematiek geen betrekking had op het gebruik der talen maar op een ontoelaatbare inhoudelijke stellingname van de burgemeester van de gemeente Voeren. Om die reden zijn andere maatregelen dan een vermanende brief aan het bestuur niet nodig.

Vraag nr. 51
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spiere-Helkijn – Taaltoestanden

Met mijn schriftelijke vragen nrs. 79, 80 en 81 van 24 februari 2000 stelde ik een aantal ergerlijke taaltoestanden aan de kaak in de Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn. De minister beloofde een onderzoek door de gouverneur van West-Vlaanderen. De resultaten hiervan zouden worden meegedeeld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000, blz. 1166-1167 – red.*).

Behoudens vergissing van mijnentwege werden evenwel nog geen besluiten bekendgemaakt.

Wat is hierbij telkens de stand van zaken ?

Antwoord

1. Uit het onderzoek waarmee ik de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen gelastte op grond van de parlementaire vraag nr. 79 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot de taaltoestanden in het containerpark van de gemeente Spiere-Helkijn, is gebleken dat de arbeiders van het bedoelde containerpark tewerkgestelde werklozen zijn die aan het gemeentebestuur werden toegewezen. De betrokken personeelsleden – het gaat hierbij om gesco's – hebben weliswaar geen taalexamen afgelegd maar zouden, volgens verklaring van het gemeentebestuur, het Nederlands voldoende machtig zijn om de bevolking te woord te staan (*gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*). Het gemeentebestuur heeft trouwens geen klachten ontvangen omtrent het optreden van deze personeelsleden ten opzichte van de bevolking.

Ook het gemeentelijk schoonmaakpersoneel zou voldoende Nederlands kennen. Bovendien komen deze personeelsleden niet in contact met het publiek, zodat de stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger als zouden zij de bevolking afsnauwen, moeilijk houdbaar is.

Wat de OCMW-raadsleden betreft, blijkt uit de verklaring van de voorzitter van het OCMW dat er geen leden van de raad zijn die Nederlands-onkundig zijn. De veronderstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de zittingen van de OCMW-raad grotendeels in het Frans verlopen, is dan ook niet hard te maken. De voorzitter van het OCMW garandeerde verder de gouverneur dat alle besprekingen in de raad steeds volledig in het Nederlands worden gevoerd, conform de vigerende wetgeving.

Ten slotte blijkt uit het onderzoek van de gouverneur dat in de gemeentelijke cultuurraad eveneens uitsluitend Nederlands wordt gesproken en dat alle besluiten van deze raad uitsluitend in het Nederlands zijn gesteld.

Aangezien er derhalve geen concrete aanduidingen bestaan over wanpraktijken die zich zouden voordoen in bepaalde diensten van de gemeente Spiere-Helkijn, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn parlementaire vraag nr. 79 suggereerde, zie ik geen enkele reden om terzake enige maatregel te treffen.

2. Het onderzoek naar het in parlementaire vraag nr. 80 van 24 februari 2000 door de Vlaamse volksvertegenwoordiger onder meer aange-

klaagde verfransingsfenomeen in de gemeente Spiere-Helkijn, heeft niet aangetoond dat dit fenomeen zich in deze gemeente zou voordoen.

Wat het taalgebruik van de in de gemeente gevestigde middenstandszaken betreft, heeft het onderzoek van de gouverneur evenmin aan het licht gebracht dat reeds heel wat van deze zaken eentalig Frans zouden zijn. Bovendien valt dit gegeven buiten de bevoegdheid van de gemeentelijke en de toezichhoudende overheid.

De gemeente verzekerde mij verder ten stelligste dat ze de omzendbrief van 16 december 1997 van voormalig Vlaams minister Leo Peeters en de omzendbrief van 9 februari 1998 van voormalige Vlaams minister Luc Martens inzake de toepassing van de faciliteiten strikt toepast.

Ik zie derhalve met betrekking tot deze door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde feiten geen enkele reden om voor deze West-Vlaamse faciliteitengemeente een verder actieplan uit te werken voor het behoud van het Vlaams karakter.

3. Wat ten slotte de in parlementaire vraag nr. 81 van 24 februari 2000 door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problematiek betreft m.b.t. de door de gemeente Spiere-Helkijn aan de vrije tekenschool voor volwassenen verleende subsidies, terwijl de lessen er in het Frans zouden worden gegeven, heeft het onderzoek waarmee ik de gouverneur van West-Vlaanderen gelastte vooreerst aan het licht gebracht dat de subsidies niet bedoeld zijn voor het volwassenenonderwijs, maar dat het een subsidie betreft voor de lessen verstrekt aan kinderen.

Bovendien worden deze lessen gegeven door een persoon met een Nederlandstalig diploma, verworven in het Nederlandstalig landsgedeelte. De lesgever in kwestie is daarenboven afkomstig uit de streek van Zottegem en is uitsluitend het Nederlands machtig.

Ik zie dan ook in dit dossier geen enkele reden om op te treden.

Vraag nr. 52
van 1 december 2000
van de heer DIRK HOLEMANS

Forum Lokale Werkgelegenheid Gent – Werkwijze

Overeenkomstig onder meer de kaderovereenkomst van 6 april 2000 tussen de federale en de Vlaamse overheid en de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) omtrent lokaal werkgelegenheidsbeleid en de lokale werkwinkel, ging de Gentse gemeenteraad op 28 november 2000 over tot de oprichting van een Forum Lokale Werkgelegenheid door de goedkeuring van een "lokale samenwerkingsovereenkomst omtrent het lokaal werkgelegenheidsbeleid en de lokale werkwinkels".

Zoals artikel 6 van deze samenwerkingsovereenkomst bepaalt, is dit "Forum Lokale Werkgelegenheid het lokale adviesorgaan inzake werkgelegenheid, waaraan door het lokale bestuur verplichtend de beleidsopties inzake werkgelegenheid ter advisering worden voorgelegd." Gelet op deze officiële adviesfunctie is het logisch dat de gemeenteraad de exclusieve bevoegdheid heeft om de samenstelling van dit forum te bepalen.

Deze redenering wordt echter ondergraven door artikel 5 van dezelfde samenwerkingsovereenkomst, waarin wordt bepaald: "De beleidsgroep van Gent, stad in werking (Gsiw) fungeert als Forum Lokale Werkgelegenheid."

Deze werkwijze roept heel wat vragen op. Ten eerste heeft deze beleidsgroep, net zoals heel de organisatie "Gent, stad in werking (Gsiw)", geen officieel mandaat van de Gentse gemeenteraad of het Gentse stadsbestuur. Ten tweede wordt de beleidsgroep gekenmerkt door een open samenstelling, wat betekent dat de leden zonder aanwezigheid van duidelijke criteria kunnen toetreden of uittreden. Daarbij zetelen er naast de erkende sociale partners ook individuele experts; de keuze voor deze experts werd nooit gemotiveerd.

Deze werkwijze lijkt strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur. Ten eerste ontbreekt er in het vertoog enige motivatie om het Forum Lokale Werkgelegenheid te laten samenvallen met de beleidsgroep van "Gent, stad in werking (Gsiw)". Ten tweede en ten gronde lijkt het me niet aanvaardbaar dat de bevoegdheid over de samenstelling van een officieel lokaal adviesorgaan uit handen van de gemeenteraad wordt gegeven en naar een externe organisatie wordt overgeheveld, én dat de samenstelling naar willekeur en op willekeurige momenten kan worden gewijzigd door deze externe organisatie, buiten de bevoegdheid van de gemeenteraad.

1. Druist het bovenvermelde besluit van de Gentse gemeenteraad in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur ?
2. Zo ja, welke maatregelen neemt de minister dienaangaande ?

Antwoord

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven de nodige stukken op te vragen en het dossier te onderzoeken.

Na onderzoek van het dossier zal ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mijn standpunt meedelen.

Vraag nr. 53 van 1 december 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Breughelproject 2002 – Operationalisering

Op 21 januari 2000 keurde de Vlaamse regering het Breughelproject 2002 goed. Het gaat om een ecologisch-cultureel totaalproject dat is gericht op de ontsluiting van de Vlaamse groene rand rond Brussel. Het streeft in de eerste plaats naar het sluiten van de groene gordel via de gerichte verwerving van 900 hectare overwegend natuur- of bosgebied. Het Kasteel van Gaasbeek fungeert als ankerpunt voor het project.

Graag had ik enig zicht op de concrete doelstellingen en realisaties van dit groots project, op de wijze waarop één en ander wordt geoperationaliseerd en op de wijze van aanwerving van het personeel in het Kasteel van Gaasbeek.

1. Wat zijn de doelstellingen van dit project en op welke wijze worden zij concreet gemaakt in de diverse kastelen en tuinen ?

Wat is de stand van zaken en op welke termijn moet één en ander worden gerealiseerd ?

Inzake de operationalisering vanuit het Kasteel van Gaasbeek, volgende vragen.

2. Hoeveel personeelsleden – en met welke functies – worden er in dienst genomen om dit project uit te werken ?
3. Vond er een open bekendmaking plaats voor het aantrekken van de kandidaten ? Zo ja, via welke kanalen ?

4. Werd er voor de aanstelling van de personeelsleden een selectieprocedure opgestart voor het invullen van de leidinggevende en niet-leidinggevende vacatures ?
5. Werden er voor het opvullen van de vacatures functiebeschrijvingen gebruikt ? Welke functiefamilie(s) werd(en) gelieerd aan de vacatures ?
6. Hoeveel contractuele en statutaire personeelsleden, met opgave van het niveau, de rang en de salarisschaal, zijn er in effectieve dienst in Gaasbeek ? Welke functies kregen een contract van onbepaalde duur ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Antwoord

1. Als antwoord op luik 1 van haar vraag vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de voornaamste doelstellingen van het Breughelproject.
 - Het beoogt de authenticiteit van de Vlaamse groene rand rond Brussel te waarborgen en doelgericht te ontwikkelen, uit het oogpunt van de ecologische, culturele en sociaal-maatschappelijke kenmerken die historisch verbonden zijn met dit gebied.
 - Belangrijkste doelstelling op ecologisch vlak is de eigenheid van dit gebied te beschermen en een actief natuurontwikkelingsbeheer te voeren. Door verdere aankopen en/of overdrachten en het aangaan van samenwerkingsverbanden worden de unieke natuur- en bosgebieden en kasteeldomeinen en -parken – eigendom van de Vlaamse overheid in al haar bestuursniveaus – verder uitgebouwd tot een coherente groene gordel van openbaar patrimonium.
 - De aanwezigheid van deze specifieke domeinen biedt bijzondere kansen voor de ontwikkeling van culturele activiteiten.
 - Door samenspraak tussen de verschillende partners uit de sector te activeren, creëert het Breughelproject samenwerkingsverbanden en schaalvoordelen die een reële méérwaarde bieden voor de globale culturele programmatie binnen dit gebied.

- De wisselwerking tussen de ecologische en culturele actoren zal tevens een sociaal-maatschappelijke dynamiek teweegbrengen en daardoor de betrokkenheid en participatie van het publiek verhogen. Dit impliceert een educatieve en recreatieve publiekswerking die aansluit bij de specifieke draagkracht van de onderscheiden domeinen.
- Bijzondere aandachtsgebieden daarbij zijn de toeristische en cultuurhistorische valorisatie van dit gebied, de relevantie van zijn Europese dimensies, de interactie tussen natuur en cultuur in de meest ruime zin en tussen stedelijkheid en groen in het bijzonder.
- Het Breughelproject nodigt daarom uit tot concrete vormen van samenwerking met alle actoren, instellingen en organismen die zich actief inschrijven in de doelstellingen van het project en tevens een specifieke méérwaarde bij de realisatie van de doelstellingen aanbrengen.
- De geïntegreerde aanpak van het Breughelproject komt tot uiting in de effectieve samenwerking tussen de verschillende administraties en Vlaamse instellingen enerzijds en alle betrokken bestuursniveaus en mogelijke partners uit de private en/of semi-private sector anderzijds.
- Het Breughelproject sluit aan bij het regeringsbeleid inzake de Vlaamse rand rond Brussel en bij de vernieuwende maatschappelijke evoluties. Daardoor waarborgt het de duurzaamheid van die ontwikkelingen.

Wat de operationalisering van al deze doelstellingen betreft, is het zo dat deze voor uitvoering zijn opgenomen in een ontwerp van "Stappenplan 2001-2004" dat op verzoek van de Vlaamse regering werd opgesteld.

Dit ontwerp ligt momenteel bij de bevoegde Vlaamse ministers Dua en Anciaux die het – eventueel geamendeerd – zullen indienen bij de Vlaamse regering. Zodra dit Stappenplan door de Vlaamse regering is goedgekeurd, zal het worden bezorgd aan het Vlaams Parlement.

- 2 t.e.m. 5. Met het oog op het optimaliseren van de werking van het Kasteel van Gaasbeek werd door Niké Consult Management en Reflektie een analyse gemaakt van de huidige werking. De hieruit voortvloeiende aanbevelingen komen neer op :

- een heroriëntatie van het Kasteel van Gaasbeek tot een "erfgoedcentrum". De huidige museale functie wordt in deze visie een aspect van het geheel ;
 - de noodzaak van een dynamische leiding met het oog op een actieve publieksgerichte en eigentijdse ontsluiting van dit uniek patrimonium ;
 - de inschakeling, zonder autonomieverlies, van het Kasteeldomein in het breder geheel van het Breughelproject.
- Voor het Breughelproject werden geen bijkomende personeelsleden door het Kasteel van Gaasbeek aangeworven.
6. Het personeelsbestand van het Kasteel van Gaasbeek ziet er als volgt uit :

		Aantal	Niveau	Rang	Salarisschaal
Statutair	1	conservator	A	A2	A261
	1	beheerder-secretaris	C	C2	C212
	1	technisch beambte	E	E1	E122
Contractueel	1	bibliothecaris-archivaris	A	A1	A111
	6	technisch beambte	E	E	E121
	4	onderhoudswerkvrouwen (deeltijds)	E	E1	E111

Vraag nr. 54
van 6 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Taalgebruik

Naar verluidt, ontvangen de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV) al eens dienstberichten of instructies van Export Vlaanderen in het Engels. Dit zou het gevolg zijn van het feit dat die nota's ook bestemd zijn voor de handelssecretarissen, van wie er heel wat het Nederlands niet machtig zijn.

De minister heeft eerder al duidelijk gemaakt dat hij geen bezwaar maakt tegen dat laatste.

Vindt hij het evenwel normaal dat de VLEV's thans ook al documenten vanuit de hoofdzetel in een andere taal dan het Nederlands toegestuurd krijgen ?

Antwoord

1. De van kracht zijnde dienstorder binnen Export Vlaanderen bepaalt uitdrukkelijk dat elk dienstbericht of elke instructie vanwege Export Vlaanderen aan de posten in het buitenland in het Nederlands moet worden opgesteld.

Ten behoeve van enkele Vlaamse economische vertegenwoordigers en handelssecretarissen die het Nederlands niet of onvoldoende machtig zijn, kan volgens dezelfde dienstorder een vertaling in het Engels worden bijgevoegd. En dat om redenen van efficiëntie.

2. In principe kan derhalve niet worden beweerd dat deze documenten niet in het Nederlands aan de Vlaamse economische vertegenwoordigers of handelssecretarissen zouden worden bezorgd.

Voorzover her of der een andere praktijk zou worden vastgesteld, is deze stellig in strijd met de vigerende voorschriften.

Vraag nr. 55
van 6 december 2000
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Vlaams Personeelsstatuut – Gratis huisvesting

Artikel XIII 155vicies ter, § 1. van het personeelsstatuut van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bepaalt dat de ambtenaar van de afdeling Gemeenschapsinstellingen, de conservator van het Kasteel van Gaasbeek, de ambtenaar van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent en de ambtenaar van de afdeling Vloot, die op 1 september

1999 het gebruik genoten van een woning die door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan hen ter beschikking werd gesteld, dit voordeel verder mochten behouden.

Op hun salaris zou er echter ter compensatie maandelijks een bedrag worden ingehouden overeenkomstig artikel XIII 81sexies, § 3 en § 4 van het personeelsstatuut.

Terloops merk ik op dat er blijkbaar een verwijzingsfout in dit artikel is geslopen : artikel XIII 81sexies moet waarschijnlijk artikel XIII 81septies zijn.

Artikel XIII 155vicies ter, § 1 werd ingevoegd bij besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, maar trad met terugwerkende kracht in werking met ingang van 1 september 1999. De geplande maandelijks inhoudingen op het salaris van de ambtenaren in kwestie moesten dus blijkbaar met (acht maanden) terugwerkende kracht gebeuren.

Op welke wijze werd dit toegepast in praktijk ?

Antwoord

Met het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 (besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993 wat betreft de harmonisering van vergoedingen en toelagen en de incorporatie van sociale voordelen) werd met artikel XIII 155vicies ter, § 1 in het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) een overgangsbepaling ingevoerd waarbij wordt bepaald dat de ambtenaar van de afdeling Gemeenschapsinstellingen, de conservator van het Kasteel van Gaasbeek, de ambtenaar van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent en de ambtenaar van de afdeling Vloot, die op 1 september 1999 het gebruik van een woning hadden, dit voordeel behouden.

De regeling van artikel XIII 81septies, § 3 van het VPS (de verwijzing in artikel XIII 155vicies ter naar artikel XIII 81sexies in plaats van artikel XIII 81septies zal worden rechtgezet) bepaalt dat er een inhouding op het salaris gebeurt voor de personeelsleden die een woning ter beschikking krijgen. Deze inhouding is ook van toepassing op de overgangsbepaling van artikel XIII 155vicies ter van het VPS.

In principe is het ter beschikking krijgen van een woning van de werkgever te beschouwen als een *voordeel van alle aard*.

Artikel 36, § 2 van het Wetboek der Inkomstenbelastingen 92 voorziet in de mogelijkheid om bepaalde voordelen forfaitair te ramen.

Met een brief van 24 november 1998 deelde het Hoofdbestuur der Directe Belastingen van het Ministerie van Financiën aan mijn administratie mee dat de forfaitaire raming van voordelen waarvan de waarde wordt vastgesteld door een sociale of economische reglementering, gelijk is aan de door die reglementering vastgestelde waarde. In dezelfde brief wordt gesteld dat indien op de salarissen 10 of 12,5 % wordt ingehouden voor huisvesting zonder of respectievelijk met "vuur" en "licht", *de waarde van het in aanmerking te nemen belastbare voordeel overeenstemt met het ingehouden bedrag*.

De inhoudingen op het salaris van de personeelsleden die een woning ter beschikking krijgen, is bijgevolg een loutere toepassing van de fiscale wetgeving terzake.

Met betrekking tot de praktische werkwijze kan het volgende worden gesteld.

Bij de afdeling Gemeenschapsinstellingen zijn er op dit ogenblik vijf personeelsleden die gratis huisvesting genieten en eventueel verwarming en verlichting. Bij de afdeling Elektriciteit en Mechanica zijn er twee personeelsleden die vermeld voordeel genieten. Bij de salarisberekening van de betrokken personeelsleden werd reeds vroeger rekening gehouden met vermelde inhoudingspercentages.

De inhouding voor de ambtenaar van de afdeling Vloot werd onderzocht en inmiddels doorgevoerd. In afspraak met betrokkene werd vanaf de maand juni 2000 de inhouding op het salaris maandelijks uitgevoerd. De regularisaties vanaf september 1999 gebeurden per schijf van drie maanden. In de maand juni 2000 werden de inhoudingen geregeld voor de maanden september, oktober en november 1999 (samen met de inhouding voor juni 2000).

Samen met de inhouding voor de maand juli 2000 werd de periode van december 1999 tot en met februari 2000 geregulariseerd. De inhoudingen voor de maanden maart 2000 tot en met mei 2000 werden geregeld bij de uitbetaling van het salaris van de maand augustus 2000 (samen met de inhouding voor de maand augustus 2000).

Voor de conservator van het Kasteel van Gaasbeek wordt de inhouding door de departementale personeelsdienst thans onderzocht. Voor de regularisatie

van de inhoudingen voor de reeds verstreken periode zal in onderling overleg met de betrokken ambtenaar eveneens een aflossingsschema worden uitgewerkt.

Vraag nr. 56
van 8 december 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Monumenten en landschappen – Beschermingsbesluiten

1. Welke monumenten en landschappen werden er sinds het aantreden van de minister beschermd ?
2. Wat was de motivering van deze beschermingsbesluiten ?

Antwoord

Sinds mijn aantreden zijn reeds ongeveer driehonderd monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen beschermd. De volledige lijst, die dagelijks wordt bijgewerkt, kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger raadplegen op de website www.monument.vlaanderen.be, deelsite AML, rubriek "beschermd erfgoed". Er is zowel de mogelijkheid om chronologisch, geografisch als gericht te zoeken.

Met betrekking tot de motivering van de beschermingsbesluiten kan ik meedelen dat elke bescherming gebeurt overeenkomstig de criteria van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten en het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen.

Elke bescherming als monument, stads- of dorpsgezicht of landschap wordt individueel gemotiveerd, waarbij het algemeen belang van de aanwezige waarden wordt aangetoond.

Een volledig overzicht van alle motiveringen voor alle beschermingen is niet realistisch. Anderzijds kunnen alle individuele beschermingsbesluiten worden geraadpleegd bij mijn administratie en bij elke gemeente.

Vraag nr. 57
van 8 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Monumenten – Beschermingslijst Westerlo

De gemeente Westerlo heeft bij de afdeling Monumenten en Landschappen een voorstel ingediend om een dertigtal historisch waardevolle gebouwen te laten beschermen.

Veertien van deze gebouwen werden door de afdeling Monumenten en Landschappen op de voorlopige beschermingslijst geplaatst.

Welke van deze gebouwen krijgen daadwerkelijk de titel van beschermd monument ?

Antwoord

De voorlopige beschermingslijst is nog in voorbereiding en nog niet officieel vastgesteld. Vermoedelijk zal begin 2001 hierover een beslissing worden genomen.

Het is daarom op dit ogenblik nog niet mogelijk de lijst op te geven.

Vraag nr. 58
van 8 december 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Nederland

Ofschoon nu al zo'n 78 % van de Belgische export naar Nederland door Vlaanderen wordt verwezenlijkt, biedt de Nederlandse markt voor onze Vlaamse bedrijven ongetwijfeld nog heel wat perspectieven.

Het lijkt mij dan ook verwonderlijk dat de Vlaamse vertegenwoordiging in Nederland het met één Vlaamse economische vertegenwoordiger moet stellen. Wallonië werkt met twee handelsattachés en zelfs het Brussels Gewest heeft zopas een attaché aangesteld.

Wordt ernaar gestreefd om het Vlaamse handelsdispositief op een van onze belangrijkste markten uit te breiden ?

Antwoord

1. Ik verwijs naar de bespreking van de ontwerp-begroting 2001 en de beleidsbrief 2001 met betrekking tot het extern economisch beleid in de Commissie voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden van het Vlaams Parlement op 23 november jongstleden (*Stuk 15 (2000-2001) – nr. 6-C – red.*).

Ik heb mij tijdens die bespreking aangesloten bij de stelling van een aantal commissarissen dat de Vlaamse overheid haar inspanningen inzake exportbevordering prioritair op Europa moet richten.

Tijdens dezelfde vergadering heb ik laten weten een versterking van het buitenlandse netwerk voor te bereiden in onze vier buurlanden. Met name wat Nederland betreft, heb ik toen bij wijze van voorbeeld Eindhoven expliciet genoemd als een eventualiteit.

2. Na bedoelde vergadering werd aan de algemeen directeur van Export Vlaanderen opdracht gegeven om te onderzoeken of de opening van bijkomende standplaatsen voor handelsposten in de buurlanden, en dus met name ook in Nederland, aangewezen en te verantwoorden is.

Deze aangelegenheid is momenteel derhalve in onderzoek.

Ik zal niet nalaten de leden van de Commissie voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden van het Vlaams Parlement op de hoogte te houden van de ontwikkelingen in dit dossier.

Vraag nr. 59 van 8 december 2000 van de heer JAN PENRIS

Sociale woningen – Zonneboilers

De bewoners van de huisvestingsmaatschappij Zonnige Kempen in de Kleine Waterstraat in Houtvenne klagen over hun hoge gasrekening, ondanks het feit dat hun woningen uitgerust zijn met zonnepanelen om het water van hun woningen te

verwarmen. Zij betalen hiervoor 1.000 frank per maand extra aan de huisvestingsmaatschappij.

De directeur van de huisvestingsmaatschappij verklaarde in Gazet van Antwerpen van 1 december dat de verwarmingskosten van een woning 15.000 frank per jaar bedragen. De gasrekening alleen al zou 20.000 frank bedragen. In totaal hoesten de bewoners dus 12.000 frank op voor het gebruik van de zonnepanelen en 20.000 frank voor gas (= 32.000 samen aan verwarmingskosten).

Het gebruik van zonne-energie blijkt in deze duur en sociaal te zijn.

1. Bestaan er richtlijnen om de sociale huisvestingssector toe te laten energierekeningen van de sociale huurders binnen de perken te houden ?
2. Werd het gebruik van zonne-energie in de sociale huursector op voorhand voldoende bestuurd ?
3. Bestaan er elders soortgelijke problemen met de aanwending van zonne-energie in de sociale huursector en de afrekening van de kosten hiervoor ?

Antwoord

Over de vermelde bedragen voor de energiekosten zou ik vooreerst het volgende willen opmerken.

- Het energieverbruik van een groep sociale woningen kan niet worden geëvalueerd aan de hand van één specifiek geval.

In de wijk Kleine Waterstraat in Houtvenne variëren de woningen van het type studio tot drie slaapkamers. Het hier vermelde geval betreft een van de grotere woningen. Het individueel energieverbruik is in de eerste plaats sterk afhankelijk van de bewoning. Binnen de wijk schommelt het gasverbruik tussen 300 en 1200 m³/jaar.

- De aangerekende bedragen betreffen zowel het gasverbruik voor verwarming als voor sanitair warm water.
- De SHM heeft geen controle op de afrekening van het energie- en waterverbruik door de nutsmaatschappijen (*SHM : sociale huisvestingsmaatschappij – red.*). De bewoners konden opteren voor een eenmalige jaarlijkse betaling, of

voor een systeem met periodieke voorschotten. In het vermelde geval zou geopteerd zijn voor een jaarlijkse factuur. Bovendien betreft het een verbruiksperiode van anderhalf jaar.

- Ten opzichte van medio 1999 is het gastarief met meer dan 30 % gestegen, wat vrij belangrijk is, doch relatief weinig in vergelijking met de stookolieprijzen.
- Het vermelde bedrag van 1000 frank/maand extra voor het gebruik van het zonneboilersysteem is niet correct.

Maandelijks wordt 400 frank aangerekend voor het onderhoud van het geheel van de technische installaties voor verwarming en sanitair warm water. Daarnaast wordt 400 frank/maand aangerekend voor het gemeenschappelijk energieverbruik (verlichting, ...) en het onderhoud van onder meer septische putten, ... Jaarlijks wordt een afrekening gemaakt op grond van de effectieve kosten.

- Sommige huurders gaan ervan uit dat er door het gebruik van zonne-energie helemaal geen gas wordt verbruikt voor het verwarmen van het sanitair warm water en dat zij aldus over een onbeperkte hoeveelheid gratis warm water kunnen beschikken.

1. *Richtlijnen om energierekeningen binnen de perken te houden*

Algemeen : sedert begin de jaren tachtig dienen alle sociale woningen thermisch geïsoleerd te zijn (K70), sedert '92 is het Vlaams isolatiedecreet van toepassing (K55). Recente sociale woningen halen een isolatiepeil van circa K50.

Daarnaast wordt in verwarmingssystemen met steeds hoog rendement voorzien volgens de technische evolutie van de markt.

Specifiek voor de wijk in Houtvenne : de thermische isolatie is hier aanzienlijk beter dan wettelijk voorgeschreven (minder dan K40). Tevens wordt gebruikgemaakt van een verwarmingssysteem met zeer hoog rendement. Metingen tonen aan dat het effectief verbruik voor verwarming en sanitair warm water tweederde bedraagt van dat van een gemiddelde recente sociale woning.

2. *Studie van het gebruik van zonne-energie in de sociale huursector*

Het project in Houtvenne is een proefproject, waaraan een voorstudie van twee jaar is gewijd in het kader van een Europees energieproject in samenwerking met VITO, KU Leuven, VHM en SHM. De meerkosten voor de energiebesparende maatregelen worden gedekt door diverse subsidies, onder andere vanwege de Europese Gemeenschap, waardoor de basishuurprijzen vergelijkbaar zijn met deze van andere projecten. (*VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek ; VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – red.*)

Momenteel loopt in samenwerking met de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie en KU Leuven een intensieve meetcampagne met het oog op een gedetailleerde evaluatie van het energieverbruik van de woningen na een effectieve gebruikperiode van twee jaar. Tussentijdse evaluaties uitgevoerd door de KU Leuven tonen aan dat meer dan 50 % van de energie nodig voor de productie van sanitair warm water, wordt geleverd door het zonneboilersysteem.

Bij enkele andere projecten in Vlaanderen werden de mogelijkheden tot toepassing van zonneboilers onderzocht door diverse studie bureaus in samenwerking met nutsbedrijven, en in de praktijk gebracht.

De ervaringen terzake in onze buurlanden zijn eveneens zeer positief. Ook vanuit de Europese Gemeenschap wordt deze maatregel sterk ondersteund.

De toepassing van zonneboilers is op basis hiervan een algemene aanbeveling binnen de socialewoningbouwsector.

3. *Problemen met aanwending van zonne-energie en afrekening van de kosten hiervoor*

De toepassing van zonneboilers in de socialehuisvestingssector is vrij recent. De aangewende systemen hebben echter hun betrouwbaarheid reeds bewezen in onze buurlanden, waar deze energiebesparende maatregel reeds jaren op vrij grote schaal wordt toegepast.

Naar gebruik toe van een dergelijk systeem verandert er niets ten opzichte van een klassiek systeem. Alleen wordt een deel van de warmte door de zon geleverd, waardoor het gasverbruik afneemt.

Zonneboilers worden zowel in individuele als in collectieve systemen toegepast. Collectieve systemen hebben lagere investeringskosten per woon-eenheid en laten een betere benutting van de

zonne-energie toe. In beide gevallen wordt het effectief individueel verbruik gemeten en verrekend, zodat de afrekening van de kosten volledig vergelijkbaar is met de "klassieke" systemen.

De kostprijzen van zonneboilersystemen zijn, ten opzichte van enkele jaren geleden, aanzienlijk gedaald. Samen met de subsidies vanwege nutsmaatschappijen, sommige gemeenten en de Europese Gemeenschap, is de meerinvestering vrij beperkt en wordt (voornamelijk met de stijgende brandstofprijzen) gerekend op een afschrijftermijn van drie à vijf jaar. De besparing op milieukosten is hierbij moeilijk te becijferen.

Besluit

Door toepassing van zonneboilers wordt het gasverbruik verminderd zonder het comfort te wijzigen. Dit resulteert voor de sociale huurder of koper op korte termijn in lagere energiekosten, rekening houdende met de evolutie van de brandstofprijzen.

De besparing op het brandstofverbruik, door middel van systemen die op zich geen milieulast betekenen, levert een belangrijke bijdrage tot duurzaam energiegebruik, met positieve gevolgen voor de samenleving op lange termijn.

De bewering dat het gebruik van zonne-energie duur en asociaal zou zijn, is dan ook ongegrond.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 35
van 24 november 2000
van de heer JOACHIM COENS

Stedenbouwkundige attesten – Achterstand

Indien een perceel grond niet in een verkaveling ligt en het wordt verkocht als bouwgrond, moet er een stedenbouwkundig attest nr. 1 of 2 worden aangevraagd aan de gemeente om deze grond ook officieel in de notarisakte te beschrijven als "bouwgrond". Deze attesten moeten voor advies nog steeds worden overgezonden aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), en dit tot de ge-

meente deze attesten zelf zal kunnen afleveren volgens de nieuwe wet op de stedenbouw.

Dit attest dient in principe binnen veertig dagen te worden afgeleverd. Er zou echter geen sanctie zijn indien dit niet tijdig gebeurt. Momenteel kan het dan ook tot zes maanden duren vooraleer men het attest ontvangt van Arohm in Brugge. Bij Arohm in Gent zou het zelfs één jaar duren. Deze achterstand zou te wijten zijn aan personeelstekort.

Dit brengt heel wat vervelende gevolgen met zich mee voor kopers van dergelijke grond. Zolang de koper geen eigenaar is, kan hij bijvoorbeeld geen bouwaanvraag indienen en kunnen de bouwwerken niet starten.

Bovendien moet er steeds vaker een attest worden aangevraagd, zoals bijvoorbeeld ook voor percelen gelegen in een verkaveling van vóór 1970 en in woongebied, maar waar de eigenaars zich niet hadden gemeld bij de gemeente vóór 31 juli 2000.

1. Klopt het dat er een enorme achterstand is in het afleveren van stedenbouwkundige attesten door Arohm en dat deze te wijten is aan het tekort aan personeel om de dossiers te behandelen ?
2. Klopt het dat er geen sanctie is indien de aflevering van het attest niet binnen veertig dagen gebeurt, zoals vooropgesteld ?
3. Welke maatregelen worden genomen om de achterstand weg te werken ?

Antwoord

Artikel 199 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat artikel 135 uit het decreet (dat over de stedenbouwkundige uittreksels en de door het gemeentebestuur eigenhandig afgegeven stedenbouwkundige attesten handelt) van toepassing is zodra de gemeente een plannenregister en een vergunningenregister heeft. Tot zolang blijven de bepalingen van artikel 63, § 1, 5° en 6° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van toepassing. Momenteel zijn er nog geen gemeenten die over een plannenregister en een vergunningenregister beschikken, zodat in elke gemeente thans nog het vermelde artikel 63 geldt.

In artikel 199 is ook bepaald dat zolang de voorwaarden niet zijn vervuld, in de akten, overeen-

komsten en publiciteit de benamingen moeten worden gebruikt zoals die voorkomen in de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen.

In het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, is nergens vastgelegd dat de verkoop van een goed slechts mogelijk is als er een stedenbouwkundig attest voorhanden is. Een stedenbouwkundig attest is dus niet verplicht, maar het biedt de instrumenterende ambtenaar zekerheid van bestemming van de grond. Het stedenbouwkundig attest is dus geenszins verplicht, de notaris kan in de publiciteit omtrent de verkoop en in de akte ook bijvoorbeeld de bestemming van het gewestplan vermelden als hij die kent en weet dat er geen andere aanlegplannen gelden.

Anderzijds geeft een stedenbouwkundig attest (nr. 2) aan potentiële bouwen een uitspraak omtrent de kans op het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning, en dit op basis van een summier ontwerp en een vraag die veel minder dan de eigenlijke aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning moet worden gedocumenteerd. Vooraleer definitieve bouwplannen op te maken, kan men dus reeds de haalbaarheid van een project laten beoordelen.

Uiteraard vergt de beoordeling van een project enige tijd en een specifieke procedure.

Stedenbouwkundige attesten nr. 1 en 2 moeten voor advies worden voorgelegd aan de gemachtigde ambtenaar. Volgens artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van het genoemde artikel 63, wordt het stedenbouwkundig attest nr. 1 binnen veertig dagen na de aanvraag afgegeven, het stedenbouwkundig attest nr. 2 volgens artikel 5 van dat koninklijk besluit binnen vijfenzeventig dagen.

Het stedenbouwkundig attest kan worden aangevraagd door de eigenaar van een grond, door de instrumenterende ambtenaar, maar ook door een derde, bijvoorbeeld een potentiële koper.

Anderzijds is het zo dat een potentiële koper niet moet wachten tot hij de eigenaar is om de effectieve aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning in te dienen. Hij mag dit ook reeds doen als hij van de eigenaar een bouwrecht heeft gekregen, met andere woorden de bij akte vastgelegde overeenkomst dat hij de werken mag uitvoeren, ook al zou op dat moment de grond nog niet zijn overgedragen of niet worden overgedragen. Uiteraard kan het wachten op de afgifte van het eventueel voorwaardelijke stedenbouwkundig attest onaangename verrassingen voorkomen. Het is immers

eenvoudiger een voorontwerp te wijzigen dan een definitieve aanvraag in te trekken en na aanpassing opnieuw in te dienen en mogelijke procedures, zoals openbaar onderzoek, opnieuw te laten verlopen.

Wat de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft.

1. Er is inderdaad bij de buitenafdelingen ROHM van de administratie Arohm een serieuze achterstand bij de behandeling van de stedenbouwkundige attesten, dit vooral ten gevolge van het bekende personeelstekort.

In sommige provinciale afdelingen is die achterstand vrijwel nihil, terwijl hij in andere meerdere maanden beloopt, vooral dan in de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen en in mindere mate in West-Vlaanderen.

2. Zoals hierboven aangetoond, gelden onderscheiden behandelingstermijnen voor stedenbouwkundige attesten nr. 1 (40 dagen) en stedenbouwkundige attesten nr. 2 (75 dagen).

Het gaat hier echter om termijnen van orde, wat inderdaad inhoudt dat er geen sanctie bestaat bij het overschrijden van die termijnen en de aanvrager evenmin over enige verhaalmogelijkheid (zoals een georganiseerd administratief beroep) beschikt.

3. De vertraging in de behandeling van stedenbouwkundige aanvragen (en derhalve niet alleen stedenbouwkundige attesten) is genoegzaam bekend.

Ik kan ook begrip opbrengen voor het ongenoegen van gemeenten en aanvragers wanneer de voor de afhandeling bepaalde termijn in aanzienlijke mate wordt overschreden. Door de betrokken afdelingen worden echter onmiskenbaar grote inspanningen geleverd om aan de achterstand het hoofd te bieden, doch het kan niet worden ontkend dat de beschikbare middelen hiertoe momenteel ontoereikend zijn.

Tevens kan niet worden ontkend dat het aantal ingediende aanvragen uitzonderlijk hoog is, dit wellicht ten gevolge van het gevoerde handhavingsbeleid en de hiermee verbonden bewustwordingsreflex vanwege de bevolking.

Bovendien kan niet worden ontkend dat de administratie ROHM heden onder zware druk staat ten gevolge van de supplementaire taken die haar werden toebedeeld in uitvoering van

het nieuwe decreet (in casu plannenregister, vergunningenregister, opmaken certificaat bij regularisatieaanvragen, ...).

In het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening wordt voor een aantal bouwverrichtingen de aflevering van de bouwvergunning nochtans niet langer afhankelijk gemaakt van het voorafgaandelijk advies van de gemachtigde ambtenaar. Nu reeds is duidelijk dat dit het aantal dossiers in aanzienlijke mate zal doen dalen.

De achterstand inzake het afleveren van stedenbouwkundige attesten is nauw verwant met de achterstand inzake het behandelen van bouw-aanvragen. Bij besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 werd op mijn initiatief het project goedgekeurd voor het wegwerken van de achterstand bij de behandeling van aanvragen tot bouwvergunningen, en dit in de vorm van het toekennen van een toelage per extra behandeld dossier aan zowel de dossierbehandelaars als de dossiervorbereiders. Dit besluit is in werking getreden op 15 september 2000 en begint nu pas effect te sorteren. In bijkomende orde kunnen supplementaire aanwervingen worden overwogen, doch diengaande rijst het genoegzaam bekende probleem inzake de beperkte beschikbaarheid van terzake voldoende gekwalificeerd personeel op de arbeidsmarkt.

Ik zal evenwel niet nalaten de problemen inzake achterstand met betrekking tot zowel stedenbouwkundige attesten als vergunningsaanvragen permanent op te volgen en te evalueren, teneinde via doelgerichte acties een accurate oplossing te bewerkstelligen.

Vraag nr. 37
van 29 november 2000
van de heer JOACHIM COENS

Weekendverblijven – Beleidsplan

Na 15 november jongstleden zou worden overgegaan tot de ambtshalve uitvoering van vonnissen uitgesproken in de jaren 1991, 1992 en 1993 m.b.t. illegale weekendverblijven in Vorselaar, Arendonk, Oud-Turnhout en Grobbendonk.

Midden oktober kregen de bewoners van deze weekendverblijven een brief van de Vlaamse Bouwinspectie waarin stond dat ze vóór 15 november moesten aantonen dat ze waren gestart met de

sloop van hun verblijf. Zoniet zou de Bouwinspectie de afbraak zelf uitvoeren.

Naar verluidt, volgen er echter geen gedwongen afbraken zolang de minister zijn beleidsplan voor de weekendverblijven in Vlaanderen niet aan de ministerraad heeft voorgelegd.

1. Klopt het dat er geen gedwongen afbraken volgen zolang de minister zijn beleidsplan voor de weekendverblijven in Vlaanderen niet aan de ministerraad heeft voorgelegd ?
2. Indien voorlopig niet wordt overgegaan tot de ambtshalve uitvoering van de vonnissen m.b.t. de illegale weekendverblijven, waarom en door wie werden de brieven aan de bewoners van deze weekendverblijven verstuurd ?
3. Wat is de timing van het beleidsplan van de minister voor de weekendverblijven in Vlaanderen ?

Antwoord

Vooraleer in te gaan op de vragen, dient enige duidelijkheid te worden verschaft over de procedure die sedert de inwerkingtreding van het nieuwe decreet op 1 mei 2000 wordt gevolgd bij een gerechtelijke veroordeling tot herstel in de oorspronkelijke staat, ongeacht de constructie waarop de veroordeling betrekking heeft.

Artikel 152 van het decreet legt een meldingsplicht op aan de veroordeelde bouwvertreder. Slechts na een melding van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel bij aangetekende brief, of tegen ontvangstbewijs aan de stedenbouwkundige inspecteur, wordt een controle ter plaatse uitgevoerd. Zolang deze melding niet gebeurt, wordt de betrokkene geacht zijn veroordeling nog niet te hebben uitgevoerd. Indien geen melding toekomt, wordt het vonnis of arrest aan de veroordeelde(n) dan ook betekend via een gerechtsdeurwaarder. Deze betekening is de officiële kennisgeving van het recht van de overheid op een ambtshalve uitvoering waartoe de rechter machtiging verleende, en dat ontstaat bij het verstrijken van de termijn zonder dat de herstelmaatregel werd uitgevoerd. Deze kennisgeving doet de dwangsommen lopen.

Recentelijk veroordeelde bouwvertreders, waarvan de gerechtelijke termijn tot afbraak nog niet is verstreken, krijgen onmiddellijk nadat de afdeling Bouwinspectie een afschrift ontvangt van de gerechtelijke uitspraak een brief – geen betekening

van het vonnis of arrest – waarin wordt gewezen op de meldingsplicht die op hen rust, waarbij deze melding uiterlijk moet gebeuren op de datum waarop de gerechtelijke termijn verstrijkt. Daarbij wordt hun ook gewezen op de gevolgen van hun mogelijk stilzitten, met name dat de overheid dan het recht heeft over te gaan tot een ambtshalve uitvoering. Dit in het kader van een correcte en behoorlijke informatieverstrekking vanwege de Vlaamse overheid en om te voorkomen dat de betrokkenen nadien, bij het verstrijken van de gerechtelijke termijn voor uitvoering, gebaren onwettend te zijn.

Hetzelfde geldt voor bouwovertreeders die in het verleden zijn veroordeeld en waarvan de gerechtelijke termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel al is verstreken, met dien verstande dat deze personen een beperkte termijn (één of anderhalve maand) krijgen om te melden of ze de op hen rustende herstelmaatregel hebben uitgevoerd.

Voor een effectieve ambtshalve uitvoering dient de overheid nog een aantal andere procedures te doorlopen, waaronder het aantrekken van een aanemer in overeenstemming met de overheidsopdrachtenwet.

1. Een rechterlijke veroordeling houdt voor de betrokkene(n) de verplichting in om de opgelegde maatregel uit te voeren. De veroordeling dwingt hem daartoe; het merendeel van de veroordeelden geeft hieraan ook gevolg. In die zin zullen er altijd "gedwongen" afbraken zijn.

Wanneer echter onder "gedwongen afbraken" effectieve ambtshalve uitvoeringen van de gerechtelijke herstelmaatregel, dat wil zeggen effectieve afbraken door de gemachtigde overheid, worden begrepen, dan heeft er tijdens deze legislatuur nog geen gedwongen afbraak van een weekendverblijf plaatsgevonden op initiatief van het Vlaams Gewest en, voorzover bekend, ook niet op initiatief van een college van burgemeester en schepenen, dat eveneens gemachtigd is tot ambtshalve uitvoering. Evenmin werd een aanbestedingsprocedure m.b.t. een weekendverblijf gestart.

2. De brieven werden verstuurd door de afdeling Bouwinspectie om de betrokkenen te informeren over de gewijzigde wetgeving, meer bepaald de meldingsplicht m.b.t. de uitvoering van de herstelmaatregel.

Uiteraard wordt daarin verwezen naar de veroordeling, de termijn die de betrokkenen van de rechter kregen voor de uitvoering, de termijn waarbinnen ze een eventuele uitvoering moeten melden en het recht voor de overheid om bij niet-uitvoering ambtshalve daarin te voorzien.

Het is niet omdat (nog) niet tot een effectieve ambtshalve uitvoering wordt overgegaan, dat de betrokkenen niet in kennis mogen worden gesteld van hun actuele rechten en plichten en die van de gemachtigde overheden, noch dat in afwachting daarvan formele procedurestappen (betekeningen) of andere initiatieven ter vrijwaring van het recht van de overheid (leggen van hypotheek) zijn uitgesloten.

3. Ter voorbereiding van het beleidsplan, waarnaar het Vlaams Parlement tegen eind 2000 vroeg in haar resolutie betreffende de problematiek van de weekendverblijven (Stuk 556 (1999-2000) Nr. 1), werd aan een extern bureau een juridische studie gevraagd tegen begin december 2000.

De administratie maakte medio 2000 haar standpunt bekend.

Beide elementen kunnen dan worden verwerkt in het gevraagde beleidsplan dat in het eerste kwartaal van 2001 aan de Vlaamse regering kan worden voorgelegd.

Vraag nr. 38
van 1 december 2000
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Strategische BPA-projecten – Doelstellingen

Op bladzijde 29, hoofdstuk 3.5. 1. 1. van de Beleidsbrief Ruimtelijke Ordening – Beleidsprioriteiten 2000-2001 worden een aantal strategische projecten voorgesteld in goedgekeurde BPA's (bijzonder plan van aanleg) (Stuk 456 (2000-2001) – Nr. 1, blz. 29 – red.).

1. Kan de minister een overzicht geven van de voornaamste krijtlijnen en ingrepen die in deze "strategische projecten" zijn opgenomen?
2. Vermoedelijk zijn deze projecten uiteenlopend (mijnterreinen, woongebieden). Wat zijn de gemeenschappelijke doelstellingen/instrumenten/middelen?

Antwoord

De strategische projecten, zoals bepaald volgens het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 houdende de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest in het kader van het grond- en pandenbeleid, moeten het voorwerp uitmaken van een ruimtelijk geïntegreerd beleid. Tevens moet aan de hand van bepaalde ingrepen hun meerwaarde-effect worden aangetoond.

1. Beknopte toelichting bij de voornaamste krijtlijnen en ingrepen in de strategische projecten zoals voorgesteld in de Beleidsbrief Ruimtelijke Ordening Beleidsprioriteiten 2000-2001.

Diest : "Park van Cerckel " (reeds ingediend bij mijn administratie) : herwaardering van een bestaande groene ruimte die, als beschermd monument, gelegen is in de stadskern. Via dit park zullen voetgangersverbindingen worden gecreëerd tussen de woongebieden van de stationsomgeving en het handelscentrum.

Gent "Sint-Baafskouter" (nog niet ingediend maar reeds overlegd met mijn administratie) : een te ontwikkelen parkgebied dat deel uitmaakt van één van de groene assen op Gents grondgebied. Tevens wordt voorzien in het doortrekken van een fiets- en wandelas.

Gent : "Roelandpark fase 1 en fase 2" (nog niet ingediend maar reeds overlegd met mijn administratie) : de verwerving van een groene ruimte die als park met een ecologische betekenis publiek toegankelijk zal worden gemaakt (niet aansluitend op een fiets- en wandelas).

Gent : "Lusthofwijk" (nog niet ingediend maar reeds overlegd met mijn administratie) : aanleg van een groene as, gecombineerd met fiets- en wandelpaden, binnen de dichtbevolkte kernen van Gentbrugge, Ledeberg en de Scheldevallei.

Genk : "Mijnterrein Winterslag Stedelijke functies" (reeds ingediend bij mijn administratie) : realisatie van een stedelijk plein en groenelementen (aansluitend bij een wandelroute) binnen het raam van de herbestemming van de vroegere mijnterreinen, met de uitbouw van stedelijke functies als belangrijkste te verwachten ingreep.

2. Gemeenschappelijke doelstellingen, instrumenten / middelen

De gemeenschappelijke doelstellingen zijn gericht op :

- de kwaliteitsverhoging van de stedelijke leefomgeving ;
- de uitbreiding van groenvoorziening die publiek toegankelijk is, zodat de sociale recreatieve functie in het stedelijk gebied wordt versterkt ;
- het stimuleren van circulatieruimte voor voetgangers en fietsers, gecombineerd met groen (aanleg van wandel / fietspaden) ;
- de ruimtelijke kwaliteitsbijdrage tot de realisatie van het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg dat een functionele verworvenheid beoogt.

De gemeenschappelijke doelstellingen betreffende de strategische projecten zijn overigens in overeenstemming met de ontwikkelingsperspectieven van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (behoud en ontwikkeling van stedelijke natuurelementen en randstedelijke groengebieden, zorg voor collectieve en openbare ruimten).

De gemeenschappelijke middelen / instrumenten die worden aangewend zijn, als ruimtelijk referentiekader, het bijzonder plan van aanleg en, als financiële impuls, de subsidiëring om gronden te verwerven met het oog op de realisatie van het strategisch project.

Vraag nr. 39
van 1 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Sanering industrieterreinen – Boelwerf

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
 Vraag nr. 41
 van 1 december 2000
 van de heer Pieter Huybrechts
 Blz. 1048

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 40
van 1 december 2000
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

KMO-preventiecellen – Evaluatie

Er doen nog altijd te weinig bedrijfsleiders een beroep op de Regionale Begeleidings- en Preventiecel voor zelfstandige Ondernemers in Zuid-West-Vlaanderen (Rebec). Dat is gezegd naar aanleiding van de behandeling van het vijftigste dossier door deze Rebec.

Nochtans heeft de cel zowat 70 à 80 procent van de KMO's met financiële moeilijkheden die een beroep op haar hebben gedaan, kunnen helpen.

1. Wordt er niet door te weinig ondernemingen een beroep gedaan op de regionale begeleidings- en preventiecellen ?
2. Zo ja, wat is hiervoor de verklaring ?
3. Welke remedies worden terzake voorgesteld ?

Antwoord

De vraag of er te weinig ondernemingen een beroep doen op deze preventiecel dient niet te worden gerelateerd aan het aantal ondernemingen in de regio, maar wel aan het aantal ondernemingen in moeilijkheden of eventueel aan het aantal faillissementen in de regio. Inderdaad, de Rebec's richten zich uitsluitend op kleine ondernemingen met continuïteitsproblemen.

Door het vertrouwelijke en delicate karakter van de begeleiding van bedrijven in moeilijkheden heeft de decreetgever bij de oprichting van de Rebec's beslist dat de regionale preventiecellen niet zelf de eerste initiatieven mogen nemen. Het initiatief dient, terecht, uit te gaan van het bedrijf zelf.

M.b.t. Rebec Zuid-West-Vlaanderen kan misschien worden gesteld dat er weinig ondernemingen een beroep doen op dit initiatief. Maar gezien het voorgaande is het moeilijk te zeggen of het er TE weinig zijn. Daarenboven behoort het tot de eigen werking van de Rebec om zelf de nodige initiatieven te nemen teneinde de nodige bekendheid in haar regio te verwerven.

In mijn beleidsbrief van deze herfst wordt terdege met deze problematiek rekening gehouden. Teneinde de relatie tussen de Vlaamse overheid en de ondernemer te optimaliseren, wordt in de toe-

komst onder meer voorzien in de oprichting van "Huizen van de onderneming".

In deze "Huizen" worden die instellingen samengebracht welke als grootste gemene deler hebben het verstrekken van advies en doorverwijzen van Vlaamse ondernemers en ondernemingen. De Rebec's vallen hier mede onder. Het bundelen van deze eenheden in één "Huis van de onderneming" zorgt er meteen voor dat de adviesfunctie in één huis wordt ondergebracht en als centraal aanspreekingspunt voor de overheid in de respectieve provincies zal functioneren. Dit zal ongetwijfeld drempeilverlagend werken.

Vraag nr. 41
van 6 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

VRT – Wetenschappelijke programma's

In een periode waarin de schaarste aan technisch personeel op de arbeidsmarkt schrijnend is, zou de publieke omroep een rol kunnen spelen om jongeren warm te maken voor een wetenschappelijke opleiding.

Het stoot een aantal organisaties, zoals Fabrimetal, tegen de borst dat in sommige programma's, zoals "Herexamen", de deelnemers er prat op gaan dat zij zeer slecht waren in wiskunde en/of wetenschappelijke vakken. Dit creëert bij de jongeren de schijn dat men niet sterk in wetenschappen moet zijn om het toch ver te schoppen in het leven.

Deze imagovorming doorkruist alle pogingen om jongeren te mobiliseren een technische opleiding te volgen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de wetenschappelijke programma's die op de openbare omroep werden uitgezonden de laatste jaren ?
2. Hoeveel middelen werden hieraan besteed ?
3. Worden door de VRT opnieuw wetenschappelijke programma's zoals "De kip of het ei" in het vooruitzicht gesteld ? En wat met programma's over computertechnologie ?

Antwoord

1. Bijgevoegd voor de jaren 1997, 1998 en 1999 :

- het aantal uren per jaar en per net (*in tabel hierna – red.*)
- de algemene wetenschappelijke programma's (met inbegrip van menswetenschappen) (*als bijlage – red.*)
- de programma's met betrekking tot de exacte wetenschappen (*als bijlage – red.*)

2. Deze gegevens worden als interne informatie beschouwd.

3. "De kip of het ei" was een populair programma op TV1. Toen het ten einde liep (in mei 1999), kreeg de wetenschappelijke frequentie "Overleven" op Canvas veel meer armslag. Tot dan toe was het een tweewekelijks programma (in afwisseling met "De late shift"), met louter aankoop. Sindsdien (vanaf september 1999) werd het een zelfgemaakte reeks over wetenschappen en hoe die ingrijpen in ons dagelijks leven.

Rond dezelfde tijd startten op Ketnet bovendien "Curieuzeneuze" (april 1999) en "Groot licht" (december 1999), respectievelijk programma's over wetenschap en technologie voor kinderen en tieners. "Groot licht" ontving meerdere onderscheidingen.

Op die manier worden alle leeftijdsgroepen bediend.

Bovendien zendt de aankoopfrequentie "Het derde oog" met grote regelmaat wetenschappelijke documentaire reeksen uit (zoals "De reis door het brein", "Het menselijk lichaam", "Brain story" en vele andere).

(*Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red*)

Overzicht

Wetenschappen (alg) zendtijd in uren	TV1	TV2/Canvas-Ketnet	VRT	Programmazendtijd VRT
1997	118	178	296	5797
1998	86	148	235	6685
1999	32	176	209	7026

Exacte wetenschappen zendtijd in uren	TV1	TV2/Canvas-Ketnet	VRT	Programmazendtijd VRT
1997	111	81	192	5797
1998	75	116	191	6685
1999	22	136	158	7026

Vraag nr. 42
van 8 december 2000
van de heer CARL DECALUWE

Regionale televisieomroepen – Doorlichting

Er werd reeds meermaals gesproken over het geven van een studieopdracht voor een doorlichting van de sector regionale televisieomroepen.

1. Wanneer werd (of wordt) betrokken studieopdracht uitgeschreven? Wat is de concrete omschrijving van die opdracht?
2. Welke bedrijven werden hiervoor aangeschreven en binnen welk wettelijk kader?
3. Wat is de geraamde kostprijs en welke timing naar resultaten wordt vooropgesteld?

Antwoord

Op 14 november 2000 werd het bestek "onderzoeksopdracht naar de economische leefbaarheid van de regionale televisieomroepen" naar volgende tien firma's verstuurd: Arthur Andersen, Deloitte & Touche, Ernst & Young, Katholieke Universiteit Leuven, McKinsey & Company Inc. Belgium, Podium, PricewaterhouseCoopers, Universitaire Instelling Antwerpen, Universiteit Gent, Vrije Universiteit Brussel.

De opdracht van het onderzoek is tweeledig.

Een eerste gedeelte bestaat erin bij de betrokken actoren (de regionale omroepen zelf, de adverteerders, de reclamebedrijven, enzovoort) na te gaan welke factoren als belemmerend/remmend voor de economische leefbaarheid van de regionale omroepen worden beschouwd.

Een tweede gedeelte betreft het formuleren van concrete voorstellen ter bevordering van een betere leefbaarheid van de regionale televisieomroepen.

De randvoorwaarden waarbinnen het onderzoek moet gebeuren, zijn:

1. geen rechtstreekse subsidiëring van de regionale televisieomroepen (uitgezonderd TV Brussel). De primordiale inkomsten van de regionale omroepen zijn derhalve reclame en sponsoring;

2. bij de Vlaamse regering zal worden aangedrongen om de overheidscommunicatie via de regionale omroepen actief te stimuleren.

De gunning van de opdracht geschiedt volgens de procedure van gunning via onderhandelingen zonder voorafgaande bekendmaking, genoemd in artikel 17, § 2, 10°, a) van de wet van 24 december 1993.

Dit betekent dat de kostprijs op maximum 2.500.000 frank wordt geraamd.

De opdracht dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van ten hoogste drie maanden na het per post aangetekend versturen van het ondertekend contract aan de contractant.

De opdracht is intussen na vergelijkend onderzoek aan Podium toegekend.

Vraag nr. 43
van 14 december 2000
van de heer JOACHIM COENS

Decreet ruimtelijke ordening – Omzendbrief art. 99

Op 29 juni 2000 stelde ik de minister een vraag om uitleg over de vergunningsplicht volgens het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening, en meer specifiek over het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond.

De minister antwoordde onder meer dat hij naar aanleiding van mijn vraag de directeur-generaal van zijn administratie had gevraagd om zeer specifiek advies in te winnen bij de afdeling Juridische Dienstverlening. Op basis daarvan zou een omzendbrief worden opgesteld voor de gemeenten, om hen te laten weten hoe men artikel 99 kan, mag en moet interpreteren (*Handelingen C209 van 29 juni 2000, blz. 5-9 – red.*).

Het was de bedoeling van de minister om deze ministeriële omzendbrief in het najaar uit te vaardigen.

Wat is de huidige timing voor de uitvaardiging van deze omzendbrief?

Antwoord

Uit het door mijn administratie ingewonnen advies van de afdeling Juridische Dienstverlening is gebleken dat de uitwerking van de omzendbrief, gelet op

de afwezigheid van een overgangsbepaling in het decreet, minder eenvoudig is dan oorspronkelijk ingeschat.

Ik heb mijn administratie evenwel verzocht om de opmaak van de gevraagde omzendbrief te activeren en mij een eerste ontwerpversie uiterlijk in februari voor te leggen. Ik sluit niet uit dat tegelijkertijd alsnog een beperkt decretaal initiatief nodig zal blijken.

Vraag nr. 44
van 15 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Zonevreemde woningen – Gemeentelijke structuurplannen

Om te verhinderen dat zonevreemde woningen op termijn moeten verdwijnen, moeten gemeenten een sectoraal BPA (bijzonder plan van aanleg) opmaken, met het oog op regularisatie van een groot deel van die woningen.

Enkele gemeenten hebben reeds een inventaris van de zonevreemde woningen opgemaakt. De andere gemeenten betreuren het dat de minister nog steeds geen omzendbrief heeft bezorgd die de krijtlijnen voor een uniforme opmaak van een sectoraal BPA mogelijk moet maken. Een dergelijke brief bestaat wel voor zonevreemde bedrijven en recreatiegebieden.

1. Wanneer wordt een dergelijke brief aan de gemeenten bezorgd ?
2. Welke maatregelen worden genomen opdat de rechten en de belangen van eigenaars van een zonevreemde woning gelegen in zogenaamde "kwetsbare" gebieden, natuur- en bosgebieden, maximaal worden gevrijwaard ?

Vele van deze eigenaars beschikken immers over een bouwvergunning, meestal nog van vóór de invoering van de gewestplannen.

Antwoord

Op 6 oktober 2000 nam de Vlaamse regering een standpunt in inzake de problematiek van zonevreemde woningen in Vlaanderen. Ter uitvoering van dit standpunt kan de problematiek worden onderzocht door de gemeenten in het kader van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Conform de standpuntbepaling van de Vlaamse regering bevat dit structuurplan bij voorkeur, op basis van een eerste analyse van de problematiek van zonevreemde woningen en een afweging ten aanzien van de gewenste ruimtelijke structuur, een oplossingsgerichte aanpak, met een onderscheid tussen :

- concentraties (of linten) van zonevreemde woningen waar een zuiver residentiële functie gewenst is of waar een multifunctionele ontwikkeling als woongebied (verweving met andere functies) mogelijk is via het doorvoeren van een bestemmingswijziging tot woongebied of dergelijke ;
- deelgebieden binnen de gemeente waar voor alle zonevreemde woningen bepaalde gebiedsgerichte ontwikkelingsmogelijkheden kunnen worden geformuleerd, die evenwel niet tegenstrijdig mogen zijn met de ontwikkeling van de gewenste functie en die dus onderhevig zullen zijn aan beperkingen (via het uitvaardigen van gebiedsgerichte bijzondere voorschriften voor specifieke zones) ;
- kwetsbare gebieden, waar instandhoudingswerken in principe toegelaten zijn (wat betekent dat bewoning mogelijk blijft), tenzij andere maatregelen (bv. aankoop door de overheid) noodzakelijk zijn. Indien dergelijke maatregelen noodzakelijk zijn, zullen hiertoe begeleidende maatregelen worden getroffen. In bepaalde gevallen kan ook hier een herbestemming worden aangereikt.

Uitgaande hiervan kunnen in gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen definitieve en/of gebiedsspecifieke oplossingen worden gegeven via bestemmings-, inrichtings- en beheersmaatregelen.

Het is niet de bedoeling krijtlijnen omtrent de opmaak van dergelijke gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen te formuleren in een omzendbrief.

Wel wordt er een brochure voorbereid met praktische tips en goede voorbeelden die als inspiratiebron voor de gemeente kunnen fungeren. Tevens wordt er, zoals aangehaald in bovenvermelde standpuntbepaling van de Vlaamse regering, in een interkabinettenwerkgroep gewerkt aan een afwegingskader voor ruimtelijk kwetsbare gebieden en de daaraan gekoppelde begeleidende maatregelen (herhuisvesting, schadeloosstelling, recht van verkoop aan de overheid, ...).

Vraag nr. 45
van 15 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Nucleaire problematiek – Beleid

Op federaal niveau bestaan er reeds twee "werkgroepen" die zich met nucleaire problematiek bezighouden. Op Vlaams niveau ontbreekt een dergelijke werkgroep nog steeds. Doordat de bevoegdheden inzake nucleaire problematiek over verschillende ministeries zijn verdeeld, is het ontzettend moeilijk om terzake een dossier in orde te krijgen.

Het Streekplatform Kempen heeft er bij de minister in het verleden reeds op aangedrongen om een dergelijke werkgroep op Vlaams niveau op te richten.

Zeker inzake veiligheid wordt er door het Streekplatform aangedrongen op meer informatie en rapportering. In de Kempense regio is geen enkel ziekenhuis uitgerust voor de opvang van slachtoffers bij een eventueel nucleair ongeval. Ook zijn er nog steeds vragen over de financiële garanties in verband met de kernafvalproblematiek.

1. Werden inmiddels reeds initiatieven uitgewerkt om een dergelijke werkgroep op Vlaams niveau op te richten ? Zo ja, welke ?
2. Is er reeds een duidelijkheid omtrent welke bevoegdheden bij wie horen ?
3. In hoeverre zijn er reeds maatregelen getroffen om de veiligheid bij een eventueel nucleair ongeval te verzekeren ?

Antwoord

Rond deze problematiek werden reeds enkele vergaderingen met relevante actoren belegd. Aan het Streekplatform Kempen werd gevraagd om ter voorbereiding van de oprichting van een werkgroep op Vlaams niveau een conceptuele nota uit te werken met een gedetailleerd ontwerp van taakomschrijving.

Na ontvangst van deze nota zal het voorstel van het Streekplatform Kempen in de schoot van de Vlaamse regering worden bestudeerd. Nadien kan tot de formele oprichting van een Vlaamse werkgroep worden overgegaan.

Afhankelijk van de definitieve taakomschrijving van de Vlaamse werkgroep, zal de bevoegdheidsverdeling worden uitgeklaard.

De veiligheidsproblematiek bij een eventueel nucleair ongeval behoort tot de taakomschrijving van een federale werkgroep.

Vraag nr. 46
van 21 december 2000
van de heer KRIS VAN DIJCK

Kweekbedrijven levend aas – Vestigingszone

In Vlaanderen vinden we her en der verschillende kleine ondernemingen die zich bezighouden met de opslag en kweek van levend aas (meelwormen, vleesmaden, muggenlarven, ...).

Volgens sommige burgemeesters heeft deze kweek invloed op de volksgezondheid en het kwalitatief wonen en ze verwijzen deze kleine ondernemingen door naar KMO-zones. In andere gemeenten wordt niet zo streng opgetreden en worden deze ondernemingen in woonzones gedoofd.

1. Blijkt uit de regelgeving voldoende duidelijk waar deze ondernemingen thuishoren ?
2. Wat met de uiteenlopende beslissingen van de betrokken burgemeesters ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is in dit verband verhelderend.

Het bepaalt in verband met de woongebieden :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving."

In verband met de KMO-zones :

"De industriegebieden :

Deze zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinstations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven :

(...)

de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard."

In verband met de agrarische gebieden :

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven."

Uit deze voorschriften blijkt dat een kwekerij van levend aas (meelwormen, vleesmaden, muggenlarven, ...) zowel in woongebied, KMO-zone als agrarisch gebied kan worden ondergebracht.

In woongebied zal moeten worden onderzocht :

- 1) of deze inrichting om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd ;
- 2) of deze inrichting verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

In agrarisch gebied zal moeten worden onderzocht of het een voldoende leefbaar bedrijf betreft.

In alle drie de gebieden zal moeten worden onderzocht of de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening (artikel 19 van ditzelfde KB).

Algemene stellingnames zijn in dit verband dus te vermijden. Elk dossier dient op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Dat verschillende burgemeesters in verschillende situaties tot andere conclusies komen, is dus niet onlogisch.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 18
van 29 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Inschrijvingsformulier persmededelingen – Taalgebruik

Abonnees die inschrijven om de persmededelingen van de Vlaamse regering per elektronische post te ontvangen, krijgen bij de bevestiging van hun aanvraag een bericht over de gevolgen van de toetreding tot zo'n verzendingslijst. Evenwel is dit een eentalig Engelse tekst.

Aangezien de meeste geadresseerden vermoedelijk Vlamingen of Nederlandstaligen zijn, lijkt mij dit hoogst ongewoon, zeker ongepast en waarschijnlijk onwettelijk.

Kan de minister-president toezeggen dat dit wordt verholpen ?

Antwoord

Het is uiteraard de bedoeling dat de volledige procedure voor de abonnering op de elektronische persmededelingen van de Vlaamse overheid in het Nederlands verloopt.

Er heeft zich alleen een tijdelijk probleem voorgedaan bij het formulier waarin de inschrijver wordt gevraagd om een bevestiging van zijn abonnement.

Door een technisch probleem bij onderhoudswerken aan de server met de verzendlijst is dit formulier, buiten de wil van de administratie om, korte tijd vervangen door een Engelse tekst. Zodra dit werd opgemerkt, zijn de nodige stappen gezet om dit euvel te verhelpen.

Ondertussen krijgt de inschrijver opnieuw een Nederlandstalig bevestigingsformulier te zien.

Nagegaan wordt of het technisch mogelijk is om ook het onderwerp van de mail ("command confirmation request") te vervangen door een Nederlandstalige tekst.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 21
van 22 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Doven en slechthorenden – Jobcoaching

Doven en slechthorenden in de arbeidsmarkt integreren, is niet evident. Het gebrek aan communicatie, aan kennis vanwege het werkmilieu over de problematiek, maakt dat het zeer moeilijk is voor doven en slechthorenden om op de reguliere arbeidsmarkt aan een baan te geraken.

In 1998 ging Jobcreatie van start onder het communautair initiatief Werkgelegenheid-Horizon met een Vlaams en een Europees luik. Na drie jaar werking kan het Vlaams luik, dat werd gerealiseerd door het Doven centrum Emmaüs, heel wat resultaten voorleggen. De behoeften van doven en slechthorenden om in te treden in de arbeidsmarkt werden in kaart gebracht. Verscheidene opleidingspakketten werden ontworpen voor sollicitatietrainingen en screening van de doelgroep, voor gehoorstoorden ter bevordering van de integratie in de arbeidsmarkt, voor jobcoaches. Infobrochures en opleidingen moeten werkgever en collega's vertrouwd maken met de problematiek, en dergelijke.

Nu de experimentele fase succesvol is gebleken, rijst de vraag naar de continuering.

1. Heeft de minister reeds initiatieven voorbereid om vanuit het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

(VSIPH) – eventueel in samenspraak met het departement Werkgelegenheid – te investeren in een structurele financiering van jobcoaching voor doven en gehoorstoorden ?

2. Worden vanuit het Vlaams Fonds inspanningen gedaan ten aanzien van reguliere werkgevers om ze vertrouwd te maken met de problematiek en het bestaande aanbod van jobcoaching, om deze problemen te ondervangen ?

Antwoord

Het Europees programma Werkgelegenheid-Horizon was in de tweede helft van de jaren negentig een belangrijke impuls voor de vernieuwing van het beleid van de lidstaten inzake de professionele integratie van personen met een handicap.

Doelstelling van dit actieprogramma was, via het opzetten van transnationaal partnership, goede praktijken uit te wisselen en nieuwe methodieken te ontwikkelen inzake de professionele integratie van personen met een handicap.

Diverse Vlaamse partners, waaronder het Vlaams Fonds zélf, participeerden aan het Horizon-programma. Kenmerk van deze acties was dat Vlaamse promotoren, in samenwerking met hun partners, op basis van hun regulier van de lidstaat verkregen subsidies, een Horizon-project uitvoeren met het oog op de innovatie en heroriëntering van hun dienstverlening voor werkzoekenden met hun handicap. De additionele Horizon-projectfinanciering was dus beperkt in de tijd.

Mede op basis van de eindproducten van diverse Vlaamse Horizon-projecten, en de ontwikkeling van vernieuwende methodes via opeenvolgende afsluitende Horizon-studiedagen in de periode 1995-1999, veranderde het Vlaams beleidsinstrumentarium inzake de professionele integratie grondig van aanzien. Op die manier werden nieuwe methodes structureel in de plaats gesteld van een verouderd concept dat gericht was op revalidatie en economische rehabilitatie van mindervaliden.

1996

Start van het experiment "arbeidstrajectbegeleiding" van werkzoekende personen met een handicap. Introductie van een uitgesproken individuele begeleidingsmethodiek.

1997

Hervorming van de werking en subsidiëring van de centra voor beroepsopleiding. De beroepstechnische benadering wordt vervangen door een modulaire programmaopbouw, gericht op de realisatie van individuele leer- en werkervaringstrajecten in alle arbeidssectoren. De helft van de individuele opleiding is gesitueerd op de arbeidsvloer in ondernemingen en organisaties. Sollicitatietraining en -begeleiding en ondersteuning na de indiensttreding vormen het sluitstuk van een individueel leerprogramma.

1998

Subsidiëring van de centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze. Screening van de arbeidscompetenties bij werkzoekende personen met een handicap. Adviesverlening bij opmaak, uitvoering en bijsturing van het arbeidstraject.

Definitieve subsidiëring van de ATB-diensten (*ATB : arbeidstrajectbegeleiding – red.*). Individuele begeleiding van werkzoekenden. Opdracht inzake management en screening van de integrale doelgroep werkzoekenden met een handicap, en hun nood aan bijstand inzake arbeid. Coördineren van een netwerk van organisaties die modules inzake opleiding, begeleiding, werkervaring, sollicitatie, jobfinding, jobcoaching, ... aanbieden in het kader van een subregionaal tewerkstellingsbeleid.

1999

Uitbreiding van de capaciteit van de centra voor beroepsopleiding.

2000

In uitvoering van het Vesoc-akkoord 2000, met betrekking tot het verhogen van de werkzaamheidsgraad van personen met een handicap, wordt 94 miljoen extra op jaarbasis ingezet (begroting VFSIPH) voor het opzetten van acties gericht naar de doelgroep van het VFSIPH.

Als promotoren komen in aanmerking alle organisaties die structureel met de ATB-diensten samenwerken en die in uitvoering van het STC-actieplan een projectaanvraag voor bijkomende ESF-middelen indienen.

Deze acties maken gebruik van onder andere via Horizon ontwikkelde methodes en kunnen gericht zijn naar alle doelgroepen van het Vlaams Fonds voor wie schakels in het arbeidstraject ontbreken.

Einde 2000 waren nog niet alle middelen vastgelegd, zodat in 2001 nog nieuwe acties door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds kunnen worden goedgekeurd.

(*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité ; STC : subregionaal tewerkstellingscomité ; ESF : Europees Sociaal Fonds – red.*)

Al deze recente initiatieven dragen bij tot het verder ontwikkelen van de expertise die nodig is om de graad van arbeidsparticipatie van werkzoekenden met een handicap structureel te verbeteren. De VF-middelen en de diensten die er aanspraak op maken, zijn geografisch goed gespreid in Vlaanderen en gelinkt aan het regulier werkgelegenheidsbeleid dat vorm krijgt in de subregionale tewerkstellingscomités (*VF : Vlaams Fonds – red.*). Het is de opdracht van de ATB-diensten, alle partners van ATB en STC's, om de noden van alle subdoelgroepen binnen het Vlaams Fonds op een adequate manier te beantwoorden. Hun regelgevingen stimuleren de noodzakelijke individualisering inzake beroepsprofielen en doelgroepgebonden expertise. Waar nog leemtes in het aanbod aanwezig zijn, kan daarop worden ingespeeld via de nieuwe middelen 2000 en 2001.

Via Horizon ontwikkelde methodes, die gericht zijn op individuele trajectbegeleiding, werkervaring, innovatie inzake didactiek bij leerprocessen, het trainen van op arbeid gerichte sociale competenties, beroepstechnische opleiding op de werkvloer, individuele jobcoaching, supported employment, afstandslernen, sollicitatietraining, inzet van moderne communicatietechnieken in leerprocessen, structurele samenwerking met sociale partners, peterschapsconcept (jobcoaching in het bedrijf), enzovoort, worden aldus als een vast onderdeel geïntegreerd binnen het constant beleid. Zo wordt uitvoering gegeven aan de mainstream strategie die Europa aanbeveelt, waarbij verworven inzichten en nieuwe concepten worden ingebed in het regulier beleid.

Daarnaast zetten zowel de VZW Handiconsult als het project Job Connected, deels met Europese middelen, acties op het getouw voor de sensibilisering van de werkgevers. Handiconsult doet dit vooral naar de werkgeverskoepels en de grote bedrijven, Job Connected richt zich naar werkgevers, openbare diensten en de socialprofitsector. De ATB-diensten stellen sinds 1999 jaarlijks een actieplan op inzake de sensibilisering van de werkgevers. Dit plan omvat structurele acties, die worden gedifferentieerd naargelang het gaat om werkge-

vers uit de commerciële particuliere sector, werkgevers uit de particuliere socialprofitsector en werkgevers uit de publieke sector. De concrete uitwerking van dit plan wordt toevertrouwd aan de "job-finder" binnen de ATB-dienst.

Op 30 mei jongstleden werd een samenwerkingsakkoord afgesloten met de Vlaamse minister van Werkgelegenheid om de tewerkstelling van personen met een handicap te bevorderen via de uitbouw van de lokale dienstverlening. Concreet betekent dit dat de ATB-diensten worden ingebed in het huidige gedecentraliseerd arbeidsmarktbeleid en in de lokale werkwinkels (LWW). Zo worden de basisdienstverlening en de trajectbegeleiding gestroomlijnd naar één loket. Via het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Fonds en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) wordt de opdracht van de ATB-diensten ook aanzienlijk verbreed. Zij zullen in nauw overleg met de VDAB ook de zogenaamde arbeidsgehandicapten kunnen begeleiden en streven naar een doorstroming van gehandicapte werknemers vanuit de beschutte werkplaatsen naar het normaal economisch circuit. Hiervoor wordt door minister Landuyt, bevoegd voor Werkgelegenheid, 40 miljoen extra uit de Vesoc-middelen ingeschreven in de VDAB-begroting 2001.

Daarbovenop zijn er in de VF-begroting 2001 door heroverweging binnen de werkingsdotatie voor constant beleid 30 miljoen extra werkingsmiddelen uitgetrokken voor de uitbreiding van de capaciteit en de opdracht van de ATB-diensten. De resultaatgerichtheid van deze acties wordt verhoogd door de resultaatverbintenis die geldt voor de ATB-diensten én voor de CBO's. (*centrum voor beroepsopleiding – red*). Een extra stimulans in dit verband is dat een gerealiseerde tewerkstelling van een persoon met een auditieve handicap wordt geteld voor 1,5.

Vraag nr. 26
van 24 november 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting gehandicapten – Huurprijs

In een omzendbrief van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) van 16 december 1999 aan de diensten voor beschermd wonen wordt de mogelijke samenwerking van deze diensten met de sociale huisvestingsmaatschappijen belicht.

De sociale huisvestingsmaatschappijen zouden namelijk aan VZW's buiten het sociaal huurstelsel woningen kunnen verhuren binnen het kader van huisvesting van bijzondere doelgroepen. In de praktijk blijkt dat zij dan voorrang krijgen bij toewijzing van een sociale woning, doch dat de huurprijs wordt gekoppeld aan de geactualiseerde kostprijs van het gebouw.

Dit betekent dat een persoon met een handicap die binnen een project voor beschermd wonen gebruikmaakt van sociale huisvesting, maandelijks een veel hogere huurprijs krijgt aangerekend dan indien hijzelf op persoonlijke titel een sociale woning zou huren.

1. Waarom bepaalt de regelgeving van beschermd wonen dat de VZW de woning dient te huren, waardoor de persoon met een handicap een hogere huurprijs dient te betalen ?
2. Heeft de minister van Welzijn overleg gepleegd met haar collega-minister bevoegd voor Huisvesting rond het verhuren van een sociale woning aan personen met een handicap ?
3. Behoren personen met een mentale handicap tot de kandidaat-huurders die volgens het nieuw sociaal huurbesluit voorrang krijgen tot een sociale woning (art. 6, § 1, 1°) ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Eerst en vooral dient meegedeeld te worden dat de houding die de huisvestingsmaatschappijen aannemen nogal verschillend is. Soms worden er vrij vlot woningen ter beschikking gesteld voor bijzondere doelgroepen, andere maatschappijen weigeren woningen uit het sociaal huurherstel te halen.

1. De regelgeving "beschermd wonen" bepaalt dat de VZW de woning dient ter beschikking te stellen, dat wil zeggen dat de dienst de woning moet verhuren of in zijn bezit hebben.

Aan deze regelingen liggen verschillende argumenten ten grondslag.

- De persoon met een handicap, zeker indien hij/zij totnogtoe in een tehuis verbleef of nog niet zelfstandig woonde, krijgt op die manier

een extra bescherming. De rol en de plichten als huurder worden immers opgenomen door de voorziening. In vele gevallen gaat het trouwens om groepswoningen, waarbij de kosten via de voorziening over de verschillende bewoners worden verdeeld.

- Beschermd wonen is duidelijk een tussenform tussen de ambulante en de residentiële voorziening. Er dient toch een zeker onderscheid te zijn tussen zelfstandig wonende personen en personen die weliswaar vrij geïntegreerd wonen, maar toch onder de vleugels van een aanleunvoorziening.
- Deze bepaling maakt een formeel onderscheid mogelijk tussen begeleid wonen en beschermd wonen. In begeleid wonen staat de cliënt, op een enkele uitzondering na, wel in voor de woning (als huurder of als eigenaar).

Naargelang de aard van ondersteuning (begeleid wonen of beschermd wonen) is de voorziening dus verplicht om al dan niet een woning ter beschikking te stellen. In de praktijk is dit niet altijd de meest ideale oplossing.

Sommige personen die objectief nood hebben aan beschermd wonen, wonen reeds in een woning die ze bezitten of zelfs huren. In die gevallen zou de voorziening de huur moeten overnemen of geen beschermd wonen kunnen aanbieden. Bovendien is het inderdaad zo dat indien deze personen niet rechtstreeks huren bij een sociale huisvestingsmaatschappij maar via de voorziening, zij een hogere huurprijs betalen.

Anderzijds moet wel worden vermeld dat er nauwelijks klachten zijn over de huidige huurprijzen, die een sociaal obstakel zouden vormen om in te stappen in beschermd wonen.

2. Er werd nog geen overleg gepleegd met de collega-minister bevoegd voor Huisvesting. Ik zal mijn collega wel verzoeken om een overleg voor het eerste kwartaal van 2001.

Tijdens dit overleg dienen enerzijds de reeds vermelde problemen te worden aangekaart, maar zal ook meer algemeen moeten worden bekeken in hoeverre sociale huisvesting een rol kan spelen in de huisvesting van personen met een handicap. Hierbij zouden geïntegreerde sociale woningen zelfs een gedeeltelijk alternatief kunnen vormen voor de huisvesting van een

aantal personen die op dit moment nog in een tehuis verblijven.

3. De uitvoering van de bepalingen van het nieuw sociaal huurbesluit behoort niet tot mijn bevoegdheid. Deze vraag moet voorgelegd worden aan de collega bevoegd voor Huisvesting.

(Antwoord Johan Sauwens : blz. 1060 – red.)

Vraag nr. 28
van 29 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderpsychiaters – Behoeft

Er zijn kinderpsychiaters tekort. En wel om twee redenen. Al te weinig artsen volgen in Vlaanderen een opleiding kinderpsychiatrie. Degenen die een diploma kinderpsychiater hebben, gaan daarenboven vaak in Nederland werken.

De oorzaken zijn bekend : de werkomstandigheden zijn in Nederland beter omdat de geestelijke gezondheidssector er beter is uitgebouwd, men doorloopt er zijn stage. Daarnaast heeft men in Nederland een beter statuut en een hogere verloning. Nederland is trouwens een aantal jaren geleden een wervingscampagne begonnen in Vlaanderen ...

Studies wijzen uit dat er jaarlijks tien nieuwe kinderpsychiaters voor het werkveld in Vlaanderen nodig zijn, terwijl er de laatste tijd soms maar twee of drie afgestudeerden in Vlaanderen aan de slag gingen.

In onze complexe samenleving verhoogt de vraag vooral in de kinder- en jeugdzorg. Een multidisciplinair team zonder een kinderpsychiater kan al deze problemen niet aan. Daarenboven speelt – ook in de ambulante geestelijke gezondheidszorg – de medische verantwoordelijkheid voor dit gebeuren.

Het is daarom van belang dat de bevoegde minister de evoluties met betrekking tot de verschillende beroepsgroepen zelf opvolgt, en dit niet alleen overlaat aan de provinciale commissies of de federale Planningscommissie Medisch Aanbod.

1. Heeft de minister zicht op het aantal beroepsactieve kinderpsychiaters per provincie ? Waar worden de tekorten vooral gesignaleerd ?
2. Hoelang duurt het om een vacature voor kinderpsychiater in een CGG (centrum voor gees-

telijke gezondheidszorg) in te vullen? Hoelang duurt dit in Limburg en West-Vlaanderen?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

Reeds een aantal jaren wordt een tekort aan kinderpsychiaters in Vlaanderen gesignaleerd. Enerzijds zouden te weinig artsen een opleiding kinderpsychiatrie kunnen volgen, anderzijds zouden de afgestudeerde kinderpsychiaters als werkterrein Nederland boven Vlaanderen verkiezen.

Vanuit de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger en onder impuls van herhaalde parlementaire vragen, wordt het probleem van de schaarste aan kinderpsychiaters geregeld opgevolgd.

1. Op dit ogenblik zijn er bij de Vlaamse Vereniging voor Kinder- en Jeugdpsychiatrie 144 beroepsactieve kinderpsychiaters aangesloten. Het aantal effectieve kinderpsychiaters kan dus hoger liggen, want niet elke kinderpsychiater is lid van de Vlaamse Vereniging voor Kinder- en Jeugdpsychiatrie.

Op basis van de beschikbare gegevens qua werkplek en werkplaats is een benaderende spreiding van het aantal kinderpsychiaters per provincie mogelijk:

Brabant :	30-35
Antwerpen :	30-35
Limburg :	10-15
Oost-Vlaanderen :	10-15
West-Vlaanderen :	10-15

Daarnaast zijn achttien van de aangesloten leden werkzaam in Nederland.

De concentratie in de provincies Brabant en Antwerpen is verklaarbaar doordat de twee opleidingsmogelijkheden voor kinderpsychiater gesitueerd zijn in Leuven en in Antwerpen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, behoort de opleiding en daarmee samenhangend de erkenning van geneesheren-specialisten tot vandaag nog steeds tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Reeds geleverde inspanningen door de Vlaamse overheid (uitbreiding tot twee opleidingsplaatsen, uitbreiding van de opleidingscapaciteit) hebben niet direct een spectaculair effect, aangezien de postuniversitaire opleiding voor een kinderpsychiater minstens vijf jaar duurt.

Op **korte termijn** zijn er dus weinig veranderingen te verwachten in het aanbod. De vraag daarentegen zal in de zeer nabije toekomst nog stijgen.

Een aantal bijkomende vacatures voor kinderen jeugdpsychiaters wordt verwacht in de intramurale sector. Door de reconversie zal er een toename zijn van minstens 25 % K-bedden en 5 % K-plaatsen (*K : diensten neuro-psychiatrie voor kinderen – red.*).

Geraamd wordt dat hier vier of vijf bijkomende plaatsen voor kinderpsychiaters zullen worden gecreëerd.

Op **langere termijn** zijn er bovendien een aantal onzekerheden of mogelijk ook wel problemen te verwachten door de numerus clausus.

In het koninklijk besluit (KB) van 7 november 2000 (Belgisch Staatsblad 8.12.2000) tot wijziging van het KB van 29 augustus 1997 tot vaststelling van het globaal aantal geneesheren, opgesplitst per gemeenschap, die toegang hebben tot het verkrijgen van bepaalde bijzondere beroepstitels, is het volgende vastgesteld:

globaal	
	400 voor 2004
	350 voor 2005
	300 voor 2006

voor de Vlaamse Gemeenschap

	240 voor 2004
	210 voor 2005
	180 voor 2006

Dit betekent concreet dat zowel op korte als op langere termijn er een **schaarste** zal zijn van kinder- en jeugdpsychiaters, op lange termijn ook van algemene psychiaters.

Ook recente ontwikkelingen op de **Nederlandse arbeidsmarkt** maken ons niet optimistisch: in vacatures wordt een verhoging van de functie-

waarderingsschaal (salarisschaal) vastgesteld, een marktschaarstepremie van 10 %, ...

Kortom, Nederland verhoogt zijn inspanningen om Vlaamse psychiaters en kinderpsychiaters aan te trekken.

2. Als we kijken naar het aantal kinderpsychiaters dat in de CGG-sector werkzaam is, dan is dit slechts een beperkt aantal. Van de 144 aangesloten leden vermelden er slechts een twintigtal een centrum voor geestelijke gezondheidszorg als hun werkplaats, veelal in een deeltijdse functie.

Het mogelijke werkveld van de kinder- en jeugdpsychiaters is dan ook ruimer dan de CGG-sector en omvat kinderpsychiatrische diensten in academische ziekenhuizen, K-diensten in psychiatrische voorzieningen, andere residentiële structuren (OBC, MPI) en ambulante structuren (revalidatiecentrum, privé-praktijk).

(OBC : centrum voor observatie, oriëntering en medische, psychologische en pedagogische behandeling ; MPI : medisch-pedagogisch instituut – red.)

De invulling van een vacature voor kinderpsychiater in een CGG is dus niet voor de hand liggend en kan twee jaar of langer aanslepen. Significante verschillen tussen de provincies zijn er niet.

De moeizame invulling van de functie kinderpsychiater is volgens de CGG-sector aan de volgende factoren toe te schrijven :

- Centra voor geestelijke gezondheidszorg zijn geen erkende stageplaatsen voor psychiaters in opleiding.
- De verloning in de CGG-sector voor de psychiatrische functie is ongunstig ten opzichte van de andere sectoren (MPI, revalidatie, K-diensten) of andere landen (Nederland). De verloning zou 25-40 % lager liggen dan in andere werkcontexten.
- In de CGG-sector gaat het meestal om een klein pakket aan uren in een kleine equipe die wordt overstelpt met hulpvragen.
- Het bedieningsstatuut is op het vlak van sociale zekerheid niet aantrekkelijk als het geen halftijdse (19/38) functie betreft. Vaak gaat het om minder dan 19 uren, waardoor

de psychiater-werknemer geen recht heeft op kinderbijslag vanuit het bedieningsstatuut.

- Psychiaters met bedieningsstatuut krijgen een verloning op basis van een 38-uren werkweek.
- Kinderpsychiaters verkiezen een job in de residentiële sector wegens meer uren per locatie, een betere verloning op basis van een 24-uren werkweek, een betere inbedding in grotere teams.
- De inkomsten voor zelfstandige psychiaters in de CGG-sector zijn veeleer problematisch. Bij het werken voor sociaal en financieel zwakkeren is het risico dat de cliënt vaak niet kan betalen groter.
- De noodzakelijke teamvergaderingen en overleg met welzijns- en gezondheidswerkers worden in principe niet vergoed aan de psychiaters met zelfstandig statuut. Voor kinderpsychiaters is het absoluut noodzakelijk niet per prestatie te moeten werken.

Men kan concluderen dat de problemen zijn gesitueerd op verschillende niveaus van opleiding, statuut en werkcontext. Oplossingen zullen maar kunnen worden aan- en samengebracht vanuit verschillende bevoegdheden.

Overleg en communicatie tussen de federale en de Vlaamse overheid zal hier noodzakelijk zijn om onze complexe samenleving toch een zekere garantie op gespecialiseerde kinder- en jeugdpsychiatrische zorg te kunnen geven.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 1027 – red.)

**Vraag nr. 32
van 1 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Kind en Gezin – Boekenreeks "Allereerste stapjes"

"Allereerste stapjes", een reeks boekjes voor kinderen tussen 12 en 36 maanden, is zoals de folder vermeldt een initiatief van uitgeverij De Ballon en Kind en Gezin.

1. Wat betekent "een initiatief van De Ballon en Kind en Gezin" ? Welke rol speelde Kind en Gezin in deze uitgave ?

2. Hoe past dit project in de opdracht van Kind en Gezin ?
3. Met welke middelen financiert Kind en Gezin dit project ?

Antwoord

1. Een initiatief van De Ballon en Kind en Gezin betekent dat Kind en Gezin en De Ballon een gezamenlijke actie ondernemen die voor beide partijen een meerwaarde inhoudt.

De opdrachthouder opvoedingsondersteuning van Kind en Gezin gaf inhoudelijk advies.

2. Dit project past in de opdracht die Kind en Gezin opneemt op het terrein van opvoedingsondersteuning.

Die neemt, omwille van haar preventieve waarde, een belangrijke plaats in op de verschillende terreinen waar Kind en Gezin werkzaam is.

3. Dit project vergt geen extra middelen van Kind en Gezin.

Vraag nr. 33 van 1 december 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Preventieve kinderzorg – Bereik

Het strategisch plan preventieve kinderzorg dateert van 1 januari 1996. Daarin waren duidelijke doelstellingen opgenomen op het vlak van het bereik van kinderen tussen 0 en 3 jaar, zowel bij huisbezoek als bij consultants op het consultatiebureau.

1. Kan de minister de evolutie schetsen in het bereik, zowel voor de algemene populatie als voor de specifieke doelgroepen, vanaf 1996 ? Kan hierbij onderscheid worden gemaakt naargelang de regio's ?
2. In welke mate is er duidelijkheid over de opvolging van de kinderen die niet bij de consultatiebureaus terecht komen ?
3. Zijn er nog projecten inzake specifieke samenwerking met huisartsen/kinderartsen, al dan niet in samenwerking met en/of goedkeuring van Kind en Gezin ?

Antwoord

1. **Bijlage 1** : doelgroepbereik van de consultatiebureaus in het Vlaamse gewest

Deze tabel geeft het percentage weer van de kinderen die minstens éénmaal werden aangeboden op een consultatiebureau voor het jonge kind/preventievezorgcentrum in een bepaalde leeftijdscategorie.

Streefdoel

75 % van de kinderen bereiken in de leeftijdscategorie 0 tot 1 jaar, 75 % in de leeftijdscategorie 1 tot 2 jaar en 50 % in de leeftijdscategorie 2 tot 3 jaar.

Resultaat

Het streefdoel voor de leeftijdscategorieën 0 tot 1 jaar en 2 tot 3 jaar werd reeds behaald in 1999. Het streefdoel werd in 1999 ook bijna gehaald in de leeftijdscategorie 1 tot 2 jaar. De cijfers van het werkjaar 2000 zullen beschikbaar zijn bij de presentatie van het jaarverslag. De uitsplitsing van de consulten naar de algemene doelgroep en de specifieke doelgroepen kan dan ook ter beschikking worden gesteld via de Ikarosregistratie.

Bijlage 2 : doelgroepbereik via huisbezoeken voor het Vlaamse gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest

Deze tabel geeft het percentage doelgroepbereik weer per jaar en per doelgroep.

Streefdoel voor de algemene doelgroep

Vier huisbezoeken aanbieden tussen 0 en 13 weken voor 100 % van de eerste kinderen geboren in het Vlaamse gewest en 20 % van de eerste kinderen geboren in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Drie huisbezoeken aanbieden tussen 3 en 13 weken voor 100 % van de volgende kinderen geboren in het Vlaamse gewest en 20 % van de kinderen geboren in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Resultaat voor de algemene doelgroep

In 1999 werden 82,1 % van de uit te voeren huisbezoeken conform de streefdoelen voor de algemene doelgroep uitgevoerd. De cijfers voor

het werkjaar 2000 worden ter beschikking gesteld via het jaarverslag 2000.

Streefdoel voor de specifieke doelgroepen

Kansarme gezinnen met kinderen van 0 jaar tot schoolgaande voor 100 % bereiken met 23 bijkomende huisbezoeken (= 23 uur) – het specifieke huisbezoekenpakket wordt volgens een 70/30-verhouding voor respectievelijk huisbezoeken en omkaderingsactiviteiten, voornamelijk overleg met externen, berekend.

Kinderen van 0 tot schoolgaande waarbij de *diagnose kindermishandeling* is vastgesteld, en hun ouders, voor 100 % bereiken met acht bijkomende consulten. De dienstverleningsactiviteit van Kind en Gezin ligt hoger bij vermoeden van kindermishandeling. In dat geval wordt het bijkomend zorgaanbod geregistreerd bij gezinnen met individuele risico-indicatoren.

Gehandicapte kinderen van 0 tot schoolgaande en hun ouders voor 100 % bereiken met veertien bijkomende huisbezoeken.

Gezinnen met individuele risico-indicatoren, waarvan de draagkracht wegens gezondheids- en welzijnsbedreigende factoren extra wordt belast, voor 100 % bereiken met veertien bijkomende huisbezoeken.

Resultaat voor specifieke doelgroepen

In 1999 werden 47,3 % van de uit te voeren bijkomende huisbezoeken conform de streefdoelen voor specifieke groepen uitgevoerd. Zeer goed scoren hierbij de bijkomende huisbezoeken bij individuele risico-indicatoren, waartoe ook de risico's voor kindermishandeling behoren.

De cijfers van 2000 worden beschikbaar gesteld via het jaarverslag 2000.

Bijlage 3 : Doelgroepbereik via huisbezoek per regio

Deze tabellen geven voor 1999 het doelgroepbereik via huisbezoek aan per regio in het Vlaamse gewest.

Voor de steden Antwerpen, Gent en Brugge, die respectievelijk zes, drie en twee regio's bevatten, worden de cijfers op stedelijk niveau in plaats van per regio weergegeven.

De cijfers voor het Brusselse Hoofdstedelijke gewest worden ook voor de twee Brusselse regio's samen weergegeven. We merken op dat de reden voor het vrij lage doelgroepbereik in Brussel mede ligt in het feit dat de norm voor het berekenen van het aantal "Vlaamse" geboorten in Brussel op 20 % van de geboorten ligt, wat de realiteit heel waarschijnlijk overtreft. Het aantal huisbezoeken dat men verwacht te moeten realiseren, ligt daarom ook te hoog.

Algemene opmerking

Naast het doelgroepbereik voor huisbezoek en consult, werd de voorbije jaren ook gewerkt aan de verbetering van de kwaliteit van het inhoudelijk medisch-preventief programma en kon op dat vlak ook een hoger doelgroepbereik worden vastgesteld.

Enkele voorbeelden :

De Algehoorscreening werd ingevoerd in vervanging van de Ewingtest. Sinds de invoering van deze nieuwe test in 1998 en het proefproject in 1997 werden reeds 165 gehoorgestoorde kinderen gedetecteerd. In 1998 werden 93,87 % van de geboorten door Kind en Gezin gescreend. In 1999 waren dit er 98 %.

In de periode 1997-1999 steeg het aantal vaccinaties met 22,3 % (aantal vaccinaties in 1997 : 498.415 – aantal vaccinaties in 1999 : 610.393).

2. Kind en Gezin doet een beroep op de vrijwillige participatie van ouders om preventieve kindercare te realiseren. Daarnaast tracht Kind en Gezin privé-artsen te motiveren en in staat te stellen om dezelfde doelstellingen qua preventieve kindercare na te streven in hun privé-praktijk.

Concreet verloopt dit als volgt.

In alle kraamklinieken van het Vlaamse gewest en in sommige kraamklinieken van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest promoten regioverpleegkundigen bij de pasbevallen moeders de preventieve zorgverlening. In 1999 ontving 86,2 % van de pasbevallen moeders van het Vlaamse gewest bezoek van de regioverpleegkundige in de kraamkliniek.

Bij thuisbevalling of als de moeder na poliklinische bevalling reeds de kraamkliniek verlaten heeft, wordt dit eerste contact voor de promotie

van de preventieve zorgverlening door de regioverpleegkundigen aan huis gebracht.

Tijdens dit eerste contact geven de regioverpleegkundigen "objectieve" informatie over "alle" mogelijkheden van preventieve zorgverlening, dus ook over het aanbod van de privé-sector. Steeds wordt de cliënten erop gewezen dat ze beschikken over de vrijheid van keuze.

Een combinatie van collectieve preventieve zorgverlening en preventieve zorgverlening van de privé-sector is ook mogelijk en wordt als dusdanig meegedeeld. Er zijn verschillende opties mogelijk :

- de ouders maken alleen gebruik van de preventieve zorgverlening van Kind en Gezin, gebracht via huisbezoek en via consulten op het consultatiebureau voor het jonge kind ;
- de ouders opteren voor huisbezoeken van de regioverpleegkundige Kind en Gezin, gecombineerd met medisch-preventieve consulten bij een privé-arts ;
- de ouders opteren voor medisch-preventieve consulten bij een privé-arts, zonder huisbezoeken van de regioverpleegkundige Kind en Gezin ;
- de privé-arts die de medisch-preventieve opvolging doet, verwijst eenmalig, bijvoorbeeld voor een bepaalde test zoals de Algoehoorscreening, naar consultatiebureau ;
- de privé-arts vraagt, in overleg met zijn cliënt, om huisbezoek van de regioverpleegkundige om een risicosituatie op het vlak van welzijn/gezondheid op te volgen.

Het doelgroepbereik van Kind en Gezin is zeer hoog.

In 1999 bereikte de collectieve preventieve kindzorg 97 % van de pasgeborenen met minstens één bezoek in de neonatale periode (0 tot 13 weken) en 83 % met minstens één consult.

Kind en Gezin spant zich in om zijn dienstverlening voor iedereen bereikbaar te maken en in voldoende mate beschikbaar te stellen.

- Zo is er in elke regio een dagelijkse permanentie van een regioverpleegkundige tussen 9 en 12 uur (meer dan 400.000 telefoons per jaar). Ouders kunnen persoonlijk of telefo-

nisch via deze weg informatie en advies vragen, afspraken maken of wijzigen, alsook een luisterend oor en hulp vinden in geval van crisissituatie. Buiten deze uren kan men een boodschap inspreken op het antwoordapparaat.

- Om kansarmen en allochtonen beter te kunnen bereiken, worden interculturele medewerkers en ervaringsdeskundigen tewerkgesteld en zijn er in concentratieregio's preventiezorgcentra met een aangepaste onthaalfunctie en een aangepaste werkmethode, zoals groepswerking, om deze doelgroepen te bereiken.
- Om te voorzien in integrale dienstverlening op maat neemt de regionale dienstverlening van Kind en Gezin deel aan netwerking met andere diensten.

Om een nog beter kwalitatief zorgaanbod te bereiken en om de preventieve zorgverlening nog beter te laten aansluiten op de vraag van jonge ouders werd de doelgroep, in de loop van de maand november jongstleden, in heel Vlaanderen bevraagd over de kwaliteit van de dienstverlening van Kind en Gezin. Er waren ook enkele open vragen, zodat de ouders in de mogelijkheid waren hun persoonlijke bevindingen en suggesties weer te geven. De resultaten zullen op beleidsniveau worden gebruikt voor het nieuwe beleidsplan van Kind en Gezin en ook op regionaal vlak om verbeterprojecten te realiseren.

Verder stelt Kind en Gezin de privé-artsen in staat om dezelfde medisch-preventieve zorg te geven aan hun cliënteel.

Zo werd in samenwerking met de wetenschappelijke artsenverenigingen een gezondheidsboekje voor het kind ontworpen. Dit boekje vormt een communicatiekanaal tussen de privé-sector en de collectieve preventieve zorg.

De brochures en folders van Kind en Gezin kunnen op aanvraag van de privé-sector gratis worden verkregen. De opleidingen voor de CB-artsen staan open voor de privé-sector (*CB : consultatiebureau – red.*). De opleiding voor preventieartsen wordt in samenwerking met Kind en Gezin geprogrammeerd en georganiseerd, zodat deze interessant zijn voor huisartsen die in de preventiezorgsector willen werken en zodat het volgen van deze opleiding haalbaar is voor huisartsen.

3. Er lopen momenteel verschillende samenwerkingen, al dan niet besloten met een overeenkomst, en er staan nog nieuwe projecten op stapel.

Een overzicht van de voornaamste bestaande/geplande samenwerkingsverbanden.

3.1. Samenwerking in het kader van de vaccinatiedatabank

Het is momenteel mogelijk dat alle huisartsen/kinderartsen via het callcenter van de vaccinatiedatabank hun vaccinaties tegen hepatitis B laten invoeren in de vaccinatiedatabank.

Volgend jaar zullen de kinderartsen van de LOGO's van Halle en Vilvoorde, in het kader van een project, via Internet hun vaccinaties kunnen invoeren in de vaccinatiedatabank. (*LOGO : lokaal gezondheidsoverleg – red.*)

3.2. Samenwerking in het kader van de gehoorscreening

In overleg met de wetenschappelijke artsverenigingen werd overeengekomen om de behandelende artsen op de hoogte te houden van iedere wijziging van hun cliënteel die in dit kader gebeurt, alsook dat er melding wordt gemaakt van de verdere follow-up.

3.3. Samenwerking omtrent de ontwikkeling van het nieuwe voedingsbeleid voor Kind en Gezin

Er werd onlangs een expertengroep opgericht binnen de Vlaamse Vereniging Kindergeneeskunde om tot een consensus te komen aangaan-

de het nieuw te ontwikkelen voedingsbeleid voor jonge kinderen in Vlaanderen.

3.4. Samenwerking omtrent te ontwikkelen didactisch materiaal voor preventievoering

Recente voorbeelden :

- de ontwikkeling van de video omtrent pre- en perinatale begeleiding in samenwerking met de Vlaamse Vereniging voor Kindergeneeskunde (VVK), de Vlaamse Vereniging voor Obstetrie en Gynaecologie (VVOG) en de Vlaamse Organisatie van Vroedvrouwen (VLOV) ;
- de ontwikkeling van de folder en een wetenschappelijke werkbrochure ter preventie van wiegendood in samenwerking met de Vlaamse Vereniging Kindergeneeskunde, de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg (VWVJ), de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH) en de Vlaamse Vereniging voor Obstetrie en Gynaecologie.

Veel van deze samenwerkingsverbanden ontstaan naar aanleiding van het gestructureerd overleg uit het oogpunt van kindzorg (VVK, VWVJ, WVVH) enerzijds en zwangerschapszorg (VLOG, VLOV) anderzijds.

De wetenschappelijke artsverenigingen ontvangen een exemplaar van de nieuwsbrief voor consultatiebureau-artsen, "Net" genaamd, zodat ze snel geïnformeerd zijn over nieuwe ontwikkelingen binnen de consultatiebureausector.

Bijlage 1

Doelgroepbereik van de consultatiebureaus in het Vlaamse gewest

Doelgroepbereik = % ingeschreven kinderen (minstens eenmaal een servicepunt bezocht)

Doelgroepbereik in het Vlaamse gewest	Norm strategisch plan	1996	1997	1998	1999
Leeftijd : 0 jaar					
– aantal kinderen		64.346	64.297	64.571	63.042
– ingeschreven kinderen		45.294	46.158	46.510	47.330
– % ingeschreven kinderen	75 %	70,4 %	71,8 %	72,0%	75,0 %
Leeftijd : 1 jaar					
– aantal kinderen		65.428	64.766	64.186	64.571
– ingeschreven kinderen		43.663	47.120	47.552	47.437
– % ingeschreven kinderen	75 %	66,7 %	72,8 %	74,1 %	73,3 %
Leeftijd : 2 jaar					
– aantal kinderen		68.781	65.717	64.300	64.168
– ingeschreven kinderen		23.480	27.848	31.627	32.276
– % ingeschreven kinderen	50 %	34,1 %	42,4 %	48,6 %	50,3 %
Leeftijd : 3 jaar					
– aantal kinderen		71.032	71.032	64.961	64.300
– ingeschreven kinderen		5.778	8.030	9.638	10.280
– % ingeschreven kinderen		8,1 %	11,3 %	14,8 %	15,9 %

Bijlage 2

Doelgroepbereik via huisbezoeken in het Vlaamse gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest

Vlaamse gewest + Brusselse Hfdst. gewest	1996		1997		1998		1999		
	Strat.pl.	Gereel.	%	Strat.pl.	Gereel.	%	Strat.pl.	Gereel.	%
Basiszorgaanbod									
- eerste kind	118.999	102.590	86,2 %	120.233	96.558	80,3 %	121.031	93.480	77,2 %
- volgend kind	109.081	90.520	83,0 %	105.858	83.101	78,5 %	106.561	80.917	75,9 %
	228.080	193.110	84,7 %	226.091	179.659	79,5 %	227.592	174.397	76,6 %
Specifiek zorg- aanbod									
- kansarmen	46.083	8.625	18,7 %	36.974	9.004	27,3 %	33.331	6.216	18,6 %
- gehandicapten	10.845	1.068	9,8 %	10.347	1.029	9,9 %	10.329	749	7,3 %
- kindermishan- deling	3.872	584	15,1 %	4.352	543	12,5 %	4.352	388	8,9 %
- andere risico's	36.124	23.311	64,5 %	34.531	22.948	66,5 %	34.494	25.424	73,7 %
	96.924	33.588	34,7 %	82.204	33.524	40,8 %	82.506	32.777	39,7 %
Totaal	325.004	226.698		308.295	213.183		310.098	207.174	
							310.520	223.804	

(Bovenvermelde bijlage 3 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red)

Vraag nr. 34
van 1 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Interlandelijke adoptie – Beginseltoestemming Kind en Gezin

Het decreet inzake interlandelijke adoptie van 15 juli 1997 voorziet in het afleveren van een beginseltoestemming door Kind en Gezin waaruit de bekwaamheid tot adopteren van de kandidaat-adoptant(en) blijkt.

Artikel 11, § 2 van dit decreet bepaalt dat, nadat de kandidaat-adoptant een keuze heeft gemaakt tussen een adoptie via gehele of gedeeltelijke bemiddeling van een erkende adoptiedienst of een zelfstandige adoptie, de beginseltoestemming samen met het gezinsrapport wordt overgezonden aan ofwel de adoptiedienst, ofwel het door de kandidaat-adoptant aangebrachte buitenlands contact. Een gelijkaardige werkwijze is vervat in artikel 28, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie van 20 oktober 1998.

Conform deze filosofie dient Kind en Gezin de beginseltoestemming en het gezinsrapport dus te bezorgen aan buitenlandse contacten of buitenlandse adoptiediensten, dit na onderzoek van deze contacten, en dit alles op verzoek van de kandidaat-adoptant.

Aangezien een aantal afstandslanden enkel wenst te werken met georganiseerde adoptiediensten, onafhankelijk van de nationaliteit van deze diensten, is deze beschikking niet zonder belang.

1. Hoe worden buitenlandse contacten of adoptiediensten door Kind en Gezin nagevolgd en volgens welke criteria worden zij beoordeeld ?

Legt Kind en Gezin een lijst aan van goedgekeurde buitenlandse contacten en adoptiediensten en is deze vrij ter beschikking van kandidaat-adoptanten die hiermee wensen te werken ?

2. Worden door Kind en Gezin beginseltoestemmingen en gezinsrapporten automatisch overgezonden aan erkende Vlaamse adoptiediensten zonder dat de kandidaat-adoptanten hierom

verzoeken en zo ja, waarom en aan welke diensten ?

3. Indien kandidaat-adoptanten, na eerst met een erkende adoptiedienst contact te hebben opgenomen, later besluiten toch te kiezen voor een andere dienst of een buitenlands contact, hoe wordt dan de beginseltoestemming en het gezinsdossier overgezonden aan deze diensten : rechtstreeks door de vorige erkende adoptiedienst, of via Kind en Gezin ?
4. Hoeveel maal werden in 1998, 1999 en 2000 een beginseltoestemming en het bijbehorende gezinsdossier door Kind en Gezin overgezonden aan buitenlandse contacten of buitenlandse adoptiediensten ?

Hoeveel verzoeken vanwege kandidaat-adoptanten ontving men hiertoe ?

5. Als het gaat om verdragsstaten van het Verdrag van Den Haag moet zowel beginseltoestemming als gezinsrapport worden overgezonden aan de centrale autoriteit van het herkomstland.

Hoeveel dossiers voldeden in 1998, 1999 en 2000 aan dit criterium en hoeveel dossiers hadden betrekking op niet-verdragsstaten ?

Antwoord

Vanuit de situering van de vraag ga ik ervan uit dat de informatie die wordt ingewonnen, slaat op zelfdoeners. De concrete antwoorden op de vijf gestelde vragen zijn dan ook vanuit die invalshoek geformuleerd.

1. De gedetailleerde werkwijze is vervat in de handleiding buitenlandse contacten voor zelfdoeners, die bij Kind en Gezin kan worden verkregen.

In globo bestaat de procedure uit drie fasen : allereerst wordt het buitenlandse contact gemeld aan Kind en Gezin. Daarna stellen de kandidaat-adoptanten een inlichtingendossier samen, dat door Kind en Gezin wordt gecontroleerd en beoordeeld, nadat het advies terzake van de Belgische ambassade wordt ingewonnen.

Er is geen lijst van goedgekeurde contacten gelet op het gering aantal aanvragen voor dergelijke adopties.

2. Nee, een rapport en beginseltoestemming worden enkel op verzoek van de kandidaat-adoptanten doorgestuurd naar een door hen aangevoerde adoptiedienst.
 3. Indien de kandidaat-adoptanten in de loop van de procedure een andere adoptiedienst verkiezen of via een eigen contact een adoptie wensen te realiseren, vraagt Kind en Gezin de documenten terug op en bezorgt deze aan de andere dienst of (in voorkomend geval) het goedgekeurde contact.
 4. In de aangegeven periode werden twee aanvragen geweigerd vanwege een negatief advies van de Belgische ambassade en de vaststelling dat het herkomstland geen zelfdoeners toestaat.
 5. Wat de aantallen betreft, verwijs ik naar het antwoord op vraag 4.
1. Beschikt de minister over cijfergegevens die een evolutie aantonen van het geneesmiddelengebruik (algemeen en in scholen) ?
 2. Worden er initiatieven in het vooruitzicht gesteld om tegemoet te komen aan de problematiek van het stijgend gebruik van geneesmiddelen ?
 3. Wordt er overleg georganiseerd met de minister van Onderwijs om de problematiek van het geneesmiddelengebruik binnen de scholen aan te kaarten ?
 4. Neemt de minister initiatieven in samenspraak met haar collega van Onderwijs om een systeem van geneesmiddelenregistratie op te zetten in de scholen ?

Van de vijf dossiers betrof het twee ratificerende staten (Brazilië en Sri Lanka). Eén van deze staten (Brazilië) wenst sindsdien geen dossiers te ontvangen die niet door een erkende dienst werden begeleid.

Vraag nr. 35
van 1 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Geneesmiddelengebruik bij jongeren – Initiatieven

Ter gelegenheid van het drugcongres 2000 dat plaatsvond op 22 en 23 november 2000 gaf professor Caroline Andries (VUB) een voorstelling van de resultaten van het onderzoek "Trends in genotmiddelen in Nederlandstalige scholen bij jongeren van 12-22 jaar".

De onderzoeksresultaten met betrekking tot het geneesmiddelengebruik bij jongeren zijn verontwaardigend hoog. Het gebruik van lichte pijnstillers is vooral bij vrouwen erg hoog. De startleeftijd met betrekking tot het gebruik van zware pijnstillers, kalmeer- en slaap- en opwekmiddelen zou reeds rond de 12 jaar zijn gesitueerd.

Binnen dit kader onderstreepte professor Andries het belang van het uitbouwen van een efficiënte preventie. Daarnaast is het aanbevolen binnen de scholen een registratiesysteem met betrekking tot het geneesmiddelengebruik op te zetten. Op die wijze kunnen gegevens worden verzameld over welke geneesmiddelen worden gebruikt, met welke frequentie en om welke redenen.

Antwoord

1. In het kader van de studie "Jongeren en gezondheid 1990-1994-1996-1998", uitgevoerd door Carine Vereecken en Lea Maes van de Universiteit Gent, Vakgroep Maatschappelijke Gezondheidskunde, onder toezicht van de WGO, wordt onder andere gepeild door middel van enquêtes in het kader van de HBSC-survey naar diverse aspecten van het leven van de schoolgaande jeugd die het gezondheidsgedrag zouden kunnen beïnvloeden. (WGO : *Wereldgezondheidsorganisatie* ; HBSC : *Health Behaviour in School-aged Children – red.*)

In deze studie werd ook het medicatiegebruik opgenomen. Volgende conclusies kwamen naar voor bij het bekijken van de evolutie van het medicatiegebruik bij **Vlaamse jongeren** : voor 11-18-jarige jongens en meisjes blijkt, na aanpassing voor leeftijd en opleiding, het gebruik in de periode '90-'94 voor beide groepen significant te zijn gestegen, in de periode '94-'96 is er geen significante verandering en in de periode '96-'98 wordt opnieuw een stijging waargenomen maar nu alleen wat de jongens betreft.

Meer meisjes dan jongens hadden in de voorbije maand voor de afname van de enquête een geneesmiddel genomen, waarbij door beide groepen hoofdpijn het meest als aanleidinggevend klacht werd aangehaald. Na aanpassing voor geslacht, leeftijd en opleiding blijkt bijna de helft meer een geneesmiddel tegen hoofdpijn te hebben gebruikt.

Een gedetailleerde tabel van het percentage respondenten ten opzichte van het gebruik van een pilletje tegen de verschillende ongemakken is opgenomen in de Gezondheidsindicatoren 1997, een publicatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In een andere publicatie van de Vlaamse Gemeenschap, Vrind 99, worden deze gegevens eveneens opgenomen, evenals de internationale vergelijking van jongeren tussen 11 en 15 jaar (*Vrind : Vlaamse Regionale Indicatoren – red.*). Hieruit blijkt dat de **Vlaamse jongeren** van 11, 13 en 15 jaar respectievelijk op de 19de, 16de en 24ste plaats komen in een classificatielijst van 28 landen voor het gebruik van medicatie tegen hoofdpijn en tegen maagdarmproblemen, waarbij de jongeren die het minst gebruiken op de eerste plaats staan. De Vlaamse jongeren maken echter na Noorwegen het minst gebruik van slaapmedicatie.

Uit een meer recente enquête van de HBSC-survey afgenomen in 1998 valt het relatief hoog gebruik van medicatie tegen verkoudheid en hoest op (respectievelijk op de tweede en derde plaats na hoofdpijn). Uit de enquête van 2000 zien we echter een daling van zowat 10 % voor het gebruik van geneesmiddelen tegen hoest en verkoudheid. Mogelijk liggen een iets latere bevraging (mei 2000 versus april 1998) of betere weersomstandigheden aan de basis van deze verschuiving. Wat het nieuwe item pilletje of geneesmiddel om te vermageren betreft, blijkt ook dit vooral door meisjes te worden genomen, vooral door BSO-meisjes, en meer door de oudere leeftijdsgroepen dan door de jongere (*BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*).

Door de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) wordt sedert januari 1999 jaarlijks in 164 scholen aan jongens en meisjes uit de zes of zeven leerjaren van het secundair onderwijs een bevraging gehouden in het kader van het drugbeleid op school. Een eerste syntheserapport over het schooljaar 1999-2000 bevestigt de trend die uit de bovenvermelde enquête te voorschijn komt. 7 % van de ondervraagde jongeren zegt geregeld (1 x/week) medicatie te gebruiken. Er is een stijging met de leeftijd waar te nemen, gaande van 5,4 % in de eerste graad tot 8 % in de derde graad. De meisjes scoren hoger dan de jongens. Bij de jongens neemt gemiddeld 5,5 % geregeld medicatie, tegenover de meisjes 8,5 %. Vooral worden zoals hierboven vermeld pijnstillers gebruikt. Opvallend is ook het geregeld gebruik

van vermageringsmiddelen bij de jongeren die zeggen dagelijks medicatie te nemen.

Uit de Gezondheidsenquête die in 1997 door het Centrum voor Operationeel Onderzoek in Volksgezondheid werd verricht bij 4.664 huishoudens in **België** blijkt dat voor de leeftijdscategorie van 0 tot 14 jaar 27,9 % niet-voorgescreven en 25,5 % voorgeschreven geneesmiddelen gebruikt had in de afgelopen twee weken. Voor de leeftijdscategorie van 15 tot 24 jaar steeg dit percentage tot respectievelijk 34,4 % en 26,9 %. Het betreft vooral pijnstillers. Pijnstillers worden meer door vrouwen dan door mannen genomen.

Het gebruik is het kleinst in de leeftijdscategorie 0-14 jaar, toch gebruikte 12 % van deze jongeren de afgelopen twee weken een pijnstiller.

2. Door de oprichting van de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) wordt de mogelijkheid gecreëerd gezondheids-, psycho-pedagogische en sociale problemen bij leerlingen in een multidisciplinair verband te detecteren en naar oplossingen ervoor te zoeken.

In een aantal scholen wordt een "drugbeleid op school" toegepast. Dit is een globaal concept waarin alle genotsmiddelen aan bod komen, gaande van tabak, alcohol tot geneesmiddelen en illegale drugs. In dit concept worden drie pijlers van een beleid uitgestippeld, met (1) een plan met een reglement, waarin ook regels en afspraken over een medicatiebeleid kunnen worden opgenomen, (2) een educatief luik, waarin preventielessen en een schoolklimaat worden gepland en uitgewerkt, en (3) een preventieluik, waarin problemen snel worden gedetecteerd en opgevangen. Vanzelfsprekend heeft het CLB hierin een rol als deskundige partner.

Er bestaan ook een beperkt aantal specifieke pakketten rond medicatie, onder andere van de ziekenfondsen (Gewikt en gewogen, CM-dienst GVO, 1997). Het project Farmaka heeft didactisch lesmateriaal voor het secundair onderwijs ("Hoe een pilletje rollen kan"), een gezelschapsspel voor jongeren van 14-17 jaar ("Straf spel") en informatie ("Far-well") voor jongeren over geneesmiddelen en klachten. Verder worden in een aantal regio's specifieke acties ondernomen naar jongeren en geneesmiddelengebruik, voornamelijk tijdens de blokperiodes. Zo wordt in Brugge jaarlijks een campagne "Pep is nep" georganiseerd, met affiches en materialen van Farmaka.

3. In het kader van de start en de opvolging van de opdrachten en werkzaamheden van de CLB heb ik geregeld overleg met mijn collega van Onderwijs. Alle gezondheidsproblemen en problemen in verband met de preventieve jeugdgezondheidszorg kunnen binnen dit overleg aan bod komen. De resultaten van de bovenvermelde jongerenbevraging heb ik besproken met mevrouw Vanderpoorten.

In de commissie "gezondheidsbevordering" binnen de Vlaamse Onderwijsraad, waarin ik via mijn administratie vertegenwoordigd ben, worden kwaliteitslabels aan gezondheidsbevorderend materiaal dat in de scholen kan worden gebruikt, gegeven. Zo werd een kwaliteitslabel aan het concept "drugbeleid op school" verleend in 1999.

4. Door een aantal vroegere equipes voor medisch schooltoezicht (MST) werd begeleiding gegeven aan scholen over de inhoud, de registratie van het gebruik en hoe om te gaan met problemen in verband met geneesmiddelengebruik.

Op 1 september 2000 startten de CLB's, het MST en de PMS zijn hierin opgenomen (*PMS : psycho-medisch-sociaal centrum – red.*). Momenteel wordt het samenwerken van de verschillende welzijns- en gezondheidswerkers in een multidisciplinair team en aan de vernieuwde opdrachten geïmplementeerd.

Naar aanleiding van de gesprekken rond het creëren van een "netoverschrijdend informatieproject voor de centra voor leerlingenbegeleiding in samenwerking met het Onderwijsdepartement" (NICO) stel ik vast dat er nog een lange weg is af te leggen naar het registreren van begeleidingsopdrachten in het algemeen en van gezondheidsgerelateerde items in het bijzonder.

Ik blijf mij evenwel inzetten om de partners te overtuigen van het belang van de registratie voor de volksgezondheid en het welzijn van de jongerenbevolking. Ik hoop dat in de nabije toekomst de meerwaarde van de registratie bij het uitvoeren van de begeleidingstaken en de preventieve jeugdgezondheidszorg zal worden ingezien door alle betrokken partijen, zodat ik op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een positief antwoord zal kunnen geven.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 15
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse Bouwmeester – Selectie ontwerpers

De Vlaamse Bouwmeester is, op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 12 mei 1998, verantwoordelijk en bevoegd voor de kwaliteit van alle overheidsgebouwen en de infrastructuurwerken waarvan de Vlaamse overheid bouwheer is.

Vanuit deze positie is hij bevoegd om te waken over de kwaliteit van de projecten, zowel bij het formuleren van de bouwopdracht, als bij de uitvoering van de projecten. Vermits de juiste keuze en selectie van ontwerpers een belangrijke voorwaarde tot kwaliteit uitmaakt, zal de Vlaamse Bouwmeester dan ook instaan voor de toetsing van de criteria op het vlak van landschapsarchitectuur, stedenbouw, architectuur, interieurinrichting, aandacht voor de aspecten van duurzaamheid en procesgerichtheid bij de selectie en voordracht van ontwerpers.

Via een procedure worden een aantal ontwerpers geselecteerd, waarbij de lijst van geselecteerde ontwerpers geldig is gedurende één jaar en vijfenveertig dagen, te rekenen vanaf de publicatiedatum van de oproep in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de projecten die vallen onder zijn/haar bevoegdheid en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) onder zijn/haar toezicht, die momenteel in bovenvermelde procedure lopende zijn ?
2. In welke mate kunnen ontwerpers inspelen wanneer zij niet op deze lijst voorkomen ?
3. Welke eindbeslissing heeft de Vlaamse Bouwmeester bij de totstandkoming van de betrokken lijst van ontwerpers en wat is de relatie tot hier toe met de opdrachtgevende administratie en VOI's ?
4. Is het zo dat alle projecten (of vanaf een bepaald bedrag) onder bovenvermelde procedure vallen en wanneer wordt het betrokken project

niet in het Europees Publicatieblad opgenomen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 955 – red.)

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAEL

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 27
van 9 januari 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Bijzonder vertegenwoordiger – Optrachten

Graag had ik van de minister vernomen welke opdrachten de heer Louis Bril als bijzonder vertegenwoordiger voor het Vlaams investeringsbeleid tot nogtoe heeft gekregen, welke reizen hij hiervoor heeft ondernomen, en wat het budget voor deze reizen was.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 28
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Regeringscommissarissen – Vrouwen

In haar vergadering van 20 oktober 2000 wees de Vlaamse regering haar nieuwe commissarissen van de Vlaamse regering en/of gemachtigden van financiën aan bij een aantal VZW's en Vlaamse openbare instellingen.

Het gaat onder andere om Geert Duyck bij VZW De Rand, Gilbert Van Huffel bij de Philharmonie van Vlaanderen, Luc Gobin bij het Vlaams Instituut voor de Zee, Dirk Verlaak bij de Dienst voor de Scheepvaart, Eddy Guilliams bij de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, Geert Spiessens bij het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, Lieve Cerulus bij Kind en Gezin, Marc Reulens bij het OPZ Geel, Valère Vautmans bij Export Vlaanderen, Dirk Vanderpoorten bij de VDAB, Hendrik Van Hellem bij het Kaaitheater en Manuel Van Den Bossche bij de KVS.

1. Ik stel vast dat het overwegend om mannen gaat.

Deed de regering voor deze aanstellingen een beroep op de Pluspuntbank ?
2. Past deze beslissing in het voornemen van de regering om in dit opzicht tot evenwichtigere besturen te komen ?
3. Hoe werden deze vacatures bekendgemaakt ? Welk profiel werd vooropgesteld ?

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
16	24.11.2000	L. Caluwe	<i>Europees Jaar van de Talen – Initiatieven</i>	985
17	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Website – Objectiviteit</i>	986
18	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Inschrijvingsformulier persmededelingen – Taalgebruik</i>	1084
19	01.12.2000	P. Van Grembergen	<i>Stichting Europa van de Culturen – Subsidïering</i>	986
20	01.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Conferentie constitutionele regio's – Deelnemers</i>	988
27	09.01.2001	F. Dewinter	<i>Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten</i>	1101
28	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regeringscommissarissen – Vrouwen</i>	1101
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
49	24.11.2000	J. Coens	<i>Tweede windmolenpark Zeebrugge – Stand van zaken</i>	990
50	24.11.2000	C. Decaluwe	<i>Netplannen De Lijn – Kostprijs</i>	991
51	24.11.2000	C. Decaluwe	<i>N8 Heestert – Veiligheid schoolomgeving</i>	992
52	29.11.2000	J. Bex	<i>N26 Mechelen-Leuven – Mobiliteitsstudie</i>	992
53	29.11.2000	M. Keulen	<i>Bruggen Albertkanaal – Geplande werken</i>	993
54	01.12.2000	M. Van den Eynde	<i>N116 Herentalsebaan Borsbeek – Kruispunt Reusenslei</i>	993
55	01.12.2000	J. Stassen	<i>N485 Steendorp-Haasdonk – Verkeersveiligheid</i>	994
57	01.12.2000	C. Decaluwe	<i>N50 Doorniksesteenweg Kortrijk – Wateroverlast</i>	996
58	01.12.2000	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Spoorvorming</i>	996
59	01.12.2000	J. De Roo	<i>Binnenvaart – Bijkomende trafieken</i>	997
60	06.12.2000	S. Becq	<i>Gratis openbaar vervoer – Gehandicapten</i>	998
61	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>R8 Kortrijk – Bewegwijzering</i>	999
62	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>R35 Waregem – Afwerking</i>	1000
63	06.12.2000	J. Stassen	<i>Barbierbeek Kruibeke – Stand van zaken</i>	1000
64	08.12.2000	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Vandalisme</i>	1003
65	08.12.2000	D. De Cock	<i>N70 St.-Niklaas – Aanpassingswerken</i>	1003
66	08.12.2000	D. De Cock	<i>N70 Waasmunster – Kruispunt Groenselstraat</i>	1004
67	14.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Vernederlandsing straatbeeld</i>	1005
68	14.12.2000	E. Glorieux	<i>N276 en N277 Meise – Zebrapaden</i>	1005
69	14.12.2000	A. De Martelaer	<i>N267 Hofstade – Verkeersveiligheid</i>	1007

70	14.12.2000	C. Decaluwe	<i>N43 Beveren-Leie – Kruispunt Pontstraat</i>	1007
71	14.12.2000	J. Stassen	<i>N41 Temse-Hamme – Heraanleg</i>	1007
72	14.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>E17 Haasdonk – Spoorvorming</i>	1009
73	15.12.2000	P. Huybrechts	<i>Waterkrachtcentrales – Rendabiliteit</i>	1009
74	15.12.2000	P. Huybrechts	<i>Kanaalbrug Vroenhoven – Bestemming</i>	1010
75	15.12.2000	C. Decaluwe	<i>Provinciale fietsroutenetwerken – Stand van zaken</i>	1010
76	21.12.2000	P. Huybrechts	<i>Overladen vrachtwagens – Boete</i>	1011

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

21	22.11.2000	P. Ceysens	<i>Doven en slechthorenden – Jobcoaching</i>	1085
25	22.11.2000	P. Ceysens	<i>Administratieve formaliteiten – Huisartsen</i>	1012
26	24.11.2000	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting gehandicapten – Huurprijs</i>	1087
28	29.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderpsychiaters – Behoeft</i>	1088
29	29.11.2000	S. Becq	<i>"Zorgverzekering" – Commercieel gebruik</i>	1012
30	29.11.2000	A. De Martelaer	<i>Jodiumtekort – Maatregelen</i>	1013
32	01.12.2000	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin – Boekenreeks "Allereerste stapjes"</i>	1090
33	01.12.2000	S. Becq	<i>Preventieve kindverzorging – Bereik</i>	1091
34	01.12.2000	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Beginseltoestemming Kind en Gezin</i>	1097
35	01.12.2000	P. Ceysens	<i>Geneesmiddelengebruik bij jongeren – Initiatieven</i>	1098
38	06.12.2000	S. Becq	<i>Gratis openbaar vervoer – Gehandicapten</i>	1014
39	08.12.2000	S. Becq	<i>Beleidsplan Kinderopvang – Stand van zaken</i>	1016
40	08.12.2000	S. Becq	<i>Kinderopvangprijs – Selectieprocedure</i>	1017
43	08.12.2000	P. Huybrechts	<i>Drugsverslaafden – Opvangcentrum Kempen</i>	1017
46	08.12.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zorgsector – "Landingsbanen"</i>	1018
47	14.12.2000	W. Vandenbossche	<i>Thuiszorgsubsidiering – Brusselse Vlamingen</i>	1019
48	14.12.2000	S. Becq	<i>Pesten op het werk – Samenwerkingsakkoord</i>	1020
49	15.12.2000	P. Ceysens	<i>Studie basisindicatoren jeugdbeleid – Voorzetting</i>	1020

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

13	22.11.2000	B. Grouwels	<i>Heraldieke emblemen – Vlaamse Gemeenschapscommissie</i>	1021
14	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Imagocampagne – Franstalige media</i>	1021
15	01.12.2000	S. Becq	<i>Breughelproject – Operationalisering</i>	1022
16	01.12.2000	P. Van Grembergen	<i>Stichting Europa van de Culturen – Subsidiering</i>	1022
18	21.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Regeringscommissaris KVS – Selectiecriteria</i>	1022
19	21.12.2000	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Overzicht</i>	1022

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

15	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Bouwmeester – Selectie ontwerpers</i>	1100
20	20.11.2000	J. De Meyer	<i>Pedagogische uren – Onderscheid</i>	1023
23	20.11.2000	J. Maes	<i>Terbeschikkingstelling 55+ – Uitoefening politiek mandaat</i>	1024
26	22.11.2000	K. Van Dijk	<i>Resolutie leerstoornissen – Stand van zaken</i>	1025
32	29.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderpsychiaters – Behoeft</i>	1027
34	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>Hoger onderwijs – Inschrijvingsgeld bijna-beursstudenten</i>	1029
35	08.12.2000	P. Huybrechts	<i>Technicum Merksem – Personeelsproblemen</i>	1030
36	08.12.2000	P. Huybrechts	<i>Project "Vlaggen en Wimpels" – Advies Inspectie van Financiën</i>	1031
37	08.12.2000	P. Huybrechts	<i>Schoolcomputers – Tweedehands</i>	1032

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

8	20.11.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>GESCO-stelsel – Toegangsvoorwaarden</i>	1033
10	08.12.2000	A. Bogaert	<i>Dienstencheques – Integratie PWA-stelsel</i>	1033

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

26	20.11.2000	J. Loones	<i>Garnalenbestand – Ondersteunende milieumaatregelen</i>	1034
27	20.11.2000	R. Van Goethem	<i>Luchthaven Bierset – Geluidshinder</i>	1036
29	20.11.2000	F. De Cock	<i>Natuureservaten – Ontbossing en compensatie</i>	1038
30	20.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Aankoop</i>	1039
34	24.11.2000	J. Coens	<i>CO₂-emissies – Kyoto-norm</i>	1039
35	24.11.2000	J. Laurys	<i>Riviervisserij – Controles</i>	1041
36	24.11.2000	M. Van den Eynde	<i>RWZI Merksem – Pompstation</i>	1042
37	01.12.2000	J. Malcorps	<i>Bestrijdingsmiddelen in woonzones – Maatregelen</i>	1043
38	01.12.2000	P. Wille	<i>Afvalconcessie Tienen – OVAM-interventie</i>	1045
39	01.12.2000	D. De Cock	<i>Het Eeksken Lebbeke – Wateroverlast</i>	1046
40	01.12.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Openbare besturen – Milieuvriendelijke voertuigen</i>	1047
41	01.12.2000	P. Huybrechts	<i>Sanering industrieterreinen – Boelwerf</i>	1048
43	06.12.2000	D. De Cock	<i>Van Der Eecken Zele – Sanering bedrijfsterreinen</i>	1049
44	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>Leidingencollectoren – Proefprojecten</i>	1050
46	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>Heulebeek Kortrijk – Waterbeheersing</i>	1051
47	08.12.2000	M. Van den Eynde	<i>RWZI's – Nutriëntenverwijdering</i>	1052
48	08.12.2000	P. Huybrechts	<i>Luchtqualiteit – Koolstofdioxide en methaan</i>	1053
49	14.12.2000	J. Coens	<i>OVAM-regeling – Regelgeving</i>	1054

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

39	20.11.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>GESCO-stelsel – Toegangsvoorwaarden</i>	1056
40	20.11.2000	J. Malcorps	<i>Serviceflats Altena Kontich – Parkgebied</i>	1056
41	20.11.2000	C. Van Eyken	<i>Leegstand en verkrotting – Vlaamse Rand</i>	1057
42	22.11.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Implementatie audit</i>	1058
43	22.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Franstalige muziekcademie</i>	1059
44	22.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Taalregister</i>	1059
45	24.11.2000	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting gehandicapten – Huurprijs</i>	1060
46	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>WK wielrennen 2002 – Subsidiëring en return</i>	1061
47	29.11.2000	P. Van Grembergen	<i>Vlaams Personeelsstatuut – Contractuelen</i>	1062
48	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>St.-Genesius-Rode – Nederlandstalige verenigingen</i>	1064
49	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Gemeentestempel</i>	1064
50	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kraainem – Gemeentelijk infoblad</i>	1065
51	29.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Taaltoestanden</i>	1065
52	01.12.2000	D. Holemans	<i>Forum Lokale Werkgelegenheid Gent – Werkwijze</i>	1066
53	01.12.2000	S. Becq	<i>Breughelproject 2002 – Operationalisering</i>	1067
54	06.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Taalgebruik</i>	1069
55	06.12.2000	P. Van Grembergen	<i>Vlaams Personeelsstatuut – Gratis huisvesting</i>	1069
56	08.12.2000	C. Van Eyken	<i>Monumenten en landschappen – Beschermingsbesluiten</i>	1071
57	08.12.2000	P. Huybrechts	<i>Monumenten – Beschermingslijst Westerlo</i>	1071
58	08.12.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Nederland</i>	1071
59	08.12.2000	J. Penris	<i>Sociale woningen – Zonneboilers</i>	1072

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

35	24.11.2000	J. Coens	<i>Stedenbouwkundige attesten – Achterstand</i>	1074
37	29.11.2000	J. Coens	<i>Weekendverblijven – Beleidsplan</i>	1076
38	01.12.2000	I. Vertriest	<i>Strategische BPA-projecten – Doelstellingen</i>	1077
39	01.12.2000	P. Huybrechts	<i>Sanering industrieterreinen – Boelwerf</i>	1078
40	01.12.2000	A. Bogaert	<i>KMO-preventiecellen – Evaluatie</i>	1079
41	06.12.2000	C. Decaluwe	<i>VRT – Wetenschappelijke programma's</i>	1079
42	08.12.2000	C. Decaluwe	<i>Regionale televisieomroepen – Doorlichting</i>	1081
43	14.12.2000	J. Coens	<i>Decreet ruimtelijke ordening – Omzendbrief art. 99</i>	1081
44	15.12.2000	P. Huybrechts	<i>Zonevreemde woningen – Gemeentelijke structuurplannen</i>	1082
45	15.12.2000	P. Huybrechts	<i>Nucleaire problematiek – Beleid</i>	1083
46	21.12.2000	K. Van Dijck	<i>Kweekbedrijven levend aas – Vestigingszone</i>	1083